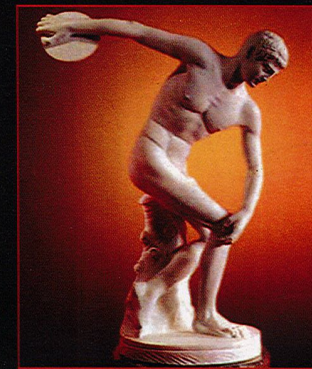

LỜI TIẾN DẪN DO BILL MCCARTNEY

NGƯỜI SÁNG LẬP HỘI "CHUNG THỦY TRONG HÔN NHÂN"

SÁCH GIÁO KHOA BÁN CHẠY NHẤT
ĐÃ PHÁT HÀNH TRÊN 500.000 BẢN

TÂM THƯỚC CỦA NAM GIỚI

—20—

ĐỨC TÍNH CỦA
NGƯỜI TIN KÍNH CHÚA

GENE A. GETZ

LỜI TIẾN DẪN DO BILL MCCARTNEY
NGƯỜI SÁNG LẬP HỘI "CHUNG THỦY TRONG HÔN NHÂN"

SÁCH GIÁO KHOA BÁN CHẠY NHẤT
ĐÃ PHÁT HÀNH TRÊN 500.000 BẢN

TÂM THƯỚC CỦA NAM GIỚI

—20—

ĐỨC TÍNH CỦA
NGƯỜI TIN KÍNH CHÚA

GENE A. GETZ

NỘI DUNG

ĐẶC BIỆT TẶNG BILL VÀ LYNDI MCCARTNEY

LỜI TỰA: BILL MCCARTNEY

DẪN NHẬP: TIẾNG KÊU CỨU

1.	TRỞ NÊN NHỮNG NGƯỜI TRUNG TÍN	25
2.	TẠO TIẾNG TỐT	35
3.	THÁNH KHIẾT VỀ MẶT ĐẠO ĐỨC	43
4.	DUY TRÌ SỰ QUÂN BÌNH	57
5.	NGƯỜI KHÔN NGOAN	69
6.	TRANG ĐIỂM CHO PHÚC ÂM CỦA ĐÁNG CỜ ĐỐC	81
7.	MỘT LY NƯỚC	91
8.	CÓ TÀI DẠY DỠ	105
9.	TRÁNH BÊ THA	117
10.	ĐẮC THẮNG TÁNH VỊ KỶ	133
11.	ĐỪNG ĐỀ MẶT TRỜI LẠN	145
12.	ĐỪNG BAO GIỜ SỬ DỤNG BẠO LỰC	159
13.	TRỞ THÀNH CON NGƯỜI KHÔNG THIÊN VỊ	173
14.	PHƯỚC CHO NGƯỜI HÒA GIẢI	187
15.	TRỞ THÀNH NGƯỜI RỘNG RÃI	201
16.	PHẢN CHIẾU HÌNH ẢNH CHA THIÊN THƯỢNG	217
17.	CHUỘNG ĐIỀU TỐT	231
18.	SỐNG CÔNG BẰNG VÀ NGAY THẮNG	247
19.	GIỜ BÀN TAY THÁNH SẠCH	261
20.	TRỞ THÀNH MỘT NGƯỜI CÓ KỶ LUẬT	279

**Đặc Biệt Tặng
Bill và Lyndi McCartney**

“Quên Đi Những Điều Đã Qua ... Nhằm Mục Đích”

Ông Phao-lô nói câu này với các tín hữu tại Phi-líp. Ông nói rõ không phải ông đã đoạt giải hay “được hoàn hảo”, nhưng ông nói: “Tôi... chỉ chú tâm vào một điều: Quên đi những điều đã qua, phóng mình đuổi theo những điều phía trước, nhằm mục đích đoạt được giải thưởng, là sự kêu gọi thiên thượng của Đức Chúa Trời trong Đức Cơ Đốc Giê-su” (Phi-líp 3:13-14).

Đây là chuyện trở nên một người của Đức Chúa Trời. Phao-lô nói rõ là ông đang ở trong tiến trình đó. Hành trình của ông hướng đến sự trưởng thành vẫn chưa hoàn thiện và chưa hoàn tất.

“Tâm Thước của Nam Giới” thực sự không phải là chúng ta biểu thị tất cả những đức tánh mà Phao-lô đề ra làm mục tiêu cho ông và cho chúng ta, mà là việc chúng ta có muốn hoặc không muốn khởi đầu những bước đáng kể để vươn tới những mục tiêu này. Mỗi người chúng ta đang ở tại một điểm trong tiến trình

đó. Điều quan trọng là trong lịch sử cuộc đời cá nhân mình chúng ta đang ở đâu trên linh trình—cuộc sống trước kia khi chưa tin Chúa, cuộc sống hiện nay là Cơ Đốc nhân—và những nỗi khó khăn mà chúng ta đang đối phó, có lẽ bắt nguồn từ những quyết định tệ hại của chúng ta trong nhiều năm qua hoặc cũng có thể vì hoàn cảnh vượt quá tầm kiểm soát của chúng ta. Vấn đề là chúng ta có đang chạy hay không?

HÀNH TRÌNH KHỔ NHỌC

Khi đọc một bài viết trong tạp chí *Thể Thao Minh Họa* (Sports Illustrated) có tựa đề “Ôn Định Gia Đình của Anh” (Putting His House in Order), tôi hết sức cảm động trước những lời tự bạch của huấn luyện viên Bill McCartney về việc ông đã từ chức huấn luyện viên trưởng đội bóng Trường Đại học Colorado lúc ông đang ở đỉnh cao của sự nghiệp. Bill giải thích rằng quyết định này nói lên sự trung thực, sự khiêm tốn và lòng can đảm. Phát biểu của ông cũng cho thấy *trở nên* một người của Đức Chúa Trời là thế nào.

Ở phần trước đồng tác giả của bài báo (Richard Hoffer và Shelley Smith) tóm tắt ngắn gọn lý do ông Bill từ nhiệm: “Ông rời chức vụ để dành thì giờ sống bên Lyndi là người vợ ba mươi hai năm trời chung sống và bác bỏ mọi lời giải thích khác.”

Này, Phải Thực Tế Một Chút!

Đúng theo thường tình, ai nấy đều đoán già đoán non về nguyên nhân đằng sau loại quyết định này. Xét cho cùng thế giới đầy dẫy những trường hợp cụ thể về những người hy sinh mọi thứ để đạt được những mục tiêu vị kỷ và riêng tư. Nhưng Bill McCartney đã quyết định ngược lại. Ông thú nhận rằng trước kia động lực thúc đẩy ông từng là các mục tiêu vị kỷ. Nhưng ông đã quyết định thay đổi tất cả để đạt gia đình lên trên hết, đặc biệt là vợ ông.

Lời Thỏ Lộ Bất Ngờ

Nhiều lời tự bạch của Bill trong bài báo của tạp chí *Thể Thao Minh Họa* gây tác động mạnh mẽ, và lên án những người đàn ông bị cuốn hút vào những đòi hỏi và mong đợi của nền văn hóa chúng ta.¹ Hãy nghe Bill nói:

“Vinh quang của một người đàn ông là vợ ông ta. Không có điều gì bực bạch cho bạn biết về một người đàn ông

nhều hơn là những điều bạn nhìn thấy nơi vợ ông ta. Khi bạn nhìn nét mặt của người vợ, bạn có thể thấy mọi điều ông ta đã cho vợ hoặc từ khước không cho. Bạn sẽ biết tánh tình ông ta ra sao.”

Một Gương Mặt Đầy Đau Khổ

Bill chia sẻ riêng với tôi, lẽ thật Kinh Thánh này lần đầu tiên xuyên thấu vào tâm hồn ông như thế nào và khi nào. Lúc đó vợ chồng ông đang ngồi trong nhà thờ. Diễn giả thỉnh giảng giải nghĩa lời ông Phao-lô xác định với các tín hữu Cô-rinh-tô - ông muốn gì khi bảo rằng “đàn bà là vinh quang của đàn ông” (I Cô 11:7). Bill cảm nhận Đức Thánh Linh đang phán với ông, nhìn sang Lyndi vợ của mình, Bill kinh ngạc vì gương mặt Lyndi phản ánh cảm xúc đau khổ sâu xa. Hồi tưởng lại kinh nghiệm, ông Bill nhớ giây phút đó đã làm ông sực tỉnh và kéo ông trở về với thực tế, và rút cuộc khiến ông rời bỏ một trong những địa vị uy tín nhất trong giới vận động viên cấp đại học.

Ưu Tiên Mới

Khi các tác giả của bài báo đăng trên tạp chí *Thể Thao Minh Họa* hỏi ông lý do nào khiến ông từ chức. Bill nói thêm:

“Tôi thấy đây là cơ hội để gác mọi chuyện khác sang một bên để cho hôn nhân có thể vươn đến đỉnh cao. Nỗi lòng tôi chỉ có thể, ngoài ra chẳng có gì khác cả. Tôi hiểu rằng nghỉ việc hầu như không phải cung cách của người Mỹ. Và tôi biết rằng làm như vậy có vẻ kiêu căng, tự thị vì không phải ai ai cũng có thể làm như vậy. Nhưng không phải việc làm của ai cũng phải vất vả và tiêu hao nhiều năng lực như công việc của huấn luyện viên trưởng môn bóng bầu dục. Tôi công nhận là thông thường không phải ai ai cũng nghĩ như vậy nhưng đây chính là ý nghĩ của tôi. Không phải lúc nào tôi cũng nghĩ như thế. Nhưng bây giờ ý tưởng đó đã đến với tôi, một ý tưởng có sức thuyết phục nhất và lời cuốn nhất.

Nhiều năm tháng tươi đẹp còn chờ chúng tôi phía trước, và tôi không muốn đợi tai ương nghịch cảnh buộc tôi phải đếm thời gian trôi qua. Tôi muốn sống bên cạnh

vợ tôi trong khi cả hai chúng tôi còn nhiều năng lực và hứng thú đối với cuộc sống.”

Một Cái Nhìn Khác

Sau khi quyết định, Bill nhận biết mình đã quyết định đúng. Ông nhìn thấy một gương mặt khác hẳn. Bill giải thích:

“Hơn ba tuần sau [kể từ ngày từ nhiệm] tôi nhìn thấy một phụ nữ với nét mặt rạng rỡ. Nàng biết tôi yêu nàng hơn là bóng bầu dục. Chỉ cần nhìn nét mặt rạng rỡ trên gương mặt Lyndi là bạn hiểu. Bởi vì nay đã rõ bên nào chiếm vị trí quan trọng hơn. Lyndi quan trọng hơn.”

Một người bạn cũ của Bill là Tom Versaci đã đưa ra một trong những lời bình luận có ý nghĩa nhất trong bài báo này: “Trước kia, Mac luôn luôn đặt bóng bầu dục lên trên hết. Biết bao lần Lyndi phải chờ cơm, biết bao lần Mac bỏ cơm nhà. Bà bị tổn thương nhiều biết bao!... Ông ấy vẫn còn có thể tham dự vào nhiều trận đấu quan trọng, nhưng ông nói: ‘Không, tôi muốn dành thì giờ cho vợ tôi.’ Sau ba mươi năm, giờ đây ông lo đền bù lại cho gia đình.”

VÌ SAO ĐỀ TẶNG NHƯ VẬY?

Khi đọc và nghiên cứu quyển *Tâm Thức của Nam Giới*, tôi tin rằng bạn hiểu vì sao tôi muốn đề tặng quyển sách này cho huấn luyện viên Bill McCartney. Thiết nghĩ bạn cũng hiểu vì sao tôi còn đề tặng cho Lyndi, vợ ông. Rõ ràng là bà đã trung kiên chờ nơi hậu trường—quan sát, chờ đợi, hy vọng và thường thường là khổ đau. Nhưng bà vẫn bám trụ sau nhiều nghịch cảnh, kể cả những lúc thật nan giải trong gia đình. Một phụ nữ kém cỏi chắc hẳn đã bỏ cuộc từ lâu hoặc đưa ra giải pháp tối hậu: “Vợ hoặc bóng bầu dục, anh chọn đi.”

Lyndi không dùng đến hai cách đó. Bà đáng được ca ngợi vì những thắng lợi của Bill, một huấn luyện viên thành công. Câu cách ngôn này vẫn đúng: “Phía sau mỗi người đàn ông thành công có một người đàn bà vĩ đại” —không có nghĩa là một người hoàn hảo—vì hoàn hảo không phải là thước đo sự vĩ đại. Nhưng có thể chắc chắn một điều, nếu trong những năm tháng đó Lyndi không khuyến khích ủng hộ thì biết đâu đã chẳng có một đội bóng đá thành công và chắc chắn là

không có Hội Những Người Chung Thủy Trong Hôn Nhân. Quan trọng là biết đâu Bill McCartney không có cơ hội đối diện với điều mù quáng của mình—tức là sự xao lãng gia đình. Hơn nữa, biết đâu ông chẳng có một biện pháp sửa chữa nào để rồi lâm vào tình trạng vô phương cứu vãn.

CÒN BẠN VÀ TÔI THÌ SAO?

Nam giới chúng ta, kể cả những người đang phục vụ trọn thời gian, cần học tập tấm gương này. Tôi tin là phần đông các bà vợ cần thấy những kết quả. Tự thân sự kiện này là một yếu tố đáng giá nhất trong câu chuyện.

Đây chính là vấn đề trở nên người của Đức Chúa Trời. Một lần nữa đây không phải là chuyện biểu thị sự trọn vẹn hoàn hảo. Trái lại đây là công nhận sai lầm của mình rồi quyết định sửa chữa theo ý muốn Đức Chúa Trời đối với đời sống của mình.

Bill nói rõ rằng không phải mọi người có thể bỏ việc làm để dành thì giờ cho vợ. Với hầu hết mọi người hành động như thế quả là không thực tế. Nhưng có những việc mà hầu hết chúng ta có thể thực hiện để bảo đảm là chúng ta không xao lãng món quà quý giá nhất mà Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Có lẽ *điều quan trọng nhất* chúng ta có thể làm là học tập lắng nghe.

Cám ơn Lyndi đã bám trụ. Cũng cảm ơn Lyndi đã dành lại được sự quan tâm của Bill. Đây là một gương cao quý đối với chúng tôi. Cám ơn Bill vì đã lắng nghe, cảm ơn lòng can đảm và những chỗ yếu của anh! Anh đã ghi những dấu ấn trên đời sống của tôi!

Gene A. Getz

Chú thích:

1. Bài viết “Putting His House in Order” (Ổn Định Gia Đình của Anh) của Richard Hoffer và Shelley Smith, Sports Illustrated 82. Số 2. 16-1-95. Tr 28-32.

LỜI TỰA

Quyển sách *Tâm Thức của Nam Giới* đã trở thành một quyển sách giáo khoa! Dầu rằng quyển sách này được biên soạn lâu năm về trước, khi tác giả là ông Gene Getz đang làm giáo sư trở thành mục sư, đến nay không chỉ ở Hoa Kỳ mà còn ở khắp nơi trên thế giới, sách vẫn là căn bản cho những buổi học Kinh Thánh của nam giới. Vô số mục sư dùng sách này trang bị cho nam giới trong hội thánh, để tĩa sửa họ, khiến họ trở nên những người chồng, người cha tốt và những người lãnh đạo chủ chốt trong hội thánh. Hàng ngàn ông, từng đôi một hoặc từng nhóm nhỏ thường xuyên họp lại và cùng nhau học những bài học dựa theo Kinh Thánh này rồi thực hiện các đề nghị thực tiễn ở cuối mỗi chương sách.

Sách này *mãi mãi* được tái bản với lý do rất dễ hiểu: Lời của Đức Chúa Trời trực tiếp tạo ra đề cương của sách. Chính ông Gene xác nhận: "Trong những năm qua tôi hết sức phấn khởi khi thấy sách này vẫn ảnh hưởng tốt trên nam giới về phần thuộc linh. Nhưng tôi thường nhận xét rằng chính sứ đồ Phao-lô mới là tác giả nguyên thủy của quyển *Tâm Thức của Nam Giới*. Phần của tôi đơn giản chỉ là chép lại những

đức tính mà Thánh Linh đã mặc khải trực tiếp cho ông, rồi trình bày các lẽ thật đó cho thế kỷ 20 với những minh họa phù hợp với thời nay kèm theo những đề án thực tiễn nhằm giúp chúng ta phát huy những đức tính của sự trưởng thành đó trong chính đời sống của chúng ta.”

Tôi rất hân hạnh giới thiệu và viết lời tựa quyền *Tâm Thức của Nam Giới*. Đây không phải là một “quyển sách cũ” trong một cái “bìa mới” mà tác giả đã biên soạn lại hoàn toàn. Đây cũng là loại sách “Chung Thủy Trong Hôn Nhân” phản ánh những kinh nghiệm mà ông Gene đã tích lũy qua nhiều năm hoạt động với nam giới. Hội Thánh Fellowship Bible Church North là một trong các hội thánh do ông Gene thành lập và hiện tại là mục sư chủ tọa, ông hết sức đầy mạnh và phát triển lãnh vực phục vụ giữa vòng nam giới. Hằng năm, hàng trăm đáng mây râu nhóm lại tại một trung tâm tổ chức huấn luyện hội thảo để học tập trở thành người trưởng thành của Đức Chúa Trời. Tại đó mỗi người tham dự đều phải tìm một người bạn để rồi tự đặt mình vào vai trò chịu trách nhiệm với người đó, dù là ai nấy vẫn tham gia học tập trong những nhóm nhỏ ít người để hỗ trợ nhau đạt được và tiếp tục duy trì một đời sống Cơ Đốc có chuẩn mực chân thật cao.

Các bạn nào quen thuộc với hội Chung Thủy Trong Hôn Nhân đều biết tôi đặt biệt đặt nặng tinh thần trách nhiệm—nhất là giữa vòng nam giới. Ai ai trong chúng ta cũng đều cần tinh thần này. Quyển sách này cung cấp cho tất cả chúng ta phương thức tuyệt vời để phát triển tinh thần này trong mối liên hệ với nam giới. *Tâm Thức của Nam Giới* sẽ tạo cơ hội cho bạn cởi mở hơn và nhận biết các nhược điểm của bạn trên cơ sở các lẽ thật thuộc linh. Biết đâu kinh nghiệm này sẽ đẩy bạn tiến một bước dài, biết đâu lại chẳng là một kinh nghiệm làm cho bạn lo ngại. Đúng vậy, nhưng có câu ngạn ngữ: “Không có đau khổ, không có chiến thắng.” Tôi đã từng trải điều này trên sân bóng nhưng quan trọng hơn là tôi từng trải điều này trong linh trình của tôi. Nhưng những kết quả thuộc linh quan trọng hơn giá mà bạn phải trả để sống chân thật trước mặt Đức Chúa Trời và với người khác.

Bill McCartney

Tiếng Kêu Cứu

DẪN NHẬP

Một hôm ông D. D. Lewis trước đây từng là hậu vệ của đội bóng Dallas Cowboys điện thoại cho tôi. Ông nói: “Tôi gặp rắc rối, tôi cần ông giúp đỡ! Ông giúp tôi nhé.”

Nghe giọng của D. D. Lewis có vẻ tuyệt vọng, tôi đáp: “Được thôi, ta gặp nhau sáng thứ năm tại phòng khách của khách sạn Harvey ở Plano nhé.”

CÓ THỂ NÀO ĐÂY LÀ MỘT CỰU SIÊU SAO BÓNG ĐÁ NFL?

Trong thời gian thi đấu cho đội tuyển Cowboys, D. D. nhóm với hội thánh do tôi quản nhiệm. Sau khi đoạt được năm giải Bóng Siêu Hạng dưới triều huấn luyện viên Tom Landry, ông ta rút lui và nhảy vào kinh doanh. Một thời gian sau ông bỏ không nhóm với hội thánh và từ đó tôi mất liên lạc với ông.

Tiếc là, sau khi rời đội tuyển Cowboys cuộc đời của D. D. không diễn tiến một cách tốt đẹp. Hai lần ông thất bại trong kinh doanh và rốt cuộc bị ly dị trong đau khổ và bị phân ly với con cái. Dù ông D. D. vốn tự xưng là Cơ Đốc nhân nhưng nếp sống của ông đã thoái hóa rồi.

Sáng thứ năm khi hai chúng tôi ngồi với nhau, nhân vật từng làm mưa làm gió trên sân bóng này thổ lộ chuyện buồn thảm của đời mình. Hôm điện thoại cho tôi, ông D. D. đã quyết định phải thay đổi cuộc đời của mình. Ông biết ông cần có người dẫn dắt mình trong phần thuộc linh và cần sống có trách nhiệm hơn.

Trở Lại Đứng Đường

Sáng hôm đó, khi đối diện với D. D., tôi nhìn thấy nỗi tuyệt vọng trong ánh mắt ông. Tôi quyết định: “Tôi sẽ giúp ông, hàng tuần chúng ta sẽ ăn sáng với nhau một lần, rồi chúng ta cùng nhau học tập theo quyển *Tâm Thức của Nam Giới* của tôi.”

Ông D. D. tỏ ra rất cảm kích. Mỗi tuần ông sẽ đọc một chương và khi điểm tâm với nhau, chúng tôi sẽ trò chuyện, thảo luận và cầu nguyện.

Tôi nói: “Ông cần hết sức thành thật với tôi, đừng giấu diếm gì cả. Nếu có thất bại về phương diện nào trong đời sống, ông cần xưng nhận, đừng giấu diếm. Hãy trở lại đứng con đường đi với Chúa.”

Ông D. D. đồng ý, và chúng tôi cùng nhau học từng chương trong quyển sách này. Dưới đây là từng trải của ông:

“Nhờ nhóm với ông Gene và học tập quyển *Tâm Thức của Nam Giới* mà tôi được dẫn dắt trở về tái lập mối thông công với gia đình của Đức Chúa Trời. Quyển sách này chỉ cho tôi thấy Đức Chúa Trời có đề ra một kế hoạch và tiêu chuẩn cho những người thánh noi theo.”

Tôi được trưởng dưỡng trong hội thánh, nhưng đối với tôi Mười Điều Răn cũng như những bài học về việc trở nên người của Đức Chúa Trời đều là ngọt ngào, nặng nề. Nhờ ông Gene yêu thương, khích lệ, tôi nhận biết rằng Đức Chúa Trời vẫn yêu thương tôi dầu tôi có một quá khứ tội lỗi (Tích 3:3-7), và tôi nhận thức con đường dẫn đến sự trưởng thành là cả một tiến trình chớ không phải là một cảm xúc nhất thời chỉ qua một đêm mà thành hình.

Thời gian chúng tôi ngồi với nhau đã cấy vào lòng tôi niềm khao khát Lời Chúa. Thời gian đó đã thêm sức cho tôi vượt qua các thử thách và những nỗi gian nan. Tôi

khám phá ra trong đời sống của nam giới hầu hết các ông đều gặp phải những nan đề tương tự, và sự chữa trị bắt đầu khi chúng ta tâm sự với những thánh đồ khác.”

MỘT KINH NGHIỆM KHÔNG BAO GIỜ QUÊN

Hết tuần này sang tuần khác trong khi tôi và ông D. D. học tập quyển *Tâm Thức của Nam Giới*, tôi nhớ đến khóa học Kinh Thánh sống động mà tôi cùng với một nhóm người đã tham dự tại Dallas. Liên tiếp 20 buổi sáng thứ năm từ 6:45 đến 7:45 chúng tôi học Kinh Thánh tại phòng họp của khách sạn Downtowner trước khi đi làm. Chúng tôi muốn học hỏi từ trong Kinh Thánh và học hỏi lẫn nhau để biết cách trở nên những người chồng, người cha và những người Cơ Đốc tốt hơn—nói ngắn gọn là trở nên những người trưởng thành của Đức Chúa Trời. Ngày nay, chúng ta có thể nói rằng chúng tôi muốn trở thành “Những Người Chung Thủy”.

Nhờ những buổi học Kinh Thánh thời đó mà quyển sách này đã hình thành, để rồi ông D. D. Lewis và tôi có thể căn cứ vào đó mà tìm tòi xem Đức Chúa Trời đã phán dạy những điều gì về sự trưởng thành của người của Đức Chúa Trời. Hết sức phấn khởi về mọi điều đã xảy ra trong đời sống của chúng tôi nên tôi đã khởi công ghi lại các từng trải đó. Quyển *Tâm Thức của Nam Giới* hình thành là như vậy.

LÀM THẾ NÀO XÁC ĐỊNH MỨC TRƯỞNG THÀNH?

Trong hai thư tín mục vụ, một gởi cho Ti-mô-thê và một gởi cho Tích, sứ đồ Phao-lô đưa ra 20 đức tính chính để xác định mức độ trưởng thành của chúng ta. Nhóm nam giới nói trên dành ra 20 tuần nghiên cứu từng đức tính một. Mỗi sáng thứ năm, một người trong nhóm chia sẻ trong 30 phút những điểm có thể tìm thấy trong Kinh Thánh đối với một đức tính cụ thể. Sau đó chúng tôi dành thêm 30 phút thảo luận và chia sẻ kinh nghiệm riêng chủ yếu tập trung tìm tòi cách thức giúp mỗi người trong nhóm có thể phát huy đức tính đó cách thỏa đáng hơn trong nếp sống của mình.

Những buổi học Kinh Thánh chung với nhau như thế đã ảnh hưởng sâu đậm trên đời sống của tất cả chúng tôi. Trong khi hướng dẫn một số buổi học và trong khi lắng nghe rồi cùng góp ý với những người khác, chính tôi cũng chịu ảnh hưởng và đời sống tôi đã thay đổi

cách sâu xa. Những biến chuyển trong đời sống của tất cả chúng tôi thúc giục tôi chia sẻ kinh nghiệm này cho những người khác trong nam giới.

MỘT PHÁT HIỆN LẠ LÙNG

Là một chức viên chính thức của Phúc Âm, kinh nghiệm học Kinh Thánh này cũng khiến tôi nghĩ ngợi về những bảng câu hỏi thăm vấn ứng viên vào chức vụ mục sư. Ban thăm vấn nêu một số câu hỏi như: Chứng minh thần tánh của Đấng Cơ Đốc, vì sao tin Kinh Thánh là Lời của Đức Chúa Trời và nhiều câu hỏi liên quan đến giáo lý khác. Rồi đến những câu hỏi thực tế: khải đạo những người ly dị, cách giải quyết các nan đề cá nhân và nhiều câu hỏi khác. *Nhưng không ai hỏi xem tôi đã đạt được những đức tính trong I Ti-mô-thê 3 và Tít 1 hay chưa.*

Thật là lạ lùng vì ông Phao-lô căn cứ vào những đức tính này để thẩm định giá trị của ứng viên để xem họ có đủ tư cách để lãnh đạo người khác hay không. Khi tôi từng trải hơn trong chức vụ, tôi nhận thấy rằng kinh nghiệm của tôi với ban thăm vấn không phải là ngoại lệ bất thường vì rất ít người nêu ra những câu hỏi thuộc loại này. Không cần phải nói, khi đến phiên tôi phục vụ với tư cách một người thẩm vấn câu hỏi đầu tiên của tôi là câu này:

“Hãy Truyền Cho Những Người Trung Tín”

Khi bạn đọc và học hết sách này rồi chia sẻ kinh nghiệm này cho những người khác, bạn là một trong những người trung tín. Tôi tin rằng bạn sẽ tái hiện kinh nghiệm này trong nếp sống của những người khác, vì nếu bạn làm điều đó là bạn tham gia vào ước mơ vĩ đại mà Đức Thánh Linh đã gieo vào tâm trí của Phao-lô gần 2.000 năm trước đây. Một thời gian ngắn trước khi tuận đạo dưới bàn tay của Nê-rô, Phao-lô đã viết các dòng này cho Ti-mô-thê:

“Vây, con ta ơi, con hãy nhờ ân sủng của Đức Cơ Đốc Giê-su làm cho mình mạnh mẽ. Những điều con đã nghe ta dạy trước nhiều nhân chứng, hãy truyền cho những người trung tín, có khả năng huấn luyện người khác”
(II Ti 2:1-2).

Bạn có bằng lòng trở nên một trong số “những người trung tín” đó không?

“TÂM THƯỚC ... CỦA ĐỨC CƠ ĐỐC”

Hai mươi tuần học Kinh Thánh chung đó đã ảnh hưởng trên tất cả những người tham gia. Mỗi người trong nhóm đã đặc biệt giúp đỡ tôi và những người khác. Nghề nghiệp của chúng tôi khác nhau và mục tiêu của cuộc sống cũng thật đa dạng. Nhưng chúng tôi có một điểm chung đó là sự phấn đấu của riêng mỗi người cũng như sự đắc thắng của chúng tôi trong Chúa Giê-su Cơ Đốc. Khi chúng tôi cùng học Kinh Thánh và chia sẻ với nhau, những kinh nghiệm này trở thành nguồn năng lực thiên thượng khuyến khích và thách thức chúng tôi sống thể nào để “tiến đến mức trưởng thành, phát triển đến tầm thước vóc dáng đầy trọn của Đức Cơ Đốc” (Êph 4:13).

Đây chỉ là bước khởi đầu đối với mọi người trong nhóm. Chúng tôi vẫn còn trong linh trình. Bạn có bằng lòng tham gia với chúng tôi không? Phao-lô bày tỏ rõ điều này:

“Không phải là tôi đã đoạt giải hay được hoàn hảo rồi, nhưng tôi cứ theo đuổi để đoạt cho được giải, vì chính tôi đã được Đức Cơ Đốc Giê-su chiếm đoạt” (Phi 3:12).

Sáng hôm đó khi ngồi đối diện với ông D. D. Lewis và quan sát ông, tôi hồi tưởng kỷ niệm xưa. *Tôi nghĩ những việc bắt đầu từ nhiều năm trước nay còn tiếp diễn.* Lúc này chỉ có hai chúng tôi. Điều khác biệt là chúng tôi mỗi người có một quyển sách để giúp chúng tôi hiểu và áp dụng lẽ thật trong “Quyển Sách của Đức Chúa Trời”. *Tâm Thước của Nam Giới* thật sự là viết về Sách của Đức Chúa Trời.

VƯỢT QUA HÀNG RÀO NGÔN NGỮ

Qua nhiều năm, tôi rất phấn khởi khi nghe người ta thuật lại là có những nhóm nam giới đã thực hiện những buổi học như chúng tôi đã học tại khách sạn DownTowner dưới dạng những nhóm ít người, nhóm đông người và từng đôi một.

Kinh Nghiệm ở Quebec—Vùng Dân Chúng Nói Tiếng Pháp

Trong một dịp cuối tuần, tôi và vợ tôi phục vụ một nhóm mục sư và vợ của họ ở Quebec, Gia-nã-đại. Sau buổi nhóm, một mục sư chia sẻ với tôi rằng ông có một nhóm nam giới khá đông họp mặt mỗi sáng thứ bảy. “Chúng tôi dành một giờ để học qua một chương trong quyển

Tâm Thức của Nam Giới, ông nói với ánh mắt rạng rỡ, “sau đó chúng tôi cùng nhau thảo luận trong một giờ về cách phát huy đức tính đó trong đời sống của chúng tôi. Rồi chúng tôi cầu nguyện trong một giờ, cầu xin Đức Chúa Trời giúp chúng tôi trở nên những người trưởng thành hơn của Ngài.” Thành thật mà nói, tôi kinh ngạc vô cùng, nhưng điều có ý nghĩa hơn nữa là họ đang sử dụng ấn bản sách này trong tiếng Pháp.

Kinh Nghiệm Thịnh Hành

Khi sắp sửa hoàn tất phần dẫn nhập của bản hiệu đính này, tôi gặp một cặp vợ chồng giáo sĩ ở Brazil. Họ phục vụ nhiều năm tại đó và nay trở về Hoa Kỳ để học vài môn trong một trường Kinh Thánh. Trước đây tôi chưa bao giờ gặp họ. Chúng tôi trò chuyện với nhau rất thú vị, nhưng điều làm tôi ngạc nhiên nhất là lời bình luận của người chồng về *Tâm Thức của Nam Giới*. Ông sử dụng bản dịch Bồ Đào Nha để môn đệ hóa một nhóm nam giới. Sau đó vợ ông nói thêm “Còn tôi thì sử dụng *Tâm Thức của Nữ Giới* với một phụ nữ Brazil và cuộc đời của bà ta đã thay đổi”.¹ Những kinh nghiệm đáng khích lệ đó đã thúc đẩy tôi viết lại thật kỹ quyển sách này. Sự sắp xếp của Đức Chúa Trời thật là đúng lúc.

Những Bất Ngờ Lý Thú và Những Biến Chuyển Bất Ngờ

Khi mới bắt đầu viết *Tâm Thức của Nam Giới* tôi chẳng hề mơ tưởng quyển sách này sẽ được dịch ra nhiều thứ tiếng và được phổ biến trên toàn thế giới. Các nguyên tắc đời đời của Lời Chúa vượt qua giới hạn của nền văn hóa. Những điều ông Phao-lô sơ lược hơn 2.000 năm về trước là tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời cho sự trưởng thành trong mọi thời đại và mọi nền văn hóa. Sau khi đã làm hết cách, đã nói cạn lời thì chỉ có Lời Chúa mới có thể thấm sâu vào lòng chúng ta và khiến chúng ta trở nên giống như hình ảnh của Chúa Giê-su Cơ Đốc.

TẶNG SỐ NGƯỜI TRUNG TÍN THEO CẤP SỐ NHÂN

Ở phần trên có đề cập đến lời ông Phao-lô khuyên Ti-mô-thê hãy truyền những điều ông đã học được từ Phao-lô cho những người khác. Hơn thế nữa ông Phao-lô muốn Ti-mô-thê truyền cho “những người trung tín” để họ “huấn luyện người khác” (II Ti 2:2).

Dưới đây là một số đề nghị thực tiễn để tặng “những người trung tín” theo cấp số nhân:

- Tìm một người có thể gặp bạn thường xuyên để học tập 20 đức tính trong các chương.
- Tìm 4 và 5 người cùng học với bạn. Càng đông người cùng học với nhau thì kinh nghiệm càng phong phú hơn.
- Với tư cách là một mục sư, giáo viên Trường Chúa Nhật hoặc người hướng dẫn học Kinh Thánh bạn hãy tặng nhân số của nhóm này bằng cách mời một nhóm đông người hơn tham gia học với bạn. Khóa học đầu tiên của chúng tôi có khoảng 25 người tham gia.
- Với tư cách là một mục sư bạn hãy cùng với các trưởng lão, chấp sự, trị sự và các giáo viên Trường Chúa Nhật là giới lãnh đạo trong hội thánh học tập các đức tính này dưới hình thức học nhóm hoặc học riêng với từng người.

KẾ HOẠCH HÀNH ĐỘNG

- Lý tưởng nhất là mỗi tuần học một chương trong 20 tuần. Dĩ nhiên bạn có thể học hai hoặc ba chương trong một tuần. Cũng có thể chọn một số chương cho nhóm học. Có thể cho nhóm có cơ hội lựa chọn những chương họ muốn học.
- Là người lãnh đạo bạn nên gánh phần chính trong tiến trình các buổi học. Hoặc bạn có thể chọn một số người trong nhóm mà bạn biết chắc họ có khả năng hướng dẫn. Nếu bạn chọn đường lối thứ hai, thì chắc chắn bạn phải hướng dẫn trong buổi học đầu tiên để làm mẫu.

GỢI Ý VỀ KHUNG THỜI GIAN

- Dành phân nửa thời gian của buổi học (lý tưởng là 30 phút) để học một đức tính cụ thể từ các đoạn Kinh Thánh trưng dẫn trong mỗi chương. Sử dụng *Tâm Thức của Nam Giới* làm bộ phóng đưa vào Lời Chúa. Tìm hiểu đặc điểm của mỗi đức tính và tìm ra các câu Kinh Thánh có mô tả đức tính này.
- Dành phân nửa thời gian còn lại của buổi học để thảo luận về cách phát huy đức tính đang nghiên cứu trong nếp sống của

từng người trong nhóm. Vận dụng phần “Thực Hành” trong mỗi chương để làm bệ phóng vào phần thảo luận. Câu hỏi trong phần “Suy Ngẫm và Cùng Nhau Tăng Trưởng” hướng mọi người đến chỗ trao đổi ý kiến và áp dụng.

- Là người lãnh đạo, hãy minh họa cách thức bạn phát huy các đức tính này theo kinh nghiệm của bạn. Hãy chia sẻ những điểm yếu và những điểm mạnh của bạn. Quan trọng là cần khuyến khích những người trong nhóm cởi mở và thẳng thắn với nhau.
- Khuyến khích mọi người trong nhóm cầu nguyện cho nhau để kết thúc phần thảo luận.

NHIỆM VỤ SẮP TỚI

- Khi bạn kết thúc buổi học, nên khuyến khích từng thành viên đọc chương kế tiếp trong *Tâm Thức của Nam Giới* và suy ngẫm phần “Thực Hành”.
- Là người lãnh đạo, trong tuần bạn có thể điện thoại cho những người trong nhóm, xem họ có thắc mắc gì về chương sắp học hoặc có đề nghị gì cho buổi học tiếp theo.

Chú thích

1. Xem *The Measure of a Woman (Tâm Thức của Nữ Giới)* của Gene A. Getz (Ventura, CA: Regal Books, 1977).

Trở Nên Những NGƯỜI TRUNG TÍN

Chúng ta đang sống trong một thời đại mà người ta áp dụng phương thức “nhanh cấp kỳ” vào hầu hết mọi chuyện, từ việc chuẩn bị thức ăn bằng lò vi-ba cho đến việc lo làm giàu theo ba bước đơn giản. Cách suy nghĩ của chúng ta bị xã hội bầm nát và thời đại vi tính hóa chi phối. Chúng ta đòi hỏi những giải pháp “tức thời” cho mọi nan đề.

Nhiều Cơ Đốc nhân chủ trương theo kiểu đó trong vấn đề trưởng thành về phần thuộc linh. Thật ra nếp sống của chúng ta cần một thời gian để trở nên giống Chúa Giê-su Cơ Đốc. Đây là quá trình trong cả một đời người. Muốn trở nên người của Đức Chúa Trời không thể có lối tắt. Chính vì vậy mà ông Phao-lô viết cho các tín hữu tại Phi-líp:

1)

“Không phải là tôi đã đoạt giải hay được hoàn hảo rồi, nhưng tôi cứ theo đuổi để đoạt cho được giải, vì chính tôi đã được Đức Cơ Đốc Giê-su chiếm đoạt” (Phi 3:12).

XÂY DỰNG MỘT NỀN TẢNG VỮNG CHẮC

Tất cả chúng ta bước vào linh trình với những quá trình sống và những kinh nghiệm khác nhau. Những điều này ảnh hưởng đến mức độ tiến triển của đời sống thuộc linh. Có người sau khi tiếp nhận Chúa Giê-su Cơ Đốc làm Cứu Chúa liền tăng trưởng một cách mau chóng, đơn giản vì họ sống trong môi trường thuận lợi có những tấm gương tốt. Họ có những quyết định tốt trong cuộc sống. Họ tránh được lối sống hư hỏng do nghiện rượu, sử dụng ma túy và tình dục bừa bãi.

Từ Khi Còn Thơ Ấu

Trong môi trường này, những người như Ti-mô-thê là người được học Kinh Thánh từ khi còn thơ ấu. Mặc dầu cha ông không tin Chúa (Xem Công-vụ 16:1), mẹ là Ô-nít và bà nội là cụ Lô-ít, đều nêu gương tốt cho ông (II Ti 1:5). Khi nghe Phúc Âm, ông đã đáp ứng và trở thành môn đệ của Chúa Giê-su Cơ Đốc. Ông tăng trưởng rất nhanh trong phần thuộc linh đơn giản vì ông có một nền tảng vững chắc. Do đó, Phao-lô viết cho Ti-mô-thê:

“Nhưng con hãy tiếp tục kiên trì trong những điều con đã học và tin quyết, vì biết con đã học với ai. Từ khi còn ấu thơ, con đã biết Thánh Kinh có khả năng khiến con khôn ngoan để được cứu bởi đức tin trong Đức Cơ Đốc Giê-su” (II Ti 3:14,15).

Được Trang Bị Để Làm Mọi Việc Lành

Ti-mô-thê thật là may mắn. Ông đã hiểu biết vững vàng về Cựu Ước. Vì vậy khi nghe Phao-lô giảng Tin Lành, lòng ông mở ra và hiểu Chúa Giê-su Cơ Đốc là Đấng Mê-si-a do các tiên tri dự ngôn đã đến. Sự hiểu biết này khiến ông tiếp nhận Đấng Cơ Đốc làm Cứu Chúa.

Khi Ti-mô-thê trở nên một Cơ Đốc nhân, Phao-lô xây dựng trên nền tảng đó giáo lý lẽ thật Tân Ước. Vì vậy ông viết cho Ti-mô-thê:

“Cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời thần cảm, có ích cho việc dạy dỗ, khiển trách, sửa dạy, huấn luyện con người sống trong công chính, hầu cho người của Đức Chúa Trời có khả năng và được trang bị để làm mọi việc lành” (II Ti 3:16-17).

Nhờ có nền tảng Thánh Kinh vững vàng Ti-mô-thê tăng trưởng nhảy vọt trong phần thuộc linh. Chỉ trong vòng một hoặc hai năm khi Phao-lô trở lại Lít-tra nhân vòng truyền giáo lần thứ hai, đức tin của Ti-mô-thê đã trưởng thành đủ để ông trở thành bạn đồng hành trong đoàn truyền giáo của Phao-lô (Công 16:1-3).

KHÔNG CÓ NỀN TẢNG KINH THÁNH

Ngày nay nhiều người khi trở thành Cơ Đốc nhân không được may mắn như Ti-mô-thê. Gia đình họ không có truyền thống Cơ Đốc tốt. Trong nền văn hóa thế kỷ 20 của Hoa Kỳ, nhiều người không biết tí gì về Kinh Thánh cả. Họ không khác gì người Ê-phê-sô và những người ngoại quốc khác là những người tin Chúa trong thế kỷ đầu tiên. Họ lớn lên trong nếp sống ngoại đạo hoặc không có tôn giáo. Họ “sinh hoạt theo đường lối của đời này” (Êph 2:2). Giờ đây sau khi tin Chúa họ cần học tập “thoát xác người cũ” (4:22) là lối suy nghĩ và cảm xúc cũ xui khiến họ làm theo những gương xấu xa tội lỗi. Họ cần “đổi mới tâm linh” tâm trí (4:23); và “mang lấy con người mới” (4:24).

Ông Phao-lô diễn đạt ngắn gọn qui trình tăng trưởng thuộc linh trong bức thư gửi cho các tín hữu tại La Mã với lời lẽ sâu sắc và mạnh mẽ:

“Thưa anh chị em, vì thế tôi nài xin anh chị em—do lòng thương xót của Đức Chúa Trời, hãy dâng hiến chính mình như những sinh tế sống động, thánh khiết, đẹp lòng Đức Chúa Trời—đó sự thờ phượng hợp lẽ của anh chị em. Đừng rập khuôn theo đời này, nhưng hãy được biến hóa bởi sự đổi mới tâm trí, để thử nghiệm cho biết ý định tốt lành, trọn vẹn và đẹp lòng Đức Chúa Trời” (La 12:1,2).

Bối cảnh nếp sống của chúng ta khi tin Chúa chi phối tốc độ tăng trưởng của chúng ta trong phần thuộc linh.

BẠN ĐANG Ở Đâu TRÊN ĐƯỜNG TIẾN?

Một Bối Cảnh Có Niềm Tin Tích Cực

Tôi nhớ lại sự tin kính của một người trong hội thánh chúng tôi. Thực ra ông từng làm trưởng lão trong một hội thánh tự do. Dù chưa được tái sinh, nhưng ông là một người rất đạo đức. Ông được dạy rằng được cứu nhờ việc lành. Ông tin như vậy nên cố gắng làm mọi việc lành.

Một ngày kia ông nghe giảng rằng sự cứu rỗi “là ơn cứu độ Đức Chúa Trời ban, cũng không cần cứ vào công đức để không ai có thể khoe khoang” (Êph 2:8,9). Khi hiểu ra đây là một chân lý tối quan trọng, ông liền tiếp nhận Chúa Giê-su Cơ Đốc làm Cứu Chúa. Nhờ số vốn hiểu biết thuộc linh—dù là sai trong phần cứu rỗi, đời sống thuộc linh ông tăng trưởng nhanh chóng. Chẳng bao lâu cả gia đình ông tin Chúa rồi họ cũng tăng trưởng nhanh trong niềm tin Cơ Đốc.

Ông này sau khi trở nên một tín hữu thật, sự tăng trưởng thuộc linh của ông thật phi thường. Trưởng hợp của ông tương tự như trưởng hợp của Ti-mô-thê. Sau một thời gian ngắn ông trở thành trưởng lão trong Hội Thánh Thông Công Kinh Thánh đầu tiên do tôi khởi xướng ở Dallas, Texas. Hiện nay là trưởng lão, ông đang cùng tôi hầu việc trong Hội Thánh Thông Công Kinh Thánh Miền Bắc. Ông vẫn tiếp tục tăng trưởng trong nếp sống Cơ Đốc và là gương sáng cho các ông khác trong hội thánh.

Một Bối Cảnh Thế Tục Tiêu Cực

Tôi nghĩ đến một ông khác trong hội thánh của tôi. Ông trở nên Cơ Đốc nhân sau khi đã sống qua một quãng đời tội lỗi. Xuất thân từ một gia đình tội tệt, cha mẹ ông là những tấm gương xấu cho ông. Dù ông hiểu biết đôi chút về Kinh Thánh nhưng ông không biết gì về Cơ Đốc giáo thật.

Khi tôi gặp ông lần đầu, ông đã mấy lần ly dị và mấy lần lấy vợ khác. Theo lời ông, trước đây ông là một người nghiện rượu và quan hệ tình dục với nhiều phụ nữ. Ông chán đời nên định tự tử, nhưng bởi ân sủng của Đức Chúa Trời, một người bạn của tôi đã tìm đến ông và dẫn dắt ông đến với Chúa Giê-su Cơ Đốc.

Cuộc sống của người này thay đổi một cách đột ngột. Ông bắt đầu tiến bước trên linh trình mà ông không hề quen biết. Ông khám phá rằng ông vướng phải những vấn đề trong quá khứ mà ông không bao giờ nghĩ rằng chúng tồn tại. Không cần nói, mỗi ngày ông phải chiến đấu với chúng nhưng vẫn chưa từ bỏ được. “Thoát xác người cũ” và “mang lấy con người mới” là một quá trình gian khổ hơn. Nhưng sự việc đang diễn tiến, ông biết rõ muốn trở nên người của Đức Chúa Trời—điều ông hết sức ao ước—phải có thời gian.

TIẾN TRÌNH TRONG SUỐT CẢ CUỘC ĐỜI

Những điều chúng ta mang theo trong mình khi tin Chúa có sức chi

phối tốc độ tiến triển trong phần thuộc linh của chúng ta. Tuy nhiên, sau khi nói hết lời và thực hiện hết mọi việc, một điều vẫn đúng đối với tất cả chúng ta, tức là để muốn trở nên người của Đức Chúa Trời thì cần có thời gian, bất kể quá trình thuộc linh và tâm lý của chúng ta ra sao. Dù chúng ta đạt đến mức độ trưởng thành nào đi chăng nữa thì cuộc sống của chúng ta vẫn là một tiến trình liên tục để càng trở nên giống như hình ảnh Chúa Giê-su Cơ Đốc cho đến khi chúng ta đối mặt với Ngài. Ông Phao-lô làm chứng về điều này trong chính đời sống của mình khi ông viết cho các tín hữu tại Cô-rinh-tô:

Khi tôi còn bé thơ, tôi nói như trẻ con, suy nghĩ như trẻ con, nhưng khi đã thành nhân tôi từ bỏ những hành vi trẻ con. Vì hiện nay chúng ta chỉ thấy mập mờ qua gương, đến bây giờ chúng ta sẽ thấy tận mặt. Bây giờ chúng ta chỉ hiểu biết một phần, đến bây giờ chúng ta sẽ biết hoàn toàn như Chúa biết chúng ta vậy (I Cô 13:11-12).

PHÁT HIỆN NHỮNG NGƯỜI TRUNG TÍN

Khi ông Phao-lô viết cho Ti-mô-thê, ông Phao-lô đề cập đến “người của Đức Chúa Trời” là người “có khả năng và được trang bị để làm mọi việc lành” (II Ti 3:17). Từ đó nảy sinh một câu hỏi quan trọng: Làm thế nào nhận biết “người của Đức Chúa Trời”? Người đó ra sao?

Ti-mô-thê tại Ê-phê-sô

Những câu hỏi này không phải mới nảy sinh gần đây. Chính ông Ti-mô-thê cũng đã phải đối diện với vấn đề này khi ông Phao-lô để ông ở lại Ê-phê-sô để gây dựng hội thánh. Trong khi ở tại Ê-phê-sô, Ti-mô-thê đã tiếp xúc với nhiều người mong muốn làm giáo sư và lãnh đạo thuộc linh.¹

Ông Phao-lô đã khen ngợi những người này. Ông viết cho Ti-mô-thê: “Nếu ai mong muốn làm giám mục, người đó ước ao một việc tốt đẹp” (I Ti 3:1). Nhưng ông cảnh báo rằng Ti-mô-thê phải nhận biết con người muốn phục vụ ở vai trò lãnh đạo là người như thế nào?

Tích ở Cô-rét

Tích cũng đối diện với vấn đề tương tự trong chức vụ của ông. Phao-lô để ông tại Cô-rét để “bổ nhiệm các trưởng lão trong mỗi thành phố” (Tích 1:5). Phao-lô cũng cảnh báo rằng Tích phải bảo đảm những người nắm vai trò lãnh đạo phải hội đủ những chuẩn mực nào.

Dường như tại Cơ-rét, Tích phải đối phó với những nan đề khó khăn hơn so với những nan đề của Ti-mô-thê tại Ê-phê-sô. Đã xuất hiện hạng người xưng nhận là Cơ Đốc nhân mà “dạy những điều không đáng dạy để làm nhiều người bị tán gia bại sản—để trục lợi bất chính” (1:11). Động cơ thúc đẩy họ là tiền, không những Tích gánh một trách nhiệm nặng nề là phát hiện người rồi đào tạo họ trở nên người tin kính mà còn phải ngăn chặn những người “vô kỷ luật, nói nhảm và lừa gạt” (1:10).

ÔNG PHAO-LÔ PHÁC HỌA MẪU NGƯỜI TRƯỞNG THÀNH THUỘC LINH

Trong thư của ông Phao-lô gửi cho Ti-mô-thê và Tích có hai phân đoạn cho chúng ta một bảng liệt kê sơ lược những đức tính nhằm trắc nghiệm mức độ trưởng thành của chúng ta trong Đấng Cơ Đốc (I Ti 3:1-7; Tích 1:5-10). Dưới đây là bảng liệt kê những đức tính thuộc linh tổng hợp từ hai phân đoạn đó:

1. Không có gì đáng trách (người có tiếng tốt)
2. Một chồng một vợ (duy trì sự thánh khiết về mặt đạo đức)
3. Tự chủ (cân nhắc trong lời nói và việc làm)
4. Thận trọng (sáng suốt và khiêm tốn)
5. Khả kính (nêu gương tốt)
6. Hiếu khách (bày tỏ lòng rộng rãi và không ích kỷ)
7. Có tài dạy dỗ (truyền đạt một cách tế nhị không có tính cách hù dọa hoặc tự vệ)
8. Không say sưa (không nghiện ngập)
9. Không ích kỷ (tự kiềm chế và không tham muốn cho riêng cá nhân mình)
10. Không nóng tính (giận dữ xui khiến phạm tội)
11. Không vũ phu (không phải là người hung bạo)
12. Không tranh cãi (không cãi cọ, không gây bất đồng)
13. Hòa nhã (là người nhạy cảm, yêu thương và tử tế)
14. Không tham lam (không chuộng vật chất)
15. Biết tề gia (là người chồng tốt và người cha tốt)
16. Được người chưa tin Chúa làm chứng tốt
17. Yêu mến điều lành (theo đuổi các việc lành)

18. Công bình (khôn ngoan, suy xét thận trọng, không thành kiến)
19. Thánh thiện (thánh khiết và công chính)
20. Không phải là tân tín hữu (không phải là Cơ Đốc nhân mới)

SỰ THỰC DỤNG CỦA PHAO-LÔ

Trong thời gian tôi hướng dẫn một khóa hội thảo về “Tầm Thước Nam Giới” ở Chi-ca-gô, một ngày nọ có việc lý thú xảy ra: Hai ông ngồi gần hàng ghế đầu rõ ràng quan tâm đến những điều tôi đang chia sẻ về bảng liệt kê 20 đức tính. Họ đáp ứng tích cực không những bằng dáng điệu và cử chỉ mà còn bằng lời nói như: “Đúng rồi”, “Phải đó, Gene.” “Điểm hay đó.”

Tích Là Ai?

Được khích lệ bởi sự đáp ứng của hai ông, tôi đến ngồi cùng bàn với họ trong giờ uống cà phê giải lao để làm quen. Tôi phát hiện rằng cả hai đều là thành viên cấp cao trong ban quản trị của một nhà máy luyện thép ở Gary, Indiana. Hơn nữa họ mới tin Chúa thôi. Một trong hai ông nói: “Ông à, đây là một tài liệu tuyệt vời. Trước đây tôi có nghe nói về tài liệu này nhưng không biết là tài liệu soạn theo Kinh Thánh.” Người kia biểu đồng tình rồi nói thêm: “Trước đây tôi nghe nói về Ti-mô-thê, nhưng tôi chưa bao giờ nghe nói về Tích.”

Đây Là Loại Người Chúng Tôi Đang Tìm

Sau khi tiếp xúc tôi biết họ chẳng những là tân tín hữu mà còn là những người ít biết Kinh Thánh. Nhưng chẳng bao lâu tôi phát hiện rằng họ không xa lạ với lãnh vực quản trị. Về điểm này họ đưa ra một nhận xét mà tôi không bao giờ quên. Họ nói: “Ông biết không, đây là lần đầu tiên tôi nghe bảng liệt kê các đức tính từ trong Kinh Thánh.” Họ nói tiếp: “Qua kinh nghiệm tuyển dụng người vào những chức vụ quản lý trung cấp, đây là loại người chúng tôi đang tìm. Chúng tôi cần những người có tiếng tốt. Chúng tôi không cần loại người không chung thủy với vợ hoặc quan hệ lằng nhằng bởi vì rất có thể họ sẽ gian trá với công ty. Chắc chắn chúng tôi không tuyển dụng người có lăm rắc rối trong gia đình. Nếu họ không điều khiển nổi gia đình của họ thì làm thế nào họ điều khiển nhân viên trong công ty thép của chúng tôi?” Hai ông bàn từ tiêu chuẩn này đến tiêu chuẩn khác, lần hồi họ kể ra những

điểm họ đã học được qua kinh nghiệm. Rốt cuộc liệt kê của họ về căn bản tương tự như liệt kê của ông Phao-lô.

Toàn Bộ Chân Lý Là Chân Lý của Đức Chúa Trời

Tôi nghĩ thầm: Thật là thú vị. Chúng ta có một bảng liệt kê được thần cảm bởi Đức Thánh Linh do Phao-lô viết ra hơn 2.000 năm về trước. Còn ở đây, hai ông này mới tin Chúa không biết nhiều về Kinh Thánh, nhưng qua kinh nghiệm họ biết rằng những điều mà Kinh Thánh liệt kê là cần yếu và thực tiễn trong việc tuyển chọn người vào vị trí trách nhiệm trọng yếu. Điều này chắc chắn xác minh câu nói nổi tiếng của Frank Gaebelin khi ông kết luận rằng "Toàn bộ chân lý là chân lý của Đức Chúa Trời." Nói cách khác, nếu đã đúng thì dù bạn phát hiện trong Kinh Thánh hoặc qua kinh nghiệm cá nhân hoặc bất cứ ở đâu thì chân lý vẫn là chân lý. Hai ông này đã xác nhận các đức tính do ông Phao-lô đề ra quả thật là phác họa mẫu người trưởng thành.

NHƯNG TÔI KHÔNG PHẢI LÀ NGƯỜI LÃNH ĐẠO

Khi mới xem qua bảng liệt kê các đức tính thuộc linh trong hai thư tín của ông Phao-lô, có thể bạn kết luận rằng ông Phao-lô đề ra các chuẩn mực này chỉ nhắm đến thành phần chăn bầy và giảng dạy trong hội thánh. Thật ra, về cơ bản ý của ông là "Ti-mô-thê à, nếu một người muốn trở nên một người lãnh đạo thuộc linh, thì đây là những chuẩn mực giúp con xác định đương sự có phải là một Cơ Đốc nhân hội đủ những yêu cầu của Đức Chúa Trời hay không?"

Nói cách khác, một số người có các đức tính này và phục vụ trong tư cách làm lãnh đạo thuộc linh. Một số người khác cũng có những đức tính này nhưng không nhất thiết cảm thấy được kêu gọi đảm nhiệm chức vụ lãnh đạo. Tuy nhiên, các đức tính này là mục tiêu cho mỗi một người nam Cơ Đốc. Ông Phao-lô đã tổng hợp các đức tính mà ông và trước giả khác có đề cập đến ở những chỗ khác trong Kinh Thánh và sau đó ông soạn thảo thành một phác họa tuyệt vời đo mức độ trưởng thành của chúng ta trong Đấng Cơ Đốc.

SUY NGÃM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Bảng câu hỏi dưới đây dành cho nhóm thảo luận sau khi đọc và học tập chương này:

1. Vì sao một số người sau khi tin Chúa niềm tin của họ tăng trưởng một cách nhanh chóng, và vì sao một số người khác phải phấn đấu khó khăn trong đức tin, coi như có lúc tiến được bao nhiêu thì lùi cũng bấy nhiêu?
Lưu ý: Khi các bạn tìm câu trả lời nên thêm vào câu trả lời các nguyên nhân có nêu trong chương này. Có thể tìm những trường hợp để kể lại cách tế nhị. Nếu bạn không ngại nên chia sẻ kinh nghiệm của bạn.
2. Xem kỹ lại "Phác Họa Mẫu Người Trưởng Thành của Phao-lô" ở trang 30, cân nhắc xem bạn có thể mạnh trong những lãnh vực nào?
3. Bạn muốn tăng trưởng nhất trong lãnh vực nào khi xem xét kỹ phác họa đó? Có thể xác định những yếu tố nào đang ngăn trở việc tăng trưởng của bạn không?

ĐỪNG NẢN LÒNG

Trong khi rà xét nếp sống của mình, bạn hãy cảnh giác đừng nản lòng. Nên xem đây là một cơ hội quý báu để trở nên người của Đức Chúa Trời. Nên nhớ là Sa-tan có thể ghé vào tai bạn mà thì thầm: "Bạn không bao giờ trở thành loại người đó đâu, bạn làm tan nát hết rồi. Bạn không có hy vọng gì và bạn sẽ không bao giờ thoát khỏi tội lỗi cũ của bạn đâu?"

Khi Sa-tan cám dỗ bạn bằng những ý tưởng đó, nhớ suy ngẫm lời ông Gia-cơ viết:

"Vậy, hãy đầu phục Đức Chúa Trời nhưng chống lại quỷ vương thì nó sẽ trốn xa anh chị em. Hãy đến gần Đức Chúa Trời, Ngài sẽ đến gần anh chị em" (Gia 4:7,8).

Hãy lắng nghe Lời của Đức Chúa Trời phán: "Ta yêu con bất kể hành động cũ của con, bất kể mức độ tăng trưởng thuộc linh của con, bất kể cảm xúc của con như thế nào. Ta ở bên cạnh con. Ta không từ bỏ con, con là con của ta. Con có thể trở thành người của Đức Chúa Trời và Ta ở đây để giúp con."

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Viết xuống một mục tiêu bạn muốn đạt đến sau khi học bài này:

Chú thích:

- Ông Phao-lô dùng hai từ mô tả các lãnh đạo làm công tác chăn bầy là “trưởng lão” và “giám mục”. Nhiều trước giả Kinh Thánh Tân Ước dùng hai từ này lẫn lộn. Xem *Sharpening the Focus of the Church* (Thấu Triệt Về Hội Thánh) của Gene A. Getz (Chicago Moody, Press, 1973) có trình bày lý do của lối dùng hai từ này.

TẠO TIẾNG TỐT

Giám mục phải là người **không có gì đáng trách**.

—I TI-MÔ-THÊ 3:2

Nhiều năm trước đây, Dale Carnegie viết một quyển sách với nhan đề *How to Win Friends and Influence People* (Làm Thế Nào Kết Bạn và Ảnh Hưởng Trên Người Khác). Sách có nhiều lời khuyên bổ ích thực tiễn đặt căn bản trên lương tri phổ thông. Tuy sách không có nền tảng Kinh Thánh nhưng chắc chắn những điều Carnegie đề nghị đã phản ảnh những giá trị Cơ Đốc.

Trong tư cách một người nam Cơ Đốc, nếu bạn muốn người khác yêu mến và tôn trọng mình thì có phải lễ chăng? Nói cụ thể hơn, nếu hành vi của bạn có chủ ý để đạt mục tiêu đó thì có chính đáng không?

Câu trả lời dứt khoát là phải lễ, chính đáng. Nếu bạn muốn ảnh hưởng tích cực trên người khác như vợ con, bè bạn (tin Chúa lẫn không tin Chúa), cấp trên, người đồng công, bạn phải làm sao cho họ yêu mến và kính trọng mình. Nói cách khác, bạn phải có tiếng tốt.

2)

**NẾP SỐNG KHÔNG CÓ GÌ ĐÁNG TRÁCH
(Đức Tính Quan Trọng Nhất)**

Khi Phao-lô nói rằng người trưởng thành thuộc linh là

người có nếp sống “không có gì đáng trách”. Ông không có ý nói đến sự trọn vẹn, trái lại ông chỉ muốn xác định là chúng ta phải nỗ lực tạo tiếng tốt.

Ông Phao-lô liệt kê đức tính này đầu tiên trong hai thư tín ông gửi đến cho Ti-mô-thê (3:2) và cho Tích (1:6,7). Lý do là đức tính này quan trọng nhất—đúng ra đây là kết quả của một nếp sống đã thể hiện những đức tính khác có trong hai bảng liệt kê.

CHÚNG TA HÃY CHỌN BẢY NGƯỜI CÓ TIẾNG TỐT

Có “tiếng tốt” không phải là một ý mới trong Tân Ước. Khi hội thánh tại Giê-ru-sa-lem đối phó với vấn đề về tổ chức, các sứ đồ đề xướng là chọn “bảy người được chứng nhận là tốt” để phụ trách cung cấp vật thực hằng ngày (Công 6:3).

Các sứ đồ biết rằng nếu giao công tác này cho những người có nếp sống đáng ngờ thì chỉ gây rắc rối thêm. Hội chúng sẽ không tin tưởng loại người đó. Hội chúng sẽ suy đoán đủ điều về mỗi một hành vi cử chỉ của họ. Hội chúng sẽ lên án những người này thiên vị dù họ không có bằng chứng cụ thể. Vì vậy các sứ đồ yêu cầu nhóm Cơ Đốc nhân gốc Hy Lạp tự bình chọn, bởi vì chỉ có họ mới nhận biết ai là người có tiếng tốt.

LINH TRÌNH CỦA TI-MÔ-THÊ

Có lẽ Ti-mô-thê tin Chúa vào dịp các ông Phao-lô và Ba-na-ba đến Lít-tra trong chuyến hành trình truyền giáo đầu tiên của họ. Có lẽ Ti-mô-thê chứng kiến ông Phao-lô chữa lành người què từ thuở mới sanh ra (xem 14:8). Còn nếu Ti-mô-thê không mục kích sự chữa lành ngay giờ phút đầu, chắc hẳn ông cũng thấy người què này reo mừng chạy nhảy ngược xuôi khắp phố phường Lít-tra (xem 14:10).

Việc Trở Lại Tin Chúa của Ti-mô-thê

Không thể nào Ti-mô-thê không nghe thấy dân chúng trong thành muốn tôn thờ Phao-lô và Ba-na-ba vì họ nghĩ rằng hai ông là “các thần linh đã hiện thân làm người” (14:11). Nhưng chắc hẳn điều ông nghe rõ nhất là ông Phao-lô và Ba-na-ba đã từ khước sự tôn thờ đó và tuyên bố rằng Chúa Giê-su Cơ Đốc là Con của Đức Chúa Trời hằng sống

(14:14-17). Phải chăng đây là lúc Ti-mô-thê và mẹ ông đã tin Chúa? Có lẽ lắm.

Nhưng biến chuyển tác động cực điểm trên Ti-mô-thê là khi đám người muốn tôn thờ Phao-lô và Ba-na-ba quay ra chống lại hai ông vì cơ có những người Do Thái, đồng bào của Ti-mô-thê từ An-ti-ốt và Y-cô-ni sách động (14:19). Ti-mô-thê thấy đám đàn ông chụp lấy Phao-lô có lẽ vì ông là người phát biểu, kéo ông ra ngoài thành và ném đá ông rồi bỏ đi xem như ông đã chết. Nếu Ti-mô-thê đã mục kích sự kiện này thì tôi tin rằng ông cũng là một trong các tín hữu thấy Phao-lô được chữa lành một cách thần diệu khi ông vùng dậy mình mấy bầm nát và trở vào trong thành (14:20)

Tân Ước không ghi chính xác lúc nào Ti-mô-thê hiểu Phúc Âm. Nhưng chúng ta có thể chắc rằng vào một thời điểm nào đó trong chuỗi biến cố này, Ti-mô-thê đi đến kết luận rằng Đấng Cơ Đốc mà Phao-lô và Ba-na-ba đang rao truyền đúng là Đấng Mê-si-a mà Cựu Ước đã dự ngôn. Do đó Ti-mô-thê đặt niềm tin nơi Chúa Giê-su Cơ Đốc và trở nên Cơ Đốc nhân (xem II Ti 3:15).

Ti-mô-thê Được Khen Ngợi

Khi Phao-lô trở lại Lít-tra trong vòng hành trình truyền giáo lần thứ hai, ông gặp Ti-mô-thê có lẽ là lần đầu. Nhưng trước đó, ông Phao-lô đã “được các anh em ở Lít-tra và Y-cô-ni làm chứng tốt” về Ti-mô-thê (Công 16:2). Nói cách khác, Ti-mô-thê có tiếng tốt và Phao-lô xác minh được ngay khi ông trở lại quê hương của Ti-mô-thê.

Ba Điều Cần Lưu Ý

Thứ nhất, người ta nói về Ti-mô-thê—không phải tiêu cực nhưng tích cực. Người ta nói về Ti-mô-thê một cách tích cực vì ông có tiếng tốt.

Thứ hai, nhiều người chủ chốt nói về Ti-mô-thê. Đây là một cách để kiểm xem một người có tiếng tốt hay không. Không chỉ là một người mà là nhiều người nói tốt về Ti-mô-thê.

Thứ ba, người ta nói về Ti-mô-thê ở Lít-tra lẫn Y-cô-ni, không phải ở một nơi mà là ở nhiều nơi. Ti-mô-thê có tiếng tốt ở tại quê nhà lẫn tại nơi khác. Đây là một cách thử nghiệm khác về tiếng tốt của một người.

Tất cả những điều này chứng tỏ Ti-mô-thê trưởng thành thật nhanh trong đời sống Cơ Đốc. Thật ra, trước khi tin Chúa ông đã có tiếng tốt,

khi còn là một thanh niên theo Do Thái giáo (xem II Ti 3:15). Khi ông tin Chúa ông càng được tôn trọng hơn.

MỤC TIÊU CHO MỖI NAM GIỚI CƠ ĐỐC

Với hầu hết chúng ta là những người nam Cơ Đốc muốn tạo tiếng tốt đòi hỏi có thời gian. Bất kể quá trình đời sống của mỗi người chúng ta, tạo tiếng tốt phải là một mục tiêu cho mỗi người. Việc này sẽ diễn ra một cách tự nhiên nếu chúng ta đang tăng trưởng và trưởng thành trong đời sống Cơ Đốc cách phải lẽ. Ngược lại một Cơ Đốc nhân mang tiếng xấu chắc chắn đời sống đang biểu hiện những nét không phù hợp với các nguyên tắc Cơ Đốc mà cuộc sống của người này cũng không phù hợp với những nét mà người ta mong đợi nơi một người trưởng thành trong niềm tin.

Toàn bộ bài học này nhằm giúp bạn xây dựng tiếng tốt. Khởi điểm tốt nhất là xác định xem hiện nay người ta nghĩ về bạn như thế nào.

CÂU HỎI GIÚP BẠN KHỞI CÔNG

- Tôi có nhận được phản ứng tích cực từ vợ con và bạn bè là những người thân nhất của tôi cho biết rằng tôi có tiếng tốt hay không?

Thận Trọng!

Nên nhớ rằng phản ứng của những người không biết rõ về bạn không phải là chuẩn mực tốt để xác định tiếng tốt của bạn. Nhận định của họ về bạn có thể thiên cận. Đáng vẻ bề ngoài, cách ăn nói hoặc nhân cách của bạn trên “diễn đàn” và “trước công chúng” có thể gây ấn tượng nơi họ, nhưng chưa chắc có thể tiêu biểu cho con người thật của bạn.

Làm Thế Nào Bạn Biết Rõ Tôi?

Bạn không thể biết chính xác về tiếng tăm của tôi nếu bạn chỉ đọc quyển sách này: Những lời nói của tôi, cách ăn nói của tôi hoặc những điều xem như thể hiện nếp sống tin kính sốt sắng có thể gây ấn tượng nơi bạn. Nhưng làm sao bạn biết được thật sự tôi là người thế nào? Thực tế là bạn đâu có biết.

Cũng vậy, khi tôi đi thuyết giảng ở nơi khác, đặc biệt là những người tôi chưa bao giờ gặp hoặc chỉ gặp sơ sài thì họ cũng không thể biết đúng về tôi. Bạn thấy tôi có thể giả vờ thuộc linh một cách dễ dàng.

Có thể bạn ngạc nhiên khi biết là có những nhân vật Cơ Đốc nổi tiếng cũng thường đóng kịch như vậy. Một người có nhân cách đáng chuộng “trước công chúng” dễ gây ấn tượng trên người khác nhưng chưa chắc trong đời tư đương sự còn giữ được nhân cách đó.

Tôi nói ra điều này, không phải để làm cho bạn hoài nghi nhưng nhằm cảnh giác bạn. Nếu bạn thật sự muốn biết tôi là người thế nào, bạn nên nói chuyện với những người biết rõ tôi. Bạn nên hỏi vợ tôi là người đã chung sống với tôi gần bốn mươi năm. Bạn cần nói chuyện với các con tôi, chúng được nuôi dưỡng trong gia đình chúng tôi và giờ đây chúng đã có gia đình riêng. Bạn nên nói chuyện với các trưởng lão trong hội thánh của tôi là những người từng làm việc với tôi trong nhiều năm.

Bạn Biết Rõ Về Chính Mình Đến Mức Nào?

Để bài học này dành riêng cho từng cá nhân, bạn cần tự khám phá về chính mình. Nếu bạn thật sự muốn biết nổi tiếng là người như thế nào—nghĩa là người ta nghĩ gì về bạn, nên hỏi vợ bạn và cho nàng tự do trả lời các câu hỏi một cách cởi mở và khách quan. Nên hỏi con bạn và cũng cho chúng tự do như vậy. Nên hỏi những người trong hội thánh biết rõ bạn. Bạn sẽ kinh ngạc về những điều bạn nghe được. Đáng sợ phải không? Đúng vậy, nhưng đáng công vì rất hữu ích cho bạn.

MỘT NGÀY KIA TÔI HỎI Ý CON GÁI

Tôi nhớ khi con gái lớn tôi được khoảng 8 tuổi, tôi soạn một bài giảng về chủ đề gia đình. Do đó tôi nhờ bé nghe thử những điều tôi sắp chia sẻ cho hội chúng vào Chúa Nhật tới. Tôi cũng bảo bé cứ nói thiệt về tư cách làm cha của tôi để xem tôi có đạt được những điều tôi sắp chia sẻ cho người khác trong hội thánh hay không.

Những Phút Thân Thiết

Tôi còn nhớ Renee trèo lên đi vắng trong phòng khách ngồi bên cạnh tôi. Đúng là giờ phút thân thiết. Tôi bắt đầu nói qua sứ điệp của tôi từ điểm này đến điểm kia. Bé chăm chú lắng nghe, nhưng đến nửa chừng tôi thấy mắt bé long lanh ngấn lệ. Tôi liền hỏi bé có phật ý về điều gì không, có điều gì nơi tôi làm bé buồn lòng không.

“Chỉ có một điều”, bé khẽ đáp.

Tôi hỏi bé “Điều gì vậy, con gái cưng?”

Bé đáp: “Thưa ba, đôi lúc con nói chuyện với ba, ba đâu có chịu nghe!”

Renee Nêu Đúng Nhược Điểm của Tôi

Bạn có hiểu điều Renee nói không? Tôi hiểu ngay. Bé nói đến một trong các nhược điểm của tôi—tôi có khuynh hướng không chú ý nghe các con tôi khi chúng nói chuyện với tôi, nhất là chúng còn nhỏ. Trong giây phút đặc biệt đau xót đó, bé đã thổ lộ rằng có những lúc bé muốn kể với tôi đôi chuyện quan trọng đối với bé nhưng qua ánh mắt tôi bé biết tâm trí tôi đang bay xa ngàn dặm, đang bận giải quyết một nan đề trong sở làm, đang suy nghĩ đến sườn bài giảng hoặc đang chăm chú vào lịch làm việc, mà không hiểu rằng bé đã phải chờ suốt cả ngày mới có cơ hội kể cho tôi nghe những điều lý thú đã xảy đến cho bé.

Kinh Nghiệm Khó Quên

Ước gì tôi có thể nói rằng những lời nhận xét của Renee hôm đó đã thay đổi tôi hoàn toàn. Trải qua nhiều năm tôi phải phấn đấu chống lại khuynh hướng căm dỗ tôi, thờ ơ không chịu nghe khi con cái muốn trò chuyện với tôi. Thật dễ xem thường những người thân thiết nhất của mình. Chúng ta thường tự bào chữa là những người thân sẽ thông cảm cho mình. Đúng là họ thông cảm trong hầu hết mọi trường hợp. Nhưng họ vẫn bị tổn thương và thái độ đó vẫn là một nhược điểm trong tư cách gây tổn hại cho tiếng tăm của chúng ta. Dứt khoát một điều là kể từ khi con gái tôi tâm sự như vậy, tôi nhận biết nhược điểm của mình và nhờ đó tôi tự đề ra những mục tiêu mới hy vọng theo thời gian tôi sẽ thay đổi. Chẳng bao giờ tôi quên được kinh nghiệm đó, trái lại tôi cố gắng hết sức làm một người cha tốt hơn.

THÊM VÀI CÂU HỎI

- Càng ngày càng có thêm nhiều người đến chia sẻ với bạn về những chuyện trong đời của họ hay không? Người ta có tin cậy bạn đến nỗi tâm sự với bạn về những chuyện riêng tư không?
- Khi quen biết càng lâu người ta càng biết về bạn nhiều hơn, mối quan hệ giữa bạn với họ có trở nên thân thiết hơn không? Hay là tình bạn giữa họ và bạn duy trì cách gượng ép và nông cạn khi họ biết rõ con người thật của bạn?
- Bạn bè của bạn có tăng thêm không?

- Số người tin cậy và tôn trọng bạn có tăng thêm không?
- Người ta có tiền cử bạn làm những công việc quan trọng và khắt khe mà không ngại có ngày bạn làm họ thất vọng không?

“DÒNG NƯỚC PHẪNG LẶNG” HOẶC LÀ “DÒNG SUỐI SỦI BỌT”?

Theo thời gian tôi nhận biết rằng cần thận trọng khi đánh giá mức độ trưởng thành của người khác qua bề ngoài của họ. Tôi khám phá ra “dòng nước phẳng lặng” vẫn thường chảy dưới sâu trong khi một “dòng suối sủi bọt” thì nông cạn thôi. Có người trước công chúng có vẻ hoàn hảo nhưng trong chỗ riêng tư hóa ra họ là người gây tổn thương dữ dội. Ngược lại một số người khác có vẻ trầm lặng và kín đáo lại có các đức tính sáng giá tiêu biểu cho mức độ trưởng thành thật.

Đĩ nhiên không phải thực tế luôn luôn là thế. Nhưng khi có một trường hợp như vậy thì ta thấy về lâu về dài một con người sôi nổi thiếu sự dẻo dai bền bỉ. Còn những người biểu thị con người thật của họ nhiều—dù là có vẻ e dè, kín đáo—lại là mẫu người bạn muốn kết thân. Nơi họ toát ra tánh ổn định lâu bền. Bạn càng gần gũi những con người gọi là e dè, kín đáo bạn càng phát hiện giá trị thật của họ.

QUYẾT TÂM HÀNH ĐỘNG

Nếu bạn thấy khó trả lời một cách khách quan các câu hỏi nêu trên, nên nhờ vợ hoặc một người bạn nam thân thiết xem và thật tình nhận định nội dung của những câu bạn đã trả lời.

Theo tôi đây là một bài làm đáng sợ và khó thực hiện. Cứ như là đang đứng trên vách đá chuẩn bị phóng xuống một cái hồ mà bạn chưa thăm dò trước. Nhưng xin khuyến khích bạn quyết tâm hành động. Bảo đảm là cuộc đời bạn sẽ thay đổi và cảm nghĩ của người khác đối với bạn cũng thay đổi. Nội việc bạn bằng lòng tiến hành tìm hiểu sự thật về chính mình cũng đủ giúp bạn tạo được tiếng tốt cho mình.

BÀI THU HOẠCH PHÁN KHỞI NHẤT

Dù rằng hiện nay tôi là mục sư trọn thời gian, tôi vẫn là giáo sư bán thời gian của Đại Chúng Viện Thần Học Dallas. Trong khóa học do tôi đảm nhận, tôi yêu cầu sinh viên cùng đọc kỹ *Tâm Thức của Nam Giới*

với vợ hoặc với người thân. Tôi đề nghị họ yêu cầu những người này căn cứ vào những đức tính có liệt kê trong sách và nhận xét giùm nếp sống của họ. Sau đó tôi yêu cầu họ viết ra bản tóm lược những điểm mạnh cũng như những lãnh vực mà họ tin rằng cần phải cải tiến. Bao giờ cũng vậy, những sinh viên này thuật lại rằng đây là bài làm có ý nghĩa nhất và có tác dụng thay đổi đời sống của họ nhất. Lý do? Là vì họ phải đối diện với những lời phán dạy của Đức Chúa Trời vốn thật sự là "Tâm Thước của Nam Giới".

SUY NGÃM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Dưới đây là những câu hỏi dành cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Bạn cần thực hiện bước đầu tiên nào nhằm tìm hiểu xem người ta thật sự nghĩ về bạn như thế nào?
2. Có những lãnh vực nào trong cuộc sống của bạn mà người ta đã hiểu lầm nên phê phán không đúng với tinh thần và thái độ của bạn không? Vì sao điều này lại xảy ra? Bạn có thể làm gì để sửa đổi tình trạng hiểu lầm này không?
3. Bạn có biết những thái độ và hành động nào trong cuộc sống của bạn đang phương hại cho tiếng tăm của bạn không? Bạn có thể tiến hành ngay những bước nào nhằm xây dựng lại tiếng tốt của bạn trong các lãnh vực đó?
4. Bạn muốn thực hiện ngay việc gì để tạo tiếng tốt cho bạn trong tư cách một người nam Cơ Đốc?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Xin viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến như là kết quả của bài học này:

Thánh Khiết Về MẶT ĐẠO ĐỨC

Vì thế, giám mục phải là người không có gì đáng trách, **một chồng một vợ**.

—I TI-MÔ-THÊ 3:2

Việc Phao-lô nói "một chồng một vợ" là chuẩn mực của giới lãnh đạo làm cho nhiều người bối rối. Ông muốn nói gì? Tại sao ông nói như vậy? Tại sao nói "một chồng một vợ" là điều kiện đạo đức của những ai muốn trở thành người lãnh đạo thuộc linh. Minh họa dưới đây giúp tôi trả lời rõ ràng cho bạn:

CHA GIỚI THIỆU CON CHO MỘT CÔ GÁI MÃI DÂM

3

Tôi nhớ cách đây vài năm trong khi phục vụ tại một nước thuộc vùng Nam Mỹ, tôi gặp một người đàn ông trẻ. Hồi trước khi còn trong tuổi dậy thì, cha ông đã dắt ông đến gặp một gái điếm rồi đưa tiền để cô dạy cho ông mọi điều về tình dục. Hơn nữa ông trả tiền trước cho cô để con ông có thể gặp cô ta bất cứ khi nào cậu muốn. Thật không tưởng tượng nổi? Vâng,

nhưng trong nền văn hóa đặc thù đó người ta cho rằng như vậy là đúng và bình thường.

Hấp Lực của Việc Nghiện Nhục Dục

Không cần nói, chàng thanh niên này đắm nhiễm lối sống đó. Cuối cùng khi trưởng thành hơn anh ta quyết định lập gia đình và có con cái. Giống như bao người bạn khác đã lớn lên trong xã hội đó, anh ta tiếp tục quan hệ thường xuyên với gái điếm kể cả sau khi lập gia đình. Giống như mọi phụ nữ khác trong nền văn hóa đó, vợ anh ta biết các sinh hoạt ngoài hôn nhân của anh ta. Bà miễn cưỡng chấp nhận, xem như là chuyện bình thường của đàn ông.

Rối Điều Đã Xảy Đến

Sau đó anh ta trở nên một Cơ Đốc nhân. Lần đầu tiên anh khám phá ra chuẩn mực của Kinh Thánh về đạo đức và hôn nhân. Tiếp tục quan hệ tình dục với điếm đĩ hoặc bất cứ người đàn bà nào ngoài vợ mình là tiếp tục phạm tội nghịch cùng Đức Chúa Trời cũng như nghịch cùng vợ và gia đình. Rủi thay sự nghiện ngập đã đắm sâu khiến anh phải liên tục phấn đấu để đạt chuẩn mực mới này.

Bí Quyết Đắc Thắng

Khi tôi gặp anh ta, anh đã đắc thắng tội lỗi được vài tháng nhờ nhóm thông công. Qua việc học Kinh Thánh, cầu nguyện và bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, cũng như việc anh phải chịu trách nhiệm về hành động của mình, cuối cùng anh đã đắc thắng cám dỗ khi rời sở làm sau giờ làm việc. Thay vì chơi với gái điếm như thường lệ, anh về nhà và chơi với vợ con suốt buổi tối.

HÀNH VI NÀY ĐÃ TỒN TẠI TỪ 2.000 NĂM VỀ TRƯỚC

Nếu bạn hiểu được những động lực trong câu chuyện vừa kể trên thì bạn cũng có thể hiểu rõ hơn những điều thường xảy ra trong nền văn hóa thời Tân Ước, đặc biệt giữa vòng người ngoài dân tộc Do Thái.

Đàn Ông Ba Vợ

Trong thời Tân Ước, đặc biệt những người đàn ông sung túc thường có ít nhất ba người đàn bà trong đời họ kể cả người vợ. Một người là nữ nô

lệ sống trong nhà, người luôn luôn có mặt để cung ứng sự khoái lạc tình dục cho ông chủ. Người thứ hai có thể là gái điếm trong đền thờ ngoại giáo xem như lễ nghi tôn giáo của nhiều tôn giáo của người ngoại. Người thứ ba là vợ lo chuyện sanh con và chịu trách nhiệm nuôi dưỡng chúng để nối dõi.

Sao Lại Như Vậy Được?

“Ai mà chịu nổi lối sống đó?” Bạn hỏi như vậy là đúng. Nhưng thực tế là phái nữ trong hoàn cảnh đó không có quyền chọn lựa. Cuộc sống và miếng ăn của họ tùy thuộc vào sự hợp tác của họ.

Tiêu Chuẩn Đạo Đức Không Đồng Bộ

Nhiều người sống trong những quốc gia chịu ảnh hưởng sâu nặng của nền đạo đức Cơ Đốc cảm thấy khó mà hiểu được các động lực xã hội này. Những người được trưởng dưỡng trong nền văn hóa chịu ảnh hưởng bởi chuẩn mực đạo đức khác, dĩ nhiên, dù muốn dù không họ phải chấp nhận lối sống đó.

Tôi nhớ có dịp trò chuyện với thiếu phụ trẻ tuổi đến từ một quốc gia Đông Phương. Bà kể lại câu chuyện tương tự như câu chuyện tôi vừa kể. Tôi hỏi: “Sao lại thế được?” Bà đáp: “Phụ nữ trong nước chúng tôi chấp nhận các quan hệ tình dục ngoài hôn nhân của chồng họ.”

Sứ đồ Phao-lô đã truyền bá Phúc Âm trong những nền văn hóa tương tự và nam giới trong những xã hội đó đã đến với Đấng Cơ Đốc. Lần đầu tiên trong đời các tân tín hữu này nghe sứ điệp của Đức Chúa Trời về sự thánh khiết về phương diện đạo đức: chương trình của Đức Chúa Trời dành cho họ là chỉ có một người nữ trong cuộc sống của họ mà thôi. Đó là vợ của họ.

CHÂN LÝ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI THÂM NHUẬN VÀO VĂN HÓA

Nhiều người nam trong thời Tân Ước phải đối phó với những cám dỗ và những vấn đề trong nếp sống của họ tương tự các ông đến với Chúa Giê-su Cơ Đốc trong xã hội thời nay. Dù rằng họ nghe và hiểu sứ điệp về nếp sống đạo đức của Đấng Cơ Đốc, nhưng họ chậm thay đổi. Sức mạnh của sự nghiện ngập tình dục vẫn có năng lực điều khiển họ, ngay cả sau khi họ đã trở thành Cơ Đốc nhân.

Vấn đề ông Phao-lô đặt nặng là đừng bao giờ bỏ nhiệm một ông không đắc thắng được hành vi vô đạo đức về tình dục làm người lãnh đạo thuộc linh trong hội thánh. Do đó ông Phao-lô bảo Ti-mô-thê rằng người lãnh đạo thuộc linh phải là “một chồng một vợ” hoặc nói theo nghĩa đen là—“đàn ông của một người nữ.”

Xem Xét Trường Hợp Tín Hữu Tại Cô-rinh-tô

Nếu bạn cảm thấy khó hiểu một hoàn cảnh xã hội như vậy thì nên xem xét kỹ trường hợp các tín hữu tại Cô-rinh-tô. Họ dung dưỡng một ông có quan hệ tình dục với mẹ kế của mình và còn tự hào về dương sự nữa. Hành vi loạn luân này cũng hiếm khi xảy ra trong cộng đồng người ngoại. Hầu hết cư dân tại Cô-rinh-tô có nếp sống đồi bại, nhưng rõ ràng là họ không mắc vào quan hệ tình dục này (xem I Cô 5:1). Tôi không hiểu vì sao các tín hữu tại Cô-rinh-tô có thể biện minh cho hành vi này ngoại trừ tôi biết rằng tấm lòng của chúng ta có thể lừa chúng ta dù rằng chúng ta là Cơ Đốc nhân. Việc này cũng chứng tỏ ảnh hưởng của một tiêu chuẩn đạo đức trái hẳn đạo đức Cơ Đốc.

Vì các Cơ Đốc nhân trong hội thánh thời Tân Ước đã dung dưỡng tình trạng thoái hóa như vậy nên không có gì đáng ngạc nhiên khi ông Phao-lô muốn mọi tín hữu biết rằng một người của Đức Chúa Trời, đặc biệt là một người lãnh đạo Cơ Đốc phải có một vợ mà thôi, trung thành với người vợ này và chỉ với người vợ này mà thôi.

Còn Chế Độ Đa Thê Thì Sao?

Vào thời điểm ông Phao-lô viết thư cho Ti-mô-thê thì chế độ đa thê là bất hợp pháp trong đế quốc La-mã. Tôi không tin rằng ông bài bác chuyện này khi ông viết rằng người đàn ông nên “một chồng một vợ”. Tuy nhiên, khi hiểu cho đúng thì nguyên tắc ông Phao-lô đề ra ở đây chắc chắn không chấp nhận đa thê. Nhưng lạ lùng là làm sao khi có nhiều ông đã lý luận rằng chế độ đa thê nằm trong chương trình của Đức Chúa Trời. Ví dụ, Joseph Smith là một nhà lãnh đạo và là trưởng lão của một phong trào tôn giáo nhen nhúm từ thế kỷ 19 đã bày đặt ra lối lý luận sao cho có thể đem chế độ đa thê vào Cơ Đốc giáo. Thật ra nếu chủ trương này không trái với luật pháp ở Hoa Kỳ chắc chắn đến ngày nay có thể hàng ngàn môn đệ của ông Smith sẽ vẫn theo chế độ đa thê trong hôn nhân, và như vậy là trực tiếp vi phạm tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời.

MỘT TIÊU CHUẨN CAO HƠN NỮA

Luân lý Cơ Đốc vươn tới những giới hạn nằm ngoài quan hệ tình dục cụ thể. Chúa Giê-su truyền dạy thẳng thắn về vấn đề này:

“Các con đã nghe lời dạy rằng: ‘Chớ ngoại tình.’ Còn Ta dạy các con rằng: ‘Hãy ai nhìn đàn bà với lòng tham muốn người ấy, thì đã ngoại tình trong lòng rồi’ (Ma 5:27-28).

Tham Muốn Khác Với Cám Dỗ

“Nhìn đàn bà với lòng tham muốn” không chỉ là muốn quan hệ tình dục mà còn suy tính xem làm thế nào để thực hiện việc đó.

Tôi nhớ một câu nói mà nhiều người biết của cựu Tổng thống Jimmy Carter khi ông sống trong tòa bạch ốc, ông nói rằng ông “phạm tội tà dâm trong lòng mỗi ngày”. Khi hiểu chuẩn mực đạo đức của ông Carter, tôi tin rằng ông giải nghĩa sai ý Chúa Giê-su muốn nói. Đúng hơn ông nên nói ông bị “tình dục cám dỗ mỗi ngày.” Khác một trời một vực.

Sống Trong Một Xã Hội Hướng Về Tình Dục

Hầu hết phái nam độc thân hay đã lập gia đình đều bị cám dỗ về mặt tình dục. Không ai có thể hoàn toàn tránh được những hình ảnh tin tức thật hấp dẫn xuất phát từ trang bìa các tạp chí, từ các mẫu quảng cáo thương mại, trên phim ảnh và truyền hình của thế kỷ 20. Thêm vào đó là vô số phụ nữ ăn mặc khêu gợi hoặc phô bày thân thể giữa công chúng tràn ngập trong xã hội, nên nhiều ông bị cám dỗ mỗi ngày không phải là chuyện khó hiểu.

Nhưng bị cám dỗ không phải là tội. Tuy nhiên, cám dỗ có thể nhanh chóng đưa đến tội lỗi. Trong quan điểm của Đức Chúa Trời, bất cứ người đàn ông nào có ý vui thích và đeo đuổi mối quan hệ tình dục bất chính trong tâm trí mình là đã phạm tội ngoại tình.

Đàn Ông Cũng Lắm Loại

Dĩ nhiên, nơi mỗi người có một lần ranh mỏng manh không dễ gì xác định. Đàn ông có nhu cầu và ham muốn tình dục ở những mức độ khác nhau. Nhiều người có thể dễ dàng chế ngự các tình trạng kích thích nhưng có nhiều người khác lại rất yếu đuối đối với mọi kích thích tình dục.

Mỗi một người nam Cơ Đốc phải biết kiểm soát những cuộc giảng co trong nội tâm và những mối bận tâm đối với vấn đề đạo đức tình dục. Chẳng thà giữ gìn quá mức còn hơn là buông lơi tha lỏng mặc cho những ảnh hưởng của đời tác động trên chúng ta khiến chúng ta sinh tà dâm trong tâm hồn.

DUY TRÌ SỰ THÁNH KHIẾT VỀ MẶT ĐẠO ĐỨC

Từ buổi ban đầu khi nhóm các ông học tập chung với tôi, cùng nhau trao đổi về tiêu chuẩn xác định mức độ trưởng thành thuộc linh này, chúng tôi đã thảo luận về những bước thực tiễn cần thực hiện để trở nên những người nam đạt chuẩn đạo đức cao. Dưới đây là một số kết luận của chúng tôi.

Duy Trì Mối Quan Hệ Tốt

• Đức Lang Quân Phải Phát Triển Mối Quan Hệ Tốt Với Vợ Mình.

Một người nam có vợ mà giữ vững nếp sống đạo đức và chế ngự những cám dỗ bình thường nhan nhản trong xã hội thời nay thường là người được thỏa mãn trong sinh hoạt tình dục.

Một Vấn Nạn Khác của Các Tín Hữu Tại Cô-rinh-tô

Ông Phao-lô nói đến vấn nạn đạo đức này trong I Cô-rinh-tô 7:1-5. Ông dạy cả chồng lẫn vợ phải thỏa mãn các nhu cầu tình dục của nhau để Sa-tan không dẫn họ vào cuộc sống đồi bại và bất trung.

Nhiều ông dan díu với một người đàn bà khác về mặt tinh thần hoặc về mặt thể xác bởi vì vợ hững hờ với nhu cầu tâm lý và tình dục của chồng. Có thể người vợ ích kỷ hoặc tỏ ra hằn học, sử dụng tình dục như một thứ vũ khí đối với người chồng. Hoặc vợ ngây thơ và không nhận thức rằng sự ham muốn tình dục chỉ chực bùng nổ khi người chồng đã phải đương đầu với những cám dỗ suốt ngày trong sở làm.

Các Ông Cũng Có Lỗi

Nhiều ông cũng đáng trách lắm. Họ thường lặng lẽ chịu đựng không thổ lộ với vợ hoặc có thể họ phạm tội bất trung rồi đổ thừa là vợ đã không thỏa mãn nhu cầu của họ.

Phái nữ Cơ Đốc trung bình có thể ít hiểu những vấn đề thầm kín của phái nam kể cả chồng của họ. Trước nhất, xét trên cơ sở sáng tạo thì hầu hết các bà không thể đồng cảm được những khó khăn này vì diễn

biến tình dục của họ trong thân xác lẫn tâm lý không giống những diễn biến nơi đàn ông. Thứ hai, nếu các bà không học về sự khác biệt giữa hai giới tính có thể họ không có cách nào hiểu nổi vai trò của họ có ý nghĩa ra sao trong chuyên phối hiệp tình dục. Nếu muốn vợ hiểu biết và nhạy cảm với chồng hai vợ chồng phải thường xuyên trao đổi tâm sự với nhau.

Nếu Ông Ấy Chín Chắn Trưởng Thành Hẳn Là Sẽ Không Bị Cám Dỗ

Tôi nhớ một ngày kia tôi trò chuyện với một bà cùng chồng với một vài cặp vợ chồng khác học Kinh Thánh. Trong buổi học Kinh Thánh vấn đề tình dục xuất hiện. Các ông trao đổi những giảng co trong nội tâm theo cách suy nghĩ và đối phó bình thường của họ.

Trong khi trò chuyện, phản ứng của bà đối với những điều các ông đã trao đổi với nhau biểu lộ hai điều rõ rệt. *Thứ nhất*, bà cảm thấy hết sức bị đe dọa về chuyện chồng mình có thể bị kích thích tình dục vì những phụ nữ khác. Sao chồng bà lại có thể như thế được? Trong tâm trí bà dù ông có ý nghĩ về tình dục thôi cũng là phạm tội tà dâm.

Rõ ràng người phụ nữ này không hiểu sự khác nhau giữa "cám dỗ" và "tham muốn". Trong xã hội chúng ta, các ông không có nhiều cơ may hạn chế các tư tưởng thoáng qua trong tâm trí mình trừ phi họ cố ý đặt mình vào chỗ bị kích thích tình dục. Nhưng ở bất kỳ tình huống nào chúng ta cũng có khả năng kiểm soát loại "tham muốn" mà Chúa Giê-su đã nói đến.

Thứ hai, tôi nhận thấy bà không có khái niệm gì về sự khác biệt giữa các bà và các ông đối với vấn đề cám dỗ và cách đối phó với những kích thích tình dục. Bà hiểu những chuyện các ông trao đổi với nhau theo cảm tính và phản ứng tâm sinh lý của bà.

Vì nhận thức sai nên bà dâm ra lo sợ, do đó cũng dễ hiểu vì sao bà khó thông cảm và hiểu được những điều mà các ông đã trao đổi. Trong khi chồng muốn thổ lộ những giảng co trong mình mà vợ lại phản ứng kiểu này thì có nguy cơ chồng sẽ vĩnh viễn khép kín cửa và không hề tâm sự gì nữa. Khi đó cuộc hôn nhân bị đe dọa nghiêm trọng.

Tránh Xa Những Tình Huống Kích Thích Tình Dục

- Các ông không nên cố tình đưa đẩy khiến xảy ra những tình huống cám dỗ chính mình họ.

Một vài người trong nhóm học Kinh Thánh của chúng tôi đi đây đó nhiều nơi phê bình rằng các quầy báo ở các phi trường trưng bày các tạp chí Playboy, Penthouse, Hustler và vô số tạp chí phụ nữ không củng cố cho một nền đạo đức trong sáng. Các cửa hiệu vi-đê-ô cũng vậy. Những nơi này chuyên kinh doanh văn hóa khiêu dâm dưới một hình thức nào đó. Ngoài ra, hiện nay hầu hết các khách sạn sang trọng trang bị các phòng chiếu phim chuyên chiếu những phim đầy dẫy những sinh hoạt tình dục lộ liễu trơ trẽn.

Gặp Jim, Bạn Tôi

Hầu hết các phim dành cho người lớn trình chiếu trong mạng lưới các khách sạn lớn được xếp vào loại “khiêu dâm nhẹ”. Phần khởi một điều là tôi có dịp hướng dẫn một trong những nhà sản xuất và phân phối mạnh nhất loại phim khiêu dâm này từ nhiệm và tái lập đời sống cho Đấng Cơ Đốc. Một ngày trước khi Jim xin nghỉ làm, trong khi trò chuyện với tôi tại văn phòng của mình, Jim chỉ cho tôi một căn phòng (tôi không vào) trong một khu liên hợp nơi họ thường xuyên biên tập những bộ phim hạng nặng thành hạng nhẹ để trình chiếu tại các khách sạn trong và ngoài nước.

Giây Lát Ngượng Ngùng

Sau khi từ nhiệm Jim kể về một chuyện xảy ra trong dịp ông tiếp một đoàn gồm các tay kinh doanh nổi tiếng có dự định đầu tư. Ông hướng dẫn họ tham quan cơ ngơi sản xuất và phân phối phim ảnh khiêu dâm trị giá hàng trăm triệu đô-la. Họ muốn xem qui trình biên tập phim vì thế ông dẫn họ vào một căn phòng bày đầy đầu máy vi-đê-ô. Trên màn ảnh là hàng tá hình ảnh cực kỳ thô tục. Ngồi trước bàn phím là một bà. Vừa khi các ông này vào phòng, bà nhấn một nút thế là các màn ảnh tối đen. “Tiếp tục đi chớ, cho chúng tôi xem nội dung bà đang biên đạo”, một trong các chủ nhà băng lên tiếng thúc bà. Nhưng bà ta từ chối vì quá ngượng.

Vào lúc này, công ty này có kế hoạch thu hơn 200 triệu đô-la qua các khách sạn sang trọng trong toàn nước Mỹ cũng như tại nhiều quốc gia khác. Gần 80% lợi tức của công ty là nhờ các bộ phim người lớn.

Tác Hại Nghiêm Trọng của Văn Hóa Khiêu Dâm Nhẹ

Tiến sĩ Judith Reisman viết một quyển sách rất mạnh mẽ với nhan đề *Soft Porn Plays Hardball* (Tác Hại của Văn Hóa Khiêu Dâm Loại Nhẹ) để chứng minh hậu quả của loại kích động tình dục trên hàng triệu

người đàn ông khi họ xem loại văn hóa này hàng đêm trong thời gian họ đi công tác. Trong quyển sách đó, Tiến sĩ Reisman chứng minh rằng các tạp chí phụ nữ mà người ta khẳng định là vô hại đã làm hại trẻ con, phụ nữ, đàn ông và gia đình nhiều hơn là các trò giải trí bất hợp pháp. Bà Reisman vạch trần những luồng sách báo khiêu dâm nhẹ đã thâm nhập vào quảng cáo, truyền hình, nghệ thuật, âm nhạc, tiểu thuyết và giáo dục giới tính trong học đường. Bà có những tư liệu chứng minh rằng sách báo, phim ảnh khiêu dâm góp phần lớn đẩy mạnh mức độ ly dị, bệnh hoa liễu, phá thai cũng như những hình thức tội phạm tình dục mới mẻ và chết người đối với phụ nữ và trẻ con. Không thể ước lượng được mức độ tàn phá của loại sách báo phim ảnh này gây ra cho xã hội chúng ta, và gia đình là mục tiêu hàng đầu của sự tàn phá đó.

Đáng buồn là có những người nam Cơ Đốc đắm ra nghiện loại hình sách báo này và từ đó dẫn họ đến những loại phim hình, sách báo lộ liễu hơn. Đáng buồn hơn nữa là gia đình Cơ Đốc không được miễn trừ khỏi những tàn phá của loại văn hóa này trên vợ và con cái.

“Theo Đuổi Công Chính”

Vì chúng ta đang sống trong xã hội có khuynh hướng kích động tình dục nên bất kể mức độ tăng trưởng thuộc linh của chúng ta như thế nào, chúng ta phải cảnh giác với văn chương, phim ảnh, vi-đê-ô và bất cứ thể loại nào nhằm mục đích khuấy động, kích động bản năng tính dục của con người.

Lời khuyên cũng có giá trị đối với người nam còn độc thân, nếu không nói là người nam độc thân cần lời khuyên này hơn cả. Như đã nói trước đây, người đàn ông lập gia đình có cái giường hôn nhân là một phương tiện hợp pháp để duy trì sự thăng bằng về tình dục. Nhưng một người độc thân, một khi bị khuấy động, kích động mạnh bởi những sự phô bày khiếm nhã, cảm thấy mình rơi vào một hoàn cảnh bế tắc. Chỉ có một giải pháp duy nhất cho nan đề của những người đàn ông độc thân trong xã hội đương thời của chúng ta nghĩa là nếu họ quyết định cứ sống độc thân. Đó là câu Phao-lô trả lời cho Ti-mô-thê cũng là một người sống độc thân trong một xã hội đầy kích động tình dục. Bạn phải “tránh dục vọng tuổi trẻ, nhưng theo đuổi công chính” (II Ti 2:22).

Suy Nghĩ Đúng

- Phái nam cần củng cố chính mình qua việc thường xuyên học Kinh Thánh và cầu nguyện.

Không có gì lũng đoạn lòng ham thích tương giao với Đức Chúa Trời và học lời Ngài nhiều bằng việc coi, xem bữa bãi những loại văn hóa kích thích tình dục không chánh đáng. Không có biện pháp nào chống lại sự cám dỗ và ham muốn bằng một đời sống cầu nguyện và học Kinh Thánh. Do đó sử đồ Phao-lô viết:

“Sau hết, thưa anh chị em, bất cứ điều gì chân thật, điều gì đáng kính, điều gì công chính, điều gì thanh sạch, điều gì đáng yêu chuộng, điều gì cao quý; nếu có đức hạnh nào, nếu có điều gì đáng khen, anh chị em hãy suy nghĩ đến” (Phi 4:8).

Làm Người Chịu Trách Nhiệm

- Mỗi người nam Cơ Đốc nên có một người nam Cơ Đốc khác làm bạn đồng hành thuộc linh và có quyền kiểm thảo mình.

Có một người bạn đồng hành thuộc linh và có quyền kiểm thảo trở nên việc cần thiết trong xã hội mà chúng ta đang sống. Trong hội thánh của chúng tôi, chúng tôi khuyến khích phương thức này để duy trì một nề nếp đạo đức và thuộc linh chân thật. Người bạn đồng hành thuộc linh để giúp chúng ta đắc thắng cám dỗ, rồi khi chúng ta lỡ thua sự cám dỗ người đó giúp chúng ta kinh nghiệm sự tha thứ và hứa nguyện không tái phạm.

Câu Hỏi Dừng để Kiểm Thảo

Dưới đây là những câu hỏi chúng tôi đã gửi đến cho các ông trong hội thánh của chúng tôi để họ kiểm thảo nhau.

1. Trong tuần này bạn tỉnh nguyện tương giao với Chúa được mấy lần?
2. Trong tuần này Đức Chúa Trời đã phán với bạn điều gì qua Lời của Ngài?
3. Bạn cần xưng nhận những tội lỗi nào đã phạm trong lãnh vực làm ăn hoặc trong cuộc sống riêng tư?
4. Bạn có dâng tiền cho Chúa đều đặn và tỷ lệ thuận với mức độ Chúa ban cho bạn không? Trong tháng qua bạn dâng hiến theo tỷ lệ nào?
5. Bạn đã xem những phim nào trong tuần qua? Bạn có thấy vui

khi xem những phim này không? Bạn có thể kể cho anh em trong hội thánh về những hình ảnh bạn đã xem mà không cảm thấy ngượng ngùng không?

6. Trong tuần này bạn đã có ảnh hưởng như thế nào trên hôn nhân và gia đình của bạn? Tích cực hay tiêu cực? Bạn có thể làm gì để cải thiện tình trạng hôn nhân và gia đình của bạn?
7. Trong tuần này bạn có cầu nguyện cho tôi/chúng tôi hay không?
8. Những thách thức và đấu tranh nào đang đè nặng trên tâm trí của bạn?
9. Vì Đấng Cơ Đốc, bạn đã ảnh hưởng trên những người nào trong tuần này?
10. Bạn có đối gạt tôi không đấy?

Dầu câu hỏi cuối có vẻ buồn cười nhưng lại quan trọng. Ngay cả các câu hỏi kiểm thảo cũng không bảo đảm rằng chúng ta là những người có tinh thần trách nhiệm. Sau khi đã nói cạn lời, đã làm hết cách thì phương thức kiểm thảo này chỉ có giá trị một khi chúng ta là những người chân thật.

Nhờ Chuyên Gia Khải Đạo

- Các ông nên tìm đến một người khải đạo Cơ Đốc giỏi khi vấn đề đạo đức có vẻ vượt ra khả năng kiểm soát.

Việc này quan trọng và rất cần thiết nếu bạn nghiện tình dục. Nếu bạn thiếu sự hiểu biết, kém nhạy cảm và vợ chồng không hiểu nhau trong cuộc sống hôn nhân, có thể bạn cũng cần một người nào đó giúp bạn. Trong nhiều trường hợp, tôi thấy trực trặc trở nên nghiêm trọng đến nỗi người chồng không thể nào nói thẳng với vợ về cảm nghĩ của mình. Ông này cần một người thứ ba là một người khải đạo am hiểu.

Có lẽ bạn là một người độc thân đang thất trận trước sự ham muốn tình dục. Bạn cần một người bạn có kinh nghiệm biết giúp đỡ, biết cầu nguyện, biết lắng nghe và biết khuyên nhủ bạn. Nhưng đừng bao giờ đem các nan đề của bạn mà tâm sự với một thiếu nữ độc thân hoặc một phụ nữ đã có gia đình. Tai hại vô cùng, bạn cần đến một người nam trưởng thành là người của Đức Chúa Trời giúp bạn phán đấu giải quyết nan đề của bạn.

THỰC HÀNH

Những đề nghị dưới đây nhằm giúp bạn duy trì nếp sống đạo đức trong sáng:

- Nếu bạn có vợ thì nhờ vợ một mình đọc chương này, nên nói cho vợ biết rằng mục đích là để cả hai có chung một cơ sở để cùng thảo luận.
- Sau đó cùng với vợ thảo luận về nội dung của chương này dựa vào những câu hỏi sau đây:
  1. Là một phụ nữ em khác với anh là một người nam như thế nào, đặc biệt là về thái độ, nhu cầu và cảm xúc về mặt tình dục?
  2. Là một người nam anh khác với em là một phụ nữ như thế nào, đặc biệt là về thái độ, nhu cầu và cảm xúc về mặt tình dục?
  3. Vợ chồng mình, mỗi người cần phải làm gì đối với thái độ và hành vi của mình để thỏa đáp các nhu cầu tình dục của nhau một cách tốt hơn?
- Nếu bạn đọc thân, xin liệt kê ra ba nan đề lớn liên quan đến bản năng tính dục mà bạn đang đối phó.
- Xem xét kỹ các vấn đề này và sau đó trả lời các câu hỏi cách trung thực:
  1. Bạn góp phần làm cho những vấn đề đó trở nên khó khăn hơn qua những việc gì?
  2. Tự bạn có thể làm gì để giải quyết những vấn đề này?
  3. Bạn có thể tự giải quyết các vấn đề này hoặc bạn cần sự giúp đỡ của một nhà khai đạo có khả năng?
- Dầu đọc thân hoặc đã lập gia đình bạn hãy cầu nguyện xin Chúa giúp bạn tìm được một Cơ Đốc nhân là người bạn đồng hành thuộc linh của bạn và làm người kiểm thảo bạn.

SUY NGẪM VÀ CÙNG NHAU TẶNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây dành cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Bạn có thể thực hiện những điều cụ thể nào để duy trì một nếp sống đạo đức trong sáng? Việc nào tác động tốt trên đời sống của bạn và việc nào không?
2. Một số điều nào bạn có thể thực hiện để trao đổi tâm sự với vợ—làm sao tránh làm cho vợ lo sợ nhưng vẫn trung thực?
3. Vì sao nhiều ông khó duy trì một nếp sống đạo đức trong sáng?
4. Làm thế nào chúng ta có thể tránh khỏi bị nghiện tình dục? Nếu đây đang là một vấn đề, làm thế nào chúng ta có thể đắc thắng nó?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Xin bạn viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài này:

Duy Trì SỰ QUÂN BÌNH

Vì thế, giám mục phải là người không có gì đáng trách một chồng một vợ, **tiết độ**.

—I TI-MÔ-THÊ 3:2

Nếu hỏi một người đàn ông trung bình từ “tiết độ” có nghĩa gì, có lẽ đương sự sẽ trả lời rằng đó là một người không bê tha, đặc biệt là trong phạm vi uống rượu. Người ta hiểu như vậy bởi vì Webster’s định nghĩa từ này như sau: “Không thái quá hoặc không quá mức: điều chế mức độ chiều theo sự thèm khát hoặc ham muốn, điều chế việc sử dụng các loại thức uống có rượu”.¹

Chúng ta sẽ thấy trong chương sau, sống điều độ chắc chắn là dấu hiệu của sự tăng trưởng thuộc linh. Nhưng dường như ông Phao-lô có ý suy tưởng rộng hơn khi sử dụng từ hephalios, trong bản New American Standard Bible từ này được dịch là “điều độ” (temperate). Bản dịch King James Version sử dụng từ “thận trọng” (vigilant).

4)

ÔN HÒA BÌNH TÍNH VÀ TỰ CHỦ

Ông Phao-lô mô tả một người nam có một tiêu điểm

rõ ràng trong cuộc sống. Nói một cách thực tế hơn, một người điều độ không đánh mất định hướng thuộc linh, tâm lý và thể xác của mình. Đây là một người bình tĩnh, không dao động và người này có nếp suy nghĩ trong sáng.

TRIẾT LÝ SỐNG THỰ TỰ VÀ NGĂN NẮP

Tôi cũng muốn mô tả một người tiết độ là một người có tầm nhìn đúng về cuộc sống trong thế giới này. Người này biết lịch sử đang đi về đâu. Người này biết Đức Chúa Trời đang kiểm soát vũ trụ cũng như công việc của con người. Nhưng một người tiết độ cũng biết mình có trách nhiệm làm mọi sự có thể làm để thực hiện ý định của Đức Chúa Trời dành cho mình trong thế giới này. Nếu đã lập gia đình, người này là người chồng biết yêu thương vợ, là một người cha biết trách nhiệm và là một người kiếm ăn cho gia đình. Trong sở làm người tiết độ là một người chủ hoặc một công nhân trung thực, trong hội thánh là một tín hữu tận tâm. Bất cứ nơi nào cũng là một chứng nhân Cơ Đốc năng động qua cách sống và qua lời nói là mục tiêu nhất quán của người này.

Một người tiết độ không sinh ra thái quá. Một mặt đương sự biết mình không có trách nhiệm giải quyết hết mọi nan đề trên thế giới nên không xao lãng bốn phân ưu tiên làm một Cơ Đốc nhân. Mặt khác đương sự làm những gì có thể làm để giải quyết những tệ nạn trong xã hội loài người nhưng không hề xao lãng những việc ưu tiên theo như Kinh Thánh dạy.

Ý THỨC VỀ SỰ AN NINH

Người tiết độ là người không chiều theo những xúc cảm lệch lạc, đương sự cảm thấy yên ổn và bình an trong nội tâm bất kể những chuyện chung chung đang diễn ra trong cuộc sống. Dầu vậy không có nghĩa là đương sự không bao giờ băn khoăn lo lắng, nhưng nói chung anh ta có sự ổn định. Theo lời ông Gia-cơ anh ta không phải là “người phân vân, không quyết đoán” (Gia 1:8).

Đất Nước Chúng Ta Đang Suy Sụp

Một ngày kia tôi thuyết trình tại một hội nghị đặc biệt về Kinh Thánh. Trong giờ giải lao một người tham dự hội nghị đến trò chuyện với tôi

lo lắng rằng xã hội chúng ta đang thoái hóa, mọi việc càng ngày càng tệ hại hơn. Lập tức, tôi cảm nhận là đương sự bất an cách khác thường và đang bị ám ảnh bởi ý nghĩ rằng đất nước này đang suy thoái và sụp đổ về mọi mặt, chính trị, kinh tế và đạo đức. Câu trả lời của tôi không giúp giải tỏa lo lắng của đương sự gì cả: “Nếu ông nghĩ rằng tình hình này là tệ hại lắm rồi thì cứ chờ thêm một thời gian nữa rồi biết.”

Điều Này Không Thể Xảy Đến Cho Chúng Ta

Thiếu điều ông ta la hoảng vì kinh ngạc. Ông nói: “Ồ Đức Chúa Trời không cho phép tình trạng này xảy đến cho nước Mỹ đâu, phải không?” Câu trả lời của tôi tăng gia nỗi lo lắng của ông hơn nữa vì không có gì bảo đảm cả. “Sao lại không? Sao Đức Chúa Trời lại không cho phép những chuyện tệ hại xảy đến cho nước Mỹ? Vì qua lịch sử chúng ta biết rằng quốc gia nào không tuân theo tiêu chuẩn công bình của Đức Chúa Trời đều suy thoái và cuối cùng là sụp đổ.”

Quyền Công Dân của Chúng Ta Ở Đâu?

Thành thật mà nói tôi không có chủ ý tỏ ra vô tình dù biết rằng có người thắc mắc về những câu trả lời thẳng thừng của tôi, đòi hỏi tôi có câu trả lời trực tiếp. Trái lại, tôi muốn chúng ta lưu ý đến điểm quan trọng là chúng ta không nên đặt hy vọng vào tình trạng tốt xấu của xã hội. Theo Thánh Kinh chúng ta chỉ là “khách lạ” (I Phê 2:11). “Chúng ta là công dân trên trời” (Phi 3:20). Nước Mỹ hoặc bất cứ quốc gia nào cũng không phải là nhà thật của chúng ta.

Khi chúng ta phản ứng như ông này là không tiết độ rồi. Chúng ta sợ rằng mình có thể mất mọi sự trong nhà tạm này. Chúng ta không còn thấy đời sống Cơ Đốc nhân có nghĩa gì nữa.

Đừng Hiểu Lầm

Tôi yêu nước Mỹ và nếu bạn là người Mỹ tôi tin chắc rằng bạn cũng yêu nước Mỹ. Tôi mong mỗi là trong tương lai, chúng ta vẫn cứ cường thịnh và an ổn. Nhưng Đức Chúa Trời không bao giờ dự liệu đất nước chúng ta là nguồn trông cậy của chúng ta. Dù trên địa cầu này có xảy ra chuyện gì, chúng ta vẫn có hy vọng trong Đấng Cơ Đốc. Ngài là nguồn an ninh thật và là nền tảng vững vàng cho cuộc sống chúng ta.

Một lần nữa xin đừng hiểu lầm ý của tôi. Khi tập trung suy nghĩ về những chuyện thật sự đang diễn ra trong nền văn hóa người Mỹ, tôi rất

lo. Có thể tôi cũng lo âu khi nghĩ đến con cháu của tôi với những vấn đề mà các cháu sẽ đương đầu trong những năm tới.

Mặt khác khi tôi dừng lại và nghĩ rằng Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời và Ngài đang kiểm soát vũ trụ và đất nước của chúng ta, thế là tâm tư của tôi tập trung vào hướng khác, ý nghĩ và cảm xúc của tôi lấy lại mức thăng bằng.

TÂM TƯ TẬP TRUNG ĐÚNG CHỖ

Ngày nay Cơ Đốc nhân rất dễ nặng lòng chú tâm vào các vấn đề thứ yếu. Chúng ta dễ bị các vấn đề trong xã hội ám ảnh. Chúng ta dễ dành hết thời gian và sức lực để lo rửa sạch “bề ngoài cái đĩa” nhưng quên rằng cần thay đổi chính bề trong.

Tôi xin bàn rõ hơn. Đức Chúa Trời không bao giờ kêu gọi chúng ta trong tư cách Cơ Đốc nhân lo cứu nước Mỹ. Trái lại chúng ta phải là “ánh sáng” và “muối” trong một xã hội đang rất cần đến Đấng Cơ Đốc. Đóng góp lớn nhất của chúng ta là làm mọi điều Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm trong tư cách cá nhân, gia đình và hội thánh địa phương. Rồi chúng ta sẽ thấy người ta tìm hiểu về Chúa Giê-su Cơ Đốc và kinh nghiệm sự cứu rỗi cho riêng họ. Hy vọng rằng tiếp đến Đức Chúa Trời sẽ tái tạo và phục hồi đất nước của chúng ta.

THAM GIA CHÍNH TRỊ

Nói vậy không có nghĩa là chúng ta không nên làm những công dân tốt. Chúng ta cần nắm vững mọi thông tin, chúng ta nên tận dụng mọi cơ hội để nói lên chính kiến của chúng ta qua các tổ chức chính trị. Chúng ta phải lên tiếng khi có cơ hội.

Trong hội thánh của chúng tôi có một ban gọi là Ban Thâu Thập Các Vấn Đề Hiện Đại. Nhiệm vụ của ban này là thông tin cho hội thánh về những diễn biến trong xã hội. Với tư cách mục sư quản nhiệm tôi nhờ họ cố vấn và giúp hướng dẫn tín hữu chúng tôi tích cực hoạt động, có tiếng nói tích cực trong xã hội. Ví dụ, mỗi năm ít nhất một lần tôi giảng một bài về tội ác trong việc phá thai. Nhờ vậy mà đại đa số hội chúng của chúng tôi đã hưởng ứng và tham gia vào chương trình “Bước Đi Vì Sự Sống” do Hiệp Hội Người Texas Vì Sự Sống bảo trợ.

Chúng tôi cũng động viên hội chúng làm trọn bổn phận của họ trong việc đầu phiếu trong các cuộc tuyển cử quốc gia và địa phương. Tích cực bầu các viên chức không chỉ là những lãnh đạo tài ba mà còn là những người tận tụy với những giá trị trong Kinh Thánh, là những điều đã khiến cho Hoa Kỳ trở nên vĩ đại.

Hội thánh chúng tôi cũng nghiêm túc tuân theo lời khuyên của ông Phao-lô: “Vậy ta khuyên con, trước hết phải dâng lên Đức Chúa Trời các lời khấn nguyện, nài xin, cầu thay và tạ ơn cho mọi người, cho các vua, các nhà lãnh đạo, để chúng ta được sống bình an, yên ổn trong đạo đức, tin kính” (I Ti 2:1-2). Nhưng chúng tôi không quên mục đích tối hậu của lời cầu nguyện này là “Ngài muốn cho mọi người được cứu rỗi và đạt đến sự hiểu biết chân lý” (I Ti 2:4).

Vâng, chúng ta phải làm những công dân tốt, nhưng chúng ta cũng nên nhận thức rằng thế giới ưa thích tối tăm hơn là sự sáng. Nói chung những người cậy vào khôn ngoan của mình sẽ không lắng nghe sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Nếu họ không lắng nghe, Đức Chúa Trời sẽ phán xét đất nước chúng ta. Nhưng nên nhớ rằng sự cứu rỗi của chúng ta đã được bảo đảm dù chung quanh chúng ta có diễn ra chuyện gì chẳng nữa. Đây là lý do khiến Cơ Đốc nhân thời Tân Ước có thể vui mừng giữa các khổ nạn và thử thách.

MỘT KẾT CỤC CỦA ĐƯỜNG TIỀN

Ông Phao-lô sử dụng từ “tiết độ” trong thư đầu tiên ông gửi cho các tín hữu tại Ê-phê-sô khi ông nói về ngày phán xét sẽ xảy đến (I Ê-phê 5:2, 3). Họ không nên “ngủ mê như những người khác” nhưng phải “cảnh giác và tỉnh thức” [tiết độ] (câu 6).

Các tín hữu này gặp phải một vấn đề trái ngược tương tự như nhiều người trong chúng ta. Họ đang bị ru ngủ.

Mọi Sự Sẽ Tốt Đẹp

Phao-lô cảnh báo rằng nhiều người sẽ nói về “hòa bình và an ninh!” (câu 3), họ cho rằng mọi sự sẽ tốt đẹp, chúng ta không có gì phải lo sợ.

Cũng vậy, ngày nay nhiều Cơ Đốc nhân tin rằng con người kiểm soát mọi diễn biến trong xã hội chúng ta. Họ tin rằng các thiên tài của nhân loại sẽ giải quyết các nan đề, bảo đảm an ninh, giữ cho chúng ta thoát khỏi hiểm nghèo. Tại sao lại phải lo lắng về sự bùng nổ dân số, ô

niêm môi trường và sự đe dọa của chiến tranh hạt nhân? Là những con người thông minh chúng ta có thể giải quyết các nan đề này.

ĐỪNG ĐỂ BỊ RU NGỦ

Về điểm này, ông Phao-lô cảnh báo: “Khi người ta tuyên bố: Hòa bình và an ninh thì tai họa sẽ thành linh xảy đến cho họ như cơn đau chuyển bụng sanh xảy đến cho người đàn bà có thai và họ sẽ không trốn thoát được” (câu 3). Vì đây là lời tiên tri, nên lời này có giá trị cho thời nay cũng như đã có giá trị cho thời kỳ mà ông Phao-lô viết các lời này.

Đây là một kết cục khác của con đường tiến theo những minh họa mà tôi đã sử dụng trong phần đầu chương này. Chúng ta có thể cho phép mình bị cuốn hút vào sự an ninh giả tạo của những điều có vẻ đã làm cho loài người tiến bộ. Đây cũng không phải là tiết độ. Chúng ta không bước đi trong “ánh sáng” của Lời Đức Chúa Trời nhưng lại bước đi trong “bóng tối” của thế giới con người (I Tê 5: 4,5).

Để kết luận, điều này dẫn chúng ta đến một nguyên tắc đem đến sự cân bằng cho cuộc sống và giữ chúng ta đi giữa con đường tiến. Một người nam Cơ Đốc trưởng thành chủ trương đúng đắn về sự tạm bợ của cuộc sống này và mọi sự liên hệ. Người này không để cuộc sống nhất thời đẩy mình trệch khỏi hướng đi chính của Đức Chúa Trời.

MỘT NHẬN THỨC QUÂN BÌNH KHÁC

Cần nhớ ai cũng đều có những giai đoạn ngắn trong cuộc sống làm chúng ta tạm thời bối rối nên suy nghĩ của chúng ta bị méo mó và bất định. Tình trạng này xảy ra khi chúng ta liên tục gặp quá nhiều các nan đề và các biến động hoặc khi chúng ta kiệt sức.

Một trong các đầy tớ vĩ đại nhất của Đức Chúa Trời là ông Ê-li, trong đời mình đã có lần ông lâm vào tình trạng bán loạn tinh thần. “Ê-li cũng là con người như chúng ta” (Gia 5:17). Tình trạng ông rơi vào làm ông không thể đối phó với các nan đề trong cuộc sống nữa. Ông muốn chết (xem I Các Vua 19:4), ông tưởng rằng trong dân Y-sơ-ra-ên chỉ sót lại mỗi mình ông là người không bỏ Đức Chúa Trời, trong khi thật sự ít nhất vẫn còn 7.000 người trong Y-sơ-ra-ên không thờ lạy Ba-anh (xem câu 18). Ông đã đối đầu với sự căng thẳng quá sức tưởng tượng trong hơn ba năm. Cao điểm của sự căng thẳng, đè ép này là cuộc chiến chống lại các tiên tri Ba-anh trên núi Cạt-mên. Dầu rằng

ông thắng trong cuộc đối đầu này nhưng thể xác, cảm xúc và tinh thần của ông suy sụp khi bà Giê-sa-bên hãm giết ông. Đúng theo lời ông dùng thì ông “đủ rồi” (câu 4).

Nhưng ông Ê-li chỉ vật lộn trong sự ngã lòng trong một thời gian ngắn. Sau khi ăn ngủ đầy đủ và có thời gian ở riêng với Chúa, một lần nữa ông lại là một vị tiên tri trung tín và sáng suốt. Một trong những điều có ý nghĩa hơn hết đã giúp ông nhiều nhất đó là việc ông tìm được Ê-li-sê làm một người bạn trung thành với ông (câu 21).

Tất cả chúng ta đều trải qua những giai đoạn suy sụp này, có thể tiên đoán dựa vào một số yếu tố của hoàn cảnh sống. Nhưng nếu chúng ta trưởng thành trong Đấng Cơ Đốc, chúng chỉ là “những khoảng khắc” so với “các thời kỳ” trong linh trình của chúng ta khi chúng ta suy nghĩ cách sáng suốt, có những mục tiêu chính đáng và sống “tiết độ”.

LÀM THẾ NÀO ĐỂ TRỞ NÊN TIẾT ĐỘ

Trong phân đoạn thư Tê-sa-lô-ni-ca ông Phao-lô tiếp tục chỉ dẫn cho chúng ta biết làm thế nào để phát huy đức tính này, làm thế nào để trở nên “tiết độ” giữa sự tiến bộ tinh vi của con người. Nhưng đoạn này cũng áp dụng cho những lúc chúng ta bán loạn. Ông Phao-lô viết: “Nhưng chúng ta thuộc về ban ngày, hãy tỉnh thức [tiết độ], mặc áo giáp bằng đức tin và tình thương, đội mũ bằng hy vọng cứu rỗi” (I Tê 5:8).

CƠN NGƯỜI CỦA ĐỨC TIN

Người tiết độ là người có đức tin. Tương tự như những nhân vật xưa trong Cựu Ước là A-bên, Nô-ê, Áp-ra-ham, Môi-se và những người khác được liệt kê trong Hê-bơ-rơ 11, một người trưởng thành của Đức Chúa Trời bước ra và hành động phù hợp với những lời hứa của Ngài.

Chúng Ta Hãy “Chạy Trong Cuộc Đua” (12:1)

Chú ý đến “đức tin và việc làm” của từng nhân vật sau đây:

- Bối đức tin, A-bên dâng... một sinh tế tốt hơn lễ vật của Ca-in (11:4).
- Bối đức tin, Nô-ê... đóng một chiếc tàu (câu 7).
- Bối đức tin, Áp-ra-ham vâng lời... ra đi (câu 8).

- Bởi đức tin, Áp-ra-ham dâng hiến Y-sác (câu 17).
- Bởi đức tin, Y-sác chúc phước cho Gia-cốp (câu 20).
- Bởi đức tin, Môi-se... rời Ai-cập (câu 23,27).

Tất cả những nhân vật Cựu Ước được liệt kê ở đây “đều chết trong đức tin, chưa nhận được những điều Chúa hứa, chỉ trông thấy và chào mừng những điều ấy từ đằng xa, nhìn nhận mình là người xa lạ và lữ khách trên mặt đất” (câu 13).

“Ta Hãy Chăm Chú Hướng Về Đức Giê-su” (Hê 12:2)

Thời nay, một người “tiết độ” tin cậy Đức Chúa Trời và hành động phù hợp với lời hứa của Ngài dù đương sự không hiểu điều gì sẽ xảy ra trên đất này. Dù rằng thế giới hiện tại và tiến bộ của nhân loại dường như chứng tỏ rằng “mọi việc đều tốt đẹp” và thế giới đang có hòa bình hoặc nếu mọi sự dường như đang sụp đổ chung quanh, đương sự vẫn tiếp tục trông đợi sự trở lại của Chúa Giê-su Cơ Đốc để giải cứu họ khỏi cơn thịnh nộ hầu xảy đến (xem I Tê 5:9). Hơn nữa, đương sự dùng lẽ thật này khích lệ các tín hữu khác và giúp gây dựng các chi thể khác trong thân thể của Đấng Cơ Đốc, giúp họ trông đợi ngày đó (câu 11). Đương sự thực hiện lời khuyên dạy trong thư Hê-bơ-rơ qua lời nói và việc làm:

“Vậy nên, vì chúng ta có cả một đám mây nhân chứng rất lớn bao quanh, hãy vứt bỏ gánh nặng và tội lỗi dễ vãn vương, kiên nhẫn chạy trong cuộc đua đã tổ chức sẵn cho mình, ta hãy chăm chú hướng về Đức Giê-su là Đấng tiên phong và hoàn thành của đức tin. Vì niềm vui mừng đặt trước mặt, Ngài chịu đựng thập tự giá, khinh sự sỉ nhục, nên hiện nay được ngồi bên phải Ngài Đức Chúa Trời” (Hê 12:1,2).

NGƯỜI CÓ HY VỌNG

Đồng hàng với “đức tin” có đức tính “hy vọng”. Hy vọng liên quan đến thực thể của đức tin cũng như thái độ và tình trạng hiện tại của chúng ta đối với thực tại của những điều ta hy vọng (xem 11:1).

Gia Tài Không Hề Bị Mực Nát, Hư Hoại Hay Phai Tàn

Vì là thực thể của đức tin nên hy vọng liên quan đến gia tài đời đời của

chúng ta (xem I Phê 1:3,4). Hy vọng của chúng ta đặt trên trời (xem Cô 1:5). Đây là “hi vọng cứu rỗi” (I Tê 5:8). Đây là “niềm hy vọng về sự sống vĩnh phúc” mà Đức Chúa Trời là Đấng chẳng bao giờ nói dối đã hứa từ xa xưa (Tích 1:2). Tất cả những điều này cuối cùng sẽ dẫn đến cao điểm là “sự xuất hiện vinh quang của Đức Chúa Trời vĩ đại và Chúa Cứu Thế Cơ Đốc” của chúng ta (2:13).

Lòng Kiên Trì và Kiên Định

Nhưng hy vọng cũng được mô tả như là trạng thái hiện tại của con người. Con người hy vọng là con người kiên trì (xem I Tê 1:3). Đương sự đặt niềm hy vọng của mình vào “Đức Chúa Trời hằng sống” (I Ti 4:10) thay vì “hy vọng nơi của cải phù du” và những điều thuộc trần thế này (6:17). Đương sự bám lấy lời tuyên xưng về sự trông cậy của mình mà “không lay chuyển” (Hê 10:23) và “đặt sự hy vọng hoàn toàn vào ân sủng sẽ được ban cho anh chị em trong ngày Đức Giê-su Cơ Đốc hiện ra” (I Phê 1:13).

Tóm lại, một người tiết độ là người có hy vọng. Người hy vọng là người trưởng thành, vững vàng vì người này biết chắc tình trạng hiện hữu của mình trong tương lai. Hoàn cảnh hiện tại không làm đương sự tưởng là được an toàn, cũng không khiến đương sự cảm thấy bất an. Tầm nhìn của đương sự về quá khứ, hiện tại và tương lai đều sáng suốt, sắc bén và đúng đắn theo thần học.

NGƯỜI CÓ LÒNG YÊU THƯƠNG

Một người tiết độ cũng là người có “tình thương” (I Tê 5:8). Ông Phao-lô nói tình yêu thương là điều lớn nhất và quan trọng nhất trong tất cả các đức tính “Nên bây giờ còn ba điều này: Đức tin, hy vọng và tình yêu thương. Nhưng điều lớn hơn hết là tình yêu thương” (I Cô-rinh-tô 13:13).

Ông Phao-lô định nghĩa tình yêu thương trong chương 13 như sau:

“Tình yêu thương hay nhẫn nại, tình yêu thương nhân từ, không ghen ghét, không khoe khoang, không kiêu ngạo, không khiếm nhã, không tìm tư lợi, không dễ nóng giận, không ghi nhớ việc dữ, không vui về việc bất chính nhưng chung vui trong sự thật” (câu 4-6).

Quang Phổ của Tình Yêu Thương

Ông Henry Drummond xếp đặt các câu trong I Cô-rinh-tô 13 thành "quang phổ của tình yêu thương". Tình yêu thương thật cần có 9 thành tố:

Nhẫn nại, nhân từ, quảng đại, khiêm nhường, nhã nhặn, không ích kỷ, vui tươi, không mưu mẹo, chân thật.²

Vì sao tình yêu thương là điều lớn hơn hết? Vì theo ông Phao-lô thì "Tình yêu thương dung thứ mọi sự, tin tưởng mọi sự, hy vọng mọi sự, chịu đựng mọi sự" (câu 7).

Tình Yêu Thương Là Nền Tảng

Tình yêu thương thật sự là tảng đá chóp của đức tin bởi vì tình yêu thương "tin tưởng mọi sự". Tình yêu thương cũng là tảng đá chóp cho sự hy vọng vì tình yêu thương "hy vọng mọi sự". Hơn nữa tình yêu thương lớn hơn tất cả vì tình yêu thương "không bao giờ chấm dứt" (câu 8).

Đức tin, hy vọng và tình yêu thương là nền tảng để có một tầm nhìn sáng suốt về cuộc đời. Một lần nữa xin nhớ lại lời khuyên dạy của ông Phao-lô:

"Nhưng chúng ta thuộc về ban ngày, hãy tỉnh thức, mặc áo giáp bằng đức tin và tình thương, đội mũ bằng hy vọng cứu rỗi" (I Tê 5:8).

THỰC HÀNH

Những đề nghị dưới đây nhằm giúp bạn phát huy đức "tiết độ".

Câu Hỏi Thăm Dò

Nếu được, xin bạn thành thật trả lời các câu hỏi sau đây:

1. Đức tin của bạn nơi Đức Chúa Trời và nơi Lời của Ngài có mạnh mẽ không? Bạn có thật sự tin Ngài hiện hữu và Chúa Giê-su Cơ Đốc sẽ trở lại không? Nếu tin, đức tin của bạn biểu thị qua hành động như thế nào?
2. Bạn nhận biết đến mức độ nào về niềm hy vọng "khi Ngài kêu gọi" bạn (Êph 1:18)? Bạn có hiểu rõ "cơ nghiệp giàu có vinh quang của Ngài giữa vòng các thánh, và thế nào là quyền năng vĩ đại siêu việt Ngài dành cho các anh chị em là những người tin" (câu 18,19) hay không? Bạn đặt hy vọng vào những chuyện ở trần gian hay là vào các giá trị vĩnh cửu (Ma 6:33)?

3. Bạn có phải là người có tình yêu thương không? Bạn có đạt đến các tiêu chuẩn được mô tả trong I Cô-rinh-tô 13? Bạn có nhẫn nại không? Bạn có nhân từ không? Bạn có rộng lượng không? Bạn có khiêm nhường không? Bạn có nhã nhặn không? Bạn có ích kỷ không? Bạn có tự chế không? Bạn có những động lực trong sáng không? Bạn có chân thật không?

Các Đề Nghị Thực Tiễn

• Đây là một số đề nghị giúp bạn phát huy *đức tin, hy vọng, và tình yêu thương* ở trong bạn:

1. Xin triển khai một kế hoạch học Kinh Thánh và cầu nguyện riêng. Nên nhớ rằng "Có đức tin là do nghe, và nghe khi Lời Đức Cơ Đốc được truyền giảng" (La 10:17).
2. Học tập để khẳng định các lời hứa của Đức Chúa Trời.
3. Liên hệ với các Cơ Đốc nhân trưởng thành. Nhờ họ khuyên bảo và học tập sự khôn ngoan từ các chi thể khác của thân thể Đấng Cơ Đốc.
4. Đọc tiểu sử của các vĩ nhân Cơ Đốc.
5. Khi gặp xung đột trong cuộc sống, nên học tập trình dâng lên Đức Chúa Trời và cầu xin Ngài chỉ cho bạn biết những điều Ngài muốn dạy bạn.
6. Nên dành ưu tiên cho những điều Kinh Thánh dạy.
7. Nhận biết những điều tạm thời và những điều vĩnh cửu.
8. Ca ngợi và cảm tạ Đức Chúa Trời vì Ngài yêu thương và cứu chúng ta.
9. Cần nghỉ ngơi và thư giãn đầy đủ. Nên nhớ rằng khi tinh thần chúng ta quá mệt mỏi hoặc quá xúc động, chúng ta rất dễ mất sự sáng suốt (Xem câu chuyện của Ê-li trong I Các Vua 18:1-19:8. Đặc biệt lưu ý đến việc Ê-li thiếu sáng suốt trong 19:1-4. Cũng hãy lưu ý đến giải pháp của Đức Chúa Trời trong 19:5-8).

SUY NGẪM VÀ CÙNG NHAU TẶNG TRƯỞNG

Dưới đây là các câu hỏi dành cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Làm thế nào chúng ta có thể giữ quân bình trong cuộc sống khi phải đối diện với quá nhiều áp lực trong xã hội hay đời này?

2. Làm thế nào có thể xác định rằng chúng ta bị cuốn hút vào các vấn đề trong xã hội chúng ta đang sống? Làm thế nào chúng ta xác định được chúng ta không tích cực đủ để xử lý các vấn đề này?
3. Chúng ta có thể giúp mục sư của chúng ta duy trì sự quân bình trong các lãnh vực này như thế nào?
4. Làm thế nào có thể xác định chúng ta đang tăng trưởng trong đức tin, hy vọng và tình yêu thương?

ĐỀ RA MỘT MỤC TIÊU

Viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài này:

Ghi chú:

1. Merriam Webster's Collegiate Dictionary, Xuất Bản Lần Thứ Mười (Springfield, MA: Meriram-Webster, Inc., 1993), tr. 1213).
2. Addresses của Henry Drummond, (Philadelphia: Henry Altemus, 1892), tr. 27-28.

Người KHÔN NGOAN

Vì thế, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ, tiết độ, **tự chủ**.

—I TI-MÔ-THÊ 3:2

Trong bản *New American Standard Bible* từ Hy Lạp *sophron* được dịch là "tự chủ". Theo nghĩa đen từ này có nghĩa là "ổn định trong tâm trí", trong bản *New International Version* được dịch là "tự kềm chế"

Sophron cũng có thể được dịch là "thận trọng", "tiết độ", hoặc "có ý thức" tùy theo ngữ cảnh. Thành thật mà nói tôi thích từ "tự chủ" vì *Webster's* nhắc chúng ta nhớ rằng người tự chủ "khôn ngoan trong việc quản trị công việc"¹. Vậy là chúng ta có thể nói rằng người tự chủ là "người khôn ngoan".

5

NHỚ LẠI NHỮNG TÁM GƯƠNG TỰ CHỦ

Tôi có vinh dự được biết cố Tiến sĩ William Culberson nhiều năm làm giám đốc Học Viện Kinh Thánh Moody tại Chicago, Illinois. Tôi từng phục vụ trong ban giảng huấn của Học Viện Moody trong 13 năm. Trong thời gian đó tôi đã quan sát hành động và phản ứng của Tiến sĩ Culberson trong rất nhiều trường

hợp. Tôi đã cùng ngồi với ông trong hàng trăm buổi họp của toàn thể giảng viên, lắng nghe những lời khuyên thông thái và những nhận xét khôn ngoan của ông. Hằng tuần tôi nghe ông giảng Lời Chúa trong các giờ thờ phượng tại nhà nguyện của Học Viện, ông đã làm cho Kinh Thánh trở nên thực tiễn và thích dụng cho đời sống của cả ban giảng huấn lẫn sinh viên chúng tôi. Tôi tham gia đội bóng chày ban giảng huấn và đôi khi tôi cùng thi đấu với ông, đôi khi là đồng đội, đôi khi là đối thủ (Ông là một trong những người chơi giỏi nhất mà tôi từng cùng thi đấu. Là một "tay chủ công" tôi rất yêu thích).

Chuyện Trò Riêng Tư

Hai lần tôi có dịp tham gia nghiên cứu thánh chức của Học Viện Kinh Thánh Moody. Một dịp tôi được phân công đánh giá các câu trả lời của sinh viên tốt nghiệp và sinh viên còn đang học đối với chức vụ của chúng tôi về những câu hỏi mà chúng tôi gọi là "Câu Hỏi Thăm Dò của Viện Trưởng". Một dịp khác, tôi có vinh dự nghiên cứu và viết lịch sử của Học Viện Kinh Thánh Moody. Trong thời gian dài thực hiện hai công tác này, tôi có nhiều cơ hội đàm luận trao đổi ý kiến với Tiến sĩ Culberon.

Mau Nghe, Chậm Nói

Ngày nay, khi hồi tưởng lại mối quan hệ giữa tôi với Tiến sĩ Culberon, tôi nhớ ông ta là một người "tự chủ". Sau này khi Tiến sĩ Wilbur Smith cùng làm việc với Tiến sĩ Culberon trong một nhóm chuyên phiên dịch Kinh Thánh. Có lần Tiến sĩ Smith nhận định rằng năng lực lớn nhất của Tiến sĩ Culberon là ông có thể ngồi yên lắng nghe mọi người phát biểu ý kiến rồi gần cuối buổi thảo luận ông đưa ra câu trả lời chính xác rõ ràng và thật khôn ngoan. Tiến sĩ Smith cũng nhận xét rằng tiến sĩ Culberon là một người "tự chủ". Nhận định của Tiến sĩ Smith nhắc tôi nhớ đến các câu châm ngôn:

"Kẻ khôn sẽ nghe và thêm lên sự học vấn (Châm ngôn 1:5)
Người khôn ngoan thận trọng hiểu sâu biết rộng" (16:21
—Bản Diễn Ý).

PHÁN ĐOÁN ĐÚNG ĐẮN

Một trong những đoạn Kinh Thánh mà tôi ưa thích là một phân đoạn

trong thư của ông Phao-lô gửi cho tín hữu tại La Mã. Trong đó ông sử dụng từ "tự chủ" để mô tả sự trưởng thành:

"Vì nhờ ân sủng Chúa ban cho tôi, tôi xin nói với mỗi người trong anh chị em: Đừng nghĩ về mình cao quá, nhưng hãy bình tâm suy nghĩ [đó là suy nghĩ cách tiết độ, có ý thức và tự chủ], đúng theo lượng đức tin Đức Chúa Trời đã ban phát cho mình" (La 12:3).

Ông Phao-lô mong mỗi chúng ta có cái nhìn đúng đắn về chính chúng ta trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời và với các Cơ Đốc nhân khác (xem La 12:4-8). Rõ ràng là vài tín hữu tại La Mã cũng như tại Cô-rinh-tô (xem I Cô 12:14-27) tự xem mình quá cao trọng trong thân thể Đấng Cơ Đốc. Một số người nghĩ rằng họ là "món quà đặc biệt" của Đức Chúa Trời dành cho hội thánh. Do đó ông Phao-lô khuyên họ "hãy lấy tình huynh đệ mà yêu thương nhau cách mạn nòng. Hãy kính nhường nhau với lòng tôn kính" thay vì hạ người khác xuống và tự nâng mình lên (La 12:10).

Ông Phao-lô liên kết ý niệm này với các chi thể trong Thân Thể Đấng Cơ Đốc. Trong năm câu trong Thánh Kinh, ông dạy Tích khuyên các bà lão và thanh niên thiếu nữ hãy "tự chủ" hoặc "khôn khéo":

"Hãy dạy dỗ các bà lão sống tiết độ, nghiêm trang, tự chủ [khôn khéo] và vững vàng trong đức tin, yêu thương và nhẫn nại; các bà lão cũng thế, phải sống cách kính cẩn, không được vu cáo, nghiện rượu, nhưng biết dạy điều hay lẽ phải, để có thể huấn luyện phụ nữ trẻ tuổi biết yêu chồng, thương con, tiết độ, trong trắng, đảm đương việc nhà, hiến lương phục tùng chồng mình để Đạo của Đức Chúa Trời không bị người đời xúc phạm. Các thanh niên cũng thế, con hãy khuyên họ sống tiết độ [tự chủ]" (Tích 2:2-6).²

XÁC ĐỊNH SỰ TỰ CHỦ

Khiêm Tốn

- Người tự chủ là người khiêm tốn.

Loại người này quan niệm đúng đắn về chính mình và ý thức một

cách sâu sắc rằng mọi điều mình có (ân tứ, khả năng và tài sản) đều đến từ Đức Chúa Trời. Không có Ngài đương sự không thể nói, viết, đi, quyết định hoặc thối. Đương sự hiểu rõ và thực hành những điều ông Phao-lô viết cho các tín hữu tại Phi-líp:

“Đừng làm điều gì vì tham vọng ích kỷ hoặc hư vinh nhưng hãy khiêm tốn, coi người khác hơn mình. Mỗi người trong anh chị em chớ tìm lợi riêng cho mình nhưng hãy chú trọng đến lợi ích của người khác nữa” (Phi 2:3-4).

Biết Ơn

- Người tự chủ quan niệm đúng đắn về ân sủng của Đức Chúa Trời.

Loại người này nhận thức rằng không có Đấng Cơ Đốc mình sẽ bị hư mất, mọi khả năng và thành quả của mình đều vô nghĩa, không thể dành được ân huệ của Đức Chúa Trời. Đương sự hiểu rằng trong tình yêu thương vô biên của Đức Chúa Trời, Ngài đã sai Con Một chết vì nhân loại hư mất, khi “chúng ta là tội nhân” (La 5:8).

Ông Phao-lô nêu gương về loại người “tự chủ”. Dù ông “chịu phép cắt bì khi sinh được tám ngày”, dù ông “thuộc dòng dõi Y-sơ-ra-ên, chi tộc Bên-gia-min”, và không chỉ “là người Do Thái, con của người Do Thái” mà còn là “một người Pha-ri-si”; nhưng bất cứ những gì xưa kia ông Phao-lô coi là lợi thì nay vì Đấng Cơ Đốc ông coi là lỗ (Phi 3:5-7).

Được Sửa Dạy Bởi Ân Sủng

Ông Phao-lô không bao giờ quên rằng ân sủng của Đức Chúa Trời đã cứu ông khi ông đang trên đường đến Đa-mách bức hại Cơ Đốc nhân. Cho nên làm thế nào ông lại có thể tự hào về mình được? Một người tự chủ được dạy dỗ và sửa trị bởi ân sủng của Đức Chúa Trời, ông Phao-lô viết cho Tích như sau:

“Vì ơn cứu độ của Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho mọi người, dạy chúng ta lìa bỏ tình thần không tin kính và các đam mê phàm tục, phải sống đời này cách tiết độ [hoặc tự chủ], công chính và tin kính” (2:11-12).

Cầu Nguyện

- Một người tự chủ biết cách cầu nguyện.

Sứ đồ Phê-rô kết hợp phẩm cách trưởng thành này với sự cầu nguyện. Ông viết: “Sự cuối cùng của muôn vật đã gần. Vậy hãy có một tâm trí sáng suốt và tự chủ để cầu nguyện” (I Phê 4:7). Thái độ kiêu căng và quan niệm sai trật về ân sủng của Đức Chúa Trời dẫn chúng ta đến việc phán đoán lệch lạc, thiếu chín chắn trong đời sống cầu nguyện của chúng ta. Một người “tự chủ” sẽ khiêm tốn quỳ gối và thành kính cầu nguyện rồi chỗi dậy với một nếp sống mới, công chính và thánh khiết.

KHIÊM NHU KHÔNG PHẢI LÀ NHU NHƯỢC

Ý thức đúng và sáng suốt về vị trí của chúng ta trong gia đình của Đức Chúa Trời không có nghĩa là chúng ta co rút mình lại và câm nín. Không có nghĩa chúng ta thiếu tự tin và mặc cảm là mình vô tích sự.

Sợ Hãi và E Dè

Xem chừng như đời sống Ti-mô-thê gặp trục trặc trong lãnh vực này, ông cảm thấy e dè đối với những người chống đối công việc của Đức Chúa Trời. Ông Phao-lô khuyên Ti-mô-thê đừng bao giờ “hỗ thẹn” vì Chúa hay là vì các tội tớ của Ngài (II Ti 1:8). Vì vậy, ông Phao-lô viết cho Ti-mô-thê:

“Vì Đức Chúa Trời chẳng ban cho chúng ta tinh thần nhút nhát, nhưng tinh thần hùng dũng, yêu thương và tự chủ” [sophronismos—tỉnh táo] (II Ti 1:7).

Hiên Ngang

Những điều ông Phao-lô viết cho Ti-mô-thê cũng áp dụng cho chúng ta là Cơ Đốc nhân, chúng ta đừng bao giờ hổ thẹn hoặc e dè. Nếu chúng ta thực sự “tự chủ” chúng ta sẽ nhận thức rằng chúng ta không đáng được gọi là con của Đức Chúa Trời hoặc là thành viên trong gia đình Ngài. Mặt khác chúng ta có thể hãnh diện, khi chúng ta đạt được sự quân bình tuyệt vời trong cuộc sống trong tư cách người mà Đức Chúa Trời có thể vận dụng ân tứ và khả năng và trong tư cách người dâng hết sự vinh quang và tôn quý cho Chúa Giê-su Cơ Đốc.

GƯƠNG CỦA PHAO-LÔ

Khi bị tố cáo sai và bị xem thường, sứ đồ Phao-lô không bao giờ ngần

ngại tự xác định. Tuy nhiên cùng lúc ông bảo đảm rằng ông làm như vậy với những động cơ trong sáng và ông bộc bạch cho người ta hiểu những động cơ đó—ông bộc bạch vì có những điều Đức Chúa Trời đã thực hiện trong đời sống của ông.

Việc này lộ rõ trong thư ông gửi cho các tín hữu tại Cô-rinh-tô. Nhiều người thắc mắc về chức vụ sứ đồ cũng như động cơ làm việc của ông. Vì vậy, ông viết: “Vì nếu chúng tôi cuồng trí, ấy là vì Chúa, nếu chúng tôi tỉnh táo [tự chủ], ấy là vì anh chị em” (II Cô 5:13). Chúng ta có thể diễn ý câu này như sau:

“Có thể anh em cho rằng chúng tôi khoe khoang và kiêu hãnh. Nếu anh em nghĩ như vậy thì chỉ vì những điều Đức Chúa Trời đã thực hiện trong đời sống của chúng tôi. Nói cách khác, chúng tôi thấy chúng tôi là những người có ý thức, thận trọng và tiết độ, là những người khiêm nhường công nhận rằng bởi ân sủng lạ lùng của Đức Chúa Trời mà chúng tôi hiện nay được như thế này” (chương 11-12).

UN ĐỨC PHẨM CÁCH TỰ CHỦ TRONG THỜI NÀY

Trong phần trước chúng tôi lưu ý rằng sứ đồ Phao-lô chỉ dẫn Tích dạy “các thanh niên cũng thế, hãy khuyên họ sống tiết độ [*sophroneo*—tự chủ]” (Tích 2:6). Sau đó ông Phao-lô khai triển ý này chi tiết hơn:

“Trong mọi việc, chính con phải làm gương mẫu thực thi các việc thiện lành; khi dạy dỗ phải trung thực nghiêm trang, nói lời đ đoan chính không chỗ trách được, để các kẻ thù nghịch phải hổ thẹn, không thể nào nói xấu chúng ta điều gì” (câu 7,8).

Cách Học Tập Duy Nhất

Một số lễ thật trong Kinh Thánh chỉ có thể trình bày, diễn đạt bằng lời nói như Chúa Giê-su là ai, làm thế nào để được cứu, và nhiều giáo lý Kinh Thánh khác. Nhưng nhiều lễ thật khác cần được dạy bằng cả những phương thức truyền đạt kiến thức và những gương mẫu. Thật vậy, nếu không có mình họa gương mẫu thì nhiều từ sẽ không có nghĩa. “Tự chủ” là một trong các từ này. Do đó ông Phao-lô bảo Tích

phải biểu thị cuộc sống “tự chủ” nếu muốn cho giới thanh niên học tập biểu thị phẩm cách này trong cuộc sống của họ.

Một Lần Trò Chuyện Khó Quên

Trong thời gian tôi suy nghĩ về những vấn đề trong chương này, một hôm tôi từng trải một việc rất có giá trị. Hôm đó tôi ăn điểm tâm với Kenton, con trai tôi, Kenton đang học năm thứ hai Đại Học Baylor. Cha con chúng tôi trò chuyện về những vấn đề nghiêm trọng hơn những bữa khác. Chúng tôi nói về một loạt thư mà tôi viết cho Kenton từ khi Kenton học ở trung học. Những bức thư này xây dựng trên cơ sở lời của ông Phao-lô viết cho Ti-mô-thê:

“Đừng để ai khinh con vì trẻ tuổi, nhưng hãy làm gương cho các tín hữu bằng lời nói, cách xử thế, yêu thương, đức tin và sự thánh khiết” (I Ti 4:12).

Tôi viết tất cả 7 thư, mỗi thư triển khai một phẩm cách được đề cập trong câu này. Trong câu chuyện Kenton thổ lộ một điều mới mẻ trước đây Kenton chưa hề nói ra: “Thưa ba, con muốn ba biết rằng ba là gương mẫu mà con muốn noi theo, con muốn trở nên giống như ba.”

Lời tâm sự này khơi dậy trong tôi hai điều. Thứ nhất tôi vô cùng biết ơn Đức Chúa Trời. Thật là một kinh nghiệm khiến tôi cảm thấy mình kém cỏi, chưa xứng đáng. Thứ hai, lời nói của Kenton khiến tôi tiếp tục xét lại thái độ và hành động của tôi. Lời nói của Kenton luôn luôn bám lấy tôi. Khi tôi bị cám dỗ không làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời—vì đôi lúc tôi cũng bị cám dỗ như mọi Cơ Đốc nhân khác—tôi nhớ đến lời nói của con trai tôi “Thưa ba, con muốn trở nên giống như ba.”

Lời nhận định và niềm tin tưởng mà Kenton đặt nơi tôi là một người gương mẫu đã ngăn chặn tôi hành động trong một số trường hợp. Ví dụ, khi tôi bị cám dỗ chọn một tạp chí không thích hợp ở một quầy báo ở phi trường và lật xem, tôi nghĩ đến lời nói của con trai tôi. Khi tôi bị cám dỗ xem một phim không thích hợp tại khách sạn trong một chuyến công tác, tôi nhớ đến lời nói của con tôi. Khi tôi bị cám dỗ mượn một băng vi-đê-ô có nội dung và lời lẽ phản lại ý muốn của Đức Chúa Trời, tôi nhớ đến lời của con tôi. Cứ như thế là Kenton đang ngồi hoặc đang đứng bên cạnh tôi, lắng nghe, quan sát, rồi toàn bộ con người Kenton ghi nhận các hành động của tôi.

Trong nhiều khía cạnh, đây là trách nhiệm nặng nề mà ông Phao-lô đặt trên vai Tích khi ông viết “Các thanh niên cũng thế, con hãy khuyên họ sống tiết độ [tự chủ]” (Tích 2:6).

Chúng Ta Không Phải Là Người Toàn Hảo

Tôi xin bàn rõ một điều hết sức quan trọng ở đây. Ông Phao-lô không có ý dạy rằng chúng ta phải sắm vai con người toàn hảo. Sáng hôm đó, con trai tôi có thổ lộ một điều nữa: “Thưa ba, con biết ba cũng có sai lầm. Dầu vậy ba vẫn là người mẫu của con.”

Câu nói này giúp tôi nhiều hơn cả câu trước, chúng ta mắc phải nhiều sai lầm. Những ai gần gũi tôi đều biết rõ điều đó, đặc biệt là các con của tôi. Điều tôi phấn khởi là mặc dù tôi có những sai lầm và tội lỗi, con trai tôi có thể nhìn thấy sâu xa hơn trong lòng tôi và biết tôi thật sự muốn trở nên một người như thế nào.

THỰC HÀNH

Các đề nghị dưới đây nhằm giúp bạn trở thành một người tự chủ, khôn ngoan và quân bình khi phán đoán. Đặc biệt hơn, bạn cần phát huy hình ảnh tốt đẹp hơn của bản thân.

Hiểm Họa của Quả Lắc

Cơ Đốc nhân dễ sinh ra thái quá. Hoặc chúng ta xem mình không là gì cả hoặc chúng ta thấy mình quá cao trọng. Càng thiếu chín chắn chúng ta lại càng dao động giữa hai thái cực đó.

Hai thái cực đó là không thỏa đáng. Một mặt, chúng ta cần công nhận rằng tất cả những điều chúng ta có là bởi ân sủng của Đức Chúa Trời. Mặt khác chúng ta nên hiểu rằng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta những khả năng đặc biệt và muốn chúng ta sử dụng những khả năng đó để hoàn thành công việc vĩ đại cho Ngài.

• **Cần nhận biết rằng có nhiều lý do khiến tình trạng thái quá xảy ra và tồn tại. Bảng liệt kê dưới đây giúp bạn xác định các lý do gây ra tình trạng thái quá này.**

1. Một số hoàn cảnh không may nằm ngoài tầm kiểm soát của con người
  - Mồ côi cha hoặc mẹ hoặc mồ côi cả cha lẫn mẹ.
  - Có những từng trải xấu khác trong nhà trường hoặc trong hàng xóm.

- Những ảnh hưởng tiêu cực từ những người khác.
- Những yếu tố di truyền hoặc bệnh tật tạo ra mặc cảm tự ti.

2. Sai lầm trong thần học

- Lâu nay người ta dạy là bạn “không là gì cả” khiến bạn cảm thấy và tin rằng bạn “không là gì”.
- Bạn đã tìm mọi cách “tự đóng đinh mình” đến nỗi bạn hạ giá trị của chính bạn và hình ảnh của Đức Chúa Trời ở trong bạn.
- Bạn có quan điểm lệch lạc về sự tha thứ và sự hòa thuận với Đức Chúa Trời. Ví dụ, bạn nỗ lực trở nên “không là gì” với lòng mong mỏi là Đức Chúa Trời sẽ chấp nhận bạn.

Ghi nhớ: Bạn không thể làm gì để làm hòa với Đức Chúa Trời. Thậm chí bạn cũng không thể trở nên một người “vô giá trị”, “không là gì”. Điều bạn cần làm là đến với Đức Chúa Trời trong tình trạng của mình và tiếp nhận sự cứu rỗi ban cho nhưng không của Ngài.

3. Cha mẹ là những người thiếu khôn ngoan.

- Họ không khen ngợi và quan tâm đến bạn khiến cho bạn khao khát và mong mỏi để được quan tâm chấp nhận quá mức.
- Họ thiếu khôn ngoan khi dành cho bạn quá nhiều ưu tiên khiến cho bạn luôn luôn muốn người khác quan tâm và luôn nghĩ bạn phải là “số một”, “đứng đầu”.

QUÁ ÍT HOẶC QUÁ NHIỀU

Là một mục sư, tôi nhận thấy các bậc phụ huynh là Cơ Đốc nhân đặc biệt thường không chịu khen ngợi con cái và không quan tâm đến con cái vì họ sợ chúng sẽ có thái độ kiêu căng, tự phụ. Thực tế khi chúng ta không khen ngợi, chúng ta tạo ra đúng tình trạng trực trặc mà chúng ta muốn tránh. Dưỡng dục trẻ kiêu đó chắc chắn sẽ tạo ra một con người luôn luôn thêm sự quan tâm chăm sóc của người khác và hơn nữa còn trở nên kiêu căng tự phụ vì khi còn nhỏ không có cơ hội học tập chế ngự cảm xúc đối với sự thành công của mình. Thật là mỉa mai. Vì vậy, thà trẻ được quan tâm chú ý quá nhiều còn hơn là quá ít. Vì để điều chỉnh trực trặc do trường hợp này gây ra hơn.

- Khi đã xác định nguyên nhân gây ra trục trặc nơi bạn, bạn nên nhờ một người khôn ngoan tự chủ mà bạn tin cậy để tâm sự và trao đổi với họ.

Nhờ người này giúp bạn có cái nhìn sáng suốt hơn và cùng chiến đấu với bạn trong sự cầu nguyện.

- Hãy đề ra những mục tiêu cho cuộc đời của bạn để phát huy nhận thức thỏa đáng về chính mình.

Tránh biện minh cho lối cư xử không chín chắn của bạn bằng cách đổ lỗi cho hoàn cảnh hoặc những kinh nghiệm đã qua. Nên phát huy tinh thần trách nhiệm và làm một người có trách nhiệm. Đừng đổ lỗi cho người khác về những trục trặc trong bạn dù có thể họ đã góp phần gây ra những trục trặc đó.

Hãy cầu xin Đức Chúa Trời giúp bạn khắc phục được những trục trặc này. Hãy nhớ lời Chúa phán:

Nếu trong anh chị em có ai thiếu kém khôn ngoan, hãy cầu xin Đức Chúa Trời thì sẽ được Ngài cho; Ngài là Đấng ban cho mọi người cách rộng lượng, không quở trách (Gia 1:5).

SUY NGẪM VÀ CÙNG NHAU TRƯỞNG THÀNH

Dưới đây là các câu hỏi dành cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Trong chương này có đề cập đến khúc Kinh Thánh nào mà bạn nhận thấy là có ý nghĩa nhất đối với bạn? Vì sao?
2. Để trở nên những người khôn ngoan như chương sách này mô tả, chúng ta đương đầu với những cuộc chiến nào?
3. Trong các mối quan hệ làm thế nào có thể “khiêm nhu” mà không “nhu nhược”?
4. Chúng ta có thể kể lại cho người khác những kinh nghiệm nào để có thể khích lệ, cầu nguyện, yêu thương và gây dựng nhau nhiều hơn?
5. Bạn cần cầu nguyện cho nhu cầu đặc biệt nào?

ĐỀ RA MỘT MỤC TIÊU

Hãy viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài này:

Ghi chú:

1. *Merriam Webster's Collegiate Dictionary, Xuất Bản Lần Thứ Mười (Springfield, MA: Merriam-Webster, Inc., 1993), tr. 941.*
2. Lưu ý từ “tự chủ” được ông Phao-lô đặc biệt áp dụng cho phụ nữ trong I Ti-mô-thê 2:9,15. Ở đây phẩm cách này liên quan đến cách phụ nữ trang sức. “Cũng vậy, người nữ nên ăn mặc đứng đắn, trang sức giản dị, đoan trang, không làm kiểu tóc cầu kỳ, không đeo vàng ngọc hay chưng diện áo quần đắt tiền” (I Ti 2:9). Tuy nhiên, ông Phao-lô không có ý nói phụ nữ là không nên có duyên, có dáng vẻ hấp dẫn. Trái lại, ông khuyên họ khiêm nhường thật sự và duy trì những động lực trong sáng chớ không lo thu hút người ta bằng những phương tiện bên ngoài.

Trang Điểm cho PHÚC ÂM của ĐANG CƠ ĐỐC

Vì thế, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ, tiết độ, tự chủ, **khả kính**.

—I TI-MÔ-THÊ 3:2

6) Năm 1968, khi gia đình tôi dời đến Dallas, Texas, chúng tôi xây một ngôi nhà mới ở khu vực "White Rock" thuộc vùng Dallas. Ngay tên địa danh này cũng đủ diễn tả điều khó khăn mà chúng tôi gặp phải. Đúng là chúng tôi xây nhà trên "đá cứng", còn trồng một thảm cỏ thì thật là khó nhọc kinh khủng. Sau nhiều giờ chuyển đất về, rải đất ra và gieo hạt (lần gieo hạt đầu tiên bị một trận mưa bão vùng Texas cuốn sạch hết), rốt cuộc chúng tôi cũng trồng được thảm cỏ.

Tôi nhớ lại một ngày nọ trong tháng tám khi nhiệt độ tăng khoảng 105 độ F. Tôi lo cào và lượm cho hết đá để chuẩn bị rải đất tốt lên, mình mảy ra mồ hôi dầm dề. Một bé gái tám tuổi bên hàng xóm nhìn thấy tôi mấy ngày qua. Trong khi bé đứng mút cây kẹo, bé

nói một câu mà tôi không bao giờ quên: “Mẹ con nói ông là mục sư mà chịu khó lao động quá!”

Nhiều lúc tôi bật cười khi nhớ lại lời nhận xét của bé gái này. Nhưng tôi cũng rất biết ơn em, vì nhờ đó tôi biết mình đã gây ấn tượng tốt trên cha mẹ của em và đồng thời thay đổi quan niệm của họ về “giới mục sư truyền đạo”. Đây là bước quan trọng trong việc trở thành chứng nhân cho láng giềng của chúng tôi. Vì về sau, nhiều người thích thú tiết lộ rằng họ không còn xem tôi như một “thầy tu” nữa.

TỪ HY LẠP KOSMIOS

Từ *kimios* trong Tân Ước được dịch ra nhiều cách khác nhau, trong I Ti-mô-thê 3:2 là “có lối cư xử tốt”, “cư xử tốt” hoặc “khả kính”. Thực tế từ này có nghĩa là ngăn nắp hoặc khéo thu vén. Chủ ý nói về một người có nếp sống thứ tự, ngăn nắp.

Trang Điểm, Tô Điểm, Trau Chuốt

Chúa Giê-su cũng sử dụng từ *kosmios* để mô tả một ngôi nhà quét dọn “sạch sẽ ngăn nắp” (Ma 12:44), “trau giồi” mô mả (Ma 23:29), “sửa soạn” đèn (Ma 25:7). Chúa Giê-su cũng đề cập đến đèn thờ “trang hoàng bằng đá quý và những đồ lễ dâng” (Lu 21:5).

Tuy nhiên, ông Phao-lô sử dụng từ *kosmios* với nghĩa mạnh mẽ nhất trong thư ông gửi cho Tích khi ông khuyên các đầy tớ “phải phục tùng chủ, mọi việc đều làm hài lòng chủ, chứ đừng cãi trả, cũng đừng ăn cắp” (2:9). Trái lại họ phải “tỏ ra đáng tin nhiệm hoàn toàn, để trong mọi lãnh vực, lời giáo huấn của Đức Chúa Trời, Đấng cứu rỗi chúng ta, được rạng rỡ thêm” (câu 10).

Mỹ Phẩm cho Phúc Âm

Trong Anh ngữ, từ “mỹ phẩm” (cosmetics) có nguồn gốc từ *kosmios*. Chúng ta thấy mối quan hệ này khi động từ *kosmeo* được dịch là “trang điểm” (adorn). Về cơ bản, ông Phao-lô dạy rằng cuộc sống của chúng ta giống như “trang điểm cho Phúc Âm”.

Chúng ta đều biết khi sử dụng mỹ phẩm đúng cách, mỹ phẩm sẽ làm cho chúng ta trở nên hấp dẫn. Mỹ phẩm làm cho chúng ta trông lịch sự và thơm tho hơn. Cũng vậy, người chưa tin Chúa quan sát nếp

sống của chúng ta, lẽ ra họ phải thấy sứ điệp Phúc Âm và Đấng ban sứ điệp đó là hấp dẫn.

Minh họa này góp phần làm thông thoáng khái niệm về sự khả kính. Bất kể chúng ta ở trong địa vị nào hoặc hành nghề gì, chúng ta phải sống cách nào để nếp sống của chúng ta xứng với những điều Kinh Thánh dạy.

CHUYỆN NGỤ NGÔN HIỆN ĐẠI

Vợ chồng ông kia mua một ngôi nhà trong thành phố và dọn về sống ở đó. Đương sự là Cơ Đốc nhân và người bán nhà cũng là Cơ Đốc nhân và cả hai đều là mục sư.

Sau vài ngày, đương sự phát hiện một số láng giềng tỏ vẻ e dè về việc một mục sư khác đã dọn về sống trong xóm. Vì xem ra, vị mục sư trước ít quan tâm đến mặt tiền của ngôi nhà. Ông ấy bỏ mặc cho cỏ mọc, rồi khi có dịp cắt cỏ ông lại chừa nhiều chỗ không cắt. Nơi nào được ông cắt thì cỏ khô dồn đống ở đó, tạo nên một quang cảnh tồi tàn. Cây bồ công anh và nhiều loại cỏ dại khác mọc tràn lan. Ông không trồng cây cảnh nào cả mà bỏ mặc cho thảm cỏ tràn lan và trồng trái đó thành một đồng cỏ.

Sự thể là một số người trong cộng đồng đó đặc biệt quan tâm đến bề ngoài ngôi nhà của họ. Sự thật là nhiều người trong số đó không tin Chúa và rất chuộng vật chất. Ngôi nhà và sân cỏ trở thành “thượng đế” của họ.

Vì vậy hàng xóm láng giềng của vị mục sư đâm chán ngán khi thấy ông tỏ ra vô trách nhiệm, bừa bãi, vô trật tự, không chịu góp phần làm đẹp cho chòm xóm. Do đó vị mục sư mới dọn đến gặp phải những trở ngại rất lớn trong khi giao tiếp với dân trong xóm. Họ dứt khoát tin rằng tất cả các Cơ Đốc nhân (đặc biệt là các mục sư) là xấu xa, bừa bãi, vô trật tự, vô tâm và vô trách nhiệm trong việc tô điểm nhà cửa và không cần biết các việc này ảnh hưởng đến láng giềng ra sao.

Ý Nghĩa Câu Chuyện

Chuyện ngụ ngôn của thế kỷ 20 này là một câu chuyện thật, và đã xảy đến cho tôi. Chính tôi là người dọn đến ở với những người láng giềng nói trên và đã gặp phải những trở ngại trong việc giao tiếp với họ. Giờ

đây tôi kể cho bạn vì chuyện này cho thấy một người thậm chí là một Cơ Đốc nhân, là một người lãnh đạo vẫn có thể không “khả kính”.

Vì tai tiếng của vị Cơ Đốc nhân này trong cộng đồng mà vợ chồng tôi phải mất nhiều tháng trời mới tạo được lòng tin cậy nơi những người láng giềng. Cách thực hiện thì đơn giản thôi nhưng không dễ dàng vì chúng tôi phải thay đổi ưu tiên trong chi tiêu và lao động rất vất vả.

Việc đầu tiên chúng tôi cần làm rõ ràng là thường xuyên cắt cỏ và xịt thuốc diệt cỏ dại. Chúng tôi hoãn sửa chữa trang trí nội thất và dùng khoản tiền đó mua cây cảnh. Vì chúng tôi không đủ khả năng vừa mua cây cảnh vừa thuê người trồng, chúng tôi phải tự tay đào lỗ và trồng mọi thứ, thật là một công việc bẽ bộn và nặng nhọc. Nhưng chúng tôi cũng làm xong. Những người láng giềng, đặc biệt là những người không ưa chúng tôi hơn hết, sau khi chứng kiến những nỗ lực của chúng tôi đã tỏ ra nồng nhiệt và trở thành những người bạn khá tốt của chúng tôi.

Qua kinh nghiệm này tôi học được một bài học quý giá. Một khi là Cơ Đốc nhân sống trong một xóm, chúng ta có trách nhiệm tra soát nhà cửa của chúng ta để làm chứng tốt cho dân trong xóm.

SỐNG XỨNG ĐÁNG VỚI ƠN KÊU GỌI

Người khả kính là người có nếp sống tô điểm cho sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Cách ăn mặc, cách nói năng, bề ngoài nhà cửa, văn phòng hoặc cách làm ăn, tất cả đều phù hợp với giáo lý và nguyên tắc Kinh Thánh. Vì Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của sự trật tự nên người của Đức Chúa Trời cũng phải trật tự và hợp cách. Phải làm một Cơ Đốc nhân khả kính trong mọi lãnh vực của cuộc sống.

Khi suy nghĩ về việc sống làm một người khả kính, tôi nghĩ đến những lời ông Phao-lô viết cho các tín hữu tại Ê-phê-sô về lối sống của Cơ Đốc nhân:

“Vây, là tù nhân của Chúa, tôi nài xin anh chị em hãy sống xứng đáng với ơn kêu gọi của Ngài” (Êph 4:1).

Tiếp theo lời *khuyến chung* này là những *lời khuyến chỉ tiết*:

- Vây, tôi xin nói điều này và nhân danh Chúa khuyến cáo anh chị em: Đừng tiếp tục sống như người ngoại quốc, theo tâm trí hư không (câu 17).

- Vì thế, anh chị em là con yêu dấu của Đức Chúa Trời hãy cố gắng trở nên giống Chúa. Trong cuộc sống hãy thể hiện tình yêu thương như Đức Cơ Đốc đã yêu anh chị em và hiến thân Ngài làm tế lễ và sinh tế có mùi thơm cho Đức Chúa Trời (5:1-2).
- Vây, anh chị em đừng tham dự với họ. Vì trước kia anh chị em tối tăm, nhưng hiện nay anh chị em là ánh sáng trong Chúa, hãy xử thế như con cái ánh sáng (câu 7,8).
- Vây, anh chị em hãy hết sức thận trọng về nếp sống của mình, đừng xử sự như người dại dột nhưng như người khôn ngoan. Hãy tận dụng thì giờ, vì nay là thời xấu xa (câu 15,16).

HÀNH ĐỘNG

Những đề nghị dưới đây giúp bạn phát huy “nếp sống khả kính”.

Một Số Câu Hỏi Thăm Dò

- Xin sử dụng các câu hỏi sau đây để lượng giá nếp sống của bạn một cách cởi mở và chân thật trước mặt Đức Chúa Trời.

1. Bề ngoài của bạn như thế nào? Có phù hợp với Kinh Thánh và văn hóa hay không?

Ghi nhớ: Quan trọng là giữ quân bình giữa hai lãnh vực này. Thường thường, chớ không phải luôn luôn, tự thân văn hóa đòi hỏi người ta thực hiện một số yêu cầu. Những người chưa tin Chúa quan tâm đến những điều thích hợp và không thích hợp với văn hóa. Đây là vấn đề quan trọng vì Cơ Đốc nhân phải đáp ứng sự mong đợi của văn hóa và đồng thời không chống lại những nguyên tắc và sự dạy dỗ trong Kinh Thánh.

2. Lối phục sức của bạn bắt nguồn từ những động lực nào? Vì bạn hoặc vì Chúa Giê-su Cơ Đốc là Đấng sống trong bạn?

Ghi nhớ: Bạn có thể ăn mặc diêm dúa khiến người ta chú ý hoặc lôi thôi, rách rưới và bẩn thỉu thì cũng thu hút sự chú ý. Nhưng cả hai phong cách đều không khả kính.

3. Còn ngôi nhà mà bạn đang sống thì sao? Bạn mua ngôi nhà đó để gây ấn tượng nơi người khác hoặc để tôn vinh Chúa Giê-su Cơ Đốc?

Ghi nhớ: Cũng như tất cả các câu hỏi trong phần là câu hỏi được

nêu ra cho riêng bạn, đừng phê phán người khác. Hãy xét lòng bạn, tầm cỡ, giá cả và vị trí của ngôi nhà đều không quan trọng. Động lực của bạn mới quan trọng.

4. Còn cách ăn nói của bạn thì sao? Bạn có dùng lời nói để gây dựng người khác hoặc để gây dựng chính bạn không? Lời nói của bạn có tôn vinh Đức Chúa Trời không? Hoặc chỉ tôn vinh chính bạn? Hơn nữa cách ăn nói của bạn có xứng hợp với Cơ Đốc nhân không? Có tô điểm giáo lý của Đức Chúa Trời không?

HÃY LẮNG NGHE VỀ CHÍNH MÌNH

Một lần nọ chúng tôi xây dựng một tòa nhà cho hội thánh mà tôi quản nhiệm với tư cách mục sư sáng lập. Một thành viên trong ban điều hành của chúng tôi là một thầu khoán. Ông tình nguyện giám sát công trình xây dựng, chúng tôi cũng thuê một người trong hội thánh để giám sát công trường.

Một ngày kia người giám sát công trường đến gặp tôi với vẻ rất băn khoăn vì vị thầu khoán (thành viên trong ban điều hành) tình nguyện giám sát công trình đã chửi rủa thô tục ở công trường một cách không xứng đáng với Cơ Đốc nhân chứ đừng nói xứng đáng với một người lãnh đạo hội thánh. Vì là mục sư chánh quản nhiệm nên tôi có trách nhiệm thảo luận với đương sự về vấn đề này. Thật là một kinh nghiệm đáng buồn và khó khăn cho tôi vì người này xin từ chức lãnh đạo trong hội thánh. Éo le hơn nữa là đương sự lại là bạn của tôi, đến nay vẫn là bạn của tôi.

Hai Nhân Cách Khác Nhau

Từ kinh nghiệm trên tôi phát hiện ra nhiều doanh nhân Cơ Đốc sống lại có hai cuộc đời hoàn toàn đối lập nhau. Họ không bao giờ sử dụng thứ ngôn ngữ đó trong gia đình hoặc đối với bạn thân. Nhưng khi đến sở làm dường như họ lại có một nhân cách khác hẳn, không hiểu làm sao họ lại biện minh rằng lối ăn nói đó là cần thiết để người ta nể nang mình. Nhưng đáng buồn là thực tế lại khác hẳn. Họ không được tôn trọng.

Kinh Nghiệm Đáng Buồn

Tôi nhớ có đọc một số tư liệu được in ẩn sau khi ông Richard Nixon từ chức tổng thống vì vụ bê bối Watergate. Dân Mỹ đã dò la, moi móc được những điều cơ mật xảy ra đằng sau cánh cửa đóng kín và cách

ông Nixon ăn nói với nhân viên của mình. Tôi không bao giờ quên nỗi thất vọng này và lòng kính trọng của tôi đối với nhân vật cao cấp này cũng mất luôn.

Dấu Hiệu của Sự Bất An

Tôi cho rằng nhiều người ăn nói thô tục vì họ cảm thấy bất an. Đây là cách thức họ che giấu mặc cảm tự ti. Tôi kiểm nghiệm điều này vào một dịp kia trong thời gian học một khóa thống kê dành cho những sinh viên tốt nghiệp. Giáo sư đang viết những chuỗi công thức dài dòng và phức tạp trên bảng. Người ngồi cạnh tôi tỏ ra thành thạo về thống kê, dầu rằng anh ta chỉ là một sinh viên. Trước kia anh ta có thổ lộ với tôi rằng vị giáo sư viết một số công thức không chính xác.

Ngày hôm đó anh này không nhìn được nữa nên giơ tay lên và lễ phép chất vấn vị giáo sư về tính chính xác của các công thức.

Tôi không bao giờ quên cơn giận bùng nổ ra sau đó. Trong nháy mắt lối ăn nói của vị giáo sư thay đổi hẳn. Ông bắt đầu chửi rủa. Lời lẽ của ông làm cả lớp bàng hoàng dù rõ ràng toàn thể sinh viên đều chưa tin Chúa.

Khi tôi nghĩ về những diễn biến trong lớp vào ngày hôm đó rõ ràng là bạn tôi đã đặt vị giáo sư vào một tình thế rất nghiêm trọng. Thay vì nhìn nhận sai lầm của mình vị giáo sư dùng lối lẽ thô tục để che giấu cái sai của ông. Đáng tiếc là nhiều Cơ Đốc nhân cũng hành động giống như vậy.

Nóng Giận

Nóng giận liên quan mật thiết với cảm giác bất an. Nóng giận cũng làm cho người ta có thể tuôn ra lời lẽ thô tục. Nếu khó tin điều này, bạn hãy nói chuyện với bất cứ một cầu thủ chuyên nghiệp nào và gắng hỏi xem điều gì xảy ra trên sân cỏ khi cơn giận bùng nổ. Lời lẽ thô tục và cơn nóng giận thường đi đôi với nhau.

Tuy nhiên cảm giác bất an thường đi chung đường với cơn giận nên dẫn đến rắc rối gấp đôi. Sự bất an thường gây ra tức giận và tức giận kéo theo hàng tràng lời lẽ có sức tàn phá mọi mặt mà không gây dựng tí nào cả.

HÃY KIỂM TRA CHÍNH BẠN

Sử dụng bảng liệt kê các lời khuyên trong Kinh Thánh dưới đây để xác

định mức độ tôn trọng mà giới Cơ Đốc nhân lẫn những người chưa tin Chúa dành cho bạn.

Lưu ý: Đánh dấu (✓) ở những lãnh vực mà bạn tin rằng bạn đặc biệt mạnh và đánh dấu (×) những lãnh vực mà bạn cần cải tiến.

Nếp Sống Kinh Doanh của Bạn

- “Thật ra anh chị em đang làm điều đó cho tất cả anh chị em trong khắp miền Ma-xê-đoan. Tuy nhiên, thưa anh chị em, chúng tôi khuyên anh chị em hãy tấn tới hơn nữa. Hãy cố sống yên lành, chăm lo công việc riêng của mình và tự tay làm việc như chúng tôi đã truyền. Như thế đời sống anh chị em được người ngoài kính trọng và không thiếu thốn gì cả” (I Tê 4:10-12).
- “Bất luận làm gì, hãy tận tâm mà làm, như làm cho Chúa, không phải làm cho người ta, vì biết rằng anh chị em sẽ nhận lãnh từ nơi Chúa cơ nghiệp làm phần thưởng; vì Đức Cơ Đốc chính là Đấng anh chị em phục vụ” (Cô 3:23,24).
- “Còn những ai có chủ là tín hữu không được coi thường khinh chủ vì họ là anh chị em; nhưng lại càng tận tâm phục vụ vì chủ là tín hữu và là người thân yêu trong Chúa. Con hãy dạy dỗ và khích lệ họ thực hành các điều này” (I Ti 6:2).

Nếp Sống Ngoài Xã Hội của Bạn

- “Vây thì, hoặc ăn, hoặc uống hay làm gì hãy vì vinh quang của Chúa mà làm. Đừng xúc phạm người Do Thái hay người Hy Lạp, hay hội thánh Chúa. Hãy như tôi, cố làm vui lòng mọi người, không tìm kiếm lợi ích riêng, nhưng lợi ích cho nhiều người để họ có thể được cứu rỗi” (I Cô 10: 31-33).
- “Hãy đối xử khôn khéo với người ngoài, và tận dụng thì giờ. Lời nói của anh chị em phải có ân hậu và nêm thêm muối, ngõ hầu anh chị em biết cách đối đáp với mọi người” (Cô 4:5,6).
- “Hãy sống một cuộc sống lương thiện giữa những dân ngoại, là những kẻ vẫn nói xấu anh chị em như là người làm ác, họ sẽ thấy các việc lành của anh chị em mà tôn vinh Đức Chúa Trời trong ngày Ngài thăm viếng” (I Phê 2:12).
- “Vì có Chúa, hãy thuận phục mọi chế độ của loài người hoặc

đối với vua là người có quyền hành tối cao, hoặc đối với các thống đốc là những người vua sai đến để trừng phạt những kẻ phạm pháp và khen ngợi những người lương thiện. Vì ý muốn của Đức Chúa Trời cho anh chị em là làm điều thiện, để làm im lặng những lời nguyền dại của những kẻ ngu muội” (I Phê 2:13-15).

Nếp Sống Trong Hội Thánh của Bạn

- “Chỉ có điều anh chị em phải sống xứng đáng với Phúc Âm của Đức Cơ Đốc để khi tôi đến thăm anh chị em, hoặc vắng mặt, nhưng nghe về anh chị em rằng anh chị em vẫn đứng vững, đồng tâm, đồng một lòng cùng tranh đấu cho đức tin của Phúc Âm” (Phi 1:27).
- “Vậy, ta hãy theo đuổi những việc đem lại hòa thuận và xây dựng nhau” (La 14:19).
- “Đừng làm điều gì vì tham vọng ích kỷ hoặc hư vinh nhưng hãy khiêm tốn, coi người khác hơn mình. Mỗi người trong anh chị em chớ tìm lợi riêng cho mình, nhưng hãy chú trọng đến lợi ích của người khác nữa” (Phi 2:3, 4).
- “Nhưng con phải dạy những điều đúng theo đạo lý chân chính” (Tích 2:1).

LƯỢNG GIÁ

- Qua bài học này hãy xác định những lãnh vực cần cải thiện trong nếp sống của bạn. Biến các lãnh vực này thành mục tiêu rồi bắt tay hành động để đạt đến những mục tiêu đó. Thí dụ, nếu bạn là người không bao giờ đến sở làm đúng giờ thì mục tiêu của bạn là rời nhà sớm hơn. Hãy tập trung vươn đến mục tiêu này cho đến khi bạn có được một thói quen mới.
  - Hãy cầu nguyện xin Đức Chúa Trời giúp bạn đạt được những mục tiêu này. Tuy nhiên bạn phải hiểu rằng chỉ cầu nguyện mà thôi thì bạn sẽ không đạt được các mục tiêu đó. Bạn phải hành động với tư cách một người có trách nhiệm. Vì có người đã nói rằng chúng ta phải “gắn đôi chân cho lời cầu nguyện của chúng ta”.
- Ghi nhớ:* Khó mà từ bỏ những thói quen xấu nhưng buộc lòng

bạn phải từ bỏ nếu muốn làm người khả kính và làm tấm gương phản chiếu tốt về cuộc đời của Chúa Giê-su Cơ Đốc.

SUY NGÃM VÀ CÙNG NHAU TẶNG TRƯỞNG

Các câu hỏi sau đây dùng cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Bạn nghĩ gì khi tác giả kết luận rằng nhiều người ăn nói thô tục vì họ cảm thấy bất an hoặc họ nổi nóng?
2. Còn có những lý do nào khác khiến người ta ăn nói thô tục?
3. Cần xét kỹ những lãnh vực nào khác trong cuộc sống của chúng ta để xem chúng ta có đeo đuổi hai nếp sống khác nhau không?
4. Chúng ta có thể làm gì để trở nên những Cơ Đốc nhân nhất quán trong mọi lãnh vực của cuộc sống? Một khi thiên hạ không còn tôn trọng chúng ta nữa thì làm thế nào để họ có thể tôn trọng chúng ta trở lại?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài học này:

MỘT LY NƯỚC LẠNH

Vi thể, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ, tiết độ, tự chủ, khả kính, hiếu khách.

—I TI-MÔ-THÊ 3:2

Có một câu chuyện rất hay minh họa cho phẩm cách “hiếu khách”. Sam Foss là một thi sĩ và cũng là người thích du ngoạn. Trong một chuyến du ngoạn qua vùng thôn dã nước Anh, ông đến một ngôi nhà nhỏ không có sơn phết gì cả nằm trên đỉnh đồi khá cao. Khi mệt lử và khát, ông để ý thấy bên vệ đường có một tấm bảng vẽ sơ sài ngón tay trở chỉ về một lối mòn. Trên tấm bảng có đề: Mời vào uống nước mát. Lần theo lối mòn một hồi, ông tìm thấy một dòng suối mát lạnh, bên trên có treo một gáo nước kiểu cổ. Trên bảng ghé gần đó ông thấy một rổ táo với một tấm bảng khắc ghi: Mời bạn dùng.

Vi thể, thi sĩ Foss tìm và gặp đôi vợ chồng già sống trong căn nhà nhỏ, và hỏi họ về mấy tấm bảng và trái cây. Ông biết rằng họ không có con cái và mưu sinh cách chặt vật nhờ vào cái trang trại nho nhỏ. Nhưng vì họ có nhiều nước lạnh và trái cây nên họ cảm thấy giàu có và muốn san sẻ cho khách qua

7)

đường. Ông cụ nói: “Chúng tôi quá nghèo nên không có tiền làm việc từ thiện. Nhưng qua cách này chúng tôi nghĩ mình có thể đóng góp chút đỉnh giúp đỡ những ai đi ngang qua nhà chúng tôi.”

Kinh nghiệm này là nguồn cảm hứng cho bài thơ tuyệt vời của Foss với nhan đề “Ngôi Nhà Bên Đường”.

Khi đọc thơ của Foss, tôi không thể không nghĩ đến lời Chúa Giê-su nói “Ai cho một trong những đứa nhỏ này chỉ một ly nước vì nó là môn đệ Ta, thật, Ta bảo các con, người ấy sẽ không mất phần thưởng của mình đâu” (Ma 10:42).

YÊU CẦU CỦA VĂN HÓA

Hiếu khách không phải là một quan niệm mới mẻ và không phải là nét đặc thù của riêng Cơ Đốc giáo. Lâu nay hiếu khách vốn là một nét đặc thù của nền văn hóa Đông Phương và được xem là trách nhiệm thiêng liêng. Người Hy Lạp cũng xem hiếu khách là một nghĩa vụ tôn giáo.

Merrill Unger nhắc nhở chúng ta rằng ngày nay nếp sống của người Á Rập vẫn còn phản ánh phong tục này: “Khách lữ hành có thể ngồi trước cửa nơi ở của một người hoàn toàn xa lạ và hút một tẩu thuốc cho đến khi chủ nhân ra mời đương sự vào nhà ăn tối và lưu lại một vài ngày mà không hiểu mục đích của khách, rồi đến khi ra đi khách có thể chỉ đền đáp bằng một câu chào: ‘Cầu xin Chúa Trời ở với ông’.”¹

YÊU CẦU CỦA KINH THÁNH

Lúc đầu Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh dạy dân Y-sơ-ra-ên về “lòng hiếu khách” là một phẩm cách phản chiếu tình yêu và ân sủng của Ngài khi Ngài giao cho họ trách nhiệm giúp đỡ người khác. Cụ thể mạng lệnh của Ngài như sau:

“Không được bạc đãi khách lạ kiều dân. Ngoại kiều phải được đối xử như người bản xứ, phải yêu họ như chính mình” (Lê 19:33,34 — Bản Diễn Ý).

Tân Ước khẳng định và đặt vào hàng quan trọng hơn nữa mạng lệnh Đức Chúa Trời đã truyền trong Cựu Ước. Hơn hết mọi người, Cơ Đốc nhân phải hiếu khách. Hiếu khách được kể là một dấu hiệu của sự

trưởng thành nơi Cơ Đốc nhân. Không như những tôn giáo khác, hiếu khách không phải chỉ là trách nhiệm thiêng liêng hoặc nghĩa vụ tôn giáo mà còn là hành động của tình yêu thương giống như Đấng Cơ Đốc. Đây là loại tình yêu làm động lực cơ bản thúc đẩy chúng ta giảng dạy ra và tiếp đón người khác (xem La 12:13).

THỂ HIỆN LÒNG HIẾU KHÁCH

Thư của ông Phao-lô viết cho tín hữu tại La Mã rất rõ ràng. Ông dạy họ phải hiếu khách để “dự phần cung cấp các nhu cầu cho các thánh đồ, chuyên cần tiếp khách” (La 12:13).

Từ “hiếu khách” (hospitable) có nghĩa là rộng lượng và quan tâm chăm sóc người khác. Chính vì vậy mà chúng ta gọi bệnh viện là “nhà thương” (hospital), vì tại những nơi đó chúng ta có thể cứu giúp những người bị tổn thương về mặt thể xác và tinh cảm.

Hội thánh cũng là “nhà thương”, không phải chỉ chữa lành thuộc linh, nhưng là nơi Cơ Đốc nhân san sẻ cho nhau những điều họ có để đáp ứng nhu cầu vật chất của nhau.

Lòng Hiếu Khách Bắt Đầu Từ Giê-ru-sa-lem

Khi hội thánh được khai sinh tại Giê-ru-sa-lem thì có những tình huống bất thường xảy ra trong hội thánh. Hàng ngàn người Giu-đa từ khắp nơi trên thế giới trong thời Tân Ước đổ xô về thờ phượng Đức Chúa Trời trong ngày Lễ Ngũ Tuần. Vào cuối Lễ Ngũ Tuần Đức Thánh Linh giáng xuống trên một nhóm môn đệ đang cầu nguyện trong phòng cao.

Hội thánh được khai sinh và hàng ngàn người trở lại tin nhận Chúa Giê-su Cơ Đốc. Vì họ mới trở lại tin Chúa nên chưa hiểu kế hoạch tổng thể của Đức Chúa Trời. Do đó họ lưu lại Giê-ru-sa-lem để xem điều gì sẽ xảy ra tiếp. Vào thời điểm này chúng ta thấy lòng hiếu khách được biểu thị với tầm cỡ lớn nhất trong lịch sử Cơ Đốc giáo. Ông Lu-ca ghi lại: “Trong các tín hữu, không còn ai nghèo thiếu, vì những người có ruộng, có nhà đều bán đi, đem tiền bán tài sản đặt nơi chân các sứ đồ. Tiền ấy được phân phát cho mỗi người tùy theo nhu cầu cá nhân” (Công 4:34-35).

Tấm gương này trong Tân Ước là một điển hình về lòng hiếu khách được thể hiện liên tục suốt lịch sử của hội thánh. Những hoàn cảnh bất

thường luôn luôn tạo ra những nhu cầu bức thiết giữa vòng con dân Chúa. Trong thời Tân Ước đôi khi có nạn đói, cụ thể có thể kể nạn đói các tín hữu Giê-ru-sa-lem phải đối phó ít lâu sau. Vào dịp này hội thánh An-ti-ốt đã đứng ra lo cứu trợ (xem 11:25-30). Sau này, khi Phao-lô ở tù tại La Mã nên có nhu cầu bức thiết, các tín hữu Phi-líp đã lo tiếp trợ cho ông (xem Phi 4:10-20).

Chúng Ta Vẫn Phải Đối Diện Với Nhu Cầu

Ngày nay những nhu cầu bức thiết cũng nảy sinh như vậy. Hễ nảy sinh nhu cầu thì con dân Chúa cũng nên đáp ứng những nhu cầu đó. Trong hội thánh chúng tôi có "Quý tình thương" dành cho mục đích này. Đây là một ngân quỹ đặc biệt mà chúng tôi điều hành hết sức thận trọng để bảo đảm việc thể hiện lòng hiếu khách. Lòng hiếu khách cũng có thể bày tỏ tại nhà riêng và tiền bạc của chúng ta để giúp đỡ người khác nhằm san sẻ tình yêu thương và tình bạn.

Ông Phao-lô nhấn mạnh cùng một điểm trong thư gửi cho các tín hữu tại Ê-phê-sô:

"Kể quen trộm cắp đừng trộm cắp nữa, nhưng hãy siêng năng tự tay mình làm ăn lương thiện để có thể giúp người túng thiếu" (Êph 4:28).

BIỂU THỊ LÒNG HIẾU KHÁCH TẠI MỘT TRANG TRẠI TRONG VÙNG RỪNG HẸO LÁNH

Trong khi nghĩ ngợi về vấn đề hiếu khách, tôi nhận được tin báo về dự định của (9) chín tín hữu thuộc viên của một trong các hội thánh kết nghĩa với chúng tôi ở San Antonio. Họ dự định đáp máy bay đến một trang trại hẻo lánh trong vùng rừng rậm Ecuador và góp công góp của với nhau để xây dựng một số tiện nghi cho một nhà truyền giáo đặc biệt.

Một Lần Sóng Kinh Hoàng

Vào 1956 một làn sóng kinh hoàng lan truyền khắp thế giới khi năm nhà truyền giáo nằm chết bên bờ sông Curaray, Ecuador. Họ bị những người da đỏ Auca man rợ giết chết. Hai năm sau Rachael Saint, em gái của một trong năm vị đó, cùng với Dayuma là một thiếu nữ da đỏ Auca đã bỏ làng trốn đi, đứng cảm trở lại bộ lạc dưới sự hướng dẫn và

bảo vệ của Đức Chúa Trời. Những thành quả mà họ đạt được khiến cho thế giới bàng hoàng sững sốt không kém.

Chúa Giê-su Thay Đổi Tấm Lòng của Những Tay Săn Đầu Người

Bản thảo quyển Kinh Thánh Tân Ước tiếng Auca dự định sẽ hoàn tất vào năm 1988. Rachael đã sống nhiều năm giữa bộ lạc này. Đồng công hợp tác với Hội Wycliffe Bible Translators, bà đã học tiếng Auca, đặt ra từ vựng và dạy người Auca biết đọc, cùng lúc đó bà nỗ lực làm việc nhằm hoàn tất Kinh Thánh Tân Ước cho họ. Vị thánh này sống giữa những người man rợ đã đưa hết thầy những người sát hại anh của bà trở lại với Chúa Giê-su Cơ Đốc và ba người trong số đó trở thành mục sư của những hội thánh Auca.

Cuộc Sống Đơn Giản của Rachael

Trong thời gian Rachael sống giữa bộ lạc Auca, bà không có nước máy, không có giường ngủ, không có bếp núc hoặc bất cứ tiện nghi nào mà chúng ta gọi là thiết yếu. Ở tuổi 72, mỗi ngày bà mất hai tiếng đồng hồ cho việc nấu nước sôi, thêm những thì giờ quý báu khác cho việc nấu ăn, trong khi đáng lẽ bà dùng thời gian này để hoàn tất công trình phiên dịch.

Giúp Giảm Nhẹ Gánh Nặng của Rachael

Nhóm 9 người từ Hội Thánh Fellowship Bible Church tại San Antonio bang Texas, đã đáp máy bay đến trang trại hẻo lánh trong vùng rừng rú này và dành 10 ngày xây dựng các phương tiện nhằm giảm nhẹ gánh nặng cho bà Rachael, để công tác phiên dịch được hoàn tất đúng thời hạn. Phi cơ của Hiệp Hội Hàng Không Truyền Giáo (Missionary Aviation Fellowship) chở vật liệu đến và 9 người này lo xây lắp và hoàn tất với số tiền do cá nhân họ đứng ra quyên góp.

Chuyện này minh họa cho việc thực hành theo lời khuyên của Phao-lô trong thời đại này: "Hãy dự phần cung cấp các nhu cầu cho các thánh đồ, chuyên cần tiếp khách" (La 12:13).

"Chớ Cản Nhãn"

Như đã nói ở phần trên, lòng hiếu khách đặt cơ sở trên tình yêu thương Cơ Đốc thật. Ông Phê-rô có viết rõ về điều này: "Trên tất cả mọi sự, hãy yêu nhau sâu đậm, vì tình yêu thương che phủ vô số tội lỗi" (I Phê 4:8).

Sau lời khuyên mạnh mẽ ông viết tiếp: “**Hãy tiếp đãi nhau nhưng chớ cần nhân**” (câu 9).

Tiêu chuẩn trắc nghiệm tình yêu thương Cơ Đốc thật là những động cơ vô vị kỷ. Không nên lo đáp ứng nhu cầu của người khác chỉ vì trách nhiệm hoặc bổn phận nhưng vì tấm lòng của chúng ta. Không nên yêu thương người khác vì có sẽ có phần thưởng nhưng vì có Chúa đã yêu thương chúng ta trước.

Dĩ nhiên Chúa sẽ ban phần thưởng vì nếu chúng ta thật sự hết lòng giang tay cứu giúp người khác thì không thể nào chúng ta không nhận được gì. Nhưng đừng để phần thưởng là một trong những động lực khiến chúng ta tỏ ra hiếu khách.

Lời Cầu Nguyện Chuẩn

Theo như tôi biết Thánh Francis Assisi viết về các động cơ vô vị kỷ tuyệt vời nhất:

Lạy Chúa, xin khiến con trở nên công cụ cho sự hòa bình của Ngài.

Nơi nào có ghen ghét xin cho con gieo tình thương;

Nơi nào có tổn thương xin cho con gieo tha thứ;

Nơi nào có nghi ngờ xin cho con gieo niềm tin;

Nơi nào có tuyệt vọng xin cho con gieo hy vọng;

Nơi nào có tối tăm xin cho con gieo ánh sáng;

Nơi nào có buồn bã xin cho con gieo vui mừng.

Ôi Cha Thánh xin giúp con không màng tìm

Sự an ủi cho mình mà lo an ủi người khác;

Sự thông cảm cho mình mà lo thông cảm với người khác;

Sự yêu thương cho mình mà lo yêu thương người khác.

Vì chính nhờ ban cho mà chúng con nhận lãnh;

Chính nhờ tha thứ mà chúng con được tha thứ;

Và chính nhờ sự chết mà chúng con được tái sinh để sống đời đời.

TIẾP ĐÃI KHÁCH LẠ

Một lần nữa tình yêu thương Cơ Đốc là động lực thúc đẩy lòng hiếu khách. Chú ý đến toàn bộ thư Hê-bơ-rơ:

“Hãy giữ mãi tình thương huynh đệ. Đừng quên tiếp đãi khách lạ, nhờ đó có người đã tiếp đãi thiên sứ mà không

biết. Hãy nhớ những người bị cầm tù như chính mình cũng ở trong vòng lao tù với họ; cũng nhớ những người bị bạc đãi như chính thân mình cũng bị bạc đãi” (Hê 13:1-3).

Một Lời Cảnh Báo

Là Cơ Đốc nhân chúng ta phải thận trọng khi thực hiện việc tiếp khách lạ như mô tả trong thư Hê-bơ-rơ. Nhiều người lợi dụng lòng hiếu khách của tín hữu để lừa gạt họ. Để hiểu thôi vì họ biết Chúa dạy Cơ Đốc nhân phải rộng lượng và quan tâm chăm sóc người khác.

Trong thời gian qua tôi cũng gặp những chuyện lừa gạt kiểu này và phải công nhận là đôi lúc tôi cũng quyết định sai, nói ngắn gọn là tôi cũng bị gạt. Tôi phải học để phân biệt đâu là nhu cầu có thật của con người thành thật.

Bạn Không Bao Giờ Biết Bị Lừa Khi Nào

Một ngày nọ tôi ngồi trong tiệm bánh rán mà tôi ưa thích. Cạnh tôi là một người đàn bà mà vợ chồng tôi đã tìm cách làm quen và nay đã hiểu rõ về bà. Cuộc đời bà là một sự thất bại, bà đã ly dị và có mấy người con. Từ khi ly dị bà sống chung chạ với những người đàn ông mà bà gặp. Bà không giấu diếm về đời tư của mình. Dầu thông minh nhưng bà không biết đọc, sự thất học đã khiến cho bà càng thêm khốn khó.

Khi tôi bước vào tiệm bánh rán vào sáng hôm đó, tôi ngồi xuống cạnh bà và bắt đầu lập kế hoạch làm việc trong ngày. Đầu tiên chúng tôi chào nhau như thường lệ rồi tôi lo tính việc riêng của tôi.

Bất Ngờ

Vài phút sau bà nghiêng qua nói nhỏ với tôi nếu có thể được cho bà mượn 20 đô-la để đổ xăng. Bà hứa: “Tôi sẽ trả lại ngay khi nhận được ngân phiếu tiền lương”.

Tôi xiêu lòng ngay, lập tức móc ví ra nhưng rồi phát hiện rằng tôi chỉ có đủ để trả tiền bánh rán và cà phê cho tôi. Tôi nói: “Chà, xin lỗi tôi chỉ có đủ tiền để thanh toán hóa đơn ăn uống ở đây. Phải chi có đủ thì tôi giúp bà.”

Đúng vậy, nếu có đủ tiền chắc tôi đã cho bà mượn và có lẽ bà chẳng bao giờ trả lại cho tôi. Dĩ nhiên chưa phải là một thảm họa, nhưng nếu tôi cho bà mượn tiền chắc hẳn không phải là một việc khôn ngoan. Trái lại chỉ làm cho bà ta càng sống vô trách nhiệm.

Bà Này Không Phải Là Thiên Sứ

Sau này khi tôi nghĩ ngợi khách quan hơn một chút, tôi phát hiện thêm mấy điểm khác. Trước nhất đương sự có đủ tiền tiêu và luôn luôn có đủ tiền để mua thuốc lá. Đương sự hút thuốc liên tục và sáng hôm đó bà ta đã hút rất nhiều. Thứ hai, đương sự nói rằng phải đi làm nhưng đã trễ giờ làm rồi mà bà ta chẳng quan tâm vẫn tiếp tục ngồi tại quầy hút thuốc liên tục, ăn bánh rán và uống cà phê. Điều thứ ba, tôi có nhiệm vụ hiếu khách vì có thể tôi tiếp đãi thiên sứ mà không biết nhưng bà này không phải là thiên sứ.

XÁC ĐỊNH NHU CẦU CÓ THẬT

Dĩ nhiên có nhiều cách để xác định những nhu cầu có thật và đương sự có đáng tin cậy hay không. Trước giả thư Hê-bơ-rơ không dạy chúng ta khinh suất cứu giúp tất cả mọi người nhờ chúng ta cứu giúp, vì có nhiều người hết sức vô trách nhiệm và trắng trợn lợi dụng người khác. Nếu để cho họ tiếp tục sống kiểu đó thì không phải là việc làm do lòng yêu thương. Vì thế chúng ta phải thận trọng.

Nhưng nhiều chỗ trong Kinh Thánh dạy chúng ta phải quan tâm đến những người có nhu cầu kể cả những người chúng ta không biết, để chúng ta không bỏ qua những người thật sự có nhu cầu. Thực tế dù chúng ta chỉ san sẻ một chén nước cho người khác là chúng ta đã san sẻ cho Chúa Giê-su Cơ Đốc (xem Mác 9:41). Là Cơ Đốc nhân chúng ta phải rộng lượng và hiếu khách. Đây là một trong những dấu hiệu nổi bật về sự trưởng thành của Cơ Đốc nhân. Tôi tin rằng đó là lý do khiến ông Phao-lô liệt kê lòng hiếu khách là một trong những đức tính tích cực phản ánh mức trưởng thành của Cơ Đốc nhân và giúp chúng ta tạo danh tiếng tốt.

LÒNG HIẾU KHÁCH BẮT ĐẦU TẠI NHÀ

Dạy dỗ chung của Thánh Kinh về lòng hiếu khách là một dấu hiệu của sự trưởng thành tập trung vào cách chúng ta sử dụng nhà riêng của mình. Việc này đặc biệt xác đáng trong thời Tân Ước vì lúc đó hội thánh không có nơi nhóm cố định ngoại trừ tại nhà riêng của tín hữu. Nếu một người nay mai sẽ lãnh đạo thuộc linh thì chắc hội thánh nhóm

thờ phượng tại nhà của đương sự. Làm thế nào đương sự có đủ tư cách lãnh đạo thuộc linh nếu không hiếu khách?

Đức tính hiếu khách là dấu hiệu trưởng thành của bất kỳ Cơ Đốc nhân nào. Tất cả chúng ta phải hiếu khách và sử dụng nhà chúng ta để phục vụ người khác. Đồng ý là hoàn cảnh kinh tế của chúng ta ảnh hưởng nhiều đến khả năng tiếp đãi khách. Kích thước của ngôi nhà cũng giới hạn khả năng đãi khách mà chúng ta có thể tiếp. Nhưng một mặt trong hội thánh của chúng tôi, tôi thấy chủ nhân của những căn hộ nhỏ vẫn tỏ lòng hiếu khách thường xuyên như những người có nhà cửa rộng rãi. Tình yêu thương thật của Cơ Đốc nhân vượt lên trên điều kiện kinh tế. Do đó ông Gia-cơ viết:

“Anh chị em nào ở địa vị thấp kém, hãy tự hào về chỗ cao trọng của mình. Kẻ giàu cũng tự hào về chỗ thấp kém của mình vì người sẽ qua đi như hoa cỏ” (Gia 1:9,10).

CÁC ĐỘNG LỰC VĂN HÓA

Cần nhận thức rằng văn hóa cũng ảnh hưởng đến vấn đề sử dụng nhà riêng để bày tỏ lòng hiếu khách.

Đằng Sau Bức Màn Sắt

Khi tôi phục vụ ở Ru-ma-ni trước khi các “bức tường” ngăn cách Đông và Tây sụp đổ, nhà nào có vài ba người nhóm lại thường xuyên là vi phạm luật pháp. Biện pháp hạn chế này không chỉ nhắm vào Cơ Đốc nhân nhưng áp dụng cho mọi người bất kể tín ngưỡng hoặc chủ trương chính trị vì Ceausescu sợ âm mưu các loại. Có thể hiểu nỗi lo sợ của vị lãnh tụ này khi chúng ta xem xét cuộc nổi dậy tại công trường của một thành phố ở Timisoara.

Nhưng luật của Ceausescu đã ảnh hưởng đặc biệt đến hội thánh vì giới hạn sinh hoạt của các thanh niên trong hội thánh. Họ buộc phải thờ phượng trong nhà thờ nơi có người điều động mọi hoạt động của họ. Dầu vậy hoàn cảnh này không ngăn trở các tín hữu bày tỏ lòng mến khách của họ. Họ đã tìm ra một cách dù không thể sử dụng nhà của họ như trong những hoàn cảnh bình thường được.

Những Căn Hộ Trong Chung Cư

Ở Hồng Kông cũng có vấn đề tương tự, nhưng không phát xuất từ

những hạn chế của chính quyền mà vì mật độ dân số dày đặc trong khu vực này cộng với diện tích đất đai giới hạn. Vấn đề cũng dễ hiểu vì có tới mấy triệu người sống trên một khu đất chỉ rộng bằng phi cảng Dallas-Fort Worth.

Cư dân ở Hồng Kông ít có điều kiện lựa chọn nơi trú ngụ ngoài các căn hộ nhỏ trong các tòa nhà chọc trời. Do đó họ khó tiếp đãi khách. Nhưng tôi nhận thấy Cơ Đốc nhân tại đó dành nhiều thời gian gặp nhau trong vô số nhà hàng của người Hoa nhan nhản khắp Hồng Kông. Họ đã tìm ra cách để “tỏ lòng hiếu khách”. Một lần nữa chúng ta thấy nguyên tắc Kinh Thánh này vượt lên trên văn hóa.

HÀNH ĐỘNG

Các đề nghị dưới đây nhằm giúp bạn phát huy đức tính hiếu khách.

Tình Yêu Thương Là Chủ Yếu

- **Chẳng bao giờ bạn phát huy được lòng hiếu khách nếu như bạn không trở thành “người của tình yêu thương”.**

Như chúng ta biết tình yêu thương là nền tảng để phát huy đức tính này trong cuộc sống chúng ta. Hầu hết các đoạn Kinh Thánh trong Tân Ước đều đề cập đến “lòng mến khách” đều được đóng khung trong bối cảnh đặt nặng tình yêu thương Cơ Đốc.

Ghi nhớ: Tình yêu thương trong Kinh Thánh *không phải là cảm xúc*. Đó là một thái độ kéo theo hành động. Tình yêu thương Cơ Đốc là nhẫn nại, nhân từ, quảng đại, khiêm nhường, nhã nhặn, không ích kỷ, vui tươi, không mưu mẹo, chân thật. Xem lại “Quang Phổ của Tình Yêu Thương” trong I Cô-rinh-tô 13:4-7 (Chương 4).

Yêu Thương Là Làm Những Việc Phải Lẽ

- **Hãy bắt đầu tỏ lòng hiếu khách bất kể cảm xúc của bạn đối với việc này.**

Nhiều người chờ cho đến khi mình cảm thấy muốn hiếu khách. Biết đâu cảm xúc đó không bao giờ xuất hiện cả. Có thể lắm là bạn cần bắt đầu tỏ lòng hiếu khách trước khi bạn cảm thấy thích việc này.

Thử nghĩ xem, có thể lắm chỉ nghĩ đến việc tiếp đãi khách cũng đủ làm cho bạn lo ngại. Nhưng nên nhớ rằng “không có sự sợ hãi trong tình yêu thương, trái lại tình yêu toàn vẹn loại bỏ sự sợ hãi, vì sợ hãi có

hình phạt và ai sợ hãi thì không được toàn vẹn trong tình yêu thương” (I Giăng 4:18). Khi chúng ta bắt đầu thể hiện tình yêu thương theo Kinh Thánh thì sợ hãi và lo lắng lắng dần.

Triển Khai Kế Hoạch

- **Quyết định một số cách cụ thể để bày tỏ lòng hiếu khách.**
  1. Hãy tìm dịp tiện mời những người lãnh đạo thuộc linh như mục sư, nhà truyền giáo và các chức viên Cơ Đốc khác về nhà. Mời họ dùng cơm tối hoặc lưu lại nhà bạn.

Tiếp Đãi Thiên Sứ Mà Không Biết

Nhiều nhà giải nghĩa Kinh Thánh tin rằng việc “tiếp đãi thiên sứ mà không biết” ám chỉ “các sứ giả” là những người hầu việc Chúa Giê-su Cơ Đốc như các sứ đồ, tiên tri, các nhà truyền giáo, mục sư và giáo sư. Nói cách khác họ là những “thiên sứ hoặc sứ giả” được giao phó trách nhiệm gây dựng Thân Thể Đấng Cơ Đốc (Êph 4:11-13). Nếu giải nghĩa như thế là đúng thì trong số những khách lạ gõ cửa nhà các Cơ Đốc nhân trong thời Tân Ước có thể có những đầy tớ thật của Đức Chúa Trời và là những người được kêu gọi một cách đặc biệt để thi hành Sứ Mạng Trọng Đại.

2. Hãy tìm dịp tiện để chia sẻ nhà của bạn với các chi thể khác trong thân thể Đấng Cơ Đốc trong hội thánh địa phương của bạn.

Ghi nhớ: Không đến nỗi cần phải tiếp đãi một người có nhu cầu vật chất đặc biệt cụ thể tại nhà. Nhưng cần bày tỏ lòng ân cần hiếu khách đối với những người có nhu cầu về mặt giao tế xã hội, tình cảm hoặc thuộc linh. Nhiều Cơ Đốc nhân rất cô đơn, họ cần tình bạn và có thể họ rất rụt rè không dám tiếp xúc với người khác. Họ đang chờ đợi ai đó mời mọc để có dịp tâm sự về cuộc sống của họ.

Lời Khuyên Dành Cho người Rụt Rè

Nếu bạn rụt rè, ít nói và có khuynh hướng chờ người ta mời mọc, rồi bị cảm dỗ phê phán người khác là thiếu thân thiện, thì bạn cần chủ động tiếp xúc với người khác dù rằng trong thâm tâm bạn lo ngại. Bạn sẽ ngạc nhiên thấy rằng người ta sẽ vồn vã với bạn và bạn sẽ bắt đầu tiếp nhận “trong sự ban cho”.

3. Hãy bắt đầu bày tỏ lòng hiếu khách đối với những người chưa tin Chúa bắt đầu từ những người sống quanh bạn, đó là những người láng giềng trong khu phố của bạn, hoặc những người cùng làm việc với bạn.

Ghi nhớ: Là Cơ Đốc nhân bạn phải là người dang tay tiếp đón người khác. Hãy mời những người này đến dùng bữa tối hoặc mời họ cùng bạn tham dự vào một buổi tối giải trí thư giãn hoặc tham gia hoạt động xã hội.

Lời khuyên phải cẩn thận: Đừng tham vọng quá đáng. Hãy bắt đầu kết bạn với một hoặc hai người chưa tin Chúa. Thường thường việc này chuẩn bị cho giai đoạn tham dự lớp học Kinh Thánh trong nhà bạn, hoặc bạn làm chứng về Chúa Giê-su Cơ Đốc cho họ.

4. Hãy tổ chức một nhóm học Kinh Thánh thân mật dành cho người tin Chúa hoặc người chưa tin Chúa tại nhà bạn.

Ghi nhớ: Mời người chưa tin Chúa đến nhà học Kinh Thánh, trước tiên có nghĩa là xây dựng tình bạn. Bạn cần học yêu thương người khác vì họ là người chớ không phải vì bạn muốn chinh phục họ cho Chúa Giê-su Cơ Đốc.

Đề Ra Một Số Mục Tiêu Đơn Giản

- Đề ra một số mục tiêu cụ thể nhưng đơn giản để bày tỏ lòng hiếu khách.

Thí dụ, bạn có thể mời một cặp vợ chồng Cơ Đốc nhân đến dùng bữa tối. Hoặc bạn có thể mời láng giềng dùng bữa tối trong sân vườn sau nhà bạn.

Những mục tiêu này thật đơn giản nhưng khi bạn thực hiện được, bạn có thể tiến hành xây dựng thêm các mục tiêu lâu dài hơn và to lớn hơn. Nhưng bằng mọi cách hãy bắt đầu ngay đi.

SUY NGẪM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây dùng cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Bạn dùng những cách nào để tỏ lòng hiếu khách?
2. Vì sao chúng ta do dự không bày tỏ lòng hiếu khách như chúng ta đáng phải làm?

3. Chúng ta có thể làm gì để vượt qua những trở ngại khiến chúng ta không thể hiện được lòng hiếu khách?
4. Có việc gì bạn muốn thực hiện ngay để phát huy đức tính thuộc linh này trong cuộc sống của bạn? Bạn có vui lòng chia sẻ cho chúng tôi việc đó không?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài này:

Ghi chú:

1. Unger's Bible Dictionary (Thánh Kinh Tự Điển), của Merrill F. Unger (Chicago: Moody Press, 1967), tr. 502.

CÓ TÀI DẠY DỠ

Vi thế, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ, tiết độ, tự chủ, khả kính, có tài dạy dỗ.

—I TI-MÔ-THÊ 3:2

Tôi có người bạn thân làm trưởng lão của Hội Thánh Fellowship Bible Church North, nơi tôi làm mục sư quản nhiệm. Tên anh là Mike Cornwall. Mike đã làm việc trong ngân hàng nhiều năm rồi. Lúc anh là CEO của một trong những ngân hàng tiết kiệm và cho vay lớn nhất tiểu bang Texas, anh và vợ là Sharon đã gặp một chuyện khác thường.

BẤT NGỜ VÀO SÁNG THỨ BẢY

8)

Sáng thứ bảy kia, Mike và Sharon đang dùng điểm tâm thì nghe nhiều tiếng ồn ào trước nhà mình. Nhìn qua cửa sổ họ thấy một nhóm người đi tới đi lui trước cửa nhà. Trong giây lát họ biết là đám người này đến gây hấn.

Gây Hấn Có Tính Toán Đàng Hoàng

Vài phút sau có người gõ cửa. Đứng trước cửa có một ông trong tay cầm một văn kiện, bên cạnh có một ông

khác tay cầm máy ảnh. Mike chưa hề gặp những người này nên hơi bối rối. Nhưng lập tức Mike nắm bắt được ngay tình thế. Ông này muốn anh ký tên vào văn kiện công nhận rằng tổ chức cho vay và tiết kiệm của anh đang “khai thác, lợi dụng, bóc lột thành phần thiểu số”.

Sự thật là chính phủ có thông qua một đạo luật làm cho người ta có cảm tưởng là họ bị hy sinh và thua thiệt. Vì tổ chức của Mike là một trong những tổ chức mạnh nhất của tiểu bang Texas nên họ nhắm vào ngành cho vay và tiết kiệm này, và đặc biệt nhắm vào Mike vì là một CEO để gây tiếng vang với chính quyền là họ đang bất mãn.

Rõ ràng là họ không hy vọng lấy được chữ ký của Mike, trái lại họ đoán chừng sẽ nổ ra tranh cãi hoặc Mike đóng sầm cửa lại không tiếp họ. Do đó mà có nhiếp ảnh viên chực sẵn để đưa chuyện này lên trang đầu của nhật báo Dallas Morning News vào ngày hôm sau thì hấp dẫn lắm.

Lời Mời Bất Ngờ

Chúng hững một điều là chẳng có tranh cãi cũng không có chuyện đóng sầm cửa lại. Mike ôn tồn mời họ vào nhà uống cà phê và nói chuyện cởi mở. Thoạt đầu họ không tin diễn biến xoay chiều như vậy nhưng chẳng mấy chốc họ nhận thấy là Mike thật tình mời họ.

Trong khi họ ngồi thoải mái và Sharon đem cà phê ra mời họ thì Mike bắt đầu kể về cuộc sống lâu nay của anh tại Dallas. Anh cho họ biết anh quan tâm đến thành phần thiểu số trong những năm qua và chính anh cũng tham gia trợ giúp xây dựng Trung Tâm Martin Luther King.

Cơ Hội Cho Mike Phục Vụ

Sau đó Mike xoay qua kể về một biến cố quan trọng trong cuộc đời anh đã vĩnh viễn thay đổi quan niệm của anh về người khác. Anh kể cho họ về việc anh trở lại với Đấng Cơ Đốc trong một buổi học Kinh Thánh tại nhà một người láng giềng. Đám khách trở mắt ngồi nghe, miệng há hốc, vài người lên tiếng góp chuyện. Như vậy hẳn là vài người trong đám này ít ra cũng hiểu được Phúc Âm.

Câu chuyện còn dài, nhưng ngắn gọn là rốt cuộc đám người này bỏ đi, từng người một chào và cảm ơn Mike và Sharon về sự tiếp đãi nồng hậu. Không một ai nói thêm một lời bất bình nào. Họ lên xe đi và Mike không bao giờ nghe nói về họ nữa.

Một Tấm Gương Tuyệt Vời

Tôi nghe Mike chia sẻ câu chuyện này trong một buổi nhóm bồi linh

học tập dành cho trưởng lão và mục sư truyền đạo của chúng tôi. Trong khi anh chia sẻ, tôi nghĩ đến từ didaktikos ông Phao-lô dùng trong thư thứ hai gửi cho Ti-mô-thê. Từ này được dịch là “có tài dạy dỗ”. Khi Mike ngồi xuống thì tôi đứng lên chia sẻ về khúc Kinh Thánh sau đây để xác minh là vào buổi sáng thứ bảy đó, Mike đã thực hiện trong đời mình lời ông Phao-lô khuyên dạy Ti-mô-thê:

“Nhưng hãy khước từ những cuộc tranh luận điên dại và ngu xuẩn vì biết nó chỉ sinh ra tranh chấp cãi cọ mà thôi. Tôi tớ Chúa không nên tranh chấp nhưng đối xử dịu dàng với mọi người. Phải có khả năng dạy dỗ, nhẫn nại, sửa dạy những kẻ chống đối cách ôn hòa từ tốn, mong Đức Chúa Trời khiến họ ăn năn, thấu hiểu chân lý” (II Ti 2:23-25).

BẠN CÓ THỂ XỬ LÝ NHƯ THẾ NÀO?

Tôi thường tự hỏi: Tôi sẽ làm gì nếu rơi vào trường hợp của Mike? Thành thật mà nói có thể tôi nhanh chóng khơi mào cho một cuộc tranh cãi để mắc vào bẫy đã giăng sẵn. Bởi vì đúng ra là họ đã xâm nhập không gian của tôi, nhà riêng của tôi. Nhưng chuyện có thể xoay chiều tệ hại hơn là họ có thể bịa chuyện để vu cáo tôi. Rõ ràng đây là chuyện có mưu đồ hãm hại.

Nhưng một người trưởng thành không xử sự theo kiểu đó. Mike mau chóng hiểu được sự bất mãn của đám người biểu tình. Anh không lo chống chế, tự vệ. Anh đã “đối xử dịu dàng với mọi người”, “nhẫn nại sửa dạy những kẻ chống đối” và anh đã sửa sai đối thủ “cách ôn hòa từ tốn”. Tóm lại Mike “có tài dạy dỗ” và nhờ vậy mà đám người chống đối anh đã thay đổi thái độ; và điều quan trọng hơn hết là họ đã nghe Mike làm chứng về mối liên hệ của anh với Chúa Giê-su, và vì sao cuộc đời anh đã thay đổi. Hy vọng rằng một số người trong đám đó nhận biết lẽ thật.

DIDAKTIKOS

Cụm từ “có tài dạy dỗ” ông Phao-lô dùng để mô tả người trưởng thành của Đức Chúa Trời gói ghém một ý rất hấp dẫn. Như đã nói ở trên, cụm từ này xuất phát từ một từ Hy-lạp và dù là có hàng trăm câu Kinh

Thánh trong Tân Ước dùng từ nói về việc “dạy dỗ” dưới một dạng nào đó, nhưng từ này đặc biệt chỉ được sử dụng hai lần—một lần trong bảng liệt kê các đức tính trong I Ti-mô-thê 3:2 và một lần trong phân đoạn Kinh Thánh vừa trích dẫn trong thư thứ hai của ông Phao-lô gửi cho Ti-mô-thê.

Chúng ta có khuynh hướng hiểu cụm từ “có tài dạy dỗ” trong khung trí tuệ của mình. Chúng ta có khuynh hướng nghĩ rằng “các giáo sư giỏi” mà chúng ta biết lâu nay là những người truyền đạt có hiệu quả—họ khéo vận dụng những phương pháp tinh tế và có thể khiến người khác ham muốn học tập. Hơn thế nữa có thể chúng ta nghĩ các giảng viên có tài là những người có thể khiến cho chúng ta say sưa nghe họ nói hàng giờ liền. Thật ra, nghĩ như vậy là chúng ta nói về khả năng, kỹ năng và sự tinh thông của họ.

PHẨM CÁCH CỦA CUỘC SỐNG

Didaktikos có ý nghĩa rộng lớn hơn là kỹ năng sư phạm. Cố Tiến sĩ Phil Williams vốn là một trong các bạn thân lâu năm của tôi và vốn là một giáo sư về cổ văn Hy Lạp, ông tin rằng có thể dịch từ này là “có thể dạy bảo” căn cứ vào nghĩa gốc và cách dùng từ trong tiếng Hy Lạp cổ. Tôi tôn trọng quan điểm của Phil vì ông đã học tiếng Hy Lạp cổ lẫn tiếng Koine là ngôn ngữ dùng trong Tân Ước. Tuy nhiên tôi tin rằng didaktikos có ý nghĩa sâu sắc hơn, đó là khả năng truyền đạt một cách khiêm tốn, nhạy cảm, không bảo thủ và đúng là theo cách “có thể dạy bảo”. Vì trong tiếng Hy Lạp cổ, từ didaktikos có nghĩa là “có thể dạy bảo”. Tuy nhiên, đến khi từ didaktikos xâm nhập vào ngôn ngữ Hy Lạp mang tên là Koine thì từ này đã gói ghém một ý rộng hơn, bao quát hơn gồm cả hai ý “có khả năng dạy dỗ” và trình độ trưởng thành tâm lý và thuộc linh khi vận dụng các kỹ năng sư phạm.

Một Cụm Từ Có Năng Lực

Bạn có thể nhận thấy rõ ý này khi xem kỹ đoạn Kinh Thánh được trích dẫn ở phần trên trong II Ti-mô-thê 2. Chú ý cụm từ “có khả năng dạy dỗ” trong Anh ngữ qui tụ quanh mình những từ khác mô tả phẩm cách sống chứ không phải các kỹ năng. Trong khi nói năng trao đổi với người khác Ti-mô-thê cần thận trọng tránh *tranh cãi*. Cần đối xử *dịu dàng* với Cơ Đốc nhân cũng như với người chưa tin Chúa. Cần *nhẫn nại* khi bị vu khống hoặc khi bản thân bị tấn công. Cần sửa sai người

chống đối ông cách *ôn hòa từ tốn*. Chú ý: Cụm từ “có khả năng dạy dỗ” được đặt giữa các phẩm cách này.

Điều Này Có Nghĩa Gì?

Để chứng minh là đi kèm với phẩm cách “có khả năng dạy dỗ” bản thân cần phải có một số phẩm cách khác cho phép đương sự truyền đạt tư tưởng cho người khác mà không tìm cách hù dọa hoặc biện minh chống chế. Đương sự không phải là loại người la cà đây đó tìm dịp tranh cãi hoặc khơi mào cho các cuộc tranh cãi. Đương sự đối xử tế nhị với mọi người kể cả những người bối rối, ngoan cố và cay đắng. Khi bị lăng mạ đương sự không đáp trả lại bằng những lời lẽ cay độc hoặc lăng nhục người khác. Tóm lại, một người “có khả năng dạy dỗ” là một người không làm nô lệ cho bản thân, là một người vững vàng và kiểm soát hiệu quả tâm trí và xúc cảm của mình.

Một Lời Tự Thú

Tôi nhớ lại khi còn là một giáo sư trẻ tuổi dạy ở trường Kinh Thánh, có lần tôi thất bại không bày tỏ được phẩm cách “có tài dạy dỗ” này. Có một người lớn hơn tôi vài tuổi cứ tỏ ra không đồng ý với tôi trong lớp do tôi đảm nhiệm. Và anh ta cũng tỏ ra thật là khó chịu. Một ngày nọ hết sức tức giận về hành vi này nên tôi gom bài dạy lại, chấm dứt buổi học và bước ra khỏi lớp bỏ mặc cho sinh viên tự lo liệu lấy.

Sau này tôi biết được lý do khiến đương sự tìm mọi cách áp đảo tôi mong làm cho tôi sợ. Đương sự đã chủ động đến văn phòng tôi xin lỗi. Chẳng qua là vì tôi bắt đầu hẹn hò với một nữ sinh viên trong trường là người sau này trở thành vợ của tôi. Đương sự thú nhận rằng đương sự cũng chú ý đến thiếu nữ này nhưng tôi đã thắng. Dĩ nhiên tôi hoàn toàn không biết tình ý và cảm nghĩ của đương sự. Sau khi đương sự tiết lộ manh mối câu chuyện của mình thì mọi sự đều sáng tỏ. Phải chỉ có kinh nghiệm hơn có thể tôi đã xử lý tình thế cách chín chắn hơn. Nếu phải đối phó với tình huống này một lần nữa chắc tôi sẽ mời sinh viên này gặp tôi sau giờ học để thảo luận về những mối bận tâm của anh ta. Có lẽ tôi sẽ phát hiện căn nguyên xui giục đương sự có tinh thần và thái độ như vậy. Hơn nữa tôi sẽ bày tỏ được phẩm cách giống Đấng Cơ Đốc hơn đối với các sinh viên, phẩm cách cho thấy tôi thật sự “có tài dạy dỗ” đúng theo ý nghĩa của cụm từ này.

Không bao giờ tôi quên được chuyện này, vì qua đó tôi học được

một bài học đáng giá. Đối với những tình huống tương tự tôi đã xử lý trong một phong cách tin kính Chúa hơn. Như vậy có nghĩa là chúng ta trưởng thành hơn trong nếp sống Cơ Đốc nhờ các kinh nghiệm thực tế. Một số bài học thuộc linh quý giá nhất có thể xuất phát từ sự thất bại của chúng ta.

THÁI ĐỘ CỦA CHÚNG TA ĐỐI VỚI KINH THÁNH

Hãy xem xét một khía cạnh khác đầy ý nghĩa của cụm từ “có tài dạy dỗ”. Dù rằng ông Phao-lô không sử dụng từ *didaktikos* trong thư gửi cho Tích nhưng có mấy câu viết của ông rõ ràng là đề cập đến ý “có tài dạy dỗ”. Ông nói rằng người trưởng thành là người “tự chủ, giữ vững giáo huấn của đạo đáng tin cậy, hầu có thể nhờ đạo lý chân chính mà khuyên bảo hay bài bác những kẻ chống báng” (Tích 1:8,9).

Bày Tỏ Sự Tự Chủ

Trong phân đoạn này ông Phao-lô viết rõ ràng một người có thể “nhờ đạo lý chân chính mà khuyên bảo hay bài bác những kẻ chống trả” cũng phải là một người “tự chủ”. Từ Hy Lạp mà ông Phao-lô dùng ở đây là *enkrates*, nghĩa đen là có thể tự chủ. Nói cách khác khi đối đầu với những người chống lại những điều bạn dạy, ông Phao-lô viết rằng chúng ta phải tự chủ cũng như là “không tranh luận điên dại”, “dịu dàng”, “nhân nại” và “ôn hòa từ tốn” trong II Ti-mô-thê 2:23-25 là chỗ mà Phao-lô dùng từ *didaktikos*, hoặc “có tài dạy dỗ”.

Xử Sự Như Vậy Không Có Nghĩa Là Thỏa Hiệp

Điều này không có nghĩa là một người không tranh luận, dịu dàng, nhân nại, ôn hòa từ tế là không có sự xác tín vào Lời Chúa. Hơn nữa cũng có nghĩa là người này có lần đã làm sứt mẻ lòng xác tín đó. Người trưởng thành của Đức Chúa Trời phải “giữ vững giáo huấn của đạo đáng tin cậy”. Nhưng đồng thời người này không được buông mình dính dáng vào “những cuộc tranh luận điên dại vì biết nó chỉ sinh ra tranh chấp cãi cọ mà thôi”. Đây là cụm từ mà ông Phao-lô sử dụng trong II Ti-mô-thê 2:23. Một lần nữa chúng ta lại thấy mối tương quan giữa lời giáo huấn của ông Phao-lô trong thư gửi cho Ti-mô-thê và trong thư gửi cho Tích.

Đôi Khi “Phải Bất Họ Câm Miệng”

Ông Phao-lô không dạy rằng phương pháp tế nhị và hòa nhã này sẽ

luôn luôn có hiệu quả khi đương đầu với những người chống nghịch Lời của Đức Chúa Trời. Chúng ta cũng thấy điều này trong thư ông gửi cho Tích. Sáu khi khuyên Tích phải tiếp tục “giữ vững giáo huấn của đạo lý đáng tin cậy” (1:9), ông Phao-lô tiếp tục tỏ bày rằng ở Cơ-rét “có nhiều kẻ vô kỷ luật, nói nhảm và lừa gạt, nhất là những người chịu cắt bì” (câu 10). Với lời lẽ rõ ràng và cả quyết, ông bảo Tích: “Con phải bất họ câm miệng, vì họ dạy những điều không đáng dạy để làm nhiều người bị tán gia bại sản— để trục lợi bất chính” (câu 11).

Phải Chẳng Có Mâu Thuẫn?

Trong vài khía cạnh, lời khuyên này không có giọng điệu của con người khuyên Ti-mô-thê phải dịu dàng, ôn hòa từ tốn và nhân nại. Phải chăng triết lý giao tế của ông Phao-lô đã đổi khác? Hoàn toàn không phải như vậy. Lý do thúc giục ông Phao-lô đề ra biện pháp cứng rắn để giải quyết những nan đề ở Cơ-rét trở nên rõ ràng, khi chúng ta cẩn thận xem xét tính chất của các vấn đề và các đặc điểm của những người đã gây ra các vấn đề này. Những khó khăn ở Cơ-rét đã vượt quá giai đoạn đối thoại “ôn hòa”. Tích đang phải đối đầu với những người hoàn toàn sa đoạ, bài bác “chân lý” một cách cố ý thức. Họ cố ý chọn con đường hư hoại và vô tín. Đối với họ không có gì là thánh khiết. Ông Phao-lô viết “tâm trí lẫn lương tâm của họ đều bị băng hoại” (câu 15). Một khi hội đủ những đặc tính này trong mình thì đương sự rơi xuống đáy tận cùng của sự thoái hóa. Người này không cần tự đánh lừa mình nhưng cố tình phá hỏng chủ đích của Đức Chúa Trời.

Lẽ Thật Pha Trộn Với Sai Lầm

Tình thế càng bi thảm hơn khi mà đám người Cơ-rét này cố tình pha trộn lẽ thật với điều sai lạc để lừa gạt nhiều người hơn nữa. Chính vì vậy mà ông Phao-lô viết:

“Họ tự xưng là người biết Đức Chúa Trời, nhưng lại chối bỏ Ngài trong các hành động của mình. Thật là những kẻ khả ố, bất phục tùng, không thể làm một việc tốt lành nào cả” (Tích 1:16).

Đây là những lời lẽ mạnh mẽ. Biện pháp ôn hòa chỉ làm cho các nỗ lực ích kỷ của họ càng tăng thêm. Ý của ông Phao-lô là chỉ có một cách đối phó duy nhất với những người cố ý lừa gạt và hủy hoại gia đình

người khác mà lương tâm không mấy may bị cắn rứt, là những người “nhân danh Đức Chúa Trời” trấn lột người ta. Những người thánh khiết có những động cơ trong sáng và những người sống theo gương Chúa Giê-su Cơ Đốc, phải thẳng thừng chạm trán với họ bằng Lời của Đức Chúa Trời.

Di nhiên ước mong cuối cùng của ông Phao-lô là những người này sẽ đáp ứng lại với sự đối đầu trực tiếp này; và hơn thế nữa, ông Phao-lô muốn rằng Thân Thể của Đấng Cơ Đốc tại Cơ-rét được giải phóng khỏi ảnh hưởng phá hoại trầm trọng của những người dối trá này.

SỰ HIỂU BIẾT KINH THÁNH CỦA CHÚNG TA

Người “có tài dạy dỗ” không chỉ tự chủ và tin quyết rằng lời của Đức Chúa Trời là chân thật mà còn là người hiểu rõ Kinh Thánh để “giữ vững giáo huấn của đạo đáng tin cậy, hầu có thể nhờ đạo lý chân chính mà khuyên bảo hay bài bác những kẻ chống báng” (câu 9). Chúng ta không thể truyền đạt lẽ thật của Đức Chúa Trời nếu không hiểu biết tường tận Lời của Ngài. Vì thế ông Phao-lô cũng viết cho Ti-mô-thê:

“Những điều con đã nghe ta dạy trước nhiều nhân chứng, hãy truyền cho những người trung tín, có khả năng huấn luyện người khác” (II Ti 2:2).

Là những Cơ Đốc nhân trưởng thành chúng ta phải thường xuyên học hỏi và hiểu rõ Lời Chúa, chỉ khi đó chúng ta mới có thể giảng dạy lời Ngài. Vì thế ông Phao-lô viết cho Ti-mô-thê những lời sau đây:

“Hãy cố gắng chu toàn nhiệm vụ trước mặt Đức Chúa Trời, như một công nhân không bao giờ hổ thẹn, ngay thẳng giảng dạy lời chân lý” (câu 15).

TÓM TẮT

Người “có tài dạy dỗ” phải bày tỏ ba đức tính quan trọng sau đây. Thứ nhất, nhờ trưởng thành về mặt tinh thần và cảm xúc đương sự có thể tự chủ trong những tình huống nguy nan. Thứ hai, đương sự tin quyết là Lời Chúa là chân thật. Thứ ba, đương sự phải hiểu rõ Lời Chúa để “có khả năng dạy dỗ” mọi người. Nói cách khác, một Cơ Đốc nhân trưởng thành phải:

- Càng ngày càng học Lời Chúa nhiều hơn (xem II Ti 2:2).
- Càng ngày càng tin cậy vào Lời Chúa hơn (xem Tích 1:9).
- Càng ngày càng sống bằng Lời Chúa hơn (xem II Ti 2:24, 25).

HÀNH ĐỘNG

Đề nghị dưới đây được soạn ra để giúp bạn phát huy phẩm cách “có tài dạy dỗ”.

Một Phẩm Cách Phải Có Nơi Mỗi Cơ Đốc Nhân

- Nhận biết mỗi Cơ Đốc nhân phải nỗ lực để phát huy phẩm cách “có tài dạy dỗ” trong cuộc sống của mình.

“Có tài dạy dỗ” là thiết yếu để làm một người cha tốt. Ông Phao-lô đã nhấn mạnh điều này khi ông viết cho các tín hữu tại Ê-phê-sô:

“Hỡi người làm cha, đừng chọc tức con cái mình nhưng hãy dưỡng dục chúng theo kỷ luật và giáo huấn của Chúa” (Ê-phê-sô 6:4).

Phẩm cách này cũng rất cần thiết để làm một thành viên của hội thánh địa phương. Ông Phao-lô cũng nhấn mạnh điểm này trong thư ông gửi cho các tín hữu tại Cô-lô-se:

Hãy để Lời Đức Cơ Đốc sống phong phú trong lòng anh chị em với tất cả sự khôn ngoan. Hãy dạy dỗ, khuyên răn lẫn nhau, hết lòng hát thánh thi, thánh ca, linh khúc để ca ngợi Đức Chúa Trời (Cô-lô-se 3:16).

Học Kinh Thánh

- Triển khai một chương trình học Kinh Thánh thường xuyên dành cho cá nhân hoặc nhóm.

Chương trình này phải cao hơn chương trình học Kinh Thánh, cầu nguyện bồi linh. Phải là một chương trình học Kinh Thánh nghiêm túc được soạn thảo để học các giáo lý và nội dung căn bản của Kinh Thánh.

Dưới đây là một số đề nghị:

1. Theo học một khóa Kinh Thánh hàm thụ.
2. Ghi danh theo học một lớp học Kinh Thánh, thí dụ như lớp học Kinh Thánh buổi tối trong một trường Kinh Thánh hoặc thần học viện.

- Tham dự vào một nhóm học Kinh Thánh trong hội thánh của bạn, tốt hơn hết là nhóm học Kinh Thánh thảo luận để bạn có thể tham dự vào bằng cách đặt các câu hỏi và hợp tác với những người khác.

Trưởng Thành Về Mặt Tâm Lý

- Bắt đầu lo phát huy ngay sự trưởng thành về mặt tinh thần và tâm lý để thảo luận Lời Chúa với mọi hạng người mà không sợ sệt.

Nếu chỉ am hiểu Kinh Thánh và giáo lý thì không đủ để giải quyết nan đề cá nhân loại này. Nhiều người biết Kinh Thánh từ đầu tới cuối nhưng lại bảo thủ hay dọa nạt người khác và thường sử dụng Kinh Thánh như là gươm “cá nhân” thay vì là “gươm Thánh Linh”.

Dưới đây là những đề nghị thực tiễn để phát huy đức tính này:

- Nếu có ai tấn công bạn, đừng bao giờ trả đũa lại bằng lời dọa nạt hoặc ngượng ngùng, lúng túng. Hãy đối đáp một cách chân tình và cởi mở. Hãy làm cho đương sự tuôn hết ý nghĩ ra.

Ghi nhớ: “Lời đáp êm nhẹ làm nguôi cơn giận; còn lời xằng xớm trêu thanh nộ thêm” (Châm 15:1).

Nếu gặp lúc bạn quá xúc động không đối đáp một cách khách quan, tốt hơn hết nên tự kiềm chế, không lên tiếng cho đến khi bạn lấy lại bình tĩnh và suy nghĩ cách khách quan. Để giúp bạn đạt mục tiêu này nên học thuộc lòng lời của Gia-cơ:

“Thưa anh chị em thân yêu, hãy ý thức điều này: Mỗi người phải mau nghe, chậm nói, chậm giận, vì cơn giận của con người không thể hiện đức công chính của Đức Chúa Trời” (Gia 1:19,20).

- Tránh đừng gây lúng túng, ngượng ngùng cho người khác trước mặt công chúng dù rằng họ có thể đã công khai tấn công bạn trước công chúng.

Nên tìm dịp nói chuyện riêng với họ. Khi dùng kỷ luật đối với con cái cũng nên áp dụng cách này.

- Nếu bạn tiếp tục gặp các nan đề làm bạn cảm thấy bất an và sợ sệt, hãy nhờ đến sự giúp đỡ của một người bạn Cơ Đốc trưởng thành hoặc một cố vấn.
- Nên động viên chính mình cứ làm việc trong những tình huống

hiềm nguy. Đây là một điều khó, nhưng cần thiết. Bạn sẽ tự tin khi bạn hành động có hiệu quả trong điều kiện khó khăn hiểm nghèo.

Cảnh báo: Đừng bỏ chạy khi thất bại. Học từ chỗ thất bại thì lần sau bạn sẽ thành công.

Ghi nhớ: Càng thành công bạn sẽ càng tự tin.

Học Tập Những Phương Pháp Hữu Hiệu

- Học tập cách thức dạy có hiệu quả.

Một khi bạn bắt đầu học Kinh Thánh kỹ càng hơn và cảm thấy an ổn hơn thì đừng quên nghĩ ngợi, tìm tòi cách thức dạy và học tập. Nói cách khác, nên tìm cách vận dụng những phương pháp hữu hiệu để giúp người khác học.

Để học được điều này có thể bạn nên ghi danh theo học một lớp dạy về phương pháp dạy. Tuy nhiên tốt hơn hết bạn hãy bắt đầu dạy rồi học hỏi qua kinh nghiệm. Học tập kiểu này hiệu quả hơn là một khóa học về phương pháp giáo dục tổng quát trong mọi mặt. Khi chuẩn bị dạy người khác bạn cũng học nội dung Kinh Thánh. Rồi càng dạy bạn càng cảm thấy vững lòng hơn. Nhờ một người dự giờ dạy của bạn, rồi sau giờ dạy phê bình góp ý cho bạn.

Ghi nhớ: Dạy dỗ bao gồm cả công tác với từng người một chứ không phải chỉ dạy một nhóm, một đám đông người (I Tê 2:11). Có thể lắm chính bạn nhận thấy là dạy riêng từng người là hữu hiệu nhất, đặc biệt khi bạn giáo dục con cái mình. Ông Phao-lô chú trọng vận dụng mô hình gia đình giáo dục trong công tác môn đệ hóa tân tín hữu. Ông viết rõ về vấn đề này:

“Anh chị em cũng biết rằng chúng tôi đã đối xử với mỗi người trong anh chị em như cha với con. Chúng tôi đã khuyến khích, an ủi và nài xin anh chị em sống xứng đáng với Đức Chúa Trời, Đấng kêu gọi anh chị em vào Vương Quốc Ngài và hưởng vinh quang với Ngài” (I Tê 2:11,12).

SUY NGẪM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây được soạn cho nhóm dùng thảo luận sau khi học chương này:

1. Trong khi giao thiệp có lần nào bạn từng trải tình huống hắc ám không? Bạn xử lý như thế nào?
2. Ai là những giáo sư mà bạn ưa thích và là người "có tài dạy dỗ"? Vì sao?
3. Xin kể lại một số từng trải trong giao thiệp mà bạn vẫn hằng ước bạn có cơ hội xử lý trở lại tình thế đó? Kể lại một từng trải tích cực hoặc tiêu cực trong truyền thông mà nhờ đó bạn học được một bài học đáng kể nhất?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Viết ra một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài học này:

Chú thích:

1. Viết cho Moody Correspondence School, 820 N. Lasalle St, Chicago, IL 60610

Tránh BÊ THA

Vi thể, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ, tiết độ, tự chủ, khả kính, hiếu khách, có tài dạy dỗ, **không nghiện rượu.**

—I TI-MÔ-THÊ 3:2,3

Vài năm trước, tôi nhận được một lá thư của một người mẹ đang tức tối vì có những vấn đề nghiêm trọng đã xảy ra giữa bà và người con trai trong tuổi thiếu niên. Cậu uống rượu, tôi không rõ mức nghiện của cậu này. Có người khuyên bà ta tặng cho con quyển sách *Tâm Thức của Nam Giới* (bản phát hành đầu tiên). Bà cho là phải, nhưng bà quyết định đọc sách trước khi tặng cho con. Một việc rất đáng trân trọng. Nhưng khi đọc đến chương "Tránh Bê Tha" này bà nổi giận xé toạc quyển sách và ném vào thùng rác. Trong thư bà viết cho tôi, bà buộc tội tôi dạy sai lạc và lên án tôi xuyên tạc Lời Chúa và dẫn dắt người ta đến chỗ lầm lạc.

Rõ ràng là bà mới chỉ đọc phân đoạn đầu mà đã khẳng định tôi là một kẻ dị giáo. Dưới đây, tôi xin trích dẫn trọn phân đoạn đầu để bạn hiểu vì sao bà bực tức đến thế:

“Giả dụ ông Phao-lô sống vào thế kỷ 20 trong nền văn hóa phương Tây ngày nay của chúng ta, liệu ông có bỏ qua cho việc uống các loại rượu không? Không nhất thiết đâu, như chúng ta sẽ thấy dưới đây. Nhưng vấn đề trước mắt chúng ta là trong I Ti-mô-thê và Tích ông không chủ trương kiêng hoàn toàn các thức uống có rượu. Từ căn bản paroinos được dùng trong các câu này có nghĩa đen là một người “ngồi quá lâu bên ly rượu”. Nói cách khác người này uống quá độ và do đó trở nên nô lệ cho rượu và không còn tỉnh táo.”

Trong thư hồi âm cho thiếu phụ này tôi ân cần lưu ý bà rằng có thể con trai bà đã nắm bắt chính xác quan điểm của Kinh Thánh về các thức uống có rượu. Do đó khi bà cố thuyết phục cậu ấy là Kinh Thánh dạy phải hoàn toàn kiêng rượu trong mọi trường hợp, có thể cậu ấy mất lòng kính trọng bà, và biết đâu cậu ấy cố tình uống cho thỏa thích để bênh vực quan điểm của cậu. Tôi cũng lưu ý bà rằng có thể bà đã cư xử với cậu ấy y như đã cư xử với tôi nêu cậu phản ứng lại bằng những hành vi chống nghịch bà. Đương nhiên là kể từ đó chẳng bao giờ tôi nhận được thư của bà nữa.

THẮNG TRẬN VÀ CHIẾN BẠI

Nghiêm túc mà nói thì thiếu phụ này làm tôi buồn. Một nguyên tắc quan trọng ở đây là chúng ta đừng bao giờ tìm cách thuyết phục người khác tuân thủ những giải nghĩa Kinh Thánh sai lạc. Nếu chúng ta làm như vậy và người ta chấp nhận những điều này là lẽ thật của Phúc Âm, để rồi về sau phát hiện rằng chúng ta đã dạy cho họ một quan điểm sai về Kinh Thánh, biết đâu họ chẳng phản ứng thái quá, đến độ chống nghịch và có thể từ bỏ mọi sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Quả là một thảm kịch. Có thể chúng ta đã thắng trận nhưng rốt cuộc lại chiến bại.

SỰ THẬT HAY HƯ CÁU?

Sự thật Kinh Thánh *không* dạy là phải hoàn toàn kiêng cử rượu. Ông Merrill Unger nhắc chúng ta rằng trong Kinh Thánh Cựu Ước lần Tân Ước, hầu hết những khúc Kinh Thánh có dùng từ *rượu* đều “chắc chắn có ý nói về nước nho lên men”.¹ Không có cách nào xác minh khi Kinh

Thánh nói về rượu là chỉ nói về nước nho không rượu. Trái lại, tất cả các bằng chứng về mặt văn hóa và giải kinh đều tập trung vào ý có rượu.

Để đúng với Kinh Thánh chúng ta phải giải nghĩa những câu ông Phao-lô viết về “rượu” trong thư gửi cho Ti-mô-thê và Tích theo cùng một cách. Ông Phao-lô nói rằng người trưởng thành của Đức Chúa Trời *không* “nghiện rượu”. Ông Phao-lô nhấn mạnh điều này trong cả hai thư (I Ti 3:3, Tích 1:7). Ông không nói rằng một người trưởng thành của Đức Chúa Trời không nên uống rượu. Trái lại ông nói rằng *không được say rượu*. Theo hiểu biết phổ thông thì chúng ta không thể “nghiện” nước nho hoặc thức uống không lên men nào khác.

ĐIỀU KINH THÁNH THỰC SỰ CÓ DẠY

Kinh Thánh không dạy chúng ta chống lại chuyện uống những thức uống có rượu. Xin đừng hiểu lầm. Hoàn toàn kiêng cử rượu, đặc biệt là trong nền văn hóa của chúng ta, chắc chắn là việc đáng tuyên dương. Biết đâu chưa học xong chương này bạn đã quyết định nhắm đến mục tiêu này. Nếu không tôi mong là bạn sẽ áp dụng một cách thức dùng các thứ nước có rượu cách thận trọng hơn.

Say Rượu Bị Lên Ân

Kinh Thánh Cựu Ước lẫn Tân Ước đều dạy rõ ràng là đừng nghiện rượu. Châm ngôn chép:

“Chớ đồng bọn cùng những bợm rượu, hoặc với những kẻ lấu ăn. Vì bợm rượu và kẻ lấu ăn sẽ trở nên nghèo” (Châm 23:20,21).

Giá Phải Trả

Trong cùng chương Châm ngôn này, phần tiếp theo chúng ta thấy một loạt các câu hỏi: “Ai bị sự hoạn nạn? Ai phải buồn thảm? Ai có sự tranh cạnh? Ai than xiết? Ai thương tích vô cơ? Ai có con mắt đỏ?” (câu 29). Tiếp theo loạt câu hỏi cụ thể này là câu trả lời: “Tất cả những kẻ nán trễ bên rượu, đi ném thứ rượu pha” (câu 30).

Lời Cảnh Cáo Nghiêm Trọng

Tiếp theo phân đoạn Kinh Thánh viết rõ ràng về giá người ta phải trả khi họ chèn chén thỏa thích là một lời cảnh cáo nghiêm trọng:

“Chớ xem ngó rượu khi nó đỏ hồng, lúc nó chiếu sao trong ly, và tuôn chảy dễ dàng. Rốt cuộc, nó cần như rần, chít như rần lục. Hai mắt con sẽ nhìn người dâm phụ, và lòng con sẽ nói điều gian tà” (Châm 23:31-33).

“Phải Đầy Dẫy Thánh Linh”

Các tác giả trong Tân Ước cũng dạy rõ ràng không kém chống lại chuyện uống quá độ đến nỗi say sưa. Ông Phao-lô viết cho các tín hữu tại Ê-phê-sô:

“Đừng say rượu, vì rượu đưa đến truy lạc, nhưng phải đầy dẫy Thánh Linh” (Êph 5:18).

RƯỢU PHA LÃNG

Rượu trong thời Tân Ước khác với hầu hết các loại rượu thời nay. Kinh Thánh hoàn toàn không nói rõ vấn đề này nhưng trong các tài liệu đáng tin cậy khác có nói rõ. Trong một quyển sách xuất sắc của Tiến sĩ Norman Geisler có tựa đề *Uống Rượu hay Không Uống Rượu*, ông tóm lược bài viết “Uống Rượu Thời Tân Ước” của Robert H. Stine đăng trên tạp chí *Christianity Today* ngày 20-6-1975, Geisles xác định:

“Stine đã nghiên cứu việc uống rượu trong thời cổ đại được ghi chép lại trong các tư liệu của người Do Thái và trong Kinh Thánh. Ông lưu ý rằng rượu trong thời kỳ của Homer gồm 20 phần nước và một phần rượu (Odyssey 9.208.9). Pliny cho rằng rượu gồm tám phần nước và một phần rượu (Natural History, 14.6.54). Theo Aristophanes, nồng độ rượu mạnh hơn gồm ba phần nước và hai phần rượu. Các tác giả Hy Lạp cổ đại nói về những thứ rượu pha khác... Trung bình vào khoảng ba hoặc bốn phần nước pha với một phần rượu.”

Tiếp tục với bài này ông Geisler lưu ý: “Rượu thời nay có độ cồn cao hơn rượu trong thời Tân Ước nhiều. Thực ra trong thời Tân Ước phải uống hết 22 ly rượu mới tiêu thụ đủ số lượng cồn trong hai ly rượu Martini thời nay.” Tiếp tục trích dẫn bài báo của Stine, ông Geisler kết luận: “Nói cách khác người ta có thể say mềm vì rượu pha ba phần

nước một phần rượu. Nhưng có nguy cơ bàng quang đã bị ảnh hưởng một thời gian dài trước khi trí não bị ảnh hưởng.”³

Căn cứ trên những bằng chứng lịch sử này chúng ta cần thận trọng đừng đặt việc uống rượu trong thời nay ngang hàng với việc uống rượu trong thời Tân Ước. Sự khác biệt rất đáng kể. Những loại chúng ta uống ngày hôm nay Kinh Thánh xem là rượu mạnh, rượu “đỏ hồng” và “chiếu sao trong ly” (Châm 23:31). Một Cơ Đốc nhân đừng bao giờ “nán trẻ” bên loại rượu này.

CHỈ ĐẠO CỦA KINH THÁNH

Tránh Bê Tha

- Uống quá độ và bê tha là trái ý muốn của Đức Chúa Trời.

Uống quá độ là phạm tội. Ông Phao-lô nhấn mạnh điều này trong thư I Cô-rinh-tô khi ông xếp việc “say sưa” chung với nhiều hành động tội lỗi khác:

“Anh chị em không biết rằng người không công chính sẽ không được thừa hưởng Nước Đức Chúa Trời hay sao? Chớ để bị lừa dối! Những kẻ gian dâm, thờ thần tượng, ngoại tình, nữ đồng tính luyến ái, nam đồng tính luyến ái, trộm cắp, tham lam, say sưa, kẻ hay chửi rủa, lưỡng gât đều sẽ không được hưởng Nước Đức Chúa Trời. Trước kia một vài anh chị em vốn là người như thế. Nhưng nhờ danh Chúa Giê-su Cơ Đốc và trong Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời chúng ta, anh chị em đã được rửa sạch, được thánh hóa và được tuyên xưng công chính” (I Cô 6: 9-11).

Tránh Nghiện Ngập

- Uống các thứ nước có cồn đến nỗi nghiện ngập là trái với ý muốn của Đức Chúa Trời.

Ông Phao-lô viết: “Tôi được phép làm mọi sự, nhưng không phải mọi việc đều có ích. Mọi sự tôi được phép làm, nhưng tôi sẽ không để bị nô lệ cho điều gì cả” (câu 12).

Nhiều người uống cho thỏa thích nên vi phạm ý chỉ của Đức Chúa Trời. Nhưng có những người uống cho thỏa thích rồi lại sinh nghiện.

Rượu đã trói buộc họ, họ *triền miên* bê tha. Thời nay chúng ta liệt những người này vào hạng say sưa nghiện ngập.

Mối quan tâm căn bản của ông Phao-lô trong thư gửi cho Ti-mô-thê và cho Tích là vấn đề nghiện rượu. Bất cứ ai đã được chọn để đặc biệt phục vụ người khác trong Thân Thể Đấng Cơ Đốc “không được nghiện rượu”. Dĩ nhiên như vậy vấn đề này cũng được áp dụng cho những thức uống có cồn khác.

Những Con Số Thống Kê Gây Sững Sốt

Nước Mỹ trở thành một xã hội tràn ngập những người nghiện rượu. Vào năm 1985, Hội Đồng Quốc Gia Chống Nghiện Rượu báo cáo rằng có 18,3 triệu người Mỹ xem như là “những người uống nhiều rượu”. Bạn hãy tưởng tượng xem ngày nay sự thế ra sao. Người uống nhiều rượu mỗi tuần uống hơn 14 lần. Trong số 18,3 triệu người đó có 12,1 triệu người có một hoặc nhiều triệu chứng của bệnh nghiện rượu. Một năm sau (1986) Tổ chức Richardson Independent School District (trong vùng Dallas) báo cáo rằng có 80.000 thanh niên trong bang Texas nghiện rượu.

Những con số thống kê này tiếp tục tăng cao trong xã hội Nước Mỹ. Nhiều người rất quan ngại vì số các sinh viên đại học uống nhiều rượu quá đông. Đây không phải là một điềm tốt cho tương lai chúng ta.

Bệnh Hoạn hay Tội Lỗi

Giới Cơ Đốc nhân có nhiều ý kiến khác nhau về vấn đề nghiện rượu. Người thì cho rằng đó là tội còn người khác cho rằng đó là bệnh. Ý kiến của riêng tôi là cả hai.

Chúng ta không thể xem nhẹ chứng cứ cho thấy nghiện rượu là một chứng bệnh. Nhưng nhiều việc làm tội lỗi khác bao gồm đồng tính luyến ái, hiếp dâm, nghiện sách báo khiêu dâm, nạn mãi dâm, nhiều hình thức tội lỗi khác (kể cả ăn cắp, nói dối và giết người) có thể bắt nguồn từ những trục trặc tâm lý hoặc bệnh hoạn. Dầu vậy không thể không xem các hành động này là tội lỗi, là sai trái khủng khiếp. Nếu chúng ta không thừa nhận những hành động này là “hành vi của một bản chất tội lỗi” và cũng là những hành vi bắt nguồn từ những yếu tố khác trong nhân cách thì những vấn đề này chẳng bao giờ được xử lý thỏa đáng. Con người ta biện hộ cho các việc làm tội lỗi bằng nhiều lý lẽ quá ư dễ dàng.

Dầu vậy ở đây không có ý cho rằng giới nghiện rượu không cần thông cảm. Không nên lên án giới nghiện rượu nữa vì họ đã tự lên án chính họ rồi, và họ cũng lên án người khác nữa. Thường thường họ tự nghĩ bản thân họ chẳng ra gì. Họ cần kinh nghiệm sự tha thứ của Đức Chúa Trời trong Chúa Giê-su Cơ Đốc. Họ cũng cần cảm thấy được người khác chấp nhận. Nhưng họ cũng cần nhìn nhận rằng họ phải chịu trách nhiệm về hành động của mình trước Đức Chúa Trời cũng như đối với con người.

Tránh Làm Tảng Đá Vấp Chân

- Uống các thức uống có rượu là ngoài ý muốn của Đức Chúa Trời khi gây cho người khác phạm tội.

Kinh Thánh dạy rằng chúng ta không nên gây cho người khác vấp phạm và sa vào tội lỗi. Ông Phao-lô viết cho các tín hữu tại La Mã:

Tốt hơn là đừng ăn thịt, uống rượu hoặc làm điều gì gây cho anh chị em mình vấp phạm (La 14:21).

Hãy Làm Theo Những Gì Tôi Nói, Đừng Làm Theo Những Gì Tôi Làm.

Hội Đồng Quốc Gia Chống Nghiện Rượu phát hiện rằng con cái những người nghiện rượu có nguy cơ trở thành nghiện rượu gấp 4 lần hơn so với con cái của người không nghiện rượu. Đúng là chúng ta có thể mắc vào cuộc tranh cãi lâu đời về nguyên nhân gây ra những tệ nạn đó do di truyền hay do môi trường. Câu trả lời là cả hai. Nhiều người (nhiều người nói cứ 5 người có 1 người) sinh ra đã có khuynh hướng nghiện rượu, nhưng những gương xấu đóng vai trò quan trọng xui cho họ bắt đầu uống rượu cũng đúng nốt. Khi trẻ con có khuynh hướng nghiện rượu, chúng đơn giản đi theo hướng đó, vì thấy những gương xấu của cha mẹ. Hơn thế nữa một đôi điều cha mẹ dạy bảo thì cha mẹ lại la hét quá lớn làm các em cũng chẳng nghe ra điều gì cả. Ngoài ra chắc chắn là trẻ em làm theo những hành động của chúng ta chớ không làm theo lời chúng ta dặn dò dạy bảo chúng *đừng* hành động như vậy trong những trường hợp đó.

Áp Lực của Bạn Bè

Xét về mặt tâm lý hoặc thể chất hoặc cả hai, vấn đề này còn trầm trọng hơn nhiều so với những trẻ có biểu hiện khuynh hướng tự nhiên

nghiện rượu. Dù là phụ huynh, chúng ta có thể uống rượu điều độ, nhưng con cái của chúng ta sống trong một xã hội say rượu nên chúng phải chịu đựng nhiều áp lực ghê gớm từ phía bè bạn. Một thanh niên mới lớn phải thích ứng tốt mới cảm cự được áp lực bê tha với bè bạn. Việc xã hội chấp nhận uống rượu là một sức ép lớn khiến cho ngay cả những trẻ có cha mẹ gương mẫu vẫn có thể bị lôi cuốn vào chỗ lầm lạc.

Coi Chừng Đừng Xét Đoán Nhau

Trong vòng hai tuần lễ có hai ông trong hội thánh do tôi chủ tọa đến gặp tôi để bàn luận về việc dùng các thức uống có rượu. Cả hai là những Cơ Đốc nhân trưởng thành muốn làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Nhưng lý do mà họ quan ngại cho hành vi này là con cái của họ.

Cả hai người đều nhận biết có những tệ nạn trong xã hội. Họ biết hiểm họa của nạn nghiện rượu và họ quan tâm muốn làm gương tốt cho con cái của họ.

Cả hai người đều nhận biết có những tệ nạn trong xã hội. Họ biết hiểm họa của nạn nghiện rượu và họ quan tâm muốn làm gương tốt cho con cái của họ.

Dù rằng uống rượu đối với họ không phải là tội, nhưng có đáng để uống không? Sự tự do mà họ có trong Đấng Cơ Đốc rất cuộc có trở nên nguyên nhân khiến cho một trong đám con của họ sa ngã không?

Sau khi thảo luận vấn đề này, cả hai đi đến kết luận rằng uống rượu là việc không đáng phải liều lĩnh. Một người quyết định kiêng rượu hoàn toàn, người kia quyết định kiêng rượu trước mặt con cái. Quyết định của cả hai đều dựa trên Kinh Thánh (xem La 14:1-23).

Tôn Vinh Đức Chúa Trời Bằng Thân Thể của Bạn

• Uống thức uống có cồn là không theo ý muốn của Đức Chúa Trời khi chúng ta gây tổn hại cho chính mình và người khác.

Nếu chúng ta là Cơ Đốc nhân thì thân thể của chúng ta là đền thờ của Đức Thánh Linh. Ngài đang ngự trong chúng ta. Chúng ta không được phép gây tổn hại cho chính mình vì chúng ta không còn thuộc về chính mình. Chúng ta đã được mua chuộc bằng một giá cao. Vì vậy ông Phao-lô kết luận: "Vì anh chị em đã được mua bằng một giá rất cao. Vậy hãy lấy thân thể mình mà tôn vinh Đức Chúa Trời" (I Cô 6:20).

Thật Là Thư Giãn, Nhưng...

Các cuộc nghiên cứu chứng minh rằng bê tha làm hại cho thân thể và ảnh hưởng đến tâm trí của chúng ta. Một trong những người đến tham

khảo ý kiến của tôi có nêu ra lý do thứ hai khiến ông muốn bỏ rượu. Sau một ngày làm việc cực nhọc ông uống vài ly rượu thì thấy an ổn tinh thần và thần kinh bớt căng thẳng. Nhưng ông nói tiếp rằng rượu khiến ông rơi vào một trạng thái thần thờ, nhu nhược. Ông không còn thiết làm gì cả mà chỉ muốn ngồi xem truyền hình hoặc ngủ. Không có động cơ nào thúc đẩy ông đáp ứng những nhu cầu của vợ con khi họ cần đến sự quan tâm của ông. Và ông nhận thấy tình trạng này trực tiếp bắt nguồn từ việc ông uống rượu.

Thêm Những Con Số Thống Kê Gây Sững Sờ

Xin xem xét kỹ những sự thật làm tỉnh người:

1. Rượu là nan đề đứng hàng thứ ba trong ngành y tế cộng đồng ở nước Mỹ.
2. Rượu là nguyên nhân hàng đầu gây tử vong cho lứa tuổi thanh thiếu niên (15-24 tuổi)
3. Rượu gây ra các nan đề trong hơn một phần ba các gia đình người Mỹ.
4. Khoảng 200.000 người Mỹ chết hàng năm trong các tai nạn liên quan đến rượu. Con số này lớn gần 4 lần số người Mỹ chết trong toàn cuộc chiến tranh Việt Nam.
5. Phân nửa số tai nạn giao thông liên quan đến rượu.
6. Những tài xế uống rượu gây ra tai nạn nhiều hơn 3 đến 4 lần so với tài xế không uống rượu.
7. Rượu là nguyên nhân nghiêm trọng thứ ba gây ra các khuyết tật bẩm sinh.
8. Đa số các vụ tàn ác đối với vợ và con là hậu quả của việc uống rượu.
9. Có sự quan hệ mật thiết giữa việc uống rượu và các tội ác như tự tử, giết người, hiếp dâm, tấn công người khác và cướp bóc.

Tự thân những sự thật này nói lên nhiều điều. Mỗi Cơ Đốc nhân không những phải quan tâm đến những điều Kinh Thánh dạy mà còn phải quan tâm đến kết quả của những cuộc nghiên cứu về việc uống rượu trong nền văn hóa của chúng ta. Bạn có thấy đang tự liệt mình vào số 7 đến 10 phần trăm người Mỹ sử dụng rượu làm thức uống hay

không? Bạn phải quyết định trong ánh sáng của các nguyên tắc Kinh Thánh.

ĐỪNG BÊ THA TRONG BẤT CỨ CHUYỆN GÌ

Ăn Quá Độ

Lưu ý là biết bao lần ăn và uống được Kinh Thánh đề cập đến chung với nhau. Tôi biết có Cơ Đốc nhân thường xuyên ăn quá độ nhưng không bao giờ uống một giọt rượu. Một vài người trong số này hùng hổ phê phán những người quen uống rượu trong giao tế. Còn họ thì béo phì không phải vì rối loạn tuyến nội tiết nhưng vì thiếu kỷ luật tự giác.

Chúa Giê-su đã phán những lời mạnh mẽ về loại Cơ Đốc nhân này:

“Tại sao con thấy cái dằm trong mắt anh em, nhưng không nhận ra cây xà trong mắt mình? Làm sao con có thể nói với anh em mình rằng: ‘Đề tôi lấy cái dằm ra khỏi mắt anh’, trong khi cây xà vẫn ở trong mắt mình. Hỡi kẻ đạo đức giả, hãy lấy cây xà ra khỏi mắt con trước, rồi mới thấy rõ để lấy cái dằm ra khỏi mắt anh em mình” (Ma 7:3-5).

Còn Thuốc Lá!

Tôi chưa hề giảng một bài nào phủ bác việc hút thuốc lá, dù rằng suốt tuổi thanh thiếu niên và khi trưởng thành tôi không hề hút thuốc. Nhưng mùa mai thay khi còn bé tôi lại hút nhiều, vì vào độ bốn và năm tuổi hai người anh em họ đã dạy tôi nhặt những mẩu thuốc lá ngoài đường. Hồi tưởng lại tôi tạ ơn Đức Chúa Trời vì khi tôi lên sáu, cha mẹ tôi dọn đi nơi khác và tôi đã thoát khỏi ảnh hưởng tiêu cực này. Nếu không thì chắc tôi cũng trở thành kẻ nghiện thuốc lá cùng với hàng triệu người Mỹ khác.

Chúng ta không thể phủ nhận những hậu quả tai hại của việc hút thuốc lá trên cơ thể chúng ta qua các số liệu thống kê chất hàng đống. Hãy lắng nghe các thông tin do Hiệp Hội Lá Phổi Người Mỹ thu thập:

1. Hút thuốc lá là nguyên nhân chính gây ra bệnh khí thủng, viêm phế quản mãn tính, ung thư phổi và bệnh tim mạch.
2. Phụ nữ hút thuốc lá bị sẩy thai, sanh non và sanh con nhẹ cân hơn phụ nữ không hút thuốc lá.
3. Hàng năm khoảng một triệu thiếu niên bắt đầu hút thuốc lá (hiện nay nữ hút thuốc lá nhiều hơn nam).

4. Hơn 350.000 người chết mỗi năm do những bệnh liên quan đến việc hút thuốc lá.
5. Một phần ba số tử vong về bệnh tim mạch bắt nguồn do việc hút thuốc lá gây ra.
6. Nếu dân chúng không bao giờ hút thuốc lá có thể tránh được 85% tử vong vì ung thư phổi.

Một lần nữa tự thân các thông tin này nói lên nhiều điều. Là Cơ Đốc nhân chúng ta đừng làm điều gì gây tổn hại đến sức khỏe chúng ta. Chúng ta phải nhớ rằng Chúa Giê-su Cơ Đốc ngự trong chúng ta và Ngài muốn chúng ta dùng thân thể mình tôn vinh Ngài và hoàn thành chương trình của Ngài trên đất này.

Ma Túy

Một bữa tối nọ trên chuyến bay từ Denver trở về nhà, tôi ngồi cạnh một ông đọc tạp chí Newsweek. Bài báo có tựa là “Trẻ Con và Cô-ca-in”. Tôi tỏ cho ông biết vì sao tôi đặc biệt quan tâm đến bài báo này. Khi đọc xong ông cho tôi mượn tờ báo, sau khi tôi đọc xong bài báo, chúng tôi bắt đầu nhập cuộc thảo luận bất thường. Ông là một người Do Thái còn tôi là Cơ Đốc nhân.

Chúng tôi đồng ý rằng không ai thoát khỏi hiểm họa ma túy. Không gia đình nào tự động được miễn khỏi vấn đề ma túy bất kể chúng ta làm gì. Thiếu niên luôn luôn muốn thử còn ma túy thì đầy dẫy và dễ gây nghiện nên đôi khi chỉ một lần hút là đủ đẩy đường sự vào con đường lầm lạc.

DUY TRÌ SỰ LÀM CHỨNG CỦA CƠ ĐỐC NHÂN

Phải Tích Cực

Một ngày kia tôi chuyện trò với một phụ nữ. Bà này hết sức tìm cách làm chứng cho người cùng làm trong văn phòng bằng cách tỏ cho họ biết bà không uống rượu. Tôi nói rằng bà không cần đặt nặng chuyện tỏ họ biết bà không uống rượu để chinh phục họ, vì qua hành động của bà cũng đủ cho họ biết rồi. Trong nền văn hóa của chúng ta, người ta tôn trọng những người từ chối không uống rượu nếu đường sự khéo từ chối. Bà này nên khéo từ chối không uống rượu và nên chuyên chú vào việc xây dựng tình thân với những người bạn chưa tin Chúa tại sở làm,

rồi tìm cơ hội chia sẻ với họ mối quan hệ của bà với Đấng Cơ Đốc chứ không phải chia sẻ thói quen không uống rượu của bà.

Người Chưa Tin Chúa Cũng Có Khả Năng Cảm Thu

Trong khi nghiên cứu Kinh Thánh về chủ đề của chương này, tôi ở tại một khách sạn ở Denver, Colorado. Khoảng 5 giờ chiều hôm đó tôi vào nhà hàng để uống một tách cà-phê và tiếp tục nghiên cứu vấn đề. Tuy nhiên lúc đó đến bữa ăn tối rồi nên nhà hàng do dự không xếp cho tôi ngồi trong phòng ăn chính. Họ đề nghị tôi vào quầy rượu. Tôi nói: "Trong đó tối quá, tôi cần nơi có đủ ánh sáng để đọc và nghiên cứu".

Họ chỉ cho tôi một chỗ ngồi cạnh cửa sổ trong quầy rượu. Đúng vậy, ngồi ở đây tôi có đủ ánh sáng để đọc vì mặt trời còn chiếu qua khung cửa sổ rộng. Thế là tôi ngồi tại quầy rượu nhỏ, vừa uống cà-phê không caffein vừa mở Kinh Thánh đọc và nghiên cứu những điều Kinh Thánh dạy về việc "nghiện rượu".

Ngạc Nhiên Bất Ngờ, Thật Là Bất Ngờ!

Một cặp vợ chồng ngồi sau lưng tôi để ý thấy tôi đọc Kinh Thánh. Tôi loáng thoáng nghe họ nói chuyện với nhau, rõ ràng là họ có vẻ bối rối về sự hiện diện của tôi và quyển Kinh Thánh trong quán rượu. Cuối cùng một trong hai người hỏi tôi đang làm gì. Họ sửng sốt khi biết rằng tôi là một mục sư đang chuẩn bị một bài giảng cho cuối tuần. Vậy là có cơ hội để cá nhân chúng đạo.

Tôi hơi ngạc nhiên vì họ nghĩ rằng quyển Kinh Thánh và quán rượu không hợp với nhau. Sự hiện diện của Lời Đức Chúa Trời khiến họ cảm thấy ngại ngùng. Rốt cuộc sự ngại ngùng của họ khiến tôi cũng đâm ngại ngùng nên tôi đứng lên rời khỏi quán rượu.

Chủ điểm nơi đây là những người trần tục, đặc biệt là trong thế giới chúng ta đều biết rằng có một số điều trong Lời Chúa không tương hợp với lối sống của họ. Chúng ta không phải lo bày tỏ cho họ biết vì hầu hết đều biết. Nhiệm vụ của chúng ta là chia sẻ Chúa Giê-su Cơ Đốc mà không bị rúng động trước những hành vi của họ.

HÀNH ĐỘNG

Các đề nghị dưới đây được biên soạn nhằm giúp bạn phát huy một nếp sống Cơ Đốc phù hợp với các nguyên tắc Thánh Kinh.

Đừng Xét Đoán Người Khác

• Đánh giá các thái độ và thành kiến của bạn.

Có thể bạn tự thấy mình là một Cơ Đốc nhân trưởng thành sau khi đã tự xác định những giới hạn cho cuộc đời của mình. Tuy nhiên bạn có tuyệt đối hóa những điều mà Đức Chúa Trời đã đề ra nhằm cho con người tùy nghi không?

Ví dụ, Đức Chúa Trời cho bạn được tự do hoàn toàn kiêng uống tất cả các loại thức uống có rượu. Nhưng Đức Chúa Trời cũng cho các Cơ Đốc nhân khác được tự do uống. Dầu vậy, như chúng ta đã thấy Ngài có đề ra những giới hạn dứt khoát.

Sự Tự Do của Cơ Đốc Nhận

Phải chăng bạn đang đoán xét người anh em trong Chúa của bạn về một hành động tùy tiện mà chính bạn lại kiêng hoàn toàn? Nếu có, bạn đã phạm một điều răn của Đức Chúa Trời. Hãy nghe lời của sứ đồ Phao-lô:

"Người ăn đừng khinh bỉ kẻ không ăn và người không ăn chớ lên án kẻ ăn, vì Đức Chúa Trời đã tiếp nhận người ấy. Người này coi ngày này trọng hơn ngày kia, kẻ khác coi ngày nào cũng như nhau. Mỗi người hãy tin quyết trong trí mình" (La 14:3,5).

Nền Tảng Cho Việc Khuyên Răn

Chúng ta đã xét qua ba lý do một Cơ Đốc nhân cần yêu thương khuyên nhủ một Cơ Đốc nhân khác trong việc uống các thức uống có cồn. Thứ nhất, khi người đó uống quá độ và bê tha đến nỗi không còn suy nghĩ sáng suốt và sống vô trách nhiệm. Thứ hai, khi người đó trở thành người nghiện rượu. Thứ ba, sự tự do của Cơ Đốc nhân đó trong lãnh vực này khiến các Cơ Đốc nhân yếu đuối hơn vấp phạm và phạm tội hoặc sinh ra bê tha hoặc sinh nghiện rượu.

Một Nguyên Tắc Cao Quý Hơn

• Đừng bao giờ vi phạm nguyên tắc yêu thương và quan tâm dành cho người khác.

Dù ông Phao-lô không dạy phải hoàn toàn kiêng rượu và dù ông có dạy Ti-mô-thê "hãy dùng thêm tí rượu nho" vì lý do sức khỏe, nhưng

Ông cũng có dạy các tín hữu tại La Mã rằng: “Tốt hơn là đừng ăn thịt, uống rượu hoặc làm điều gì gây cho anh chị em mình vấp phạm” (La 14:21). Vấn đề ông Phao-lô quan tâm trong thư La Mã chương 14 không phải là *thịt* hoặc *rượu* mà là vấn đề người khác liên tưởng đến việc thờ cúng hình tượng và vấn đề ăn uống có thể gây trục trặc cho các Cơ Đốc nhân yếu đuối. Ông Phao-lô nói có những lúc kiêng cử hoàn toàn là lối sống tốt hơn. *Yêu thương và quan tâm dành cho người khác là một nguyên tắc cao quý hơn*. Cho nên Cơ Đốc nhân trưởng thành và tế nhị sẽ tránh một số các sinh hoạt dù là tự thân các sinh hoạt đó chẳng có gì sai. Có điều nào trong cuộc sống của bạn vi phạm nguyên tắc cao quý và bao quát này không?

Kỷ Luật Tự Giác

• **Đừng bao giờ ăn uống những thứ làm hại cho thân thể bạn, khiến cho bạn không thể suy nghĩ sáng suốt hoặc bạn bị nô lệ ràng buộc bằng cơn ghiền.**

Nếu bạn tin rằng bạn thiếu kỷ luật đối với bản thân trong lãnh vực nào đó, những gợi ý cụ thể sau đây có thể giúp bạn:

1. Xác định nan đề.
2. Cùng với vài Cơ Đốc nhân trưởng thành xem xét nan đề để xem họ có đồng tình kết luận rằng đúng là có nan đề thật hoặc chỉ là chuyện quá nhạy của lương tâm.
3. Nếu những người khác đồng tình rằng đó là nan đề thật sự thì nên nhờ họ cầu nguyện thường xuyên cho bạn.
4. Viết vấn đề đó ra giấy, sau đó viết một mục tiêu cụ thể mà bạn muốn đạt đến để khắc phục nan đề. Nếu cần nên đọc đi, đọc lại mục tiêu đó nhiều lần mỗi ngày.
5. Thường xuyên dành riêng thời gian để học Kinh Thánh đều đặn, suy ngẫm và cầu nguyện cho nan đề.
6. Nếu cần nên tham dự một nhóm Cơ Đốc thông công kiểm thảo để giúp bạn đắc thắng nan đề.

Ghi nhớ: Nhiều Cơ Đốc nhân cứ thất bại mãi vì họ chủ bại. Nếu bạn muốn khắc phục nan đề bạn hãy phấn đấu sao cho đắc thắng trong Chúa Giê-su Cơ Đốc.

ĐỀ NGHỊ CUỐI CÙNG

Nếu bạn không thể khắc phục nan đề của mình dù đã áp dụng sáu đề nghị trên đây, bạn nên nhờ một chuyên gia khám đạo Cơ Đốc giúp đỡ. Có thể bạn cần hiểu và đấu tranh với gốc rễ sâu xa của vấn đề. Thí dụ, ăn quá độ, uống rượu quá chén thường là dấu hiệu phản ánh những trục trặc tinh thần như sợ hãi, lo âu, bất an và giận dữ. Nếu đúng là như vậy bạn cần chuyên viên giúp đỡ và hướng dẫn để khắc phục nan đề của bạn.

SUY NGÃM VÀ CÙNG NHAU TẶNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây được biên soạn để nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Bạn nghĩ như thế nào về những lời chỉ đạo trong chương này? Nói cách khác, bạn đồng ý hoặc không đồng ý?
2. Bạn có thể chia sẻ kinh nghiệm riêng tư nào để chứng thực rằng làm theo những lời chỉ đạo trên đây của Kinh Thánh là việc quan trọng không?
3. Làm thế nào Cơ Đốc nhân tránh được việc xét đoán người khác trong vấn đề uống các thứ giải khát có rượu? Làm sao thực hiện việc này đối với các lãnh vực khác kể cả sự tự do của Cơ Đốc nhân?
4. Làm thế nào Cơ Đốc nhân có thể tránh không dùng sự tự do Cơ Đốc của mình trong những trường hợp gây cho người khác vấp phạm và sa vào tội lỗi?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài học này:

Ghi chú:

1. Unger's Bible Dictionary của Merrill F. Unger (Chicago: Moody Press, 1967), tr. 1168.
2. To Drink or Not to Drink (Uống hoặc không uống) của Tiến sĩ Norman Geisler (P.O. Box 471974, Charlotte, NC 28247: Quest Publications, 1984), tr.16. Quyển sách này do tác giả tự xuất bản, nay không còn lưu hành nữa.
3. Như trên, tr. 17.

Đắc Thắng, TÁNH VỊ KỶ

Vì giám mục đã là quản gia của Đức Chúa Trời
thì cần phải không chỗ trách được, **không tự thị.**

—TÍCH 1:7 [Bản Nhuận Chánh]

Trong thời gian theo học đại học, tôi sống chung phòng với một sinh viên có tánh vị kỷ. Không phải chỉ một mình tôi nhận xét như vậy mà ai ai có quan hệ thân thiết với chàng thanh niên này đều kết luận tương tự. Hầu như hễ ai biết tôi ở cùng phòng với anh này đều lấy làm tiếc cho tôi.

Vì bản tánh tự nhiên trong tôi là khoan dung, tha thứ nên tôi cố gắng hết sức để cứu vãn mối quan hệ giữa hai chúng tôi. Nhưng hễ tôi càng nhượng bộ cái tánh khí bất thường cùng những đòi hỏi vô lý của anh, hễ tôi càng ráng chịu đựng những hành vi khó ưa của anh thì dường như anh càng lợi dụng tôi.

Một buổi tối kia trong khi chúng tôi ngồi nói chuyện với nhau, cử chỉ của anh như giọt nước làm tràn ly đầy. Tức nước vỡ bờ, tôi tuôn ra tất cả những nỗi bực bội, tức tối đã chất chứa trong lòng tôi suốt mấy tháng qua. Tôi cho anh biết rằng không phải chỉ

có tôi cảm thấy như vậy nhưng mọi người khác cũng cảm thấy như vậy.

May thay Chúa đã dùng sự đối đầu này làm cho anh ta bừng tỉnh. Trong lúc tôi xô ra những nỗi bực bội, những nỗi lo âu, những vết thương sâu trong lòng, tôi bật khóc thực sự. Lẽ ra hôm đó tôi nên trao đổi với anh ta cách ôn tồn hơn. Dầu vậy Đức Chúa Trời cũng dùng sự việc đó khiến cho anh ta có thể phóng tầm nhìn vượt qua cơn tức giận cùng những nỗi bực bội của tôi để thấy rằng trong thâm tâm tôi muốn anh gây được tiếng tốt của một Cơ Đốc nhân và chiếm được lòng ưu ái của người khác. Hơn nữa trong thâm tâm anh ta cảm biết rằng biết bao lần tôi đã kiên nhẫn chịu đựng tính vị kỷ của anh.

Dù rằng ngay lúc đó anh ta không công nhận những điều tôi nói là đúng nhưng anh ta thay đổi thấy rõ làm cho tôi khá ngạc nhiên. Lập tức anh ta bắt đầu tỏ ra thông cảm và quan tâm đến người khác hơn. Có thể thấy rằng anh ta nỗ lực điều chỉnh một số điều lệch lạc trong cuộc sống của mình.

Tuy nhiên phần thưởng lớn lao dành cho tôi chỉ đến nhiều năm sau khi chúng tôi chia tay mỗi người một ngả: Anh công nhận rằng mọi điều tôi nói vào dịp đó là đúng. Anh ta muốn tôi biết rằng khi tôi kể về những chuyện của anh, anh liền nhận biết là tôi nói đúng. Tuy nhiên anh không làm sao có đủ can đảm thừa nhận ngay lúc đó. Giờ đây anh muốn tôi biết là anh đã thay đổi.

LÀM TỔN THƯƠNG NGƯỜI KHÁC

Tôi nhắc lại chuyện này không phải để hạ bệ bạn tôi xuống hoặc để chứng tỏ là mình tốt, vì tôi cũng có phần chưa trưởng thành và cho đến nay cũng vẫn còn non nớt. Tôi kể lại chuyện này nhằm minh định rằng Cơ Đốc nhân trưởng thành là người vô kỷ. Nhân cách vị kỷ, tự phụ và xem mình là trọng tâm không tạo được danh tiếng tốt. Những mẫu người đó thường là hồng hách và gây thương tổn cho người khác.

AUTHADEES

Từ Hy Lạp *authadees* được dịch là “kiêu căng” (Bản Diễn Ý) “kiêu ngạo” (Bản Cựu) trong Tịch 1:7 và chỉ được sử dụng một lần khác trong Tân Ước, trong thư thứ hai của Phê-rô, vào dịp sứ đồ Phê-rô cảnh báo Cơ Đốc nhân chống lại các giáo sư giả và làm thế nào nhận biết họ. “Có

nhiều người sẽ đi theo đường xấu hổ của họ và vì họ mà con đường lẽ thật bị xúc phạm. Họ vì tham lam sẽ bịa đặt nhiều chuyện để bóc lột anh chị em” (II Phê 2:2, 3). Họ “chạy theo những đam mê hư hoại của xác thịt” và “khinh dể uy quyền”, “hỗn láo, kiêu căng” (câu 10). Họ “quen thói tham lam” (câu 14) và họ “nói những lời khoe khoang rỗng tuếch” (câu 18).

Mẫu Mã Rõ Nét

Người kiêu căng ngang bướng là người đặt mình làm trung tâm, tự cho là mình có quyền hành, thường tham lam và phù phiếm. Ông Joseph H. Thayer định nghĩa đặc tính này là ngạo mạn, tự đắc.¹ Cơ bản người kiêu căng xây dựng một thế giới bao quanh mình. Anh ta muốn “làm tùy thích” (bản dịch của Beck). William dịch rằng một người không kiêu căng là người “không ương ngạnh”.

CÓ PHẢI LÀ TÔI ĐÂU!

Bởi vì ông Phê-rô sử dụng từ “kiêu căng” để mô tả một người ngạo mạn, vị kỷ, lộng ngôn và tội lỗi khủng khiếp, nên Cơ Đốc nhân dễ biện hộ rằng đời sống của mình không biểu hiện đặc tính này. Thực tế biết đâu chúng ta chẳng kính hãi trước những điều ông Phê-rô mô tả mà chúng ta vẫn sống làm những Cơ Đốc nhân *kiêu ngạo, vị kỷ và tự đắc*. Đơn giản là chúng ta đem bọc đường các hành vi tội lỗi của chúng ta bằng việc đi nhà thờ thường xuyên, học Kinh Thánh đều đặn và nói giọng thiêng liêng. Có thể chúng ta có đức tin mạnh mẽ theo Kinh Thánh nhưng vẫn đáng tội vì thất bại trong lĩnh vực này. Dù chúng ta chủ trương những giáo lý căn bản đúng, tức là chúng ta tin Đức Chúa Trời, Chúa Giê-su Cơ Đốc, Đức Thánh Linh và sự cứu rỗi, nhưng chúng ta có thể vẫn ngang bướng, ngạo mạn. Chúng ta vẫn biểu thị “các hành động theo tánh xác thịt”, hoặc theo Bản Diễn Ý dịch: “bản tính tội lỗi lộng hành”, thay vì “trái của Thánh Linh” (Ga 5:19,22).

Tiến Trình của Tính “Ngang Bướng, Ngạo Mạn”

Tính vị kỷ biểu hiện dưới nhiều mức độ. Ngay cả những Cơ Đốc nhân trưởng thành cũng có khuynh hướng vị kỷ và có thể rơi vào cái bẫy này. Chúng ta thấy rất dễ sinh tự đắc và hồng hách cho đến khi Chúa Giê-su Cơ Đốc đem chúng ta về nhà ở thiên đàng. Nhưng đến một thời điểm hành vi này làm nảy sinh sự bực bội, coi thường và bất tín nhiệm.

Nếu chúng ta cứ tiếp tục biểu lộ tính nét ngang bướng, những người sống quanh chúng ta sẽ cảm thấy khó chịu và không thể nào tôn trọng chúng ta.

Vì Sao Chúng Ta Lại Tránh Đương Đầu Với Người “Ngang Bướng”

Thật khó đương đầu với một Cơ Đốc nhân “ngang bướng” vì người này không tiếp nhận sự khuyên răn, dạy bảo. Hầu hết mọi người đều không muốn nói thẳng với người này cảm nghĩ thật của họ vì họ e ngại, sợ sệt và thường là sợ bị loại bỏ. Ngược lại, họ nỗ lực, làm hài lòng người này để được chấp nhận nhưng đồng thời phê bình, chỉ trích người này một cách kín đáo.

NHỮNG MỐI QUAN HỆ TRONG HÔN NHÂN

Không có gì hủy hoại mối quan hệ trong hôn nhân cho bằng một người phối ngẫu vị kỷ. Có lẽ tính vị kỷ hủy diệt cuộc hôn nhân nhiều hơn bất kỳ đặc tính tiêu cực nào khác.

Trong một vài khía cạnh tôi nhận thấy khi còn độc thân tôi dễ sống cho Đấng Cơ Đốc hơn là sau khi tôi lập gia đình. Mối quan hệ giữa tôi và vợ tôi đòi hỏi nhiều hơn là quan hệ giữa tôi và bạn bè, với anh em trong Chúa và với cộng đồng Cơ Đốc nhân đồng đạo. Yêu thương người láng giềng Cơ Đốc như Đấng Cơ Đốc yêu thương tôi là một việc. Nhưng yêu vợ tôi như Đấng Cơ Đốc yêu hội thánh là một việc khác. Do đó, tôi tin ông Phao-lô nhấn mạnh điểm này trong thư của ông gửi cho các tín hữu tại Ê-phê-sô và Cô-lô-se (Êph 5:25; Cô 3:19). Sau khi ông mình định rằng tất cả các Cơ Đốc nhân phải yêu thương nhau như Đấng Cơ Đốc yêu họ (Êph 5:2; Cô 3:14).

Ông Phao-lô biết rằng hôn nhân áp đặt nhiều đòi hỏi trên sự tận tụy mà chúng ta dành cho Đấng Cơ Đốc. Không những tôi bị đẩy đến chỗ nhận biết khuynh hướng vị kỷ của tôi nhiều hơn, nhưng tôi còn phải đương đầu với thách thức sống chung với những nhược điểm của người bạn đời. Thật sự thì không có người chồng hoặc người vợ nào toàn hảo, trừ khi chúng ta thật sự cam kết thực hành các nguyên tắc của Đức Chúa Trời về tình yêu thương. Tình trạng không toàn hảo của chúng ta có khả năng dẫn đến tình trạng xa lánh, ghét bỏ nhau thay vì gây dựng nhau và cùng nhau tăng trưởng trong tinh thần Cơ Đốc như Đức Chúa Trời trù liệu.

NAM GIỚI CHÚNG TA ĐẶC BIỆT CÓ NHỮNG NHƯỢC ĐIỂM

Dù rằng cả chồng lẫn vợ có thể can tội vị kỷ (tính vị kỷ tàng ẩn bên trong hầu hết chúng ta), nhưng có lẽ nam giới dễ vướng vấp và sa vào tội này nhiều hơn vì nhiều lý do.

Bản Chất Tội Lỗi của Chúng Ta

Theo ý định của Đức Chúa Trời thì một nam Cơ Đốc nhân phải là người lãnh đạo tin kính trong gia đình. Tuy nhiên vì bản chất tội lỗi của chúng ta, lẫn các Cơ Đốc nhân khác, *khuyh hướng tự nhiên* của chúng ta là lạm dụng địa vị lãnh đạo của mình.

Tính Kiêu Căng Tự Phụ và Cái Tôi của Chúng Ta

Cái tôi của người đàn ông dễ bị thách thức—đây là nhược điểm lớn nhất của chúng ta. Điều này dễ dàng dẫn đến những phản ứng vị kỷ. Nếu chúng ta thành thật với chính mình và với người khác, chúng ta sẽ thừa nhận rằng cái tôi thường là một màn khói che đậy cảm giác bất an và hình ảnh kém cỏi của chính chúng ta.

Khuynh Hướng Duy Lý của Chúng Ta

Nam giới hoạt động thiên về lý trí hơn là thiên về cảm xúc. Do đó chúng ta thường không hiểu tính cách độc đoán trong việc lãnh đạo ảnh hưởng thế nào trên vợ của chúng ta, đến khi họ tìm cách bộc lộ cho chúng ta biết cảm nghĩ của họ thì thay vì lắng nghe chúng ta lại đưa ra hàng chục lý do bảo rằng họ không nên nghĩ như vậy.

Lại nữa, nếu thật sự thành thật với chính mình, chúng ta hẳn khám phá rằng chúng ta thường đối phó với vợ bằng lập luận vì mớ cảm nghĩ tiêu cực của vợ đang đe dọa chúng ta. Không những chúng ta chỉ lo chứng minh rằng họ không nên suy nghĩ kiểu đó mà còn cố chứng tỏ với chính mình là chúng ta không có lỗi đối với những cảm nghĩ của vợ.

MỐI QUAN HỆ GIỮA CHA MẸ VÀ CON CÁI

Khả năng sống tốt và khiêm tốn với người khác được thử nghiệm hơn nữa trong mối quan hệ của chúng ta với con cái. Một người cha kiêu căng có khả năng phá hoại và làm nản lòng con cái. Dầu sự việc này

đúng với cả cha lẫn mẹ, nhưng đặc biệt đúng trong trường hợp người cha. Vì vậy ông Phao-lô viết:

“Hỡi những người làm cha, đừng chọc tức con cái mình nhưng hãy dưỡng dục chúng theo kỷ luật và giáo huấn của Chúa” (Êph 6:4).

Trong thư gửi cho tín hữu tại Cô-lô-se, ông Phao-lô đề cập cụ thể hơn về lẽ thật này:

“Hỡi các bậc cha mẹ, đừng chọc giận con cái mình, kéo chúng nản lòng” (Cô 3:21).

Ông Phao-lô bảo chúng ta rằng một người cha ngang bướng, ích kỷ dễ khiến con cái bực bội và tức giận. Không có gì đáng ngạc nhiên vì cách cư xử tiêu cực như vậy cũng gây cho người lớn chúng ta bực bội, tức giận. Tôi thật ngạc nhiên khi thấy chúng ta thường đòi hỏi con cái chịu đựng những nhược điểm và những cách cư xử thiếu chín chắn của chúng ta nhiều hơn là chúng ta chịu đựng cách ứng xử tương tự của người khác đối với chúng ta hoặc nhiều hơn mức chúng ta chấp nhận nơi chính mình.

HÀNH VI ÍCH KỶ PHÁT SINH TỪ ĐÂU?

Bê Tha

Một số người tập tánh vị kỷ và ngang bướng. Họ hư hỏng và tự phụ vì khi còn thơ ấu họ được nuông chiều. Họ luôn luôn làm theo ý của mình, cho nên nay tuy là người lớn họ vẫn muốn làm theo ý của mình.

Một người chưa tin Chúa mà có tánh ngang bướng làm mỗi cho cuộc sống ích kỷ, ham nhục dục không bút nào tả xiết. Mặt khác, một Cơ Đốc nhân ngang bướng thì thường khép mình vào một nếp sống có những hành vi tin kính trong một số bối cảnh, nhưng lại trở nên một con người vị kỷ ngang bướng trong một số môi trường khác. Đáng thương là tôi từng gặp các ông biện minh cho cung cách sống đó bằng cách trưng dẫn những câu Kinh Thánh hoàn toàn cô lập khỏi văn mạch. Thí dụ, một số mục sư trở thành độc đoán và thị oai hống hách với người khác (xem I Phê 5:2,3). Họ vận dụng chức vị mà Đức Chúa Trời đã tấn phong cho họ một cách không thích hợp.

Tôi cũng gặp những ông chồng biện hộ cho hành vi vị kỷ của mình

là Đức Chúa Trời có dạy nhiệm vụ của họ là “làm đầu vợ”. Ở đây cũng vậy, họ lợi dụng địa vị có quyền hành để trở nên độc đoán, thống trị và kiểm soát. Không hiểu vì sao họ không thấy điều này hoàn toàn mâu thuẫn với việc yêu thương vợ như Đấng Cơ Đốc đã yêu thương họ (xem Êph 5:25).

Không hiểu biết

Trong nhiều năm tôi đảm trách một chương trình điện đàm cởi mở ở Dallas. Người ta được phép gọi điện thoại cho tôi và thổ lộ những mối lo lắng bận tâm riêng tư. Tôi không bao giờ quên vào một ngày kia tôi nhận được một cú điện thoại của một người đàn ông trẻ tuổi vừa bị vợ bỏ.

“Có chuyện gì vậy?” tôi hỏi.

“Cô ta cho rằng tôi nắm quyền kiểm soát quá đáng, tôi chiếm hết quyền hành”

“Anh có làm như vậy sao?” tôi hỏi.

Anh ta đáp: “Tôi chỉ làm theo những điều Chúa dạy là tôi phải gánh vác. Bộ Chúa không dạy rằng tôi ‘có quyền’ trên vợ tôi sao?”

Thật là khó tin, tôi khẩn trương giải thích cho anh ta biết rằng những hành vi đó là hậu quả của tội lỗi. Đức Chúa Trời không dạy chúng ta thống trị và kiểm soát vợ chỉ vì Ê-va đã thất bại, mà cả A-đam cũng thất bại luôn. Trái lại Ngài tuyên phán rõ ràng cả chồng lẫn vợ đều gánh lấy các hậu quả của tội lỗi đầu tiên đó. Từ đó trở đi khuynh hướng của vợ là chiếm quyền hành của người chồng và khuynh hướng của chồng là thống trị vợ mình.²

SỰ ỨC CHẾ THỜI THƠ ẤU

Một số người trở nên cực kỳ ngang bướng vì một nguyên nhân căn bản khác. Đôi khi chính đương sự khó nhận diện nguyên nhân này và cũng khó lòng hiểu căn cứ gì khiến mình ngang bướng. Có khi bạn và đương sự đang bàn về vấn đề này, đương sự có thể buột miệng nói: “Tôi thật sự không hiểu sao tôi lại quá tiêu cực đến thế!” hoặc “Tôi thật sự không hiểu nổi tánh vị kỷ này.”

Thời Kỳ Ngang Bướng

Hành vi “ngang bướng” thường liên quan đến thời thơ ấu. Ở độ tuổi

lên hai, lên ba theo thông lệ thiên nhiên trẻ con trải qua giai đoạn bú dưỡng bình. Đây là giai đoạn bình thường trong cuộc đời của mỗi bé, trong đó thời gian này trẻ chuyển từ tình trạng lệ thuộc hoàn toàn qua tình trạng độc lập. Đây là vấn đề tâm sinh lý, trẻ bắt đầu học tập điều khiển thể giới chung quanh trẻ kể cả con người.

Món Quà Lớn Nhất của Trẻ

Nhiều cha mẹ vô tình hiểu lầm và thất vọng về giai đoạn bú dưỡng bình trong hành vi của trẻ. Lập tức họ lo ngại rằng trẻ sẽ trở nên quá bú dưỡng bình. Rồi họ mơ tưởng tượng sau này lớn lên trẻ sẽ không chế người khác suốt đời mình. Thay vì nhận biết khuynh hướng tự nhiên này là một món quà lớn nhất của Đức Chúa Trời dành cho trẻ và họ cần giúp đỡ định hướng và dẫn dắt trẻ, họ lại tấn công và tìm cách bẻ gãy ý chí của trẻ. Đáng tiếc là cuối cùng cha mẹ đã đè bẹp ý chí của trẻ khiến cho trẻ phải ức chế những xúc cảm quật cường bất khuất. Thường thì những xúc cảm này tiềm ẩn ở trong trẻ, thỉnh thoảng tìm đường xuất hiện để lại bị ức chế.

Khi Những Nỗ Lực của Chúng Ta Quật Ngược

Bi đát thay phương lược đè bẹp ý chí của trẻ thường sinh ra những kết quả trái ngược với mong đợi của cha mẹ. Thay vì vượt qua được hội chứng ngang bú dưỡng theo lệ thiên nhiên xảy đến cho trẻ ở tuổi lên ba hoặc bốn, là thời gian ý chí của trẻ được định hướng một cách tự nhiên, trẻ lại lớn lên trở thành một người cực kỳ ngang bú dưỡng cho dù đã trở thành người lớn. Mẫu người này thật tình khó hiểu nổi sao họ lại có thể ngang bú dưỡng đến thế và sao họ khó hòa hợp với người khác vậy. Nhưng sẽ dễ hiểu thôi một khi hiểu những nguyên nhân tâm lý. Tiếc là khắc phục vấn đề lại không phải là dễ dàng.³

XU HƯỚNG TỰ NHIÊN CỦA TRẺ

Lẽ thật về xu hướng tự nhiên của trẻ được mô tả thật hay trong một câu châm ngôn:

“Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo, dầu khi nó trở về già, cũng không hề lìa khỏi đó” (Châm ngôn 22:6).

Chúng ta thường giải nghĩa câu châm ngôn này là cha mẹ có trách nhiệm giáo dục con cái trong đường lối mà cha mẹ nghĩ rằng chúng

phải noi theo. Rồi vì chúng ta là Cơ Đốc nhân, chúng ta giải nghĩa cụ thể hơn nữa là phải huấn luyện trẻ đi con đường mà Đức Chúa Trời muốn trẻ đi. Nhưng đây không phải là ý của câu châm ngôn này. Trái lại, ý của câu châm ngôn này là chúng ta phải “dạy trẻ thơ” trong khuôn khổ mà Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng. Chúng ta phải xét đến xu hướng tự nhiên của chúng. Chúng ta phải xét đến các giai đoạn tự nhiên thuộc trong tiến trình phát triển của trẻ trong thời thơ ấu. Khi chúng ta làm điều này, chúng ta không chống lại Đức Chúa Trời nhưng cùng với Ngài giúp trẻ phát triển và chấp nhận lẽ thật của Đức Chúa Trời trong bối cảnh tự nhiên của cuộc sống. Quả thật, đây là một lẽ thật sâu sắc và có mối tương quan tốt đẹp với vốn hiểu biết mà chúng ta đã thấm hái được qua ngành khoa học xã hội về sự phát triển của trẻ.

TÓM TẮT

Nói chung có hai nguyên nhân đưa đến tánh ngang bú dưỡng quá độ. Thứ nhất, có thể chúng ta được nuông chiều, buông thả và hư hỏng. Chúng ta hưởng quá nhiều tự do và thấy quá nhiều gương xấu. Những từng trải loại này dễ phát sinh những hành vi vị kỷ và ngang bú dưỡng nơi người tin Chúa cũng như nơi người chưa tin Chúa.

Thứ hai, thay vì được tự do thái quá, có thể bị cấm đoán, bị ức chế nhất là trong thời gian chúng ta còn nhỏ. Giai đoạn ngang bú dưỡng theo lệ của thiên nhiên nơi chúng ta chưa bao giờ đạt đỉnh cao, sự thể này tự nhiên dẫn đến những kết quả khác. Cho tới nay chúng ta vẫn tìm cách vượt qua giai đoạn học tập điều khiển thể giới xung quanh nhưng chúng ta chưa bao giờ đạt được mục tiêu. Những cảm nghĩ phần uất, cay đắng đâm rễ sâu trong tâm vẫn còn chế ngự chúng ta. Cũng chính những cảm nghĩ này khiến chúng ta thường xuyên gặp rắc rối với những người chung quanh.

Cho dù căn nguyên là gì đi nữa, tâm lý hoặc thuộc linh một Cơ Đốc nhân không bao giờ được ngang bú dưỡng. Chúng ta phải thành thật xét mình và nhờ ơn Đức Chúa Trời mà khắc phục được sắc thái tiêu cực này trong tánh tình của chúng ta.

HÀNH ĐỘNG

Phương án cho từng cá nhân dưới đây được soạn thảo để giúp bạn khắc phục các hành vi vị kỷ và ngang bú dưỡng.

Ngang Bướng Khác Với Ý Chí Mạnh Mẽ

• Tìm hiểu về sự ngang bướng

Phao-lô sử dụng thuật ngữ “ý chí mạnh mẽ” khác với “ngang bướng”. “Ý chí” là một trong những sở hữu quý giá nhất mà chúng ta có. Tuy nhiên một Cơ Đốc nhân trưởng thành về mặt tâm lý và thuộc linh không bao giờ sử dụng ý chí của mình để chế ngự và đàn áp người khác. Người này có thể duy trì sự quân bình giữa ý chí mạnh mẽ và khiêm tốn. Sứ đồ Phao-lô chắc chắn là loại người này.

Xác Định Nguyên Nhân Sâu Xa

• Nếu bạn đấu tranh chống lại tánh ngang bướng, con người kiêu căng trong mình, —dù chỉ một mức độ thôi—thì nên tìm cách nhận diện nguyên nhân.

Một con người ngang bướng do bê tha và do sự phát sinh những thói hư tật xấu, có thể dễ dàng nhận diện căn nguyên của vấn đề. Mặt khác một người ngang bướng vì bị cấm đoán một cách quá đáng hoặc bị ức chế thường xuyên thì khó lòng hiểu được vì sao họ có hành động như thế. Lý do là dạng hành vi này thường bắt nguồn từ những động cơ vô thức.

Quyết Định Hành Động

• Sau khi bạn nhận diện nguyên nhân sâu xa gây ra trục trặc rồi, bạn nên tiến ngay từng bước chấm dứt tình trạng “ngang bướng”.

Nếu bạn ngang bướng vì lâu nay bạn luôn được phép làm theo ý bạn. Nên mừng đi vì cũng khá dễ từ bỏ những hành vi đó. Hãy mời Chúa Giê-su Cơ Đốc kiểm soát bạn, hãy học Lời Chúa và hãy tìm xem Kinh Thánh chép gì về một Đức Chúa Trời có lòng thương xót, yêu thương và không ích kỷ thì hãy bắt đầu tập tành yêu thương người khác. Hãy thôi đừng sử dụng người khác làm phương tiện cho bạn. Hãy để cho Thánh Linh dùng Lời của Đức Chúa Trời tạo ra trái của Ngài trong đời sống bạn. Hãy nhớ lời của ông Phao-lô:

“Nhưng trái của Thánh Linh là: Yêu thương, vui mừng, bình an, nhẫn nại, nhân từ, lương thiện, trung tín, hòa nhã, tiết độ, không có luật nào ngăn cấm các điều đó. Những người thuộc về Đức Cơ Đốc Giê-su đã đóng đinh

bản tánh xác thịt cùng với tình dục và dục vọng mình vào thập tự giá. Nếu chúng ta nhờ Thánh Linh mà sống thì hãy bước theo Thánh Linh. Chúng ta chớ nên tự phụ, khiêu khích lẫn nhau, ganh ty lẫn nhau” (Ga 5:22-16).

Mặt khác nếu vấn đề của bạn phát xuất từ những trục trặc tâm lý khó lý giải, hẳn là bạn cần đến sự khám đạo của chuyên viên Cơ Đốc trong ngành tâm lý. Bạn có thể nhờ một người nào đó giúp bạn hiểu được vì sao vấn đề còn tồn tại, và rồi giúp bạn đề ra những mục tiêu để khắc phục.

Thận Trọng

Một khi hiểu được nguyên nhân đằng sau những hành vi của mình, người ngang bướng thường hay tự biện hộ về cách ứng xử của họ để cứ tiếp tục sống vô trách nhiệm. Họ tiếp tục phạm tội đồng thời đổ lỗi cho người khác đã tạo ra các nan đề của họ.

Ghi nhớ: Đức Chúa Trời buộc mọi người phải chịu trách nhiệm về các hành vi của mình bất kể nguyên nhân đã đưa đến những hành vi đó. Chúa hiểu và thông cảm với chúng ta, nhưng chúng ta phải bắt đầu hành động trong tinh thần trách nhiệm bằng cách sử dụng các ân tứ mà Ngài đã ban cho chúng ta.

SUY NGÃM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây được soạn để cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Tránh nêu danh tánh cụ thể, xin bạn thử nhận diện người ngang bướng trong số những người cùng làm việc với bạn, dựa vào những chi tiết mô tả trong chương này? Những người này ảnh hưởng trên bạn và người khác như thế nào?
2. Có bao giờ bạn gặp trục trặc vì đã tỏ ra ngang bướng không? Việc này ảnh hưởng thế nào đến mối quan hệ giữa bạn với vợ bạn, với con bạn và với các Cơ Đốc nhân khác?
3. Nếu bạn đã từng đấu tranh với vấn đề này, bạn có thể mô tả nguyên nhân chính không? Bạn có vui lòng chia sẻ với chúng tôi không?
4. Làm thế nào để khắc phục vấn đề này? Bạn đã đạt được tiến bộ nào?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Hãy viết ra một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài này:

Ghi chú:

1. Greek-English Lexicon of New Testament của Joseph H. Thayer (Grand Rapids: Nhà Xuất Bản Londervan, 1992), tr. 83.
2. Xem phần phân tích, bình luận thấu đáo Sáng-thế-ký 3:14-24 trong nguyên bản tiếng Hi-bá-lai. Trong Majesty of Man của Ronald C. Allen (Portland, OR: Multnomah Press, 1984) tr. 147.
3. Một đứa trẻ bị cảm đoán thái quá cũng trở nên thiếu ý chí để bỏ cuộc và không tự nỗ lực phấn đấu.

ĐỪNG ĐỂ MẶT TRỜI LẶN

Vi được quản lý nhà Đức Chúa Trời, giám mục phải là người không chỗ trách được, **chứ không nóng tính.**

—Tích 1:7

Tôi lớn lên trong một môi trường mà tôi tin rằng nóng giận là tội lỗi. Cha tôi dù là một người đàn ông tuyệt vời, yêu thương và quan tâm chăm sóc con cái nhưng ông lại thụ động. Tôi không bao giờ thấy ông nóng giận dù ông từng đối đầu với những tình huống mà một người đàn ông trung bình hẳn phải nổi thịnh nộ. Tôi rất khâm phục đức tính này nơi ông.

Tuy nhiên về sau tôi khám phá rằng cha tôi thường kềm chế những cảm xúc tiêu cực của mình. Như nhiều người khác, ông tức giận trong lòng và không bộc lộ ra bên ngoài đầy thôi.

May thay ông là một nông gia làm việc ngoài đồng từ sáng sớm đến tối muộn, và tôi tin rằng ông giữ được sức khỏe tương đối tốt và có sự quân bình về tình cảm là nhờ giải tỏa được những căng thẳng trong tâm hồn qua công việc đồng áng nhọc nhằn.

11)

Là một cậu bé yêu quý cha mình nên theo lẽ tự nhiên tôi bắt chước chế ngự những cảm xúc nóng giận của tôi, tôi lo kềm chế những cảm xúc này giống như cha tôi đã làm. Thật sự tôi không cho phép mình cảm thấy tức giận.

Khi bắt đầu hiểu động lực này trong đời sống của mình, tôi bắt đầu tập tành lại cách chế ngự những cảm xúc nóng giận. Tuy là một tiến trình, nhưng tôi bắt đầu bỏ tật chối không chịu nhìn nhận mình có cảm xúc phản ứng đối với sự việc, dù tôi phát hiện rằng sự kềm chế trong tôi hầu như đã trở thành một phản ứng tự nhiên. Đến nay tôi hiểu rõ hơn cảm xúc này là cảm xúc mà Đức Chúa Trời đã dựng nên và đã học tập cách để chế ngự nó theo Kinh Thánh.

KHI GIẬN THÌ ĐỪNG PHẠM TỘI

Không phải tất cả những cơn nóng giận đều là tội lỗi, và người ta không thể sống mà không nóng giận. Nó là một cảm xúc bình thường. Ông Phao-lô biết điều này khi khuyên các tín hữu tại Ê-phê-sô: “Khi giận thì đừng phạm tội, đừng cưu mang giận hờn cho đến khi mặt trời lặn” (Êph 4:26). Phủ nhận sự thật này đối với bản thân chúng ta và người khác có thể dẫn đến những trục trặc nghiêm trọng trong phần tâm lý, thuộc linh và đặc biệt là phần thể xác.

Chúa Giê-su Cơ Đốc, Con toàn hảo của Đức Chúa Trời đã chứng minh rằng có thể nóng giận mà không phạm tội trong dịp Ngài đuổi những “người đổi bạc” ra khỏi đền thờ. Ngài thấy họ lợi dụng người khác trong nhà của Đức Chúa Trời nên Ngài lật đổ bàn ghế của họ, làm vung vãi tiền của họ khắp sân. Ngài cũng bện dây roi và lừa chiên bò ra khỏi khu vực của đền thờ (xem Gi 2:13-17).

KHI NÀO NÓNG GIẬN TRỞ THÀNH TỘI LỖI?

Cũng như trong nhiều vấn đề khác chúng ta cần có cái nhìn khái quát theo Kinh Thánh trước khi trả lời câu hỏi: Khi nào nóng giận trở thành tội lỗi?

ĐỪNG ĐỪNG NỔI GIẬN

- Nóng giận trở thành tội lỗi khi dẫn đến những hành vi nóng nảy. Đó là lý do khiến ông Phao-lô dặn Tích đừng bao giờ bỏ nhiệm

những người lãnh đạo thuộc linh “nóng tính”. Nóng tính là dấu hiệu rõ ràng của sự chua trướng thành về mặt thuộc linh và tình cảm. Nóng tính là cho phép những cảm xúc tức giận vượt ra ngoài tầm kiểm soát và trở thành tội lỗi.

Qua từng trải hoặc quan sát hành vi này nơi người khác, tất cả chúng ta đều hiểu những điều ông Phao-lô đề cập. Từ ngữ ông dùng trong Tích 1:7 có nghĩa đen là “nóng tính”. Người nóng tính dễ “đùng đùng nổi giận”, dễ “mất bình tĩnh” và thường hay nói và làm những điều gây thương tổn và xúc phạm đến người khác.

Từ Hy-lạp *orgilos* mà ông Phao-lô dùng ở đây có nghĩa đen là “dễ nổi giận”. Trong Anh ngữ từ diễn tả đúng nhất loại người nóng tính là “irascible” có nghĩa là “nóng tính” hoặc “dễ tức giận”.

Tính dễ nổi giận cũng tồn tại dai dẳng, ông Phao-lô không có ý đề cập đến những tình huống định kỳ hoặc thỉnh thoảng châm ngòi làm chúng ta nổi giận. Một người nóng tính là người thường xuyên nổi giận.

Ngược Đãi về Mặt Thể Xác

- Cơn giận trở thành tội lỗi khi làm đau đớn người khác về mặt thể xác.

Hành vi này liên quan đến một đức tính tiêu cực khác được ông Phao-lô liệt kê trong cùng phân đoạn và sẽ là đề tài của chương tiếp theo. Một Cơ Đốc nhân thô bạo chắc chắn là chua trướng thành. Đây là một “kẻ vũ phu” dùng sức mạnh tay chân làm cho người khác bị thương tích.

Sự Cay Đắng

- Cơn giận trở thành tội lỗi khi nó tồn tại dai dẳng và sinh ra cay đắng.

Ông Phao-lô thẳng thắn nói đến loại nóng giận này. Ông viết: “Khi giận thì đừng phạm tội”. Ông nói cụ thể hơn: “Đừng cưu mang giận hờn cho đến khi mặt trời lặn, cũng đừng cho quý vương lợi dụng dịp tiện” (Êph 4:26,27).

Thời Gian Trở Thành Bạn Hữu của Chúng Ta

Sau khi nổi giận tất cả chúng ta đều cần thời gian để nguôi giận. Hầu

như không thể nào hết giận trong chớp nhoáng hoặc dẹp bỏ được ngay cảm xúc giận, nhưng thời gian trở thành bạn của chúng ta, cho chúng ta cơ hội để hiểu vì sao chúng ta tức giận và chúng ta trở nên khách quan hơn.

Riêng tôi, tôi thấy tốt nhất là tránh viết thư hoặc tránh gọi điện thoại khi đang tức giận. Nếu viết thư khi đang cáu kỉnh, tôi luôn luôn giữ bức thư lại ít nhất 24 tiếng đồng hồ và sau đó đọc lại. Thường thì tôi sửa đổi rất nhiều bởi vì tôi trở nên khách quan hơn.

Trong nhiều trường hợp tôi cũng nhờ một người gần gũi với sự việc đọc giùm thư và cho tôi những thông tin phản hồi. Nhiều lúc họ khuyên tôi đừng gửi thư. Có những lúc khác tốt nhất là nhắc điện thoại lên và nói chuyện trực tiếp, đặc biệt là sau khi tôi đã tự chủ hơn.

Mau Nghe, Chậm Nói

Điều này đưa đến một đề nghị thực tiễn khác của ông Gia-cơ: “Thưa anh chị em thân yêu, hãy ý thức điều này: Mỗi người phải mau nghe, chậm nói, chậm giận” (Gia 1:19). Tôi luôn luôn tránh lên tiếng đối đáp với người khác khi đang bực bội, giận dữ. Nếu lên tiếng đối đáp thường thường tôi sẽ thốt ra những lời làm tôi hối tiếc về sau.

Nơi đây có một ranh giới mong manh. Tức là có những lúc chúng ta phải trả lời ngay vì đó là thời điểm tốt phải giải quyết vấn đề. Nếu buộc phải lên tiếng, chúng ta nên nói một cách chín chắn, không hằn học và không thủ thế.

Đừng Hiểu Lầm

Cho người khác biết chúng ta đang tức giận không phải là sai. Thí dụ tôi có thể nói: “Tôi đang giận đây. Tôi cảm thấy bị hiểu lầm, bị thương tổn và bị xâm phạm. Tuy vậy chắc là tôi chưa hiểu hết các yếu tố đằng sau chuyện này.” Nói như vậy là phải lẽ lắm, dù có thể chúng ta cảm thấy quan điểm của mình là đúng thì *luôn luôn* vẫn có những tình huống mà chúng ta chưa nắm vững.

Cách thức này hoàn toàn khác cách la toáng lên: “Tức mình quá! Sao cứ nhè tôi mà la rầy hoài vậy? Có gì mà phàn nàn? Chuyện gì nữa đây? Sao vô tâm, vô ý như vậy? Bộ không thấy tai hại gây ra cho tôi và cho những người khác sao?”

Lấn Trách

- **Cơn Giận Dễ Trở Thành Tội Lỗi Khi Kéo Dài Sự Im Lặng.**

Một ngày nọ tôi cảm nhận giữa vợ chồng tôi có bầu không khí căng thẳng. Thú thật, tôi không hiểu có chuyện gì. Thoạt tiên tôi nghĩ rằng đó chỉ là những khoảnh khắc căng thẳng trong dòng đời rồi tình trạng đó sẽ qua đi. Nhưng sự việc không phải như vậy.

Tôi Kinh Ngạc

Cuối cùng một buổi sáng nọ vừa thức dậy, tôi đề cập với nhà tôi chuyện đó với thái độ sẵn sàng học tập. Tôi ngỡ ngàng về những điều tôi nghe thấy. Trong thái độ và hành động của tôi có cái gì đó khiến nhà tôi suy đoán rồi phản ứng lại như vậy. Còn tôi, tôi cũng hoàn toàn hiểu sai những câu nói của nhà tôi để rồi đến phiên tôi, tôi cũng phản ứng như thế.

Chuyện tương tự thường xảy ra trong nhiều cuộc hôn nhân. Vì không trao đổi đầy đủ và rõ ràng mà chúng ta hiểu lầm nhau. Chỉ cần 15 phút cởi mở trao đổi cảm nghĩ và cảm xúc một cách vô tư và khách quan là chúng ta có thể thấy và hiểu vấn đề theo một góc độ khác hẳn và hòa giải với nhau. Tôi hết sức kinh ngạc khi thấy một cặp vợ chồng sống bên nhau gần mười năm mà có thể hiểu sai hoàn toàn về ý nghĩ và cảm xúc của nhau.

Chúng Ta Đã Để Mặt Trời Lặn

Cứ để cho tình trạng kéo dài có thể dẫn đến cay đắng và gây gổ với nhau. Vậy là chúng ta đã để mặt trời lặn trong khi chúng ta vẫn còn tức giận. Chúng ta đã để cho ma quỷ chen chân vào cuộc đời của chúng ta.

Tôi không nghĩ rằng ông Phao-lô viết theo nghĩa đen của thời gian 24 tiếng đồng hồ. Đúng là nếu hóa giải được mọi trục trặc trước khi đêm đến là một điều tốt. Nhưng có những trục trặc bộc phát khi đêm về.

Ý của ông Phao-lô ở đây là chúng ta cần thời gian suy nghĩ, soi rọi chính mình và lấy lại bình tĩnh, nhưng đừng giận dai. Nếu giận dai thế nào chúng ta cũng phạm tội. Chúng ta sẽ nói và làm những điều trái với ý muốn của Đức Chúa Trời.

Ngược Đãi về Mặt Tâm Lý

- **Sự tức giận trở thành tội lỗi khi chúng ta gây thương tổn cho người khác về mặt tình cảm và thuộc linh.**
- Một lần nọ trong khi tôi đang ngồi ăn bánh mì kẹp thịt trong một cửa

hàng McDonald, thỉnh thoảng một người mẹ trẻ ở một bàn khác bắt đầu la mắng cậu con trai nhỏ của bà một cách thậm tệ. Cậu bé vào khoảng năm hoặc sáu tuổi. Không biết cậu đã làm gì làm cho bà tức giận (có thể đã làm vương vãi thức ăn), nhưng tôi không bao giờ quên phản ứng của cậu trước cơn giận của người mẹ. Tôi thấy cậu co rúm lại và vô cùng tủi hổ. Cậu không nói một lời cũng không khóc lóc. Trông cậu héo hắt như một cây xanh non bị phun thuốc độc.

Không phải bà này chỉ xỉ vả con mình trong cửa hàng mà vài phút sau khi hai mẹ con rời cửa hàng đến bãi đậu xe, chưa lên xe bà lại nổi giận. Lần này bà tới gần cậu, xỉ vả vào mặt cậu với những lời lẽ nặng nề trong khi cậu quay đầu cố tránh trận đòn tâm lý.

Bạn có thể đoán được những gì bà nói khi cậu quay đầu nhìn hướng khác "Nhìn tao nè", bà ta gào lên. Tôi nhớ rõ cậu cố nướng mắt lên nhìn vào gương mặt ghê sợ của bà.

Cơn Giận của Tôi Dâng Lên

Lúc đó tôi bắt đầu nổi giận. Tôi vẫn còn cảm xúc đó khi thuật lại chuyện này. Tôi muốn túm lấy là ta, lắc mạnh và quát vài lời vào mặt bà. Dĩ nhiên tôi không nắm hết các tình tiết đằng sau chuyện này, nhưng tôi biết chắc một điều là bà này đang bắt mẫn tức tối, giận cá chém thớt. Bất kể cậu bé đã làm gì (và có lẽ là không có làm gì sai lầm quá đáng) thái độ của bà mẹ phản ánh rằng đây là một thiếu phụ nóng tính, ăn nói hung tợn.

Đừng Hiểu Lâm

Tôi không chủ trương trẻ không cần kỷ luật. Nhưng chúng ta nên tránh làm cho con cái chúng ta ngượng ngùng xấu hổ trước mặt người khác. Và chúng ta đừng bao giờ giận cá chém thớt đối với con cái chúng ta bất kể chúng đã làm gì.

Lời xỉ vả có thể gây tổn hại nhiều hơn là sự ngược đãi về thể xác. Tất nhiên là lời xỉ vả nhen nhúm cơn tức giận trong lòng trẻ. Một cơn tức giận không thể biểu lộ ra, vì nếu biểu lộ sự tức giận của mình trẻ sẽ lãnh trận đòn bằng lời nói nặng hơn nữa. Việc duy nhất mà trẻ có thể làm là đè nén những phần uất của mình để rút cuộc thể hiện sự phần uất bằng những cách khác hoặc thụ động hoặc chủ động. Sự tức giận thụ động dẫn đến sự buồn chán, tự kết án mình và tình cảm khép kín. Sự tức giận chủ động thường khiến cho trẻ trút đổ cơn giận trên những

đứa trẻ khác, là những đối tượng mà bé có thể tấn công bằng lời nói hoặc bằng chân tay mà không sợ thua.

Sự Trả Đũa

- **Tức giận trở thành tội lỗi khi chúng ta muốn báo thù.**

Khuynh hướng muốn làm tổn thương những người làm tổn thương mình là tự nhiên. Nhưng Đức Chúa Trời dạy rằng đó không phải là quyền và trách nhiệm của chúng ta. Ông Phao-lô viết: "Đừng lấy ác báo ác cho ai cả; hãy làm điều thiện trước mặt mọi người. Anh chị em thân yêu, đừng tự báo thù ai, nhưng hãy nhường chỗ cho cơn thịnh nộ của Chúa, vì Thánh Kinh đã chép: 'Sự báo trả thuộc về Ta; Ta sẽ báo ứng! Chúa phán vậy'" (La 12:17, 19). Ý muốn của Đức Chúa Trời cho tất cả chúng ta là "Đừng để điều ác thắng mình nhưng hãy lấy điều thiện thắng điều ác" (La 12:21).

ĐIỀU GÌ GÂY RA SỰ TỨC GIẬN TỘI LỖI?

Chúng ta để cho cơn giận dẫn đến những hành động tội lỗi vì nhiều lý do.

Sự Sa Ngã

- **Chúng ta được tạo dựng theo hình ảnh của Đức Chúa Trời. Hình ảnh này bị ô uế khi tội lỗi xen vào thể gian.**

Đức Chúa Trời vừa là Đức Chúa Trời của tình yêu thương vừa là Đức Chúa Trời của sự thanh nộ. Vì chúng ta được tạo dựng theo hình ảnh của Ngài nên chúng ta có khả năng yêu thương lẫn tức giận.

Khi A-đam và Ê-va đẩy cả thể gian vào tội lỗi, cơn giận của chúng ta trở nên vô cùng phức tạp.

Tuy nhiên chúng ta cần hiểu rằng tức giận là khả năng do Đức Chúa Trời tạo nên phản chiếu hình ảnh của Ngài. Cho nên chúng ta không nên ngạc nhiên khi chúng ta dễ tức giận và giận dai. Và so với bản chất tội lỗi của chúng ta, chúng ta cũng không nên ngạc nhiên khi chúng ta rơi vào lăm chuyện rối rắm vì cơn giận.

Những Gương Xấu

- **Chúng ta có thể đã nhìn thấy những tấm gương xấu.**

Người nóng giận nuôi dưỡng sự tức giận nơi người khác. Đó là lý do Sa-lô-môn viết:

“Chớ làm bạn với người hay giận; chớ giao tế cùng kẻ cường bạo, e con tập theo đường lối nó, và linh hồn con bị bẫy hãm hại chẳng” (Châm 22:24,25).

Vấn đề trở thành đặc biệt nghiêm trọng khi tấm gương xấu lại là chính cha mẹ của trẻ. Trẻ con không thể tức khắc tự mình thoát ly khỏi môi trường xấu trong gia đình được.

Gương Tốt Không Phải Là Gương Toàn Hảo

Đừng hiểu lầm. Con cái của chúng ta cần những tấm gương tốt chứ không phải là tấm gương toàn hảo. Chúng cần nhìn thấy người lớn thể hiện cách thức chế ngự cơn giận một cách chín chắn và thỏa đáng.

Nên nhớ rằng trẻ con có thể hiểu cơn giận. Nếu chúng ta giấu cơn giận của mình không cho trẻ thấy chúng ta tức giận bao giờ, khi lớn lên trẻ có thể tưởng rằng tức giận là sai trái. Hiểu sai như vậy có thể dẫn đến những mặc cảm tội lỗi khi trẻ cảm thấy tức giận.

Câu Chuyện về Ly Trà Đá

Tôi nhớ một dịp nọ, hỏi con trai tôi được khoảng tám hoặc chín tuổi. Bé khuấy ly trà đá mà cái muỗng gõ vào thành ly kêu lanh canh, leng keng.

Thú thật những âm thanh này làm tôi nổi giận. Sau một ngày khá vất vả âm thanh lanh canh, leng keng làm tôi bực mình. Vì thế tôi bảo bé thôi đi. Bé vâng lời nhưng chỉ độ ít giây bé lại bắt đầu khuấy lanh canh, leng keng.

Một lần nữa tôi bảo bé ngưng đi, lần này tôi xẵng giọng hơn. Bé lại vâng lời nhưng chỉ được vài giây.

Lần thứ ba tôi quay sang bé, bảo bé nhìn thẳng vào mắt tôi và tôi xẵng giọng hơn trước “Kenton, đã hai lần ba bảo con đừng làm như vậy. Bây giờ con phải vâng lời. Tiếng động này làm ba bực mình!”

Con trai tôi nhìn tôi với vẻ sững sờ rồi nói: “Vâng, vâng, thưa ba! Con hiểu”. Lần này nó thật sự hiểu và thôi không khuấy lanh canh nữa. Bé cần nghe tôi nói thẳng với bé về sự bực bội trong tôi một cách ôn hòa, không quát tháo, đàn áp. Và nhờ đó bé đã hiểu.

Thói Quen

- Chúng ta có thể dễ dàng vướng vào những thói quen xấu.

Những cơn giận có thể trở thành thói quen. Chúng ta khám phá rằng đôi lúc có thể chế ngự điều khiển người khác bằng cơn giận. Riết rồi chúng ta vướng vào thói quen xấu này, một phong cách phản công đối với người khác.

Hoặc là qua những kinh nghiệm chúng ta có thể kết luận rằng tức giận là hành vi bình thường. Rồi tức giận trở thành hành vi tự nhiên của chúng ta như là thở vậy. Tiếc là khi tức giận rồi, chúng ta ứng phó với người khác bằng một phương cách không thích hợp bởi vì đó là cách chúng ta đã học tập được.

Cũng nên nhớ rằng chúng ta có thể học kiểm soát người khác bằng cơn giận thụ động tức là biện pháp im lặng không nói gì với đối tượng cả. Những người nhạy cảm là những người đặc biệt dễ bị chi phối bởi hành vi này. Vì họ không muốn người khác cảm thấy bị tổn thương, họ chăm chỉ làm việc để tạo một môi trường hòa thuận. Thí dụ, họ xin lỗi hoặc chịu khiển trách về những việc họ không làm.

Tiếc là nếu tình trạng này xảy ra thì chỉ tăng cường cho hành vi hung hăng, tiêu cực của đối tượng và chúng ta chuẩn bị sẵn khẩu cho vụ việc sắp tới đó thôi. Tiếc là con người hung hăng tiêu cực càng lún sâu vào thói quen xấu của họ. Buồn thay, nhiều người không ý thức nhận biết là họ đang sử dụng dạng hành vi này để điều khiển người khác.

Sự Ngược Đãi

- Có thể chúng ta đã bị ngược đãi

Ngược đãi là một nạn đề khó sửa đổi và khắc phục nhất. Tiếc là trẻ con thường là nạn nhân của sự ngược đãi đầu rằng “hội chứng đánh đập người phối ngẫu” càng ngày càng xuất hiện nhiều. Đa số nạn nhân nữ bị đánh đập tới bởi. Đa số nạn nhân nam bị hành hạ về mặt tâm lý.

Có lẽ điểm đáng ứng dụng nhất là biết chắc chúng ta không can tội ngược đãi ai cả. Chắc chắn là nếu chúng ta biết có người đang bị ngược đãi thì chúng ta nên làm mọi cách để cứu giúp họ, dù biết rõ đây không phải luôn luôn là vấn đề dễ giải quyết.

Một đêm kia, người bạn thân của tôi ở Chicago nhìn qua cửa sổ. Anh thấy một người đàn ông đánh vợ giữa phố. Vì bạn tôi là một công dân tốt biết quan tâm đến người khác nên anh đã đi ra và cố can gián. Khi anh lòi được người đàn ông ra, người đàn bà lập tức quay sang tấn công bạn tôi. Phản ứng này hàm ý rằng: "Can dự gì đến ông. Nếu chồng tôi muốn đánh tôi, đó là việc của ông ta chứ không phải việc của ông!"

Thật là một phản ứng kỳ dị! Tiếc là nạn nhân không cảm kích trước những nỗ lực của chúng ta nhằm cứu giúp họ.

Hành Động

Các đề nghị dưới đây được biên soạn nhằm giúp bạn khắc phục tội nóng giận.

- **Hãy tìm hiểu về sự nóng giận trong Kinh Thánh.**

Những câu hỏi dưới đây dành cho bạn tự hỏi. Trả lời có hoặc không cách chân thật tới đa.

1. Bạn có dễ nổi giận và thường nổi giận không?
2. Bạn có thấy cơn giận của mình tồn tại dai dẳng không?
3. Bạn có muốn tự mình giải quyết và trả đũa những người đã làm cho bạn tức giận không?

Nếu bạn trả lời có đối với ba câu hỏi này chắc chắn tánh nóng giận là vấn đề trong cuộc đời của bạn. Đây cũng là vấn đề tội lỗi. Hãy bắt đầu xưng tội với Đức Chúa Trời và cầu xin sự tha thứ qua huyết của Đấng Cơ Đốc (I Gi 1:9).

Ghi nhớ: Bạn phải thành thật với Đức Chúa Trời. Nếu bạn nóng giận đừng giả vờ với Chúa. Hãy thưa với Ngài rằng bạn cảm thấy như thế nào một cách chính xác, hãy thừa nhận tánh nóng giận của bạn là tội và cầu xin Ngài giúp bạn đắc thắng tội lỗi này.

- **Tiến hành xác định các nguyên nhân làm bạn tức giận.**

Các câu hỏi sau đây sẽ giúp bạn:

1. Phải chăng cha mẹ đã nêu gương xấu?
2. Phải chăng đơn giản là vì bạn được nuông chiều đến nỗi lớn lên trở thành con người ích kỷ?
3. Phải chăng vì bạn cảm thấy bất an?
4. Phải chăng bạn bị ức chế thái quá trong thời thơ ấu?

5. Phải chăng đơn giản là vì bạn phát huy những thói xấu?

6. Phải chăng bạn bị ngược đãi?

Ghi nhớ: Hầu hết tính nóng giận phát sinh từ nhiều nguyên nhân. Muốn hiểu các nguyên nhân và khắc phục vấn đề này, có thể bạn nên tâm sự với một người mà bạn tin cậy, người này nghe vấn đề của bạn trong tinh thần khách quan rồi giúp bạn xác định và hiểu các nguyên nhân.

- **Hành động để khắc phục các nan đề của bạn.**

Những gợi ý sau đây nhằm giúp bạn:

1. Dù là nguyên nhân gì đi nữa, đừng đổ tội cho người khác. Đừng có ý trả thù, nên để Đức Chúa Trời xử lý.

2. Muốn học tập chế ngự tính nóng giận cần có sự hiểu biết và thông sáng. Hãy suy ngẫm các câu Châm Ngôn dưới đây:

- Kẻ nào chậm nóng giận có **thông sáng lớn** (Châm 14:29).
- Người nào kiêng lời nói mình có **tri thức**; còn người có tánh ôn hòa là một người **thông sáng** (Châm 17:27).
- Sự **khôn ngoan** của người khiến cho người chậm nóng giận; và người lấy làm danh dự mà bỏ qua tội phạm (Châm 19:11).

Càng hiểu rõ những hoàn cảnh gây ra tánh nóng giận nơi chúng ta và nơi người khác chúng ta càng có thể chế ngự và kiểm soát tánh nóng giận. Chúng ta cần nhận định chính xác.

3. Học tập khắc phục tánh nóng giận của bạn một cách sáng suốt và hợp lý.

Nhiều nhà khảo đạo tin rằng người ta có thể khắc phục tánh nóng giận bằng cách bộc lộ qua những phương cách vô hại. Ở một mức độ nào đó cách này có thể ích lợi và cần thiết. Tuy nhiên nhiều nghiên cứu mới đây tiết lộ rằng nếu dung dưỡng hành vi này lâu ngày thì chẳng qua chúng ta củng cố những thói xấu. Nói cách khác là không thể trừ bỏ tật xấu nhiễm từ thời thơ ấu bằng cách cho phép một đương sự nay đã trưởng thành hiển nhiên phản ứng theo kiểu trẻ con như vậy. Đến một lúc nào đó chúng ta phải xử lý vấn đề một cách hợp lý và trong tinh thần trách nhiệm.

4. Đề ra những mục tiêu cụ thể cho cuộc đời bạn trong những lãnh vực cụ thể đang có vấn đề.

Viết các mục tiêu của bạn ra, thường xuyên xem lại và cầu xin Đức Chúa Trời giúp bạn đạt được các mục tiêu này. Nếu bạn nhiễm tánh nóng giận vì gần gũi một gương xấu, hãy học tập biểu thị các đức tính của Chúa Giê-su Cơ Đốc. Thí dụ, lấy "sự kiên nhẫn" làm mục tiêu cho các tình huống kích thích bạn bực mình.

Nếu bạn là người được nuông chiều, vị kỷ, tập bớt nghĩ đến mình mà lo nghĩ đến người khác. Nghĩ xem bạn có thể làm gì cho người khác thay vì nghĩ xem người khác có thể làm gì cho bạn.

Nếu bạn cảm thấy bất an và dễ bị bắt nạt hãy tập tránh trả lời một cách tiêu cực và thủ thế khi người khác thách thức bạn. Trái lại, nên tập lắng nghe và hỏi nhiều câu hỏi hơn.

Nếu bạn là một người hay nóng giận vì thuở nhỏ bị ức chế một cách thái quá hãy tập phản ứng một cách tiêu cực. Đừng cứ mãi xử thế một cách trẻ con. Đừng để những động lực vô thức chi phối bạn và xúi giục bạn nổi giận với người khác. Chấn chỉnh lại cách xử thế của bạn đi, chẳng bao lâu người khác sẽ thưởng cho bạn những đáp ứng tích cực.

BIỆN PHÁP PHÒNG NGỪA

Khuynh hướng tự nhiên của mọi người kể cả các Cơ Đốc nhân là mau nổi giận. Ngoài ra tất cả chúng ta cần có một phương cách kiềm chế cảm xúc của mình. Dưới đây là một số đề nghị:

1. Giữ đời sống thuộc linh sung mãn. Tránh đi lệch khỏi mối thông công với Đức Chúa Trời. Duy trì sự cầu nguyện đều đặn đúng mức và lắng nghe tiếng phán của Đức Chúa Trời qua Kinh Thánh.
2. Khi thể xác và tinh thần mệt mỏi tránh đối phó với những tình huống căng thẳng và khó xử.
3. Tham gia vào chương trình vận động thể thao thường xuyên nhất là nếu bạn làm việc trong những điều kiện căng thẳng lâu dài.
4. Nếu bạn nổi giận và bực bội về một loạt tình huống mà bạn không thể giải tỏa được, hãy tập bộc lộ cảm xúc của mình một cách khách quan và thẳng thắn. Đừng tức giận trong câm lặng, nên bộc lộ ra nhưng tránh "tung ra những lời lẽ nạt nộ, ngăm đe" người khác.
5. Tập rút lui khỏi những hoàn cảnh gây bực mình và tập xét những hoàn cảnh đó một cách khách quan. Vì sao điều này xảy ra? Đối phương liên quan trong việc này có thể phải đối phó với

những vấn đề nào? Tự hỏi xem bạn có thể giúp đỡ đối phương trong việc gì. Đó sẽ trở nên một khâu trong tiến trình tháo gỡ trực trực chứ không làm rối thêm.

6. Học thuộc lòng Gia-cơ 1:19, 20. Nếu tức giận là một vấn đề trong cuộc sống của bạn thì bạn nên suy ngẫm hai câu Kinh Thánh này mỗi buổi sáng, trước khi bắt đầu công việc trong ngày và rồi cầu xin Đức Chúa Trời giúp bạn áp dụng lẽ thật này.

"Thưa anh chị em thân yêu, hãy ý thức điều này: Mỗi người phải mau nghe, chậm nói, chậm giận, vì cơn giận của con người không thể hiện đức công chính của Đức Chúa Trời" (Gia 1:19,20).

SUY NGẪM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây được biên soạn để thảo luận nhóm sau khi học chương này:

1. Bạn đã tìm ra cách tốt nhất để chế ngự sự tức giận của bạn chưa?
2. Bạn làm gì khi cảm thấy không còn một nơi nào để đến san sát những cảm xúc bực dọc tức tối của mình?
3. Khi cơn giận bùng nổ vượt ra ngoài tầm kiểm soát bạn thấy có những chuyện gì nên chia sẻ ở đây? Trong trường hợp đó có gì xảy ra?
4. Bạn có biết ai là người thường nổi giận và cần giúp đỡ không? Có thể nêu trường hợp đó ra để cầu nguyện mà không làm cho đương sự mất lòng tin cậy với bạn không?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Hãy viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt tới sau khi học chương này:

ĐỪNG BAO GIỜ SỬ DỤNG BẠO LỰC

Vi được quản lý nhà Đức Chúa Trời, giám mục phải là người không chỗ trách được, chứ không nóng tính, đam mê, ghiền rượu, **tàn bạo**.

—TÍCH 1:7

Các dịch giả của quyển *New American Standard Bible* chọn từ “hiếu chiến” (pugnacious) để diễn đạt từ Hy-lạp pleektees. Đây là một từ thích hợp nhưng mơ hồ đối với những người nói tiếng Anh trung bình. Joseph H. Thayer định nghĩa loại người này là “võ sĩ nhà nghề”, là người “sẵn sàng đấm đá”, “một kẻ hiếu chiến, ưa tranh cãi và hay gay gắt”.¹

Bản dịch *King James* là rất rõ ràng. Một người trưởng thành của Đức Chúa Trời không phải là “kẻ tấn công”—gây thương tích thân thể người khác. Sự hiếu chiến thật sự là một cơn giận ngoài tầm kiểm soát không chỉ bằng lời nói nhưng bằng hành động.

12

CÂU CHUYỆN KINH HOÀNG

Một thanh niên lớn lên trong hội thánh chúng tôi tại Dallas, xưa kia sống tại Austin, Texas. Đáng tiếc là có

một thời gian trong đời chàng thanh niên này đã dính dáng rượu và ma túy. Nhưng may thay anh ta đã nhìn ra nan đề của mình và đã khắc phục được thói xấu đó.

Một buổi tối nọ, anh này tham dự một buổi nhóm của Những Người Ghiền Rượu Vô Danh (Alcoholics Anonymous). Anh cùng một người bạn đến sớm. Bạn anh ngồi trên ghế trường kỷ bên cạnh một phụ nữ trẻ cũng thường xuyên tham dự buổi nhóm của AA. Sau lưng họ là một cánh cửa sổ mở. Vừa nghe tiếng động bên ngoài cô này đứng lên xem chuyện gì. Ngay lúc đó ba tiếng súng nổ, một người đàn ông đứng ngoài cửa sổ đã bắn hai phát vào sau đầu của cô và sau đó quay súng tự tử. Một người đàn ông khác trong phòng nhảy qua cửa sổ đuổi bắt kẻ tấn công. Người này thấy kẻ giết người nằm chết trên đất do vết thương kinh khủng tự tay mình gây ra, đây là nạn nhân của sự ghen tuông và cơn thịnh nộ.

Chàng thanh niên trong hội thánh vội vàng cấp cứu người phụ nữ nằm trong vũng máu. Nhưng cố gắng của anh không đem lại hiệu quả. Nửa giờ sau cô chết trên đường đến bệnh viện.

Không cần nói, chàng thanh niên này bị chấn động mạnh bởi hành động bạo lực mà anh đã chứng kiến. Suốt đêm anh ta không ngủ được, qua đêm sau, anh mở truyền hình xem chương trình trình thám. Rồi thình lình tiếng súng và cảnh người bị thương ngã xuống trở nên rất thật và rất ghê tởm đến nỗi anh không thể nào tiếp tục xem. Bạo lực đã trở thành thực tế.

Chúng ta kính hoàng trước những sự cố loại này nhưng chúng ta không nên ngạc nhiên. Khi tội lỗi xâm nhập vào thể gian là nhân loại đã thừa hưởng một xu hướng bạo lực mạnh vô cùng.

CA-IN VÀ A-BÊN

Bạo lực trong hình thức tội tề nhất bắt đầu với người con trưởng của tổ phụ nguyên thủy của chúng ta, là Ca-in. Ông tức giận em trai của ông vì Đức Chúa Trời nhậm của lễ của A-bên và từ chối của lễ của ông. Có lẽ vì ông phạm tội và làm những việc sai trái. Đức Chúa Trời bảo Ca-in: "Nếu người làm lành, há chẳng ngược mặt lên sao?" (Sáng 4:7).

Sau đó Đức Chúa Trời cảnh cáo thật rõ ràng mà chúng ta phải lưu tâm.

"Còn như chẳng làm lành, thì tội lỗi rình đợi trước cửa, thêm người lăm; nhưng người phải quản trị nó" (câu 7).

Tuy nhiên, Ca-in không lưu tâm đến lời cảnh cáo của Đức Chúa Trời. Ông không thắng được sự ganh tỵ và tức giận. Ông "để mặt trời lặn xuống" trong sự phẫn nộ của mình. Kinh Thánh không xác định rõ là ông có âm mưu giết em mình hoặc bất ngờ xông vào đánh em khi cơn giận bùng lên trong lúc hai anh em ở ngoài đồng: "Ca-in thuật lại cùng A-bên là em mình. Và, khi hai người đương ở ngoài đồng, thì Ca-in xông đến A-bên là em mình, và giết đi" (câu 8).

TỘI LỖI NGHIÊM TRỌNG CỦA MÔI-SE

Một số tội tởm sáng giá nhất của Đức Chúa Trời đã cho phép cơn phẫn nộ của họ vượt quá tầm kiểm soát dẫn đến bạo lực. Thí dụ, ông Môi-se giết chết một người Ê-díp-tô đang đánh đập một đồng bào Hê-bơ-rơ của ông. Rất có thể Môi-se cảm thấy ông xử sự như thế là đúng vì ông đang giữ một vị trí quan trọng trên sân khấu chính trị ở Ai-cập và ông vốn là một người Y-sơ-ra-ên. Nhưng câu chuyện này cho thấy ông tự ý nắm quyền thi hành luật pháp của nhà nước lẫn luật của Đức Chúa Trời. Do đó ông rước vào thân cơn thịnh nộ của vua Ê-díp-tô và đồng thời đánh mất niềm tin của chính dân tộc mà ông nỗ lực bảo vệ. Hậu quả là ông phải trốn chạy vào đồng vắng mới toàn mạng (xem Xuất 2:11-15).

TỘI LỖI KINH KHỦNG CỦA ĐA-VÍT

Tội lỗi tàn bạo của vua Đa-vít có lẽ là một minh họa kinh hoàng nhất trong Kinh Thánh. Nó chứng tỏ rằng dầu là con người hợp ý Đức Chúa Trời nhất, con người có khả năng viết Thi Thiên 23 tuyệt vời vẫn có thể phạm tội sử dụng bạo lực đối với người vô tội. Dù rằng ông sở hữu hàng trăm người đàn bà mà xã hội đương thời công nhận đó là những người vợ hợp pháp. Nhưng trong giây phút dục vọng ích kỷ bùng lên, ông đã lợi dụng quyền hành vua chúa của mình mà đem vợ của người khác vào phòng ngủ của mình. Khi Bát-sê-ba mang thai ông tìm cách che đậy tội lỗi của mình bằng một mưu đồ đen tối. Ông đề ra một kế hoạch để nhằm sát hại U-ri là chồng của Bát-sê-ba ở chiến tuyến nơi biên giới nhưng được nguy trang là chết do rủi ro.

Thảm Họa Xây Đền

Vua Đa-vít gạt lầy những hậu quả khủng khiếp vì các tội này, những

hậu quả này dày vò ông cho đến ngày qua đời. Con trai của ông, Am-môn thì cưỡng hiếp Ta-ma, em mình (xem II Sa 13:1-14), một tội lỗi kinh khiếp từ khi loài người sa ngã. Đến lượt một con trai khác của Đa-vít là Áp-sa-lôm nổi giận với Am-môn và sau hai năm cay đắng ông âm mưu giết Am-môn (xem câu 22-29).

Thảm Họa Còn Tiếp Diễn

Câu chuyện đau buồn còn tiếp diễn. Cuối cùng Áp-sa-lôm quay lại phản cha và nghĩ ra một kế hoạch khác để xúi giục nhân dân Y-sơ-ra-ên chống lại Đa-vít (xem II Sa 15:1-12). Đã có lúc Đa-vít tỏ ra tàn bạo nhẫn tâm nên Đức Chúa Trời đã cho phép chính con trai của ông là Áp-sa-lôm thuyết phục được nhân dân là Y-sơ-ra-ên phản lại Đa-vít (xem 16:5-12).

Dẫu rằng Đa-vít đã triệt để ăn năn tội lỗi của mình (và chắc chắn Đức Chúa Trời đã tha thứ), ông vẫn không bao giờ thoát khỏi những hậu quả do tội lỗi của ông gây ra. Câu chuyện về gia đình ông là một trong những chuyện dài buồn thảm trong Kinh Thánh; tràn ngập bạo lực khủng khiếp.

XÃ HỘI TRONG TÂN ƯỚC

Ông Phao-lô sử dụng từ *pleektees* trong hai thư gửi cho Ti-mô-thê và Títích (I Ti 3:3; Títích 1:7).

Trong cả hai thư, từ này đi theo sau câu "không nghiện rượu". Rõ ràng là theo ông có mối liên hệ giữa hai ý này. Một người vì cơ rượu mà mất khả năng kiềm chế cảm xúc của mình thì cũng mất khả năng kiểm soát sự tức giận của mình. Có bao nhiêu trận ẩu đả tại các quán rượu khi người ta uống quá chén?

Cơ Đốc Giáo và Bạo Lực Không Hòa Hợp Nhau

Có thể bạn hỏi tại sao ông Phao-lô lại phải đề cập đến một đức tính hiển nhiên như vậy. Khi xét các ứng viên những vị trí lãnh đạo thuộc linh trong hội thánh, một người biết nghĩ lại không hiểu rằng bạo lực không phải là đức tính của Cơ Đốc nhân hay sao?

Chúng ta có thể nêu câu hỏi tương tự về vấn đề "một chồng một vợ". Chung sống với hai người đàn bà trở lên là không phạm đến kế hoạch hiển nhiên của Đức Chúa Trời về hôn nhân sao?

Ngẫm Nghĩ Trong Giây Lát

Không khó giải đáp những thắc mắc này nếu chúng ta xét đến bối cảnh văn hóa xã hội của các Cơ Đốc nhân ngay khi họ tin Chúa. Chúng ta hãy xem lại lời của ông Phao-lô nói với các tín hữu tại Cô-rinh-tô:

"Anh chị em không biết rằng người không công chính sẽ không được thừa hưởng Nước Đức Chúa Trời hay sao? Chớ để bị lừa dối! Những kẻ gian dân, thờ thần tượng, ngoại tình, nữ đồng tính luyến ái, nam đồng tính luyến ái, trộm cắp, tham lam, say sưa, kẻ hay chửi rủa, lưỡng gạc đều sẽ không được hưởng Nước Đức Chúa Trời. Trước kia một vài anh chị em vốn là người như thế. Nhưng nhờ danh Chúa Giê-su Cơ Đốc và trong Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời chúng ta, **anh chị em đã được rửa sạch, được thánh hóa và được tuyên xưng công chính**" (I Cô 6:9-11).

Giới lãnh đạo thuộc linh trong thời Tân Ước thường xuyên cảnh báo Cơ Đốc nhân đừng tiếp tục sống theo thói tục ngoại đạo trước kia. Ông Phao-lô khuyên tín hữu tại Ê-phê-sô và Cô-lô-se hãy dứt bỏ những thói tục đó và bước đi một cách xứng đáng theo sự kêu gọi của Đấng Cơ Đốc (Êph 4:17-32; Cô 3:1-14).

Cơ Đốc nhân trưởng thành là người kiểm soát được tâm thần của mình, không chỉ là một người không "nóng tính", mà cũng là một người không sử dụng bạo lực.

VÌ LIÊN HỆ HUYẾT THỐNG NÊN KHÓ LÒNG THANH THẢN

Khi ngẫm nghĩ về chủ đề của chương này tôi không thể nào không liên tưởng đến Đức Quốc Xã và những hành động tàn bạo của họ đối với hàng triệu người Do Thái và hàng triệu người khác. Thú thật vì tôi là người Đức—Đức lai. Tôi lớn lên trong cộng đồng người Đức. Nhiều bạn thân của tôi là người Đức, một số sinh trưởng tại Đức và di cư qua Mỹ sau Thế Chiến II.

Nói về chủng tộc tôi đại diện cho một số người cùng một dân tộc đã bắn giết vô tội vạ hàng triệu người Do Thái và đẩy hàng triệu người khác vào phòng hơi nạt. Tôi đại diện cho những người đã quật trẻ thơ

vào tường gạch và đập vỡ sọ chúng ra rồi về nhà ôm con mình vào lòng, hát ru cho con ngủ rồi đắp chăn, giắt mùng cho con.

Thế Sao Lại Xảy Ra Chuyện Này?

Toàn bộ dân Đức mắc bệnh tâm thần rồi sao? Họ có điên không? Phải chăng họ là những con người vô tâm và độc ác? Dĩ nhiên câu trả lời xác quyết là không. Nhưng tương tự như mọi người họ cũng là tội nhân. Tất cả chúng ta cùng với mọi người hiện đang sống có một khả năng giống nhau là tham gia hành xử đầy bạo lực chống lại đồng loại của chúng ta và tuân theo sự lãnh đạo của những con người bạo tàn—Hitler, Mussolini và Stalin. Có thể những con người này mắc bệnh tâm thần và tha hóa về phương diện thuộc linh. Nhưng vì sao bao người nam lẫn nữ, tâm trí tỉnh táo, tình cảm quân bình lại đi theo và tuân hành mệnh lệnh của họ?

Dấu Có Tin hoặc Không

Dấu chúng ta chấp nhận hoặc không, Kinh Thánh dạy rằng mọi người đều có cùng một bản chất. Bản chất tội lỗi đã đưa chúng ta đến những hành động kinh khủng và làm lu mờ những nét tựa như điều thiện còn lại trong tâm hồn, trong bản chất và nhân cách của chúng ta. Tiên tri Giê-rê-mi đã nói: "Lòng người ta là dối trá hơn mọi vật, và rất là xấu xa: ai có thể biết được?" (Giê 17:9).

EICHMANN Ở TRONG HẾT THẤY CHÚNG TA

Có họ hàng với những chuyện đã xảy ra tại Đức thời Phát-xít, ông Chuck Colson kể lại những điều ông được xem trên mạng lưới truyền hình "60 phút". Trong lời bình luận về những điều liên quan đến Đức Quốc Xã ông đã xem qua, ông bình luận như sau:

"Mới đây trong khi dẫn nhập câu chuyện của Adolf Erichmann là đảng viên Đức quốc xã, là kiến trúc sư trưởng của lò thiêu, ông Wallace mở đầu chương trình bằng một câu hỏi làm trọng tâm cho vấn đề: 'Làm thế nào mà một con người có thể hành động kiểu Eichmann? ... Phải chăng ông ta là một quái vật? Ông ta có điên loạn không? Hoặc ông ta là một cái gì đó đáng sợ hơn: phải chăng ông ta là một con người bình thường?'

Bình thường ư? Một người hành hình hàng triệu người Do Thái lại là một người bình thường sao? Hầu hết khán thính giả có lòng tự trọng hẳn phải bất bình đối với ý tưởng này.

Cuộc phỏng vấn Yehiel Dinur, người sống sót từ một trại tập trung và cũng là nhân chứng trong các phiên tòa xử Eichmann tại Nuremburg đem lại câu giải đáp khá bàng hoàng cho câu hỏi nhức nhối của Wallace. Một trích đoạn từ cuốn phim tài liệu ghi lại quang cảnh phiên tòa xử Eichmann vào năm 1961 cho thấy Dinur bước vào tòa án, ông đứng khựng lại khi nhìn thấy Eichmann lần đầu tiên kể từ ngày Đức Quốc Xã đày ông đến Auschwitz mười tám năm về trước. Dinur bắt đầu khóc nức nở rồi té xỉu trên nền nhà, còn quan tòa đập búa ra lệnh giữ trật tự trong phiên tòa đông nghẹt người.

Phải chăng Dinur ngất xỉu vì lòng căm thù tội độ? Hoặc là vì ông sợ hãi? Hoặc là vì những kỷ niệm kinh hoàng? Không, hoàn toàn không phải vì những chuyện đó. Trái lại Dinur giải thích rằng ngay lúc đó ông nhận biết Eichmann không phải là một sĩ quan với quyền hạn như thần thánh đã đẩy vô số người vào cõi chết. Eichmann là một con người bình thường. 'Tôi sợ cho chính tôi', Dinur nói: '...Tôi nhận thấy mình có xu hướng cũng hành động tương tự như vậy... đúng là tôi giống ông ta.'

Tiếp theo Wallace kết luận về sự phát hiện kinh khủng của Dinur rằng 'Eichmann ở trong tất cả chúng ta'. Đó là một câu phát biểu đầy kinh hãi; nhưng đúng là nói gọt tron sự thật trọng yếu về bản chất của con người. Do hậu quả của sự sa ngã, tội lỗi ngự trị trong mỗi người trong chúng ta. Đây không phải là sự miễn cảm đối với tội lỗi mà chính là tội lỗi.²⁹

KHI CHUYỆN XẢY ĐẾN CHO MÌNH

Một ngày kia tôi kinh nghiệm trong thực tế những điều Chuck Colson đề cập đến trong bài xã luận của ông. Con gái lớn tôi gặp chuyện kinh

hoàng trong khi lái xe đi làm. Lúc dừng xe trước đèn đỏ nó vô tình và bất cẩn gây bực bội cho tài xế trong chiếc xe phía trước.

Ông ta phóng ra khỏi xe, chạy về phía xe con gái tôi và ra sức mở cửa xe. May là cửa khóa bên trong, thế là ông ta đâm vào cửa kính kính đập vỡ kính. Rồi ông ta đâm vào mui xe và đá vào hông xe, cuối cùng bằng tay trần ông ta phá nát kính chiếu hậu của xe con gái tôi.

Khi con gái tôi mục kích cảnh tượng kinh khủng đó, nó đặc biệt chú ý đến đôi mắt phát ra ánh lửa thù hận và căm ghét, phản ánh cơn phẫn nộ đầy bạo lực của ông ta. Tim tôi muốn thất bại khi tự hỏi có chuyện gì sẽ xảy ra với con gái tôi nếu ông này vào được trong xe.

Giá Trị Đạo Đức Mất Đâu Rồi?

Where Have All the Values Gone? (Giá Trị Đạo Đức Mất Đâu Rồi?) là phụ đề của quyển sách có tựa đề *A Nation Without a Conscience* (Một Quốc Gia Vô Lương Tâm) do Tim và Beverly LaHaye viết. Họ kể lại câu chuyện sau đây:

"Vào một chiều thứ bảy, một cặp vợ chồng người da đen mới thành hôn được năm tháng đang lái xe trên xa lộ liên bang 395 ở thủ đô Washington. Đang khi đi giữa dòng xe cô xuôi ngược hai bên thì một xe chở đầy những người lạ chạy lên cặp một bên xe của họ. Một người trong xe đó nổ súng, người vợ mười chín tuổi chết ngay tại chỗ còn người chồng bị thương chỉ kịp cho xe tấp vô lề. Khi cảnh sát lấy khẩu cung kẻ sát nhân (đáng lẽ còn bị giam về một tội danh khác nhưng được ban giám hộ giảm án 60% vì tin rằng đương sự đã cải tạo tốt). Đối với việc bắn giết vô tâm vô trách nhiệm đó, kẻ sát nhân đã đưa ra lý do: "Tôi cảm thấy muốn giết một ai đó."³

CĂN NGUYÊN NẪM TRONG NỀN VĂN HÓA CỦA CHÚNG TA

Ông Bob Vernon phục vụ tại Sở Cảnh Sát Los Angeles trong ba mươi bảy năm và là một Cơ Đốc nhân mạnh mẽ. Trong quyển sách của ông có tựa đề *L. A. Justice* (Công Lý Los Angeles), ông viết rằng có nhiều nguyên nhân gây ra các tệ nạn trong xã hội của chúng ta. Còn đối với vấn đề bạo lực ông Vernon phân tích một cách sâu sắc như sau:

"Coi trọng vật chất và tiền bạc hơn con người là một trong những nguyên nhân thật sự hủy phá xã hội chúng ta. Khi vật chất được đánh giá là quan trọng hơn con người, con người đánh mất lòng tự trọng và không còn tôn trọng người khác.

Ngày nay nhiều người không có một ý niệm lành mạnh về giá trị của bản thân. Mức trầm trọng của vấn đề thay đổi tùy theo người nhưng chỗ tận cùng của quá trình tiệt tiến là có những người ghét chính bản thân mình. Họ thấy bản thân họ vô giá trị. Cuộc sống của họ là khốn cùng và chỉ là một đồng rác rưởi chờ mục nát, và với họ những người khác cũng tương tự như vậy thôi.

Loại người rơi xuống độ cực sâu này thật là nguy hiểm. Họ tức tối và cay đắng. Cuộc sống đối với họ là một trò đùa đầy chua chát và buồn bã, là một sự thật cần gây mê bằng ma túy và tình dục, cho đến chừng thần chết rủ lòng thương chấm dứt cuộc đời giùm cho họ. Một khi đã quan niệm kiểu đó, đương nhiên họ thấy chuyện kết thúc cuộc sống "vô giá trị" của người khác là quá dễ. Khi không còn tự trọng nữa thì cũng đánh mất luôn lòng tôn trọng người khác.

Bên trong các đô thị, mức độ quan tâm thái quá đến quyền sở hữu lộ rõ. Nhiều thanh niên mất mạng chỉ vì một chiếc áo khoác bằng da, hoặc một đôi giày Air Jordans.⁴

VÀI CON SỐ THỐNG KÊ ĐÁNG KINH NGẠC

Có thể bạn cho rằng ở đây Bob Vernon viết về chuyện những khu nhà ổ chuột. Mời bạn xem vài con số thống kê và vài điều nhận xét dưới đây:

- Ở Texas cứ bốn phụ nữ có một người gánh chịu những hành vi vũ phu trong cuộc sống gia đình. Mười lăm phần trăm phụ nữ ở Texas bị ngược đãi một cách trầm trọng và thường xuyên.
- Trên toàn quốc cứ 18 giây xảy ra một vụ ngược đãi vợ.

Cục Tài Nguyên Nhân Lực Dallas báo cáo như sau:

- Hằng tháng họ nhận được 250 đến 300 cú điện thoại liên quan đến sự ngược đãi trẻ con.
- Trong số đó có ba mươi lăm phần trăm thể xác bị hành hạ và hai mươi lăm phần trăm đến ba mươi phần trăm bị tấn công về tình dục.
- Có tám mươi đến tám mươi lăm phần trăm trẻ con dưới ba tuổi bị ngược đãi.

TỘI PHẠM TÀN NHÃN NHẤT CỦA CHÚNG TA

Tại hầu hết các thành phố và tiểu bang của nước Mỹ người ta đều có thể thu thập được những con số thống kê tương tự. Nhưng một trong những thảm họa kinh khủng nhất diễn ra hằng ngày là trung bình mỗi giờ có một trăm tám mươi em bé bị giết "một cách hợp pháp". Việc phá thai hợp pháp có lẽ là một trong những tội trọng đối với nhân loại đang tồn tại trong xã hội chúng ta ngày nay. Xét về bản chất tội ác của chúng ta có khác gì so với tội ác của Đức Quốc Xã, hoặc có khác gì với những điều thật sự từng xảy ra trong đế quốc La-mã hay không? Có lẽ trong cái nhìn của Đức Chúa Trời Ngài thấy không khác chi lắm.

HÀNH ĐỘNG

Các đề nghị được biên soạn để giúp bạn khắc phục tính nóng nảy đề cập trong chương trước đồng thời cũng giúp bạn khắc phục những hành vi tàn bạo. Dưới đây là những đề nghị giúp bạn giải quyết vấn đề:

- **Phải bảo đảm là bạn không "công kích" người khác bằng lời nói.**
Hãy tự vấn bằng các câu hỏi sau đây:
  1. Thường dả động đến các vấn đề của người khác nhiều cỡ nào?
  2. Thường nói với ai về những chuyện của người khác?
  3. Lặp lại những thông tin về riêng một người thường xuyên đến mức nào?
  4. Có cảm xúc gì khi nói về những vấn đề của người khác?

Nếu bạn thường xuyên nói về những người cho một loạt nhiều người và thích kể đi kể lại những chuyện của một người nào đó, rất có thể bạn đang trả thù người đó. Bạn đang trả đũa về những hành vi

được xã hội chấp nhận hơn, nhưng đó vẫn là một biện pháp trả đũa thôi.

- **Hãy bảo đảm là bạn tuân hành phương thức mà Kinh Thánh dạy khi xử lý những chuyện bất mãn riêng tư. Đó là sự tha thứ tội lỗi. Hãy học cẩn thận các câu Kinh Thánh dưới đây:**

"Nếu có một anh em có lỗi với con, hãy đến gặp riêng người mà khuyên bảo. Nếu người nghe lời thì con được lại anh em. Nếu người không nghe hãy đem một hai người theo với con đến gặp người, để nhờ lời của hai hay ba người chứng mà vấn đề được xác lập. Nếu người vẫn không nghe họ, hãy trình với hội thánh; nếu người cũng không chịu vâng lời hội thánh, thì hãy coi người như người ngoại đạo hay kẻ thu thuế" (Ma 18:15-17).

"Thưa anh chị em, nếu có ai tình cờ phạm lỗi gì, thì anh chị em là những người thuộc linh, hãy lấy tinh thần hòa nhã mà sửa chữa người ấy. Chính anh chị em hãy đề phòng, kéo cũng bị cám dỗ. Hãy mang gánh nặng cho nhau, như vậy anh chị em sẽ chu toàn luật của Đức Cơ Đốc. Vì nếu có ai tưởng mình là quan trọng, nhưng thật ra chẳng là gì cả thì chỉ tự lừa dối mình đấy thôi" (Ga 6:1-3).

- **Một khi bạn xác định được những khía cạnh đáng chê trách trong cá tính của bạn, hãy lo xử lý những chuyện đó:**

Bạn có thể theo tiến trình sau đây:

1. Hãy xưng nhận tội lỗi của bạn với Chúa.
2. Cầu xin Ngài giúp bạn khắc phục vấn đề.
3. Hãy viết ra một số mục tiêu đặc biệt giúp bạn khắc phục vấn đề. Thí dụ, bạn có thể viết: "Tôi sẽ không nói những lời xúc phạm đến (Jim và Jana)", hoặc "Cá nhân tôi sẽ không nói về các vấn đề của (Jim và Jana). Nếu họ làm tổn thương tôi, tôi sẽ trực tiếp nói chuyện với họ thay vì trả thù bằng cách nói xấu họ."
4. Nếu bạn đã xúc phạm đến danh dự một người nào đó, bạn hãy xin người đó tha thứ.

- **Hãy nhờ sự giúp đỡ của chuyên gia nếu bạn có tật ưa ngược đãi người khác về mặt thể xác.**

Nếu bạn thường xuyên nổi giận dữ dội khiến cho bạn không còn kiểm soát được cảm xúc, và hành vi của mình, và nếu bạn không thể khắc phục trục trặc theo các gợi ý trên, bạn hãy nhờ sự giúp đỡ của một chuyên gia tâm thần hoặc tâm lý Cơ Đốc. Có lẽ bạn cần một người giúp bạn phân tích vấn đề và căn nguyên của nó rồi sau đó hỗ trợ bạn khắc phục.

Ghi nhớ: Bạn không nên trông chờ một người nào đó giúp bạn giải quyết vấn đề. Người khác chỉ có thể trợ giúp bạn. Bạn phải khởi xướng và phải trở nên một người trưởng thành trong Chúa Giê-su Cơ Đốc dù cho việc này khó khăn đến thế nào đi nữa.

Cảnh báo: Một người hay ngược đãi người khác cũng tương tự như những người nghiện rượu. Họ sống trong tình trạng phủ nhận nan đề của mình. Họ chỉ có thể được hỗ trợ cho đến khi công nhận là mình có trục trặc.

SUY NGẪM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây được biên soạn cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Bạn có bị ngược đãi về mặt thể xác không? Bạn có vui lòng kể cho chúng tôi biết vì sao xảy ra những chuyện này không? Những sự ngược đãi đó tác động lên bạn như thế nào và bạn đang làm gì để khắc phục?
2. Bạn có kinh nghiệm chuyện ngược đãi bằng lời nói chưa? Bạn có vui lòng chia sẻ cho chúng tôi biết vì sao việc đó xảy ra không? Sự thóa mạ đó tác động lên bạn như thế nào, và bạn đang làm gì để khắc phục?
3. Vì sao những người khi còn nhỏ tuổi thường bị mắng mỏ, thóa mạ khi lớn lên lại ngược đãi người khác cùng một cách như vậy? Làm thế nào xóa bỏ hành vi này?
4. Vì sao sự ngược đãi về tình dục lan tràn trong xã hội của chúng ta?
5. Những người nam Cơ Đốc có thể làm gì để góp phần giải quyết vấn đề này trong xã hội của chúng ta?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Viết xuống một mục tiêu bạn muốn đạt đến sau khi học bài học này:

Chú thích:

1. *Greek-English Lexicon of the New Testament* (Từ Vựng Tân Ước Hy-lạp—Anh ngữ) của Joseph H. Thayer (Grand Rapids: Nhà Xuất Bản Zondervan, 1962), tr. 516.
2. *Jubilee* của Chuck Colson (Tháng 7 /1983).
3. *A Nation Without a Conscience* (Một Quốc Gia Vô Lương Tâm) của Tim và Beverly LaHaye, (Wheaton, IL: Nhà Xuất Bản Tyndale, 1994), tr. 3-4.
4. *L. A. Justice* (Công Lý Los Angeles), của Robert L. Vernon (Colorado Springs: Nhà Xuất Bản Gia Đình, 1993), tr. 190,191.

Trở Thành NGƯỜI KHÔNG THIÊN VỊ

Vi thế, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ, tiết độ, tự chủ, khả kính, hiếu khách, có tài dạy dỗ, không nghiện rượu hoặc hung bạo, nhưng là **người hiền hòa**.

—I TI-MÔ-THÊ 3:2,3

13)

Tôi phải thú nhận rằng trong lần đầu tiên khi nghiên cứu từ "hiền hòa" được ông Phao-lô sử dụng trong bảng liệt kê phẩm chất Cơ Đốc nhân trưởng thành, tôi có thiếu sót. Như chúng ta biết có vài từ Hy-lạp được dịch là "hiền hòa" mà tôi đã đề cập đến trong quyển *Tâm Thức của Nam Giới* xuất bản lần đầu tiên. Nhưng khi học lại phẩm chất này, tôi phát hiện điều mà trước đây tôi chưa phát hiện. Ông Phao-lô chọn từ đặc biệt (*epiikees*) để mô tả sự hiền hòa một cách đặc biệt đó là "tinh thần kiên trì chịu đựng". Joseph H. Thayer định nghĩa từ này là "công bình", và chúng ta có thể thêm "hợp lý".¹

GẶP TOM LANDRY

Khi tìm kiếm mẫu người để minh họa cho phẩm chất

hiền hòa, tôi nghĩ đến Tom Landry là cựu huấn luyện viên của đội Dallas Cowboys. Lần đầu tiên tôi gặp Landry tại văn phòng của ông khi tôi và một người bạn giới thiệu với Tom một người đàn ông trẻ tên Tony Evans. Tony là một mục sư da đen có triển vọng, và là giáo sĩ trọn thời gian của Hội Thánh Fellowship Bible Church đầu tiên của chúng tôi. Chúng tôi tin rằng Tony có thể gây ảnh hưởng tốt trên đội Cowboys với tư cách là một cố vấn thuộc linh. Chúng tôi xin Tom gặp gỡ Tony và ông đã ân cần tiếp đón chúng tôi.

Kể từ đó, tôi có gặp huấn luyện viên Landry đây đó, lúc thì tại phi cảng, lúc thì trên phi cơ hoặc tại các bữa tiệc hoặc trong những buổi họp đặc biệt. Tôi cũng đã đọc hầu hết mọi điều viết về cuộc đời và sự nghiệp của ông.

Một Người EPIIKEES

Tom Landry có nhiều phẩm chất đặc biệt của một Cơ Đốc nhân trưởng thành. Nhưng có một phẩm chất nổi bật mà tôi tin rằng nó minh họa cho ý của ông Phao-lô muốn nói đến khi ông dùng từ epiikees trong thư gửi cho Ti-mô-thê.

Huấn luyện viên Tom Landry là một người không thiên vị. Tony Dorsett là một hậu vệ có lúc đã gây bức dọc cho Landry, khi hỏi tường lại những năm thi đấu cho đội Cowboys ông bình luận như sau: "Có thể bạn không thích quyết định của ông ấy, nhưng ông ta công bình. Ông ta lắng nghe hai bên và rồi quyết định những gì tốt nhất cho đội."²

Dorsett không phải là tuyển thủ duy nhất của Cowboys từng gây nhiều khó khăn cho Landry. Dwayne Thomas, một hậu vệ mạnh khác đã giúp đội Cowboys đoạt Siêu Cúp. Nhưng sau này Thomas nghiện ma túy nên Thomas trở tánh có hành vi kỳ quặc và lỗ bịch.

Rồi Thomas (Hollywood) Henderson thổi bay sự nghiệp đầy tiềm năng chói sáng cũng vì cùng một lý do như Dwayne Thomas và về sau đã gây lúng túng cho toàn bộ đội Cowboys trước công chúng.

Niềm Tin Tạo Ra Sự Khác Biệt

Là một người có tính cứng rắn nhưng Landry đã chứng tỏ ông có lòng nhẫn nại chịu đựng đến mức không ngờ đối với các thành viên trong đội. Trong quyển *A Landry Legend* (Huyền Thoại Về Landry), Bob St. John tóm lược phương pháp của Tom như sau: "Niềm tin của ông chắc chắn là động lực giúp ông nỗ lực tìm hiểu và xử trí với con người quá

rắc rối như Dwayne Thomas, và công bình, thông cảm hơn đối với con người như Thomas (Hollywood) Henderson, và mẫu người có hành vi khá cá biệt như Tony Dorsett."³

Tiền vệ Randy White nhận xét: "Hồi đó tôi còn ở trong đội của ông, khi anh ta lộn xộn như vậy và huấn luyện viên Landry ráng gồng mình chịu đựng để cho họ cơ hội thứ hai và thậm chí là cơ hội thứ ba. Đó là điều họ không thể trông mong nơi bất cứ ai khác trong bất cứ công việc nào. Ông Landry hành động như thế vì ông có niềm tin nơi con người."⁴

Mike Ditka vốn là cầu thủ của đội Cowboys rồi về sau trở thành huấn luyện viên cho đội đã nói thêm: "Tom Landry có lẽ là người công bình nhất mà tôi từng gặp. Ông chấp nhận để cho họ lấn ép ông đến mức tối đa, nhưng khi họ làm quá quất đến thế thì phải có chuyện thôi!"⁵

Cuộc Đời Trước Khi Tin Đấng Cơ Đốc

Sự thật xưa nay không phải Tom Landry luôn luôn là người "hiền hòa". Cuộc đời làm huấn luyện viên cho NFL của ông thay đổi thấy rõ khi ông trở thành Cơ Đốc nhân. Một dịp nọ, một cố động viên lớn tuổi (một ông khoảng tuổi sáu mươi) đón Landry lại và nói: "Tom à, tôi từng coi anh đấu khi anh ở trong đội Gaints. Bây giờ anh có vẻ trầm tĩnh rồi. Chờ hồi đó anh thường dễ nổi nóng lắm. Anh thật là dễ nổi cáu và nóng như lửa." Landry trả lời: "Tôi nghĩ là chúng ta ai nấy đều lớn lên đôi chút và trưởng thành đôi chút."⁶

Giây Phút Quan Trọng Nhất của Landry

Như hầu hết dân trong ngành bóng đá chuyên nghiệp đều biết sự nghiệp sáng chói của Landry, với tư cách là huấn luyện viên của đội NFL đã kết thúc một cách đáng tiếc, khi ông bị Jerry Jones, ông bầu mới của câu lạc bộ Cowboys cho thôi việc. Vì cách thức xử lý quá tệ—chính Jones cũng thừa nhận—nên mọi cư dân ở Dallas, nhiều cố động viên và huấn luyện viên đã vô cùng xúc động và giận dữ. Nhưng trong nhiều khía cạnh khác đây là giờ phút quan trọng nhất khi ông làm một chứng nhân cho Chúa Giê-su Cơ Đốc, và ông đã tỏ ra xứng đáng với cơ hội và công tác đó. Trong khi những người kém cỏi khác sẽ cứ "cư mang giận hờn cho đến khi mặt trời lặn" thì Landry đã đương đầu với hoàn cảnh trong vị thế một Cơ Đốc nhân trưởng thành.

"Tôi Không Cay Đắng Một Chút Nào"

Dầu rằng bị tổn thương nặng nề, Landry nói: "Tôi không cay đắng một chút nào, tôi biết những gì tôi đang làm khi tôi nỗ lực khôi phục câu lạc bộ này. Chắc đây là chuyện tệ hại nhất có thể xảy đến nhưng tôi chấp nhận. Lẽ ra mọi chuyện có thể được xử lý đẹp hơn. Nhưng nay có người hoàn toàn mới mẻ đối với địa hạt này nhập cuộc. Tôi tin chắc là ông rất phấn khởi trong chuyện làm chủ câu lạc bộ Cowboys và tôi cho rằng tâm tư, ý tưởng của ông còn vượt xa hơn thế."⁷

Hiền Hòa và Ân Cần

Sở dĩ tôi chọn Tom Landry để minh họa vì hiếm khi có một Cơ Đốc nhân nổi tiếng như vậy mà cũng chứng tỏ cách rõ ràng những điều ông Phao-lô muốn diễn tả khi dùng từ *epiikees*. Đáng đáp từ có vẻ khác lạ, mà đây cũng là một hình thức "hiền hòa" và "nhân từ" rất độc đáo. Các dịch giả của bản *Amplified New Testament* diễn dịch ý nghĩa này bằng những lời như sau: "không say sưa hoặc hung bạo, nhưng **nhân nhục, hòa nhã**" (I Ti 3:3 — Bản Diễn Ý).

HÃY LÀM THEO ĐIỀU GÌ TÔI LÀM

Khi sứ đồ Phao-lô viết cho Ti-mô-thê về các đặc điểm chính của sự trưởng thành nơi Cơ Đốc nhân, ông đã thể hiện các phẩm chất này, kể cả *epiikees*, bằng chính đời sống của mình.

Đương Đầu với Các Tín Hữu Tại Cô-rinh-tô

Khi ông Phao-lô viết thư cho tín hữu tại Cô-rinh-tô, nơi có nhiều người vu khống ông, ông viết: "Nhờ sự **hiền hòa** và **nhân từ** của Đức Cơ Đốc, tôi, Phao-lô, nài khuyên anh chị em. Tôi là người mềm mỏng khi ở trước mặt anh chị em nhưng lúc vắng mặt lại rất cứng rắn đối với anh chị em" (II Cô 10:1). Từ "hiền hòa" ông dùng ở đây tương tự như từ dùng trong bảng liệt kê về các phẩm chất trong thư ông gửi cho Ti-mô-thê.

Tuy nhiên nếu tiếp tục đọc những nhận xét bổ sung của ông Phao-lô, bạn sẽ thấy rằng ông không nói quanh co với Cơ Đốc nhân tại Cô-rinh-tô. Ông vạch trần tội lỗi của họ, bênh vực cho chức vụ sứ đồ của ông và kêu gọi họ hãy tiến bộ để trở nên những Cơ Đốc nhân trưởng thành.

Ông Phao-lô là người không thiên vị, nhân hậu và nhạy cảm. Nhưng ông không thỏa hiệp với những vu khống mà làm tổn hại cho lẽ thật Cơ Đốc. Ông "tự vệ" nhưng không "chống trả". Người ta chỉ được chèn ép ông đến mức đó. Theo ý đó, ông Phao-lô đã thể hiện "sự hiền hòa và nhân từ" của Chúa Giê-su Cơ Đốc. Chúa chúng ta đã từng "đưa má kia cho người ta tát" không ngần ngại khi phải lật đổ bàn ghế của người đổi bạc và bện roi để đuổi thú vật ra khỏi đền thờ (xem Gi 2:15,16).

Hiền Hòa Nhưng Không Nhu Nhược

Khi viết thư thứ hai cho Ti-mô-thê, ông Phao-lô bảo vị mục sư trẻ tuổi này phải "nhẫn nại, sửa dạy những kẻ chống đối cách ôn hòa từ tốn" (2:24,25). Nhưng khi viết cho Tích thì ông bảo: "Con phải bắt họ câm miệng, vì họ dạy những điều không đáng dạy để làm nhiều người bị tán gia bại sản—để trục lợi bất chính" (1:11).

Sau này ông bảo Tích: "Hãy cảnh cáo một hai lần người nào muốn chia rẽ, rồi lánh xa họ, vì biết rằng hạng người như thế đã bội đạo mà cứ phạm tội thì đã tự kết án cho mình" (3:10,11).

Đời Sống Mới của Ông Phao-lô Trong Đấng Cơ Đốc

Dù rằng ông là một trong những người cứng rắn nhất theo Do Thái giáo—là người ủng hộ việc sát hại Ê-tiên—cuộc đời của ông đã thay đổi khi ông trở nên Cơ Đốc nhân. Như tất cả chúng ta, ông cũng mất một thời gian để trút bỏ những hành vi không phù hợp với đức tính của Cơ Đốc nhân. Nhưng ông đã đạt được những thay đổi đó và trở thành một người không phải là toàn hảo mà là một người *có thể* viết cho tín hữu tại Cô-rinh-tô mà không sợ mâu thuẫn và khuyên giục họ hãy bắt chước ông như ông bắt chước Đấng Cơ Đốc (I Cô 11:1).

CƠ ĐỐC NHÂN CẦN HIỂU SỰ NHÂN TỪ

Ông Phao-lô đặc biệt lưu ý phải thể hiện sự "hiền hòa" với những người chưa tin Chúa. Ông làm sáng tỏ điểm này trong thư gửi cho Tích:

"Hãy nhắc nhở các tín hữu phải vâng phục các nhà lãnh đạo và chính quyền, vâng lời họ, sẵn sàng làm mọi việc thiện lành. Không được nói xấu ai, nhưng phải tỏ sự **hòa nhã, khoan dung, hết sức dịu hiền đối với mọi người**" (3:1,2).

Khắc Phục Tội Lỗi Bằng Điều Thiện

Một lần nữa ông Phao-lô dùng từ *epiikees* ở đây. Ông e rằng một số tín hữu sống tại Cơ-rét có thể sẽ chất vấn Tích về lý do ông đòi hỏi phải đối xử với những người không tin một cách nhân từ. Vì vậy ở đây ông Phao-lô giải bày lý do đó. Trước hết, ông nhận định về cuộc sống của các tín hữu này trước khi trở lại với Chúa Giê-su Cơ Đốc: "Vì đã có một thời chúng ta cũng ngu muội, bất phục, bị lừa dối, làm nô lệ cho đủ thứ đam mê và truy hoan dâm dục, với nếp sống gian ác, ganh tị, đáng ghét và ganh ghét lẫn nhau" (câu 3).

Đừng Quên Ân Sủng của Đức Chúa Trời

Ông Phao-lô tiếp tục nhắc họ rằng dù họ là Cơ Đốc nhân họ cũng vẫn hành động như vậy, Đức Chúa Trời đã bày tỏ lòng nhân từ đối với họ:

"Nhưng khi Đức Chúa Trời là Đấng cứu rỗi chúng ta bày tỏ lòng nhân từ bác ái đối với mọi người, thì Ngài cứu chúng ta không phải vì những việc công chính chúng ta làm, nhưng căn cứ theo lòng thương xót của Ngài. Chúa cứu chúng ta bằng nước rửa sạch của sự tái sinh và đổi mới của Đức Thánh Linh" (câu 4,5).

Ông Phao-lô cũng dặn Tích và dạy chúng ta rằng là những Cơ Đốc nhân phải bày tỏ lòng nhân từ với những người bị hư mất trong tội lỗi. Dầu rằng chúng ta không thể nào cảm nhận được chiều sâu của tội lỗi mà nhiều người đã sa vào, nhưng chúng ta cần nhớ chỉ nhờ ân sủng của Đức Chúa Trời mà chúng ta được trưởng dưỡng trong một gia đình Cơ Đốc. Chỉ nhờ ân sủng của Đức Chúa Trời mà chúng ta không sa vào vũng bùn của tội lỗi và không sinh trưởng trong khu nhà ô chuột ngậm ngựa ma túy.

Gương Mặt Lạnh Như Tiền hoặc Trái Tim Hiền Hòa

Đây là mối quan tâm ông Tom Landry dành cho Dwayne Thomas và Hollywood Henderson, dù họ sống một lối sống ngang ngược trái hẳn với những điều ông tin và thể hiện. Ông Landry muốn dành cho họ một cơ hội.

Landry bộc lộ nỗi lòng của ông đối với những người này khi ông nói: "Điều đáng buồn nhất là tôi không thể giúp họ nhiều hơn nữa. Tôi

cảm thấy có lỗi vì làm sao dẫn dắt họ về lại chính lộ. Một khi đã vướng vào cocain hoặc ma túy thì cuộc đời chắc chắn chuốc lấy tan nát."⁸

Một lần khác Landry nói thêm: "Nếu tôi có nhu nhược chẳng nữa có lẽ do tôi cảm thương quá đáng. Tôi dành cho họ cơ hội để thay đổi. Nhưng thường thường là không có hiệu quả gì."⁹ Nhiều người chưa từng biết đến Landry trên phương diện này (*epiikees*). Họ chỉ thấy ông là một huấn luyện viên mặt lạnh như tiền hò hét hướng dẫn từ ngoài đường biên.

LỜI DẠY CỦA GIA-CƠ

Ông Gia-cơ là em của Chúa Giê-su Cơ Đốc, mô tả phẩm chất hiền hòa độc đáo trong thư của ông gửi cho Cơ Đốc nhân Do Thái ở rải rác trên khắp thế giới trong thời Tân Ước. Ông đối chiếu hành vi phản chiếu *sự khôn ngoan của thế gian* với hành vi phản chiếu *sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời*.

Nhưng nếu anh chị em ganh ghét, tranh cạnh trong lòng thì đừng khoe khoang và phủ nhận sự thật. Sự khôn ngoan này không phải từ thiên thượng xuống, nhưng từ trần gian, từ bản tính tự nhiên và ác quỷ. Nơi nào có ganh ghét, tranh cạnh thì chỉ có rối loạn và đủ mọi hành động bất lương. Nhưng sự khôn ngoan thiên thượng trước hết là trong sạch, rồi hòa hiếu, kiên nhẫn [*epiikees*], thuận phục, đầy đặn lòng thương xót và quả tốt lành, không thiên vị cũng chẳng đạo đức giả (Gia 3:14-17). [Bản Diễn Ý dùng các từ hòa nhã, nhẫn nhục, cởi mở, nhân từ].

Khôn Ngoan Khiêm Nhu

Cụm từ ông Gia-cơ dùng chung với từ "kiên nhẫn" [nhẫn nhục] giúp chúng ta am tường ý nghĩa thật sự của từ này. Thái độ này tương hợp với hành vi "hòa hiếu" [hòa nhã] và "thuận phục" [cởi mở]. Đó là "đầy đặn lòng thương xót" [nhân từ]. Thật vậy, trước đó ông Gia-cơ đã khuyên độc giả hãy bày tỏ cách cư xử tốt đẹp với "tính khiêm nhu do sự khôn ngoan" (câu 13). Từ "khiêm nhu" ở đây không phải là *epiikees* mà chúng ta đã học nhưng được dịch từ từ *prautees* có nghĩa là "nhu mì". Ý này phù hợp với từ "hiền hòa" mà ông Phao-lô đề cập trong thư I Ti-mô-thê chương 3 khi ông viết: "Giám mục phải là người... hiền hòa" (câu 2,3).

PHƯỚC CHO NHỮNG NGƯỜI KHIÊM NHU

Chúng ta đã học xong cách thức Kinh Thánh mô tả dạng "khiêm nhu" đặc biệt này. Giờ đây chúng ta hãy học một cách bao quát các hình thức khác của từ "khiêm nhu" trong các câu Kinh Thánh dưới đây:

PRAUTEES (Hiền Hòa, Mềm Mại, Khiêm Nhu, Khiêm Nhường).

- Nhưng trái của Thánh Linh là: Yêu thương, vui mừng, bình an, nhẫn nại, nhân từ, lương thiện, trung tín, hòa nhã, tiết độ, không có luật nào ngăn cấm các điều đó (Ga 5:22,23).
- Thưa anh chị em, nếu có ai tình cờ phạm lỗi gì, thì anh chị em là những người thuộc linh, hãy lấy tinh thần hòa nhã mà sửa chữa người ấy. Chính anh chị em hãy đề phòng, kéo cũng bị cám dỗ (Ga 6:1).
- Vậy, là tù nhân của Chúa, tôi nài xin anh chị em hãy sống xứng đáng với ơn kêu gọi của Ngài. Phải hết sức khiêm nhường, mềm mại và kiên nhẫn, chịu đựng lẫn nhau trong tình yêu thương (Êph 4:1,2).
- Vậy, đã là dân được Đức Chúa Trời chọn lựa, thánh hóa và yêu quý, anh chị em hãy mặc lấy lòng thương xót, nhân từ, khiêm tốn, dịu dàng và kiên nhẫn. Hãy khoan dung, tha thứ nhau khi anh chị em có điều than phiền nhau, cũng như Chúa đã tha thứ anh chị em (Cô 3:12,13).
- Nhưng hỡi con, là người của Đức Chúa Trời, con phải xa lánh những điều đó; hãy theo đuổi sự công chính, đức hạnh, đức tin, yêu thương, kiên nhẫn và hiền từ (I Ti 6:11).
- Nhưng trong lòng anh chị em hãy biệt riêng Đức Cơ Đốc làm Chúa. Luôn luôn sẵn sàng để trả lời cho những ai hỏi anh chị em lý do nào anh chị em có hy vọng đó. Phải làm điều này với sự hiền hòa và kính trọng (I Phê 3:15).

EEPIOS (Hiền Hòa, Mềm Mại)

- Trái lại, chúng tôi đã cư xử dịu dàng giữa anh chị em như người mẹ chăm sóc con mình (I Tê 2:7).
- Tôi tớ Chúa không nên tranh chấp nhưng cư xử dịu dàng với mọi người. Phải có khả năng dạy dỗ, nhẫn nại, sửa dạy những

kẻ chống đối cách ôn hòa từ tốn, mong Đức Chúa Trời khiến họ ăn năn, thấu hiểu chân lý (II Ti 2:24,25).

HÀNH ĐỘNG

Các đề nghị dưới đây được biên soạn để giúp bạn phát triển phẩm chất "khiêm nhu" trong mọi mối quan hệ của bạn.

Đạt Đến Sự Nhận Biết Đáng Cơ Đốc Cách Riêng Tư

- **Hãy đặt đức tin của bạn nơi Chúa Giê-su Cơ Đốc để được cứu rỗi và được tái sinh.**

Cho dù chúng ta nỗ lực biểu thị "khiêm nhu" dưới hình thức nào đi nữa, chúng ta phải nhận thức rằng Đức Chúa Trời sẽ giúp chúng ta khi chúng ta đặt đức tin nơi Chúa Giê-su Cơ Đốc để được cứu rỗi, để kinh nghiệm sự tái sinh và rồi để cho Đức Thánh Linh kiểm soát đời sống của chúng ta.

Trong chương này tôi đã dùng gương của Tom Landry để minh họa đức tính "khiêm nhu" được đề cập khi ông Phao-lô mô tả mẫu người trưởng thành. Chắc hẳn huấn luyện viên Landry là người đầu tiên công nhận cuộc đời của ông có những sự thay đổi vì ông trở lại tin Chúa.

Sâu Xa Trong Nội Tâm Bạn Có Cảm Thấy Trống Rỗng Không?

Tom Landry thừa nhận rằng tình trạng trống rỗng đã xâm nhập cuộc đời của ông mặc dù ông rất thành công trong sự nghiệp bóng đá. Ông bối rối tìm hiểu xem ông đang thiếu cái gì. Trong khi tìm kiếm ông đã hướng sự suy nghĩ của ông về Chúa Giê-su. Chắc hẳn ông đã đọc về Chúa Giê-su Cơ Đốc, nhưng Ngài thật sự là ai? Liệu Chúa Giê-su có thật sự tiếp nhận ông không? Landry kết luận rằng nếu ông tiếp nhận Chúa Giê-su Cơ Đốc thì ông phải tiếp nhận những lời Ngài dạy. Nếu tiếp nhận những lời Ngài dạy thì cách sống ông phải thay đổi.

Tham Dự Nhóm Học Kinh Thánh

Con đường tìm kiếm của Landry khởi sự bằng việc học Kinh Thánh sau mùa bóng 1958. Một người bạn mời ông tham dự một nhóm các ông thường họp mặt tại Khách sạn Melrose để dùng điểm tâm và tiếp theo là học Kinh Thánh. Thoạt đầu ông hoài nghi, nhưng ông vẫn tiếp

tục tham dự và cuối cùng đời sống ông thay đổi. Ông đã gặp Chúa Cứu Thế một cách riêng tư.

Chúa Giê-su Cơ Đốc Sẽ Thay Đổi Cuộc Đời Bạn

Landry nói về việc ông trở lại với Đấng Cơ Đốc như sau:

"Vào mùa xuân 1959, các câu hỏi gọi là trí thức của tôi dường như không còn quan trọng và tôi cảm thấy có niềm vui thỏa trong lòng. Trong thâm tâm tôi một quyết định đã được hình thành. Dù qua một tiến trình kéo dài và chậm chạp, quyết định một khi thực hiện là quyết định quan trọng nhất trong cuộc đời của tôi. Đó là việc phó thác cuộc đời tôi cho Chúa Giê-su và bằng lòng làm theo những điều Ngài muốn tôi làm khi tôi hết lòng tìm hiểu ý chỉ của Ngài qua sự cầu nguyện và qua Lời Ngài.¹⁰"

Dẫu rằng trong chừng mực nào đó, đúng là có thể thấy những đức tính mà ông Phao-lô mô tả được biểu thị nơi những người không tin Chúa Giê-su Cơ Đốc. Nhưng thật sự, là chúng ta không thể phản chiếu Chúa Giê-su Cơ Đốc và cuộc đời của Ngài một cách nhất quán nếu chúng ta không nhận biết Ngài một cách riêng tư. Bạn có nhận biết Chúa Giê-su Cơ Đốc theo cách này không?

Theo Đuổi Sự Khiêm Nhu

- Hãy đặt "sự khiêm nhu" làm mục tiêu của đời bạn.

Cuộc đời Cơ Đốc nhân bao gồm cả kỷ luật tự giác. Một khi chúng ta nhận biết Chúa Giê-su Cơ Đốc một cách riêng tư, không những chúng ta có được nguồn năng lực mới mà còn có khả năng theo đuổi các đức tính của Cơ Đốc nhân. Đó là lý do sứ đồ Phao-lô viết cho Ti-mô-thê:

"Nhưng hỡi con, là người của Đức Chúa Trời, con phải xa lánh những điều đó, hãy theo đuổi... sự hiền từ"
(I Ti 6:11).

Hãy Tìm Kiếm Sự Khôn Ngoan Thiên Thượng

- Hãy tìm kiếm sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời qua Lời Ngài và qua sự cầu nguyện.

Lắng Nghe Đức Chúa Trời

Một lần nữa hãy ôn lại những lời dạy của Gia-cơ:

"Nhưng khôn ngoan thiên thượng trước hết là trong sạch, rồi hòa hiếu" (Gia 3:17).

Ở đây ông Gia-cơ dùng từ "hòa hiếu" mà ông Phao-lô dùng (hiền hòa) khi ông mô tả người trưởng thành trong thư gửi cho Ti-mô-thê. Nhờ học lời của Đức Chúa Trời là Lời chứa đầy sự khôn ngoan từ trên cao chúng ta có thể phát triển và biểu thị được đức tính này trong cuộc đời chúng ta.

Trò Chuyện với Đức Chúa Trời

Ông Gia-cơ cũng nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta có quyền nhận được sự khôn ngoan này qua việc cầu nguyện. Vì vậy ông dẫn nhập thư của mình bằng những lời lẽ sau:

"Nếu trong anh chị em có ai thiếu kém khôn ngoan, hãy cầu xin Đức Chúa Trời thì sẽ được Ngài cho; Ngài là Đấng ban cho mọi người cách rộng lượng, không quở trách" (1:5).

Tự Xét Đời Sống của Bạn

- Hãy xác định những mối quan hệ của bạn mà bạn khó thể hiện đức tính "khiêm nhu".

Sau đây là những đề nghị giúp bạn xác định những lãnh vực mà bạn cần cải thiện:

1. Nếu đã lập gia đình bạn hãy nhờ vợ con giúp bạn ý thức những lúc bạn thiếu công bằng, vô lý và không chu đáo.
2. Nhờ một người bạn thân đánh giá mối quan hệ của bạn với người khác và cung cấp cho bạn những thông tin phản hồi trong những lãnh vực mà bạn không bày tỏ được đức tính này.
3. Nếu là một giáo sư, một người chủ hoặc là một người đang giám sát người khác, bạn hãy yêu cầu họ điền vào bảng nhận xét gồm những câu hỏi liên quan về mối quan hệ của bạn với những người khác có công bình và khách quan không, và bạn có thể lắng nghe từ mọi phía trước khi quyết định.

4. Hãy triển khai một chương trình học Kinh Thánh thường xuyên. Không có gì có thể thay thế cho Kinh Thánh, là tấm gương phản chiếu những lãnh vực trong đời sống của chúng ta chưa phản ánh được Chúa Giê-su Cơ Đốc.

SUY NGÃM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây được biên soạn cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Bạn khó tỏ ra công bình và hiền hòa đối với người khác trong những mối liên hệ nào?
2. Trong khi làm việc với người khác làm thế nào bạn có thể phát triển được những yếu tố này trong cuộc đời của bạn?
3. Làm thế nào chúng ta có thể duy trì tốt sự quân bình giữa việc chấp nhận, khoan dung và công bình mà vẫn có thể đạt được những quyết định gay go một cách "hiền hòa"?
4. Người ta đã lợi dụng thái độ khoan dung, công bình và tận tâm của bạn như thế nào? Bạn có cảm thấy bạn có lòng thương xót quá mức hay không?
5. Bạn có thể kể ra những chuyện Chúa Giê-su Cơ Đốc bị người ta lợi dụng khi Ngài tỏ ra "mềm mại" với họ không? Còn Phao-lô thì sao? Và mục sư của bạn thế nào?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Hãy viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài học này:

Chú thích:

1. *Greek-English Lexicon of the New Testament* (Từ Vựng Tân Ước Hy-lạp—Anh ngữ) của Joseph H. Thayer, (Grand Rapids: Nhà Xuất Bản Zondervan, 1992), tr. 238.
2. *The Landry Legend* (Huyền Thoại về Landry) của Bob St. John (Dallas: WORD Inc., 1989), tr. 283.
3. Như trên, tr. 156.
4. Như trên, tr. 291.
5. Như trên, tr. 157.
6. Như trên, tr. 23.
7. Như trên, tr. 286.
8. Như trên, tr. 157.
9. Như trên.
10. Như trên, tr. 154.

Phước cho NGƯỜI HÒA GIẢI

Vi thế, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ, tiết độ, tự chủ, khả kính, hiếu khách, có tài dạy dỗ, không nghiện rượu hoặc hung bạo, nhưng là người hiền hòa, **không hay gây gổ**.

—I TI-MÔ-THÊ 3:2,3

14)

Các dịch giả bản Kinh Thánh *Amplified New Testament* (Bản Tân Ước Diễn Dịch) cho chúng ta một định nghĩa thiết thực về ý tưởng của ông Phao-lô khi ông viết rằng một người trưởng thành của Đức Chúa Trời là người "không gây gổ". Người này: "không nghiện rượu hoặc hung bạo, nhưng là người hiền hòa, không hay gây gổ" (I Ti 3:3). Ngược lại một người thích gây gổ thường gây ra những cuộc tranh luận và cãi lầy.

Như hầu hết các đặc điểm mà ông Phao-lô mô tả, có thể quan sát loại hành vi này trong một quá trình tiệm tiến. Thành thật mà nói hầu hết chúng ta ít nhiều đều ưa tranh cãi ở mức độ nhẹ. Thỉnh thoảng chúng ta gây ra những cuộc tranh cãi, sau đó chúng ta cân nhắc

những động cơ, ý thức những sự thế đã diễn ra, rồi chúng ta rút lui và thay đổi cách thức ăn nói. Có trường hợp chúng ta phải xin thứ lỗi.

Nhiều người đang ở tại một thái cực của quá trình tiệm tiến. Ở thái cực đó họ luôn luôn nói không khi người khác nói có. Họ nói "đen" khi người khác nói "trắng". Khi đa số ủng hộ một quyết định nào đó thì họ là thiểu số chống lại đa số.

ÔNG "TIỀN CÔNG XÔNG TỚI"

Tôi có người bạn thân hiện là trưởng lão trong hội thánh nơi tôi đang là mục sư chánh quản nhiệm. Những người biết rõ ông, rất thường gọi ông là "ông tiến công xông tới"! Thời trẻ ông được biết đến với cái tên "Eddie nhanh nhẩu"! Ông ta biết cá tính này đôi khi gây rắc rối cho ông, đặc biệt vì ông là một người giỏi tranh luận—tức là có lúc kể như là người ưa lý sự, thiếu cảm thông và ưa gây gổ.

Ông này Có Xứng Đáng Không?

Trước khi ông này được chọn làm trưởng lão, chúng tôi đã áp dụng một thủ tục chuẩn để xác định xem ứng cử viên và phu nhân có hội đủ tư cách để lãnh đạo hay không. Chúng tôi yêu cầu các trưởng lão khác (cùng vợ của họ) điền vào một bản nhận xét về ứng cử viên và phu nhân (đương sự có gia đình rồi). Nhận xét này dựa trên hai mươi đức tính ông Phao-lô mô tả trong thư gửi cho Ti-mô-thê và Tích mà quyển sách này luận bàn đến từng đức tính trong mỗi chương. Chúng tôi yêu cầu mỗi người sử dụng thang điểm 7 (từ 1-7) để bày tỏ ý kiến của mình về tánh hạnh của người này xét theo hai mươi đức tính. Thí dụ, câu hỏi đầu tiên là: "Bạn nhận xét thế nào về tiếng tốt của đương sự trong tư cách là một Cơ Đốc nhân?" (xem chương 20).

Khi cứu xét về trường hợp của bạn tôi để cử làm trưởng lão, chúng tôi áp dụng thủ tục này. Khi mọi người nộp lại bản nhận xét, bạn tôi bị điểm thấp trong nhiều lãnh vực, và một trong những lãnh vực đó là "gây gổ". Tuy nhiên vợ ông hầu như đạt điểm trọn vẹn.

Bánh Xe Ma Sát Mặt Lộ

Với tư cách là mục sư trưởng, tôi cùng một trưởng lão khác được phân công báo cáo kết quả cho hai vợ chồng ông này. Thú thật tôi ngại lắm, như tôi vẫn ngại khi phải làm việc này. Thông báo những dữ kiện này quả là khó đối với tôi, nhất là khi đối tượng lại thân với tôi.

Rồi chuyện lạ đã xảy ra. Bạn tôi ngồi lắng nghe với vẻ ngạc nhiên rõ ràng. Ông hoàn toàn cởi mở và không hề chống chế. Ông cảm ơn chúng tôi đã dành thì giờ cho vợ chồng ông và đã tỏ ra chân thành cởi mở về mọi việc đó. Rồi ông cũng cam kết là sẽ suy nghĩ, cầu nguyện về mọi việc đó.

Kiểm Nghiệm Chính Xác

Bạn tôi đã hành động theo cung cách của người trưởng thành, tức là sau buổi đó, ông thăm dò ý của vợ. Bà có nhất trí với sự nhận xét của chúng tôi không? Bà nhất trí. Và những điều bà phát biểu làm cho ông ngạc nhiên. Sau đây là báo cáo của Eddie về diễn biến của sự việc:

"Khi Maureen nói rằng nàng nhất trí với nhận xét là tôi có khuynh hướng gây gổ, ưa lý sự và quá hăng khi bênh vực quan điểm của mình, thì tôi nhận biết là Đức Chúa Trời muốn tôi phải lưu ý—giờ trọng đại đây rồi. Trong thâm tâm tôi cũng công nhận mọi người nhận xét về tôi như vậy là đúng. Khi tôi cầu xin Đức Chúa Trời giúp đỡ, Ngài cho tôi thấy rõ rằng tôi cần phát huy trái mềm mại của Thánh Linh. Ngài cũng cho tôi một phương thức. Tôi phải nhờ gia đình nhắc nhở. Một buổi tối kia tôi họp gia đình lại và xin từng người tha thứ cho tôi vì tôi đã cư xử khiếm nhã đối với vợ con rồi tôi xin vợ con giúp tôi một tay. Tôi qui định rằng cứ mỗi lần ai thấy tôi dùng lời lẽ đàn áp, xằng giọng, tỏ ra nóng giận hoặc gây gổ, thì hãy ghi một dấu X trên tờ lịch gia đình trong nhà bếp. Ngày hôm sau có 5 dấu X trên tờ lịch, điều này làm tôi choáng váng. Tôi tính sửa qui định này, nhưng tôi quyết dấn thân tiến hành và vợ con đã hứa giúp tôi học tập cư xử hòa nhã. Khởi đầu xem như một đòn chí tử giáng vào cái tôi của ông "tiền công xông tới" lại biến thành phước hạnh lạ lùng cho cuộc đời tôi. Giờ đây tôi biết rằng trình bày và bình vực quan điểm của mình một cách hiền hòa nhưng sinh động có tác động thì dễ cho người nghe chấp nhận hơn. Đương nhiên là tôi chưa đạt đến mục tiêu nhưng tôi đang trên đường đạt đến đó."

Phong Cách Ăn Nói của Chúng Ta

Lập tức những người gần gũi với ông thấy rõ những thay đổi nơi ông.

Rốt cuộc ông trở thành trưởng lão và ngày nay tôi xem ông là một trong những thành viên trung tín nhất. Ông trọn lòng với Đức Chúa Trời, dồn hết tâm huyết cho chức vụ và tận tâm với mọi người. Thật ra xưa nay ông vốn là mẫu người như thế rồi. Ông chỉ thay đổi cách ăn nói thể thôi, ông không chủ ý tỏ ra gây gổ, độc đoán, hoặc lý sự và chuyên chế. Nhưng khi ông biết các lãnh đạo trưởng thành khác nghĩ rằng ông có những tánh đó thì ông đã triệt để và vĩnh viễn sửa đổi phong cách.

Tính Khiêm Tốn Thật Sự và Dễ Khuyên Bảo

Bạn thấy đấy, cách người đàn ông này tiếp nhận nội dung trao đổi của chúng tôi cũng chứng tỏ mức độ trưởng thành của ông và nguyện vọng muốn phản chiếu Chúa Giê-su Cơ Đốc trong mọi mối quan hệ của ông. Nếu ông đối đáp giọng chống chế, đứng dậy bỏ phòng đi chỗ khác trong cơn giận, nếu ông bỏ hội thánh ra đi như có người đã làm thì điều đó chứng tỏ con người ông có trực trặc nghiêm trọng. Nhưng ông đã không phản ứng kiểu đó, ông đã bày tỏ một tâm tánh khiêm tốn thật sự và tinh thần mềm mại dễ khuyên bảo cùng nguyện vọng nhất quyết được trưởng thành hơn trong Chúa Giê-su Cơ Đốc.

KHUYNH HƯỚNG GÂY SỰ

Vì nhiều lý do tất cả mọi người có lúc cũng vướng vào khuynh hướng này ở một mức độ nào đó. Có lúc chúng ta cảm thấy dễ bị thương tổn. Có thể chúng ta cảm thấy bất an. Lúc khác chúng ta lại bướng bỉnh hoặc có thể chúng ta bị tổn thương và có tâm trạng tiêu cực. Cũng có thể chúng ta trả đũa người khác vì họ đã làm cho chúng ta bực mình hoặc đã nhục mạ chúng ta.

Như hầu hết các đặc tính mà chúng ta đã xem xét, ông Phao-lô chú trọng đến người có *thói quen* biểu lộ tinh thần và thái độ không thích đáng. Ông cũng chú trọng đến người có *hành vi bất thường*, không lường trước được—khi thì có vẻ dễ chịu, khi thì sùng sộ lý sự dù không ai khích bác gì cả—"đâm thọc vào giường máy thuộc linh" mà Đức Chúa Trời đã sắp xếp để hoạt động trong tinh thần hòa thuận.

CUỘC TRANH CÃI GIỮA HAI ÔNG BA-NA-BA VÀ PHAO-LÔ

Chúng ta đừng hiểu lầm. Bất đồng ý kiến với nhau hoặc phản đối

những quan điểm sai hoặc hành vi không xứng đáng thì không có gì sai. Ngay cả những người tin kính nhất cũng không hoàn toàn nhất trí với nhau về mọi vấn đề.

Chắc chắn hai ông Phao-lô và Ba-na-ba là trường hợp điển hình cho thực tế này. Họ là đôi bạn thân nhất và là những nhà truyền giáo đồng công gắn bó với nhau. Tuy nhiên họ không nhất trí với nhau trong việc cho Mác tháp tòng trong vòng truyền giáo lần thứ hai. Vì trong vòng truyền giáo thứ nhất Mác đã bỏ cuộc về quê. Ông Phao-lô mất tin tưởng Mác và muốn để ông lại. Nhưng Ba-na-ba muốn cho Mác một cơ hội khác. Ông Lu-ca đã ghi lại: "Hai ông bất đồng ý kiến đến nỗi chia rẽ nhau. Ba-na-ba đem Mác đáp tàu qua đảo Síp. Còn Phao-lô chọn Si-la rồi lên đường đi, sau khi được anh em ủy thác mình cho ân sủng Chúa" (Công 15:39,40).

Ai Có Lỗi?

Phân đoạn trong Công Vụ của Các Sứ Đồ gây bối rối cho người nghiên cứu Kinh Thánh. Ai đúng, Ai sai? Trong kế hoạch của Đức Chúa Trời và trong trường hợp này thật khó mà chê trách một nhà lãnh đạo chiến lược như ông Phao-lô. Tuy nhiên chúng ta quên rằng ông cũng là con người và có thể ông đã thiếu kiên nhẫn và khoan dung.

Riêng tôi, tôi tin rằng ông Phao-lô quá nhiệt tâm đối với công tác mà Đức Chúa Trời giao phó nên ông đã tỏ ra vô tình đối với Mác. Còn ông Ba-na-ba nổi tiếng là người định hướng dẫn dắt người khác nên không muốn cho cậu thanh niên này tan nát và dở dang chức vụ.

Tôi cũng tin rằng ông Phao-lô học được một bài học đầy ý nghĩa qua việc bất đồng ý kiến với ông Ba-na-ba mà về sau bài học này đã phản ảnh trong mối quan hệ giữa ông với Ti-mô-thê và với những người cộng sự khác (tham khảo Cô 4:10). Ông Phao-lô đã trở thành con người biết cảm thông và mềm mại hơn nhưng không đánh mất nhiệt tâm trong việc thực hiện Sứ Mạng Trọng Đại giữa muôn vàn chống đối và khó khăn.

ÔNG PHAO-LÔ ĐƯƠNG ĐẦU VỚI ÔNG PHÊ-RƠ

Một lần khác ông Phao-lô đối đầu với ông Phê-rơ. Đúng vậy, vị sứ đồ Phê-rơ vĩ đại đã bị ông tố cáo là đạo đức giả. Ông Phao-lô viết thẳng thừng trong thư gửi cho tín hữu tại Ga-la-ti:

"Nhưng khi Sê-pha đến thành An-ti-ốt, tôi đã công khai phản đối ông vì thật là đáng trách. Bởi vì trước khi mấy người của Gia-cơ đến, ông vẫn ăn uống chung với người ngoại quốc. Nhưng khi họ đến thì ông rút lui và tách riêng ra vì sợ những người cất bì. Những người Do Thái khác cũng hành động đạo đức giả như Phê-rô đến nỗi cả Ba-na-ba cũng bị lôi cuốn hành động đạo đức giả đối như thế" (Ga 2:11-13).

Trong trường hợp này khó mà trách ông Phao-lô vì rõ ràng là ông đã làm đúng. Ông Phê-rô đã thỏa hiệp và đã gây vấp phạm cho Ba-na-ba là bạn thân của Phao-lô.

Tuy nhiên có một điều rõ ràng là dù Đức Chúa Trời đại dụng các sứ đồ để thực hiện công việc của Ngài ở trần gian họ vẫn là con người và vẫn mắc phải sai lầm. Họ cũng đang tăng trưởng trong Chúa Giê-su Cơ Đốc cùng với những người họ đang nuôi dưỡng.

"CON CỦA SẮM SÉT"

Tác giả Thiên Thượng của Kinh Thánh là Thánh Linh rất cởi mở và chân thật. Ngài phơi bày cả sự yếu đuối lẫn sự mạnh mẽ dù là nơi những đầy tớ vĩ đại nhất của Ngài. Ông Gia-cơ và Giăng là những trường hợp điển hình. Họ ưa gây gổ nên Chúa Giê-su gọi họ là "con của sấm sét" (Mác 3:17). Động cơ của họ là lòng ích kỷ. Đó là điều chắc chắn, ngay cả khi Chúa Giê-su sắp bị đóng đinh trên thập tự giá, họ vẫn tỏ ra ích kỷ. Một lần nọ, ba mẹ con ông Gia-cơ và Giăng đã tung ra chiến dịch "giành quyền lực". Họ xin Chúa Giê-su cho phép họ được ngồi bên phải và bên trái Ngài trong Nước Trời (Ma 20:20-28; Mác 10:35-45). Khi phát hiện chuyện này mười môn đệ kia rất bất bình. Ông Gia-cơ và Giăng đã đâm chọc tổ ong.

Lúc đó Chúa Giê-su dạy họ một bài học đầy năng quyền:

"Đức Giê-su gọi họ đến mà bảo: "Các con biết những kẻ được coi là nhà cai trị của dân ngoại thì thống trị dân, còn các quan lớn thì dùng quyền thế để cai trị. Nhưng giữa vòng các con thì không phải vậy, vì ai muốn làm lớn phải làm tôi tớ các con. Còn ai muốn làm đầu trong các con, thì phải làm nô lệ cho mọi người. Vì Con Người đã đến

không phải để được phục vụ và hiến dâng mạng sống mình làm giá chuộc nhiều người" (Mác 10:42-45).

CHÚNG TA ĐANG TIẾN BƯỚC TRÊN LINH TRÌNH

Điều khích lệ chúng ta là mười hai người Chúa Giê-su chọn để thay đổi thế giới là những con người. Bản thân họ có nhiều sai lầm kể cả sứ đồ Phao-lô. Nhưng Đức Chúa Trời đã sửa đổi những khuyết điểm đó, không phải qua một đêm nhưng trong suốt quá trình lâu dài. Sứ đồ Giăng là người lúc đầu bị sự tham lam ích kỷ thôi thúc, nhiều năm về sau đã hoàn toàn thay đổi khi ông định nghĩa tình yêu thương như sau:

"Đây là điều giúp chúng ta biết tình yêu thương là gì: Ấy là Ngài đã hy sinh mạng sống mình vì chúng ta. Vậy chúng ta cũng nên hy sinh mạng sống mình vì anh chị em" (I Gi 3:16).

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA CHÚA GIÊ-SU VỀ SỰ HIỆP NHẤT

Trong Kinh Thánh không có ý niệm nào quan trọng hơn *sự hiệp nhất*. Đây là một trong những quan tâm hàng đầu của Chúa Giê-su. Ngài biết rằng thời gian để Ngài hoàn thành công tác trên đất này chẳng còn bao lâu nữa nên Ngài đã hết lòng cầu nguyện với Cha trên trời cho các môn đệ Ngài và cho chúng ta:

"Không những Con cầu thay cho họ thôi đâu, mà còn cho những người nào tiếp nhận lời họ và tin theo Con nữa. Thưa Cha, Con cầu xin cho họ tất cả đều hiệp nhất cũng như Cha trong Con và Con trong Cha, để họ cũng ở trong Cha và Con. Do đó, thế gian sẽ nhận thức rằng chính Cha đã sai Con đến. Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để họ được hoàn toàn hiệp nhất và nhờ đó, thế gian biết rõ là Cha đã sai Con và Cha yêu quý họ như Cha đã yêu Con" (Gi 17:20,21,23).

Sự hiệp nhất giữa các Cơ Đốc nhân chứng minh với thế gian thần tánh của Chúa Giê-su Cơ Đốc và sự hiệp nhất mà Ngài vốn có với Đức Chúa Trời là Cha. Điều này nói lên cốt lõi của Cơ Đốc giáo—"Đức Chúa Trời đã giải hòa với nhân loại trong Đức Cơ Đốc" (II Cô 5:19).

Đức Chúa Trời đặc biệt hài lòng khi chúng ta nỗ lực đạt đến sự hiệp nhất trong Thân Thể Đấng Cơ Đốc. Đó là lý do mà Chúa Giê-su đã phán:

"Phước cho người hòa giải, vì sẽ được gọi là con cái Đức Chúa Trời" (Ma 5:9).

MỐI QUAN TÂM CỦA ÔNG PHAO-LÔ VỀ SỰ HIỆP NHẤT

Dù rằng nhiều lúc ông Phao-lô đã thiếu sót đối với Chúa, lắm lúc trong cuộc sống Cơ Đốc của chúng ta cũng như vậy, ông tỏ ra nặng lòng về một vấn đề quan trọng khi ông viết thư cho các hội thánh. Chúng ta hãy xem những lời khuyên dưới đây chủ yếu tập trung vào "hòa giải" thay vì "gây gổ".

- Hãy sống hòa thuận với nhau. Đừng lo nghĩ những chuyện cao xa, nhưng hãy tự hạ, hòa mình với những người hèn mọn. Đừng tự cho mình là khôn ngoan (La 12:16).
- Phải cố sức sống hòa bình với mọi người (câu 18 — Bản Diễn Ý).
- Vậy, ta hãy đeo đuổi những việc đem lại hòa thuận và xây dựng nhau (La 14:19).
- Cầu xin Đức Chúa Trời là nguồn kiên nhẫn và an ủi làm cho anh chị em được đồng tâm nhất trí với nhau khi theo Đức Cơ Đốc Giê-su ngõ hầu anh chị em có thể đồng một trí một miệng tôn vinh Đức Chúa Trời là Cha của Đức Giê-su Cơ Đốc, Chúa chúng ta (La 15:5,6).
- Vậy, là tù nhân của Chúa, tôi nài xin anh chị em hãy sống xứng đáng với ơn kêu gọi của Ngài. Phải hết sức khiêm nhường, mềm mại và kiên nhẫn, chịu đựng lẫn nhau trong tình yêu thương, hăng hái giữ gìn sự hiệp nhất do Thánh Linh đem lại, lấy sự hòa bình làm sợi dây liên kết (Êph 4:1-3).

NGUYÊN NHÂN GÂY RA TRANH CÃI

Chúng ta "gây gổ" vì nhiều lý do.

Tội Lỗi trong Chúng Ta

- "Vì mọi người đều đã phạm tội, hụt mất vinh quang của Đức Chúa Trời" (La 3:23).

Khi chúng ta nhìn nhận rằng tất cả chúng ta đều là tội nhân, thì không có gì đáng ngạc nhiên khi chúng ta có khuynh hướng sống ích kỷ, đặt mình làm trọng tâm của cuộc sống, là người chuyên chăm ngòi cho những vụ gây gổ. Chúng ta phải luôn luôn cảnh giác đừng để tội lỗi cuốn vào việc làm của xác thịt như "gian dâm, ô uế, phóng dăng, thờ thần tượng, phù thủy, thù hận, tranh chấp, ganh ghét, giận dữ, tham vọng ích kỷ, chia rẽ, bè phái" (Ga 5:19,20). Nhưng khi chúng ta "bước theo Thánh Linh" (câu 25) chúng ta sẽ phản ánh "trái của Thánh Linh", đó là: "Yêu thương, vui mừng, bình an, nhẫn nại, nhân từ, lương thiện, trung tín, hòa nhã, tiết độ, không có luật nào ngăn cấm các điều đó" (Ga 5:22,23).

Những Gương Xấu

- Nhiều đứa trẻ thường xuyên nhìn thấy gương xấu của cha mẹ chúng.

Nhiều người lớn lên trong một thế giới mà họ không thấy điều gì khác ngoài những màn cãi lầy trong gia đình. Họ không biết rằng còn có một lối sống khác. Do đó, cuộc sống của họ phản chiếu những điều họ đã học được từ cha mẹ.

Những Thói Xấu

- Nhiều người học lối sống khống chế người khác.

Thói xấu thường liên quan đến gương xấu. Tuy nhiên vẫn có trường hợp những người có cha mẹ là những tấm gương sáng nhưng họ lớn lên trong một xã hội đầy những cạnh tranh nên họ đã học tập cách đạt được thành quả qua việc khống chế người khác. Hiếm khi họ dừng lại để nghĩ xem có bao nhiêu người kể cả con cái và người phối ngẫu của họ trở nên thất bại vì học đòi theo cách thức này. Tiếc là cách thức này luôn luôn gây bực bội, khó chịu mà sớm muộn gì thì cũng bùng nổ dưới hình thức này hoặc hình thức khác.

Sự Bất An

- Nhiều người hay gây sự vì trong thâm tâm họ cảm thấy bất an.

Sự bất an có thể lôi cuốn người ta vào một trong hai hướng sau đây: Một số người rút lui và tránh tiếp xúc với người khác. Hiếm khi họ chịu mở miệng và rút lui khỏi bất kỳ hình thức đua tranh nào khác.

Những người bất an có khuynh hướng ngược lại thường trở thành người khổng chế và độc đoán. Họ che đậy sự bất an của họ bằng cách nắm quyền hành trên người khác. Họ không chấp nhận sự thất bại. Thất bại là mối đe dọa khủng khiếp đối với họ. Họ thường là những người thắng, họ có khuynh hướng thành đạt vượt mức nên họ làm việc khó nhọc để đạt đến đỉnh cao danh vọng và bảo vệ địa vị đó. Khi địa vị bị lung lay thì dù là Cơ Đốc nhân, họ vẫn áp dụng những mưu kế tội lỗi để tự vệ chống lại nỗi sợ thất bại. Người bất an thường hạ người khác xuống và đưa mình lên. Họ trở thành nạn nhân của thói ích kỷ, vô thức và quý quyết thể hiện qua nhiều cách như độc đoán, lý sự, hay gây gổ, thóc mách chuyện người khác, nói hành người khác, chỉ trích người khác, họ cũng chửi rủa và sẵn sàng sử dụng bạo lực.

Người lãnh đạo Cơ Đốc nào mắc phải vấn đề trên trở nên mối nguy. Họ có khuynh hướng biện hộ cho hành vi của mình và họ có thể sử dụng Lời Chúa làm một thứ vũ khí để đạt tới những mục tiêu ích kỷ. Họ giải nghĩa Kinh Thánh theo ý riêng. Họ lạm dụng địa vị thuộc linh để hống hách với người khác (xem I Phê 5:3). Nếu người nào chống lại sẽ mau chóng bị họ "đánh gục" và trấn áp lương tâm của kẻ chống đối bằng những câu Kinh Thánh như là: "Anh chị em hãy vâng lời và phục tùng những người hướng dẫn mình vì họ chăm sóc linh hồn anh chị em như phải khai trình với Chúa, để họ hân hoan thi hành nhiệm vụ, khỏi phải thổ thân, vì nếu có thì cũng chẳng ích lợi gì cho anh chị em" (Hê 13:17).

Sự Cay Đắng

- **Bực tức lâu ngày có thể sinh gây gổ.**

Một người cay đắng giận "cho đến khi mặt trời lặn" (Êph 4:26). Họ để "cho quý vương lợi dụng dịp tiện" (câu 27).

Thường thì tình thần cay đắng khởi đầu bằng sự tức giận một hai người nào đó. Rồi có thể lan rộng đến nỗi tức giận mọi người kể cả chính bản thân. Đây là sự tức giận xoáy trở vào nội tâm. Khi tình trạng này xảy ra thì xu hướng gây gổ bùng nổ, người đó có thái độ khiêu khích ảnh hưởng đến rất nhiều người.

Như chúng ta thấy ông Phao-lô đã khuyến cáo Cơ Đốc nhân thời Tân Ước hãy chống lại tội này. Tác giả thư Hê-bơ-rơ cũng bày tỏ mối quan tâm tương tự:

"Hãy tìm cầu sự hòa hiếu với mọi người và đeo đuổi sự thánh hóa, vì nếu không thánh hóa, không ai được thấy Chúa. Hãy thận trọng để trong anh chị em đừng có ai hụt mất ân sủng của Đức Chúa Trời, đừng để rễ cay đắng mọc ra gây rối và do đó làm ô uế nhiều người" (Hê 12:14,15).

HÀNH ĐỘNG

Những đề nghị dưới đây được biên soạn để giúp bạn đắc thắng tính hay gây gổ:

Thẩm Định

- **Xác định nguyên nhân khiến cho bạn hay gây gổ.**

Các câu hỏi dưới đây giúp bạn khám phá ra nguyên nhân nào khiến cho bạn hay gây gổ. Các mẫu chuyện giúp bạn xác định được vấn đề của chính bạn.

1. Phải chăng bạn gây gổ vì có tính ích kỷ và thái độ ghen ty phản ánh bản chất tội lỗi của bạn?
John chỉ là một thiếu nhi. Nó kể như muốn gì được nấy. Cha mẹ nó hiếm khi sửa phạt nó. Giờ đây trưởng thành rồi, John không chấp nhận chuyện người khác được quan tâm chú ý. Do đó John trở thành một người vô tình, vô tâm. Trong trí nhớ của mọi người John là con người thao túng người khác và lợi dụng họ để đạt đến mục tiêu của mình.
2. Phải chăng bạn hay gây gổ vì gương xấu của cha mẹ?
Sam lớn lên trong một gia đình mà cha mẹ thường xuyên cãi nhau. Hơn nữa họ không bao giờ sống hòa thuận với láng giềng. Dường như họ không hòa hợp được với mọi người kể cả với chính mình. Lớn lên Sam tưởng rằng đó là lối sống bình thường, nên ngày nay Sam sống theo lối sống của cha mẹ.
3. Phải chăng bạn hay gây gổ vì thói quen xấu?
Tim lớn lên trong một gia đình tốt nhưng đã sớm bước vào trong thế giới cạnh tranh. Vì là một lực sĩ nên Tim bước vào các cuộc tranh tài thể thao rất sớm. Tim đã trở thành kẻ chiến thắng nhờ năng khiếu sẵn có của mình. Bây giờ, trưởng thành rồi, Tim

không chấp nhận thua cuộc và dễ nổi giận khi thuộc về phía thua. Đơn giản là Tim đã vướng mắc những thói quen xấu.

4. Phải chăng bạn hay gây gổ vì bất an?

Jim sinh trưởng trong một gia đình đông con. Jim có một người anh và hai em gái. Jim là một đứa trẻ bình thường với mức thông minh trung bình. Đáng dáp dễ thương, có năng khiếu trung bình về thể thao. Còn anh em của Jim thì có tài trong mọi lãnh vực. Cha của Jim luôn khen ngợi anh Jim đồng thời lại chê Jim nên buộc lòng Jim phải ganh với anh. Nếu rút lui nó bị trêu chọc.

Lớn lên Jim hiểu rằng mình có thể đạt được hầu hết mọi cái bằng cách nỗ lực hết mình. Còn người anh có năng khiếu dễ thành đạt chẳng bao lâu sinh biếng nhác. Thế là Jim vượt xa anh của mình trong mọi chuyện. Rốt cuộc cha và những người khác tán thưởng Jim.

Tiếc thay lối sống như vậy trở thành thói quen tạo ra sự an tâm cho Jim. Jim cảm thấy khó chịu nếu không chiến thắng và không làm trung tâm của mọi chuyện. Jim phải thắng trong mọi cuộc tranh cãi, phải nắm quyền phán quyết, người ta phải chấp thuận đề xuất của mình thì Jim mới cảm thấy an ổn.

5. Phải chăng bạn hay gây gổ vì cay đắng?

Cha của Tom nghiện rượu. Theo Tom nhớ thì cha ngược đãi mẹ và các con vì thế Tom không ngớt giận và cay đắng cha nó. Thật ra thì Tom cảm thấy tức giận hầu hết đối với mọi người. Do đó Tom luôn luôn gây thương tổn cho người khác bằng những lời châm biếm độc ác và những thái độ cùng lời nói làm nhục người khác.

Hãy Xung Nhận Tội Lỗi của Bạn

- Cho dù tánh ưa gây gổ của bạn bắt nguồn từ nguyên nhân nào đi nữa, hãy xác định đó là tội lỗi, xưng nhận với Chúa và cầu xin Ngài tha thứ cho bạn (I Giăng 1:9).

Bước khởi đầu để giải quyết vấn đề tội lỗi là xưng tội với Đức Chúa Trời. Sự thật lạ lùng là Ngài tha thứ cho chúng ta (I Gi 1:9). Bạn phải tin rằng đây là sự thật và tiếp nhận sự thật. Không có cảm giác nào tuyệt diệu hơn là được sống bình an với Đức Chúa Trời.

Hãy Xin Thứ Lỗi

- **Hãy nhận lỗi với những người mà bạn đã làm thương tổn và xin họ tha lỗi.**

Rất có thể bạn đã làm thương tổn đến tập thể các tín hữu địa phương nơi bạn đang thông công. Nếu vậy, bạn hãy nhận lỗi với tập thể đó, xin họ tha thứ và cầu nguyện để bạn thay đổi thái độ và hành vi của mình. Tuy nhiên không cần thiết phải xưng tội công khai trừ khi tội đó liên quan đến một nhóm đông người. Có thể bạn chỉ cần nhận lỗi với một nhóm ít người là vợ con của bạn và những người quen biết thân thiết với bạn và xin họ tha thứ. Nếu bạn cảm thấy bối rối về việc xưng tội hãy nhờ các vị lãnh đạo thuộc linh của bạn giúp đỡ. Họ có thể khuyên bạn nên xưng tội với ai và xin người nào tha lỗi cho bạn.

Hãy Đặt Ra Những Mục Tiêu

- **Hãy viết ra những mục tiêu cụ thể liên hệ đến những vấn đề cụ thể với những người cụ thể.**

Hãy đọc các mục tiêu này mỗi ngày. Dùng chúng như những lời khấn nguyện riêng của mình.

Nếu bạn là một phần tử ưa gây gổ trong gia đình bạn có thể viết ra giấy những câu đại loại như sau:

“Tôi sẽ không chằm ngòi cho sự cãi lầy trong bữa ăn. Tôi sẽ lắng nghe người khác nói mà không tỏ ý bất đồng một cách máy móc với ai cả.”

Nếu bạn không thể giải quyết vấn đề của mình bằng các đề nghị này hãy nhờ người chuyên môn giúp đỡ. Nếu bạn thấy khó xác định vấn đề và phát hiện nguyên nhân gây ra vấn đề của bạn, hãy nhờ một khải đạo viên Cơ Đốc và làm một số bài kiểm tra để giúp bạn hiểu được những xung đột trong nhân cách của bạn.

SUY NGÃM VÀ CÙNG NHAU TẶNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây được biên soạn giúp cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Bạn có thể mô tả một mối quan hệ đã trở nên căng thẳng, gay gắt chỉ vì tính ưa gây gổ không?

2. Bạn có thể xác minh vị trí của mình trong "quá trình tiệm tiến của tánh gây gổ không"? Bạn có vui lòng chia sẻ cho chúng tôi tật này không?
3. Nếu bạn trở thành người ưa gây gổ thì yếu tố nào đã châm ngòi gây nên phản ứng này?
4. Tánh ưa gây gổ phản ánh những đặc tính tiêu cực khác được ông Phao-lô liệt kê trong thư gửi cho Ti-mô-thê và Tích như thế nào?
5. Bạn có cần được cầu thay về tính ưa gây gổ của bạn hoặc của người khác mà bạn thấy khó duy trì mối quan hệ không?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Hãy viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài học này:

Trở Thành NGƯỜI RỘNG RÃI

Vì thế, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ, tiết độ, tự chủ, khả kính, hiếu khách, có tài dạy dỗ, không nghiện rượu hoặc hung bạo, nhưng là người hiền hòa, không gây gổ, **không tham tiền.**

— I TI-MÔ-THÊ 3:2,3

Là "Cơ Đốc nhân" và có tánh "rộng rãi" là hai ý niệm bất khả phân. Làm thế nào chúng ta đã nhận món quà lớn lao nhất lại không thể rộng rãi? Đáng tiếc là nhiều người khẳng định họ đã nhận món quà mà Phao-lô gọi là "tặng phẩm không sao tả xiết" (II Cô 9:15) nhưng lại không sống rộng rãi.

15

MỘT TỪNG TRÁI ĐÃ THAY ĐỔI ĐỜI TÔI

Tôi từng nghe một doanh nhân chưa tin Chúa nói về bí quyết thành công. Một trong những điều ông nói là "bạn phải rộng rãi".

Thành thật, điều người này nói làm tôi giật mình. Bạn thấy đấy, rộng rãi không đơn thuần chỉ là việc ban cho, nó liên quan đến thái độ của chúng ta. Thế

mà đây có một người chưa tin Chúa bảo rằng tôi—một nhà lãnh đạo Cơ Đốc—phải rộng rãi.

Xin bạn đừng hiểu lầm vì suốt trong cuộc sống hôn nhân chúng tôi thường xuyên là người ban cho. Chúng tôi đã dâng ít nhất 1/10 cho hội thánh. Nhưng ông này đã khiến tôi xem xét lại thái độ của tôi đối với "việc ban cho" và thái độ này liên hệ như thế nào với các lãnh vực khác trong đời sống của tôi.

Chẳng Hạn Như Tiền Boa

Tôi luôn luôn bực bội vì mức tiền boa của người Mỹ. Nhưng thỉnh thoảng tôi cảm thấy mình có lỗi. Tôi nhớ lại khi mức tiền boa tăng từ 10 lên 15 phần trăm, tôi đã phản đối cho đến khi nhà tôi làm cho tôi phải xấu hổ. Nhà tôi nhìn qua hóa đơn rồi để ý đến số tiền boa tôi để lại trên bàn, rồi lấy tiền ra bỏ thêm vào đó (trước đây vợ tôi từng làm hầu bàn).

Khi nghe doanh nhân này nói thỉnh thoảng tôi hiểu rằng tôi vẫn thường cho vì bắt buộc với thái độ miễn cưỡng. Bạn đoán xem điều gì xảy ra? Tôi đã thay đổi thái độ.

Giúp Cho Người Khác Kiếm Sống

Giờ đây tôi hiểu rằng trả tiền cho người sửa lò sưởi là cơ hội giúp cho người này kiếm sống. Giờ đây tôi cho rằng việc thay nhớt xe của tôi có thể là cách đóng góp của tôi cho phúc lợi của một người nào đó. Tôi cũng xem việc cho tiền boa là cơ hội để khích lệ những người đang kiếm thức ăn để dọn lên bàn của họ.

Làm Chứng Cho Đấng Cơ Đốc

Làm một người cho tiền boa rộng rãi cũng là một cơ hội tuyệt vời để làm chứng cho Chúa Giê-su Cơ Đốc. Như bạn biết đấy, tôi vẫn thường học Kinh Thánh trong các nhà hàng. Khi tôi làm như vậy, tôi cho tiền boa nhiều hơn 15 phần trăm để cho người phục vụ biết rằng các ông học Kinh Thánh đã chịu ảnh hưởng bởi Kinh Thánh.

Một trong những nhà hàng tôi thường xuyên đến dùng bữa trưa cho tôi 10%. Khi thanh toán hóa đơn và nhận tiền chiết khấu tôi bỏ thêm 15% tiền boa vào 10% đó và trao cho người hầu bàn, như vậy là tôi cho người hầu bàn số 15% chiết khấu. Thế là chuyện này lan nhanh trong đám hầu bàn.

Giờ đây tôi tin rằng Cơ Đốc nhân không đủ khả năng cho tiền boa cách rộng rãi khi họ đi ăn nhà hàng, thì họ thật sự cũng không đủ khả năng đi ăn nhà hàng. Hãy tưởng tượng xem những người phục vụ nghĩ gì, khi thấy chúng ta cúi đầu cầu nguyện trước khi ăn rồi sau khi rời bàn chúng ta không tỏ lòng rộng rãi đối với họ. Tệ hại biết bao, khi một Cơ Đốc nhân *ích kỷ* để lại trên bàn một truyền đạo đơn mà lại là người *ích kỷ*. Bạn xin đừng hiểu lầm ý của tôi. Để lại một truyền đạo đơn giải bày về sự cứu rỗi nhưng không của Đức Chúa Trời là rất quý báu nhưng *đừng bao giờ quên* bày tỏ lòng rộng rãi kèm theo.

ĐƯỢC GIẢI PHÓNG KHỎI TÁNH THAM TIỀN

Cơ Đốc nhân trưởng thành không tham tiền. Nhưng bạn đừng hiểu lầm, Kinh Thánh không dạy rằng tự thân "tiền" là tội lỗi. Kinh Thánh cũng không dạy rằng có nhiều tiền là sai. Nhưng Kinh Thánh có dạy rằng khi chúng ta *tham tiền* là chúng ta chống nghịch ý muốn của Đức Chúa Trời cách nghiêm trọng. Đó là lý do khiến ông Phao-lô không nói rằng một Cơ Đốc nhân trưởng thành "thoát khỏi" tiền bạc, nhưng ông nói rằng "thoát khỏi lòng *tham tiền* bạc".

SUY THOÁI KINH TẾ GIÁNG ĐÒN CHÍ TỬ TRÊN TẤT CẢ CHÚNG TA

Vào đầu thập niên 1990 tôi từng trải chuyện khác thường. Chắc nhiều người còn nhớ—mặc dù cũng dễ quên khi tình hình đã sáng sủa tốt đẹp—đất nước chúng tôi rơi vào giai đoạn suy thoái kinh tế nghiêm trọng. Sự việc bắt đầu với cơn khủng hoảng dầu lửa đột ngột bùng nổ ở Trung Đông. Rồi cơn khủng hoảng này ảnh hưởng trầm trọng đến thị trường bất động sản. Chẳng bao lâu, cơn khủng hoảng tràn qua kỹ nghệ ngân hàng đặc biệt là các ngân hàng cho vay và tín dụng.

Những Con Người Mất Hàng Triệu Mỹ Kim

Nhờ sống ở Dallas, Texas tôi có thể trực tiếp quan sát hậu quả của cơn suy thoái này. Tôi chứng kiến những người từng hót được hàng triệu đô-la trong thị trường dầu mỏ và bất động sản nay phải trắng tay. Tôi chứng kiến hậu quả của lòng tham lam khiến cho người ta lợi dụng đợt tăng vọt của thị trường bất động sản để nhét tiền vào túi riêng, đôi khi

một cách bất hợp pháp, rồi rốt cuộc bị phá sản hoặc bị tù. Ngay cả vị cựu thống đốc của chúng tôi cũng tuyên bố phá sản.

Con khủng hoảng này đã ảnh hưởng đến tất cả chúng ta. Tôi thấy nó ảnh hưởng đến các hội thánh kể cả hội thánh do tôi chủ tọa. Sự dâng hiến giám sát khiến cho một số hội thánh không thể trả lương và tạm thải hồi một số nhân viên.

"Nhóm Hành Động Số 6"

Một ngày kia khi ban trị sự hội thánh chúng tôi thảo luận về vấn đề kinh tế, chúng tôi quyết định bổ nhiệm một nhóm người trưởng thành mà chúng tôi gọi là "nhóm hành động số 6" đảm nhiệm một nhiệm vụ đặc biệt là nghiên cứu tình hình. Sau một thời gian điều nghiên, nhóm trình cho các trưởng lão một đề nghị. Đó là họ muốn tôi—với tư cách là mục sư niên trưởng—giảng một loạt bài về sự ban cho theo như Kinh Thánh dạy.

Một Thách Thức Mới

Mặc dù làm chủ tọa lâu năm, tôi phải thú thật là trước đây tôi chưa bao giờ phải đối đầu với một thách thức như vậy. Thật tình mà nói tôi chỉ giảng có một hoặc hai bài về sự ban cho mà thôi. Phải thừa nhận như thế này làm tôi xấu hổ.

Thú thật, tôi không biết bắt đầu từ đâu. Tuy nhiên sau khi suy nghĩ và cầu nguyện về vấn đề này, tôi đã trở lại gặp các trưởng lão và nhóm công tác đặc biệt yêu cầu họ cùng tôi học mọi điều Kinh Thánh dạy về vấn đề sở hữu vật chất và Cơ Đốc nhân nên sử dụng chúng như thế nào. Họ đồng ý và những buổi học bắt đầu.

MỘT KHÁM PHÁ LẠ LÙNG

Không một ai trong chúng tôi ngờ rằng khi ngồi xuống học về vấn đề ban cho là chúng tôi dần thân vào chuyện gì. Thật vậy, chúng tôi học tất cả những phần Kinh Thánh chép về tiền bạc và sự rộng rãi mà chúng tôi có thể tìm thấy trong Kinh Thánh. Chúng tôi học trong sáu tháng vào mỗi tối thứ năm hàng tuần trong vòng ba hoặc bốn tiếng. Chúng tôi thật ngạc nhiên khi khám phá ra rằng Đức Chúa Trời nói về lòng rộng rãi nhiều hơn hẳn bất kỳ vấn đề nào ngoại trừ chính mình Ngài.

Điều này giúp cho bạn hiểu rằng vì sao lúc đầu tôi nói rằng tôi xấu hổ khi phải thừa nhận là tôi không giảng về đề tài tiền bạc thường xuyên hơn. Làm thế nào tôi có thể bỏ qua số lượng lớn của Kinh Thánh đến thế? Xét cho cùng, với tư cách mục sư, lẽ ra tôi phải giảng toàn bộ những điều Đức Chúa Trời dạy bảo, không bỏ sót chút.¹

NHỮNG CON SỐ THỐNG KÊ ĐÁNG KINH NGẠC

Trong khi học Kinh Thánh tôi phát hiện một điều khác rất kinh ngạc. Các số liệu thống kê cho thấy, trong dự trữ chi tiêu của Cơ Đốc nhân Mỹ không có phần dâng hiến cho Đức Chúa Trời. Họ tính toán đến mọi chuyện khác như nhà cửa, quần áo, thực phẩm, giải trí trừ việc dâng hiến cho Đức Chúa Trời.

Lúc đó một trong các trưởng lão của chúng tôi là một viên chức cao cấp của một ngân hàng cho vay và tín dụng lớn. Một ngày nọ ông nói rằng, ông đã giải quyết cho hàng trăm Cơ Đốc nhân vay tiền, và khi làm như vậy ông luôn luôn hỏi về ngân sách của họ. Ông nói: "Gene à, tôi có thể đếm trên đầu ngón tay số Cơ Đốc nhân có phần dâng hiến cho Đức Chúa Trời trong ngân sách của họ".

ĐỒ THỪA THAY VÌ TRÁI ĐÀU MÙA

Khi Cơ Đốc nhân không tính đến phần dâng hiến cho Đức Chúa Trời trong ngân sách của họ, hội thánh sẽ gặp rắc rối trong cơn khủng hoảng kinh tế. Nếu các Cơ Đốc nhân đã tính toán các khoản chi tiêu để không bao giờ gạt Đức Chúa Trời ra ngoài—trong lúc thuận cảnh cũng như nghịch cảnh—thì công việc của Đức Chúa Trời sẽ chẳng bao giờ bị tổn hại. Điều này bao gồm phương án sử dụng các khoản tín dụng. Khi phải vay tiền Cơ Đốc nhân nên tính sao cho việc đó không bao giờ cản trở họ dâng cho Ngài "những trái đầu mùa". Buồn thay hàng tháng, Đức Chúa Trời chỉ nhận được những gì còn thừa thôi, "nếu may mà còn thừa".²

ĐA SỐ ÍCH KỶ

Các nhà nghiên cứu cho chúng tôi biết rằng Cơ Đốc nhân trung bình chỉ dâng 2% lợi tức của họ cho Đức Chúa Trời. Vì chỉ có khoảng 15% tổng số các Cơ Đốc nhân dâng 1/10. Như vậy, có nghĩa là đại đa số Cơ

Độc nhân Mỹ coi như không dăng gì cả. Điều này chứng tỏ hầu hết chúng ta đều "tham tiền". Hầu hết các Cơ Đốc nhân trở thành những người chuộng vật chất, một xu hướng thẳng thừng chống nghịch ý muốn của Đức Chúa Trời.

Chúng ta thử nghĩ xem, chúng ta đang sống trong một quốc gia thịnh vượng nhất trên thế giới, một quốc gia mà một người Mỹ hưởng nhiều phúc hạnh vật chất hơn bất kỳ thời điểm nào trong lịch sử vậy mà chúng ta vẫn mê tiền bạc. Ông Ron Blue là chủ tịch Hội Truyền Giáo Trung Mỹ từng nói: "Hầu hết các Cơ Đốc nhân cho tiền boa chó không phải dăng phần mười cho hội thánh. Thật vậy, hầu hết các Cơ Đốc nhân cho hầu bàn tiền boa nhiều hơn số tiền boa cho Đức Chúa Trời, vì người hầu bàn nhận ít nhất là 15 phần trăm."³

VẤN ĐỀ ƯU TIÊN

Vấn đề là trong đời sống của chúng ta ai ở vị trí ưu tiên một? Chúng ta phục vụ Đức Chúa Trời hoặc tiền tài. Chúng ta không thể phục vụ cả hai (Ma 6:24). Chúa Giê-su dạy chúng ta: "Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài, rồi Ngài sẽ ban thêm cho các con mọi điều ấy nữa" (câu 33). Đơn giản Chúa Giê-su dạy rằng một người mê tham tiền bạc tích lũy của cải ở dưới đất thay vì ở trên trời (câu 19,20). Ngài cũng phán: "Vì của cải các con ở đâu, lòng các con cũng ở đó" (câu 21).

Những người mê tiền bạc yêu thích trần gian hơn là thiên đàng. Đối với họ những sở hữu, sinh hoạt và lợi nhuận của trần gian quan trọng hơn hơn nhiều so với những giá trị đời đời. Họ liên tục kiếm tiền cho nhiều và nhiều hơn nữa. Sự ích kỷ và kiêu căng chiếm quyền kiểm soát cuộc đời họ. Chính vì vậy mà Kinh Thánh cảnh báo chúng ta:

Hãy giữ nếp sống không tham tiền, và thỏa lòng với những gì mình hiện có vì Chúa hứa: "Ta không bao giờ lia con, chẳng bao giờ bỏ con!" (Hê 13:5).

MỘT VẤN ĐỀ XA XƯA

Người ta quên Đức Chúa Trời khi sở hữu trần gian tăng gia bội phần không phải là vấn đề mới. Dân Y-sơ-ra-ên cũng gặp cám dỗ này khi họ tiến vào Đất Hứa. Trước đó ông Môi-se đã báo trước cho họ cẩn thận vì

cám dỗ sẽ xảy đến. Xin lưu ý đến lời cảnh báo của ông Môi-se trong Phục Truyền Luật Lệ Ký:

"Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người vào xứ mà Ngài thề cùng tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cóp, đặt ban cho người, khiến người lấy được những thành lớn và tốt mà người không có xây cất; những nhà đầy đủ các thứ của mà người không có chất-chứa; các giếng mà người không có đào; cây nho và cây ô-li-ve mà người không có trồng; khi người ăn và được no nê, **khá giữ lấy mình, kéo người quên Đức Giê-hô-va**, là Đấng đã đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là khỏi nhà nô lệ" (Phục 6:10-12).

Sau đó trong sứ điệp này ông Môi-se tiếp tục cảnh cáo một cách mạnh mẽ khi ông báo trước cho họ phải cẩn thận vì họ sẽ bị cám dỗ nói trong lòng rằng: "Vây, khá coi chừng, chớ nói trong lòng rằng: "**Áy nhờ quyền năng ta và sức lực của tay ta mà đoạt được những sản nghiệp này**" (Phục 8:17). Buồn thay thực tế đã xảy ra đúng y như vậy.

MỘ CHÍ BI THƯƠNG

Những lời bi thương nhất trong Cựu Ước được chép trong sách Các Quan Xét, mô tả những việc xảy ra cho dân Y-sơ-ra-ên khi họ vào đất hứa. Mặc dù, ông Môi-se đã cảnh cáo trước - sau khi Giô-suê chết - Đức Thánh Linh đã ghi khắc những lời này trong Thánh Kinh mà xét theo nhiều khía cạnh, thì có thể xem đây là những lời khắc trên mộ chí của dân Y-sơ-ra-ên:

Hết thấy người đời ấy cũng được tiếp về cùng tổ-phụ mình; rồi một đời khác nổi lên, chẳng biết Đức Giê-hô-va, cũng chẳng biết các điều Ngài đã làm ra nhưn vì Y-sơ-ra-ên. Vây, chúng nó bỏ đức Giê-hô-va, hầu việc Ba-anh và Át-tạt-tê (Các 2:10,13).

CHUYỆN LẠI TÁI DIỄN

Có thể bạn hỏi "Làm thế nào như vậy được?" Sự thật là chỉ cần *một thế hệ là tình trạng suy đồi* xảy ra. Thử ngừng lại và suy nghĩ một chút xem bạn có nhận biết trong xã hội Mỹ thật sự có những chuyện gì đang diễn ra không?

Không Có Sự Tuyệt Đối

Khi tối cao pháp viện của Hiệp Chúng Quốc thay đổi những điều luật cũ và phê chuẩn những điều luật mới dựa trên những giá trị đi ngược lại truyền thống Hê-bơ-rơ—Cơ Đốc là những giá trị đã chỉ đạo đất nước chúng ta trong hai trăm năm đầu tiên thì cuộc sống của chúng ta đã thay đổi đầy kịch tính. Mọi chuyện trở thành tương đối, chúng ta không có tiêu chuẩn tuyệt đối để thẩm định vấn đề luân lý, tội lỗi, luật lệ của chính quyền, trong đạo đức kinh doanh và nội dung giảng dạy trong nhà trường của chúng ta cùng nhiều vấn đề khác. Chúng ta đã làm đúng việc dân Y-sơ-ra-ên đã làm. Khi nhìn quanh, chúng ta thấy mình thịnh vượng, chúng ta liền kết luận rằng: "Nhờ quyền năng và sức lực của tay ta mà đoạt được những sản nghiệp này". Sứ đồ Phao-lô mô tả chính xác vô cùng: "Trong thời kỳ cuối cùng... sẽ có những người vị kỷ, tham tiền, ... thích vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa Trời" (II Ti 3:2-4).

Văn Hóa Xâm Nhập

Rủi thay, khung giá trị mới này xâm nhập vào cộng đồng Cơ Đốc. Nếu chúng ta thành thật, chúng ta phải công nhận sự thể đúng là như vậy.

Xin đừng hiểu lầm, còn có những ngoại lệ. Nhưng thí dụ khi chúng ta xem xét cách dâng hiến của Cơ Đốc nhân nói chung, chúng ta chỉ có thể kết luận một điều: Chúng ta đã trở thành "những kẻ tham tiền". Chúng ta hành động đúng như con cái của thế gian đang hành động.

Những điều xảy ra không làm cho chúng ta ngạc nhiên. Đó là khuynh hướng của con người đã được kiểm tra qua suốt lịch sử của nhân loại. Chúng ta chỉ nghĩ đến khía cạnh vật chất trong cuộc sống nên đánh mất triển vọng thuộc linh. Tiền bạc mau chóng trở thành mục đích cuối cùng, thay vì là phương tiện để đạt đến những mục đích tin kính cao đẹp.

MỘT BIỂU TƯỢNG CHỨNG TỎ ĐỊA VỊ TRONG XÃ HỘI

Tích lũy của cải có thể mau chóng trở thành một biểu tượng chứng tỏ địa vị trong xã hội. Chúng ta có thể bắt đầu cuộc sống với một số của cải tương đối ít ỏi. Nhưng khi tích lũy được một số tiền và một số của cải, chúng ta sẽ sớm phát hiện rằng chúng ta có thể dùng tiền vào nhiều chuyện khác hơn là cơm áo. Chúng ta phát hiện rằng đồng tiền

biết nói, thu hút bạn bè, đem lại cho chúng ta quyền lực, địa vị và cảm giác an toàn.

Một lần nữa, mong bạn đừng hiểu lầm. Chúng ta ai nấy đều cần tiền. Đây là một nhu cầu văn hóa xã hội. Chúng ta cần tiền để lo cho thân mình và cho gia đình mình. Nhưng khi mải lo kiếm tiền vì những mục đích ích kỷ, chúng ta bắt đầu xây dựng cuộc đời trên nền tảng không vững chắc. Ngay cả bạn bè được gọi là bạn chỉ vì tiền bạc của chúng ta chớ chẳng phải là bạn gì cả. Rồi đây nếu chúng ta mất hết tiền bạc của cải chúng ta sẽ thấy rõ thật sự là vậy đó.

MỘT NHU CẦU TÂM LÝ SÂU XA

Có lẽ bạn ngạc nhiên khi biết một số Cơ Đốc nhân có lòng thèm muốn bất bình thường về tiền bạc và của cải vật chất bởi vì họ cảm thấy khi còn bé họ đã bị tước đoạt.

Khó Quân Bình

Rõ ràng, việc này liên quan đến vấn đề văn hóa. Trên căn bản nhu cầu của chúng ta rất đơn giản, nhưng nền văn hóa của chúng ta đã phức tạp hóa những điều chúng ta nghĩ hoặc tin là cần, đặc biệt đối với trẻ con. Chúng ta thường so sánh chúng với những đứa trẻ khác. Nếu chúng không có được những món mà bạn chúng có, chúng thật sự cảm thấy bị tước đoạt. Đây là sự thật đối với chúng chớ không phải chỉ là chuyện bịa đặt trong trí tưởng tượng của chúng.

Đây là một thách thức lớn cho các bậc phụ huynh nào muốn nuôi dưỡng con cái của họ trong tinh thần không đặt nặng vật chất. Một mặt cho trẻ quá nhiều sẽ tạo ra nan đề. Nhưng mặt khác từ chối không cho chúng những món bình thường cũng sinh chuyện. Nếu không cẩn thận, chúng ta sẽ tạo ra niềm khao khát trầm trọng về của cải vật chất nơi con cái chúng ta.

Hành Vi của Con Người Bị Sự Thèm Muốn Âm Ảnh

Tôi xin phép kể ra đây một minh họa thực tế về kẹo cao-su. Tôi biết nhiều phụ huynh nhất quyết không cho phép con cái của họ nhai kẹo cao-su. Họ tin rằng đó là một thói quen xấu. Do đó, dù con của họ chỉ đòi nhai kẹo cao-su mà thôi chúng sẽ bị kỷ luật. Họ không bao giờ giữ kẹo cao-su trong nhà cũng không cho phép con cái mua loại kẹo đó.

Chắc chắn rằng sáng suốt một chút là bạn đã đoán được chuyện gì sẽ xảy ra. Đương nhiên, trẻ con nhận biết rằng đừng bao giờ hỏi xin kẹo cao su nơi cha mẹ. Tuy nhiên, trong lòng trẻ nổi thèm nhai kẹo càng tăng dần, nhất là khi thấy bạn bè ai cũng nhai kẹo và thấy nhiều quảng cáo trên truyền hình. Thế là nổi thèm trở nên nổi ám ảnh. Hễ trẻ có thể tách khỏi cha mẹ mình, là chúng xin người khác cho kẹo cao su, nhưng chúng luôn luôn nhả kẹo ra trước khi về đến nhà để khỏi bị phạt.

Những việc tương tự có thể xảy ra khi trẻ con bị cấm đoán thái quá về mặt vật chất, khi lớn lên trẻ có thể trở thành những người chuộng vật chất không biểu thị ra trong thực tế thì cũng ở trong lòng. Muốn giải quyết vấn đề này cần phải khôn ngoan vô cùng. Chắc chắn chúng ta không muốn tạo ra chính vấn đề mà chúng ta cố tránh.

ĐỪNG THAM LỢI PHI NGHĨA

Ông Phao-lô bàn đến vấn đề tiền bạc khi ông viết cho Tích ở đảo Cơ-rét và liệt kê ra những tiêu chuẩn đòi hỏi nơi các nhà lãnh đạo thuộc linh. Ông nói rõ rằng phải chọn người "không tham lợi phi nghĩa" (Tích 1:7). Sứ đồ Phê-rơ bàn kỹ thêm về cùng một yêu cầu này dành cho giới lãnh đạo thuộc linh:

Hãy làm kẻ chăn bầy của Đức Chúa Trời, là bầy ở dưới sự chăm sóc của anh em, hầu việc như một người giám mục—không phải vì bắt buộc, nhưng vì vui lòng như Đức Chúa Trời muốn anh em làm, không làm vì tham tiền nhưng hăng hái phục vụ (I Phê 5:2).

Thế giới thời Tân Ước đầy dẫy những con người có những động cơ sai. Ông Phao-lô gọi họ là những "kẻ vô kỷ luật, nói nhảm và lừa gạt, nhất là những người chịu cắt bì, con phải bắt họ câm miệng, vì họ dạy những điều không đáng dạy để làm nhiều người tán gia bại sản—để trục lợi bất chính" (Tích 1:10,11). So với mọi người khác, nhà lãnh đạo thuộc linh không nên chuộng vật chất.

NHỮNG VỤ LỪA ĐẢO TÔN GIÁO NGÀY NAY

Tiếc thay, thế giới của thế kỷ hai mươi giống như thế giới của thế kỷ thứ nhất, có những con người lãnh đạo tôn giáo lợi dụng dân chúng. Họ sử dụng những chiến thuật tội lỗi, nói dối trắng trợn và các hình thức vận động tiền bạc khác.

Lối vận động như vậy thật là thảm thương khiến cho người ta mất lòng tin tưởng. Họ vẫn thường nói chung chung và kết luận rằng hầu hết các nhà lãnh đạo Cơ Đốc là những người lừa đảo. Nhưng thật sự không phải như vậy.

Mặt khác, đúng là có một số người lãnh đạo tôn giáo *chuyên* lừa đảo, và nếu một Cơ Đốc nhân nào có những hành vi này, thì đương sự tự làm cho mình hoàn toàn không còn xứng đáng với công tác lãnh đạo trong hội thánh và đương sự còn xác thịt, chưa trưởng thành thuộc linh. Đương sự là một "người tham tiền".

ĐỪNG QUÁ ĐÁNG

Đáng tiếc là một số Cơ Đốc nhân lại phản ứng quá đáng đối với những lời cảnh cáo này. Họ kết luận rằng cấp lãnh đạo Cơ Đốc đã cống hiến trọn thời gian cho chức vụ không nên có nhiều tiền bạc, của cải như những người cùng tầng lớp. Giải nghĩa Kinh Thánh như thế là lừa dối, sai lầm và gây biết bao khó khăn cho những người hết lòng phụng sự Chúa.

Vinh Dự Gấp Đồi

Ông Phao-lô cũng bàn về vấn đề này trong thư thứ nhất gửi cho Ti-mô-thê:

Các trưởng lão nào khéo lãnh đạo công việc hội thánh thì đáng được tôn kính gấp đôi, nhất là những người dày công truyền giảng và dạy dỗ. Vì Thánh Kinh dạy: "Đừng khớp miệng bò đang đập lúa," và "công nhân đáng lãnh tiền công" (I Ti 5:17,18).

Rõ ràng là ông Phao-lô viết về vấn đề thù lao. Ông cũng viết rõ về vấn đề này trong thư gửi cho tín hữu tại Cô-rinh-tô: "Ai truyền giảng Phúc Âm thì được nuôi sống bởi Phúc Âm" (I Cô 9:14).

Đa Số Chân Thật

Đại đa số giới lãnh đạo Cơ Đốc là những người chân thành và làm việc khó nhọc, nhưng tiếc là lương bổng quá thấp. Do đó nhiều người sống trong cảm giác bất an, luôn luôn không biết lấy gì thanh toán hóa đơn hàng tháng. Vì thế, họ khó lòng tập trung phục vụ đúng mức.

Đức Chúa Trời không bao giờ muốn tình trạng túng bần này xảy ra. Khi Cơ Đốc nhân là những người có trách nhiệm cung ứng nhu cầu vật chất cho các nhà lãnh đạo Cơ Đốc không đúng mức với trách nhiệm

của mình thì chính họ đang giảng bẫy cám dỗ giới lãnh đạo Cơ Đốc. Sự thể này có thể trở thành cơ vấp phạm ngay cả đối với một nhân sự Cơ Đốc chân thành.

MỘT CHUYỆN BUỒN

Trong một kỳ trại của đoàn mục sư được tổ chức trong một tuần, tôi được hân hạnh chia sẻ với một bác sĩ phục vụ ở Phi Châu với tư cách một giáo sĩ chuyên trách y tế. Trong khóa học một tuần lễ này có kể về một chuyện buồn. Ông kể về một người của Đức Chúa Trời đã từng khích lệ ông làm giáo sĩ bác sĩ. Người này cũng là một bác sĩ và cũng dự định đến phục vụ tại cùng một bệnh viện tại Phi Châu. Nhưng sau đó người này đổi ý và quyết định ở lại Mỹ. Người này rất thành công, gây dựng nên một phòng mạch to và đông bệnh nhân. Qua cái nhìn của người đời vị bác sĩ này có mọi điều mình muốn. Nhưng có chuyện không ổn sau ba lần đổ vỡ trong hôn nhân, ông tự tử dù vẫn còn trẻ.

Ngược lại vị bác sĩ đã từ bỏ tiền tài, danh vọng (theo cái nhìn của người đời) hàng tuần vẫn tiếp tục điều trị hàng trăm bệnh nhân Phi Châu và được chứng kiến nhiều người tiếp nhận Chúa Giê-su Cơ Đốc làm Cứu Chúa của họ.

Tiền Bạc Không Phải Là Vấn Đề Ở Đây

Câu chuyện này không có ý khuyến khích sống nghèo khó, cũng không có ý quở trách các bác sĩ Cơ Đốc không chịu dâng mình làm giáo sĩ nhưng tiếp tục hành nghề ở ngoài và kiếm được nhiều tiền. Nhưng câu chuyện minh họa cách sinh động rằng tự thân việc *mê tham tiền bạc* và *những thứ mà tiền bạc mua được* không làm cho người ta hạnh phúc. Trái lại, có thể dẫn người đến kết cuộc cay đắng và bi thảm.

Ông Phao-lô đã đưa lời cảnh cáo nghiêm trang như sau trong thư gửi cho Ti-mô-thê:

“Còn những kẻ ham làm giàu bị rơi vào vòng cám dỗ, mắc vào cạm bẫy và nhiều tham dục điên dại và tổn hại, là những điều làm người ta nhẩy vào chỗ hư hoại, diệt vong. **Mê tham tiền bạc là cội rễ mọi điều gian ác**; cũng vì đeo đuổi nó mà một số người đã làm lạc lìa bỏ đức tin, và bản thân họ bị nhiều nỗi khổ đau xâu xé” (I Ti 6:9,10).

HÀNH ĐỘNG

Các đề nghị dưới đây được biên soạn để giúp bạn xét những động cơ của mình liên quan đến tiền bạc và của cải.

Xét Những Ưu Tiên

- **Xét xem điều gì là quan trọng nhất trong cuộc đời của bạn.**

Hãy thành thật liệt kê những điều ưu tiên trong đời bạn. Viết lên ra giấy những điều bạn nghĩ đến trước tiên.

Xác Định Những Ưu Tiên Theo Kinh Thánh

- **Điều chỉnh lại những ưu tiên của bạn căn cứ trên lời Kinh Thánh.**

Để thực hiện điều này bạn hãy tự vấn dựa theo những câu hỏi sau đây: Bạn hướng lòng về đâu? Điều gì thôi thúc bạn mạnh mẽ nhất? Bạn đang làm gì với tiền bạc của mình? Bạn có thể lý giải các khoản chi tiêu của bạn căn cứ vào những giá trị đời đời không? Bạn hiến dâng cho Chúa bao nhiêu và có kế hoạch dâng đều đặn hay không?

Để giúp bạn sắp xếp lại trật tự ưu tiên của mình. Xin đọc kỹ các phân đoạn Kinh Thánh sau đây: Châm ngôn 15:27; Châm ngôn 23:4,5; Châm ngôn 30:7-9; Truyền Đạo 5:10; Ma-thi-ơ 6:19-34; II Cô-rinh-tô 8,9; I Ti-mô-thê 6:6-10.

Tuân Thủ Các Nguyên Tắc Trong Kinh Thánh

- **Trở nên một Cơ Đốc nhân rộng rãi bằng cách tuân thủ các nguyên tắc Kinh Thánh:**

1. Dâng hiến đều đặn.

Cơ Đốc nhân nên dành riêng một tỷ lệ cố định trong số thu nhập của mình cách thường xuyên để dâng hiến một cách có hệ thống cho công việc của Đức Chúa Trời (xem I Cô 16:1,2).

2. Chuẩn bị trước.

Các Cơ Đốc nhân nên dâng hiến một cách vui lòng bằng cách dự trù trước (xem II Cô 9:5).

3. Dâng hiến một cách thích đáng.

Cơ Đốc nhân là người rộng rãi chỉ khi nào họ biết dâng hiến một cách thích đáng (xem II Cô 9:6).

4. Nêu gương sống rộng rãi.

Cơ Đốc nhân cần nêu những gương sống động qua cách sống rộng rãi. Hãy xem những người Ma-xê-đoan đã cứu giúp người khác dù họ nghèo khổ cùng cực. Chúng ta há không nên là một gương tốt trong việc dâng hiến một cách rộng rãi hay sao? (xem II Cô 8:1,2).

5. Phải có tinh thần chịu trách nhiệm.

Cơ Đốc nhân phải có tinh thần chịu trách nhiệm cách họ sử dụng hoặc không sử dụng tài chánh của mình để hỗ trợ công việc của Đức Chúa Trời (xem II Cô 8:6; 9:3,4)

6. Hãy bắt đầu ngay bây giờ.

Đức Chúa Trời chấp nhận và tán thưởng sự dâng hiến của tín hữu một khi họ có kế hoạch dâng hiến thường xuyên, dù cho họ không thể dâng theo tỷ lệ tương ứng như họ sẽ làm sau này khi họ ổn định được kinh tế gia đình (xem II Cô 8:12).

7. Dâng bởi đức tin.

Đức Chúa Trời muốn chúng ta tin cậy Ngài về số thu nhập trong tương lai và tỷ lệ mà chúng ta sẽ dâng cho công việc của Ngài (xem II Cô 9:5).

8. Hãy tin cậy Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời sẽ thỏa đáp các nhu cầu của chúng ta khi chúng ta đặt Ngài lên trên hết. Không nhất thiết là Ngài sẽ ban cho mọi điều chúng ta muốn nhưng Ngài sẽ chăm sóc chúng ta (xem II Cô 9:8).⁴

ĐỀ RA MỤC TIÊU

- Hãy đề ra những mục tiêu cụ thể cho cuộc sống của bạn phù hợp với nguyên tắc Thánh Kinh.

Dưới đây thêm một số hướng dẫn theo Kinh Thánh:

1. Hãy đặt Đức Chúa Trời lên trên hết.

"Mê tham tiền bạc" là sai lầm. Không nên coi trọng vật chất hơn thuộc linh. Chỉ vì lợi lộc, uy tín và quyền lực riêng mà tích lũy tiền bạc là tội lỗi.

2. Phải chân thật.

Thâu tóm tiền bạc bằng những cách dối trá hoặc bất lương là vi phạm luật của Đức Chúa Trời.

3. Hãy giúp đỡ người khác.

Cơ Đốc nhân nên sử dụng của cải của mình để chăm lo cho các Cơ Đốc nhân khác là những người có nhu cầu.

4. Phải cần mẫn.

Cơ Đốc nhân không được lười biếng, vô trách nhiệm và sống dựa vào người khác. Sống như vậy là tội lỗi (xem II Tê 3:10).

SUY NGẪM VÀ CÙNG NHAU TẶNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây được soạn cho nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Vì sao người ta cảm thấy khó chịu khi nghe giảng về tiền bạc?
2. Làm sao duy trì được những động cơ trong sạch một khi chúng ta tính chuyện tích lũy của cải?
3. Khi nào "đầy đủ" trở nên đủ đầy?
4. Trong vấn đề tiền bạc điều gì cảm dỗ bạn mạnh mẽ nhất?
5. Trong các nguyên tắc của Kinh Thánh về vấn đề dâng hiến, bạn vi phạm nguyên tắc nào nhiều nhất? Bạn có vui lòng chia sẻ với chúng tôi sự thể này để cầu nguyện không?
6. Để trở nên Cơ Đốc nhân rộng rãi, bạn nhắm đến những mục tiêu nào?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Hãy viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài học này:

Chú thích:

1. Kết quả của việc học Kinh Thánh này được xem lại trong hai quyển sách do Gene A. Getz có tựa đề *A Biblical Theology of Material Possessions* (Thánh Kinh Thần Đạo Về Vấn Đề Của Cái) và *Real Prosperity* (Thịnh Vượng Đích Thực), Chicago: Nhà Xuất Bản Moody, 1990).
2. Muốn biết về quan điểm Kinh Thánh đối với chuyện mang công mắc nợ, và mắc nợ lúc nào là thiếu khôn ngoan và không thích đáng thì xem một trong những bài nghiên cứu sâu sắc sau đây về những điều Kinh Thánh dạy đối với sự sở hữu vật chất. *Material Possessions* (Sở Hữu Vật Chất), tr. 263-279; và *Real Prosperity* (Thịnh Vượng Đích Thực), tr. 131-142, của Gene A. Getz.
3. *The Walk* (Bước Đi), của Gene A. Getz (Nashville: Nhà Xuất Bản Broadman và Helman, 1994), tr. 151.
4. Muốn nghiên cứu sâu thêm về những nguyên tắc này xin đọc *Material Possessions* (Sở Hữu Vật Chất), tr. 208-211, 213-215, 219-220, 229-232; và *Real Prosperity* (Thịnh Vượng Đích Thực), tr. 46, 87, 118, 120-121, 123; của Gene A. Getz.

Phản Chiếu Hình Ảnh CHA THIÊN THƯỢNG

Vì thế, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ, tiết độ, tự chủ, khả kính, hiếu khách, có tài dạy dỗ, không nghiện rượu hoặc hung bạo, nhưng là người hiền hòa, không hay gây gỗ, không tham tiền, **khéo quản trị gia đình mình, dạy dỗ con cái biết vâng phục với tất cả lòng tôn kính.**

— I TIMÔ-THÊ 3:2-4

CHA THIÊN THƯỢNG CỦA TÔI

Các con của tôi bây giờ đã khôn lớn, nhưng không bao giờ tôi quên được cuộc tranh luận sôi nổi giữa hai con gái của tôi, một lên bốn và một lên năm, mà tôi nghe lỏm được vào một ngày nọ trong phòng khách.

16

Tôi đứng trong nhà bếp nhưng hai bé không biết tôi đang lắng nghe chúng. Đứa nhỏ này ra một ý bất ngờ và nói đứa lớn rằng: "Ê, Rene nè, Đức Chúa Trời là Cha Thiên Thượng của chúng ta". Đứa lớn là đứa luôn luôn có vẻ triết lý, không biết nên bình luận như thế nào về ý kiến này, thế là cuộc tranh luận tiếp tục. Robyn khẳng định: "Đúng mà, Ngài là Cha của chúng ta ở trên trời".

Tôi giết mình, vì tình linh tôi vỡ lẽ là hình ảnh về Đức Chúa Trời trong trí các con tôi chính là tôi. Thật là một ý nghĩ đáng kinh sợ. Không cần phải nói, lập tức ngay tại chỗ đó, tôi quyết tâm sống theo gương của Chúa Giê-su Cơ Đốc đối với con cái để giúp chúng nhận định đúng về Cha Thiên Thượng về phương diện tri thức cũng như tình cảm.

HÌNH ẢNH TINH THẦN HAY LÀ THỰC TẠI?

Hình ảnh người cha là một thực tại quan trọng trong Kinh Thánh cũng như trong tâm lý. Sigmund Freud là người đầu tiên nhận thức điều này, nhưng ông đưa ra những kết luận sai vì ông không tin Đức Chúa Trời của Kinh Thánh. Giả định của ông căn cứ vào thế giới tự nhiên, do đó ông kết luận bởi vì con người có vẻ cần nương tựa vào một hệ thống siêu nhiên, cho nên hình ảnh của Đức Chúa Trời chẳng qua chỉ là một hình ảnh do họ truyền phóng ra để đáp ứng nhu cầu của mình về một người cha. Ông tin rằng Đức Chúa Trời chỉ hiện hữu trong tâm trí của con người, phản ánh sự bất an của họ. Nói cách khác Đức Chúa Trời là hình ảnh tinh thần để thoả mãn nhu cầu tâm trí và tình cảm của họ.

Quan điểm của Freud về Đức Chúa Trời không đúng. Nhưng những nhận xét của ông là đúng bởi vì qua cha mẹ, đặc biệt là cha của chúng ta mà chúng ta hình thành một số những ý nghĩ về Đức Chúa Trời là Đáng thật sự hiện hữu. Bởi vì chúng ta dạy con cái chúng ta rằng Đức Chúa Trời là *Cha trên trời*, nên chẳng bao lâu, tương tự như con gái của tôi, chúng liên tưởng cha chúng nó với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là thần linh vĩnh cửu và vô hình đối với trẻ con, lần hồi trong tâm trí của chúng Ngài bắt đầu có những đức tính tương tự như người cha trên đất. Nếu cha trên đất của trẻ tốt và yêu thương thì trong ý thức của trẻ Đức Chúa Trời cũng tốt và yêu thương như vậy. Nếu cha trên đất lạnh nhạt và tàn nhẫn thì Đức Chúa Trời cũng như vậy thôi.

NHỮNG VẾT SỌ TRONG TÂM HỒN

Tôi nhớ khi tôi chia sẻ về Chúa Giê-su cho một cô từng bị người cha cưỡng hiếp. Cũng như trong mọi trường hợp khác, kinh nghiệm khiếp đảm đó để lại trong tâm hồn cô những nỗi kinh hoàng sâu đậm. Những cảm xúc thù hận vẫn thường sôi trào trong tâm hồn cô.

Khi tôi chia sẻ Phúc Âm cho cô, giải nghĩa rằng cô có thể trở thành

Cơ Đốc nhân bằng cách tiếp nhận Chúa Giê-su Cơ Đốc làm Cứu Chúa của cô. Cô bằng lòng để tôi hướng dẫn cầu nguyện, như thường lệ tôi yêu cầu cô lặp lại theo tôi lời cầu nguyện. Tôi bắt đầu cầu nguyện: "Lạy Cha Thiên Thượng, con tạ ơn Ngài đã sai Chúa Giê-su Cơ Đốc làm Cứu Chúa của con."

Cô yên lặng, tôi đoán chừng cô hiểu lắm những điều tôi yêu cầu nên tôi hỏi: "Có điều gì cô chưa rõ không?"

Cô không trả lời. Cuối cùng cô nói: "Tôi không thể nói câu đó! Nghĩa là tôi không thể dùng từ đó."

Tôi chợt hiểu rằng cô không thể thốt lên tiếng "Cha". Trước đó cô đã dốc đổ câu chuyện khủng khiếp của cô. Tự thân từ "cha" đủ gợi lại những kinh nghiệm kinh hoàng với cha cô khi cô còn nhỏ. Không cần phải nói, sau đó khi chúng tôi cầu nguyện với nhau, tôi đã tránh sử dụng từ "cha" vào giờ phút đó trong cuộc đời của cô.

Mới đây, nhiều năm sau, tôi có dịp nói chuyện với cô này trong buổi tiệc sinh nhật của cô. Tôi hỏi: "Cô còn nhớ khi đó cô không thể thốt lên từ "cha" hay không?" Cô mỉm cười và gật đầu. Giờ đây, sau những năm được chữa lành về phần thuộc linh và tình cảm, cô có thể xưng Đức Chúa Trời là Cha Thiên Thượng của cô. Hình ảnh về cha trong tâm trí và tình cảm của cô đã thay đổi, giờ đây cô đã hiểu đúng cương vị làm cha là như thế nào.

KHÉO QUẢN TRỊ GIA ĐÌNH

Ông Phao-lô viết rõ trong thư gửi cho Ti-mô-thê và Tích rằng dấu hiệu của sự trưởng thành hoặc chưa trưởng thành nơi một người nam là phong cách đương sự thể hiện cương vị làm cha trong gia đình. Đặc biệt là con cái của đương sự phản ánh mức độ đương sự thực hiện thiên chức mà Đức Chúa Trời giao phó. Nếu đương sự trưởng thành, thì theo như ông Phao-lô viết cho Ti-mô-thê, đó là người "khéo quản trị gia đình mình, dạy dỗ con cái biết vâng phục với tất cả lòng tôn kính" (I Ti 3:4). Ông Phao-lô bảo Tích rằng người cha đó có "con cái đều tin Chúa chứ không bị tố cáo là trụy lạc hay ngỗ nghịch" (Tích 1:6).

Mối Tương Đồng Giữa Cương Vị Làm Cha và Mục Sư

Tôi biết một hội thánh nọ có một vị lãnh đạo thuộc linh chính. Dứt khoát là gia đình của ông không đạt những yêu cầu mà ông Phao-lô

nêu ra trong I Ti-mô-thê chương 3 và Tích. Ông có hai con gái đã lập gia đình (cả hai đều xưng mình là Cơ Đốc nhân) nhưng cả hai đều phạm tội tà dâm, còn con trai của ông là tay nghiện rượu nổi tiếng trong thành phố và là cả một nỗi tủi hổ nhục nhã. Vậy mà ông vẫn tiếp tục cố gắng quản nhiệm hội thánh.

Đúng như ước đoán kết quả là thất bại tang thương. Hội thánh liên tục gặp phải nhiều trục trặc. Hội chúng tỏ ra không tín nhiệm ông, họ bình phẩm, nói xấu và biểu hiện đủ chuyện xác thịt.

Khi quan sát tình trạng này tôi thấy vị mục sư cố gắng quản trị hội thánh theo cách ông quản trị gia đình. Ông ta tỏ ra không hay biết gì về các nan đề và làm như không hề có chuyện gì cả. Khi phương thức "đà điều rúc đầu vào cát" không có hiệu quả, ông chủ trương bắt cả hai tay chứ không giữ vững một lập trường. Ông nhận biết thế nào là tội lỗi, là sai lầm nhưng ông không hành động theo. Ông tìm cách làm hài lòng mọi người, nhưng rốt cuộc ông chẳng làm hài lòng một ai cả. Không ai còn kính trọng ông trong cương vị một nhà lãnh đạo thuộc linh nữa. Mối tương quan giữa gia đình ông và hội thánh là rõ lắm. Khi gia đình hỗn loạn thì hội thánh cũng vậy thôi.

Kiểm Nghiệm Chính Xác

Sứ đồ Phao-lô xem một gia đình nề nếp là thước đo chính xác về mức độ trưởng thành của một người nam và khả năng của đương sự trong công tác điều dắt các Cơ Đốc nhân khác. Khi toàn thể gia quyến của đương sự trọn lòng với Chúa Giê-su Cơ Đốc thì bạn có thể tin chắc rằng đương sự đã trưởng thành về mặt thuộc linh và tâm lý. Nhưng khi trưởng hợp không phải như vậy và đương sự lại được bổ nhiệm làm lãnh đạo thuộc linh thì hội thánh sẽ gặp phải những nan đề tương tự những nan đề trong gia đình ông ta. Chính sự nhu nhược nơi người chồng và người cha khiến cho đương sự trở thành nhà lãnh đạo kém cỏi trong hội thánh. Hơn nữa, nếu vốn là một người kém cỏi trong cương vị chủ gia đình mà đương sự lại đảm nhận công tác lãnh đạo hội thánh, thì chính gia đình của đương sự càng tỏ ra không kính trọng đương sự, và sự việc này sẽ gây ra những nan đề còn to tát hơn những nan đề đã xảy ra trong gia đình của đương sự.

MỤC TIÊU CHO MỖI NGƯỜI NAM CƠ ĐỐC

Có một gia đình nề nếp phải là mục tiêu cho mỗi nam người Cơ Đốc.

Là Chồng

Chúng ta phải yêu thương vợ "như Đức Cơ Đốc yêu hội thánh và hiến thân Ngài vì Hội Thánh" (Êph 5:25). Là chồng, chúng ta "hãy lưu ý rằng họ là phái yếu. Hãy tôn trọng vợ mình vì anh chị em cùng họ thừa hưởng ân phúc sự sống" (I Phê 3:7). Ông Phê-rô còn cảnh cáo rằng, nếu chúng ta cư xử như vậy đối với vợ thì lời cầu nguyện của chúng ta sẽ bị trở ngại.

Là Cha

Chúng ta đừng bao giờ chọc tức con cái của chúng ta, nhưng "hãy dưỡng dục chúng theo kỷ luật và giáo huấn của Chúa" (Êph 6:4). Ông Phao-lô đã minh họa ý này bằng chính chức vụ của ông. Khi viết thư cho tín hữu tại Tê-sa-lô-ni-ca, ông Phao-lô nhắc họ rằng ông đã giúp đỡ họ như "cha với con" (I Tê 2:11). Ông phục vụ từng cá nhân bằng cách "khuyến khích, an ủi mỗi người" và việc này chứng tỏ ông chủ trương như thế nào về chức vụ của người cha đối "với mỗi người... như cha với con". Những người cha Cơ Đốc không chỉ chăm sóc gia đình nhưng còn nuôi nấng dạy dỗ từng người con. Mỗi người con có nhân cách khác nhau. Cần chú trọng đến từng người tùy theo "xu hướng thiên nhiên" của từng người. Tôi tin rằng đây là ý của câu châm ngôn sau đây:

"Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo; dầu khi nó trở về già, cũng không hề lìa khỏi đó" (Châm 22:6).

MỘT SỐ HIỂU LÀM NGHIÊM TRỌNG

Thật dễ giải nghĩa sai ý của ông Phao-lô khi ông dạy rằng một người đàn ông trưởng thành là người "dạy dỗ con cái biết vâng phục với tất cả lòng tôn kính" (I Ti 3:4). Do đó chúng ta hãy xem xét những điều ông Phao-lô không nói đến.

- Ông Phao-lô không nói rằng cần phải có con cái mới được lãnh đạo thuộc linh trong hội thánh.

Cá nhân tôi, tôi không tin rằng ông Phao-lô có ý nói phải lập gia đình rồi mới được làm mục sư. Nếu ông Phao-lô có ý nói như thế thì ông tự loại mình ra khỏi chức vụ đó rồi, vì dường như ông chẳng hề lập gia đình. Trái lại ý của ông đơn giản là nếu một ông đã lập gia đình và nếu đương sự có con cái thì phải có một gia đình nề nếp. Dĩ nhiên, như

vậy nếu một người lãnh đạo thuộc linh trước khi có gia đình và sau đó không đạt được các tiêu chuẩn của ông Phao-lô thì người đó không đủ tư cách tiếp tục lãnh đạo thuộc linh trong hội thánh.

- **Ông Phao-lô không có ý nói về trẻ thơ.**

Có nhiều từ được sử dụng để mô tả "con trẻ" trong Tân Ước. Từ mà ông Phao-lô sử dụng trong hai thư gửi cho Ti-mô-thê và Tít là từ tổng quát "con cái". Từ này có thể dùng để nói về trẻ con, nhưng toàn văn mạch cho thấy rõ ông Phao-lô có ý nói về con cái đã lớn khôn.

Trụỵ Lạc hoặc Ngổ Nghịch

Sau này trong thư gửi cho Ti-mô-thê, ông dùng cùng một từ để nói về "con cái trưởng thành" có trách nhiệm cung cấp cho cha mẹ những nhu cầu vật chất (I Ti 5:4). Trong thư gửi cho Tít, ông Phao-lô dùng từ này với ý nghĩa đặc biệt hơn, ông nói rằng một người được chọn làm nhà lãnh đạo thuộc linh phải có "con cái điều tin Chúa chứ không bị tố cáo là trụỵ lạc hay ngổ nghịch". (Tít 1:6). "Trụỵ lạc" hoặc "ngổ nghịch" là nếp sống phóng đảng và vô luân chỉ có thể xảy ra nơi những đứa con đã lớn.

Các Con Trai của Ông Hê-li

Ông Hê-li là một trường hợp điển hình trong Cựu Ước minh họa cho những điều ông Phao-lô nói đến. Cả hai con trai của ông đều là những thanh niên trưởng thành "chẳng nhận biết Đức Giê-hô-va" (I Sa 2:12). Cả hai đều đòi bại và "gây cho người ta khinh bỉ các của tế lễ dâng cho Đức Giê-hô-va" (I Sa 2:17). Do đó, Đức Chúa Trời đã lên án cả ông Hê-li lẫn hai người con trai. Chúng ta thấy các con trai của ông tự chuốc lấy sự rủa sả còn Hê-li bị Chúa sửa trị vì ông "biết tánh nét quái gở của các con trai mình mà không cấm" (I Sa 3:13).

- **Ở đây ông Phao-lô không đề cập đến khuôn mẫu phát triển và lớn lên bình thường của trẻ.**

Tất cả thiếu nhi lẫn thiếu niên, đều trải qua những thời kỳ tăng trưởng tự nhiên. Một số người kết luận rằng khi trẻ em và thanh thiếu niên trải qua các giai đoạn tự nhiên này và tìm cách xây dựng tính cách riêng của mình, các em sinh tật "ngổ nghịch" mà ông Phao-lô mô tả trong chương này. Sự thật là có sự khác biệt đáng kể giữa các giai đoạn tạm thời này và loại thái độ cùng hành động mà ông Phao-lô đề cập đến.

Vì hiểu lầm, nên nhiều vị lãnh đạo thuộc linh đã trách phạt con cái

của mình quá nghiêm khắc để bảo vệ tiếng tốt của mình. Họ ráng ép con cái vào một hành vi mẫu mực hầu cho chính mình họ—là lãnh đạo thuộc linh—không bị các Cơ Đốc nhân khác trong hội thánh phê bình.

Mẫu Mực Quá Đáng Sinh Ngổ Nghịch

Trẻ con bực tức khi người lớn đòi hỏi các em phải mẫu mực hơn chỉ vì cha mẹ các em là người lãnh đạo thuộc linh trong hội thánh. Các em thật sự bực tức khi người lớn bảo rằng các em phải tốt để cha mẹ được khen là tốt. Rốt cuộc động viên các em theo kiểu này sẽ kéo theo những dạng phản hồi tai hại. Khi trẻ trưởng thành, áp lực này có thể gây ra dạng ngổ nghịch mà ông Phao-lô đề cập đến trong thư gửi cho Ti-mô-thê và Tít.

Đòi Hỏi Đạt Hành Vi Chuẩn Có Thể Gây Tai Hại

Một mục sư là bạn của tôi, tình cờ nghe một trưởng lão trong hội thánh quở trách con trai của ông. Đang khi khiển trách cậu này vị trưởng lão nói rằng: "Vì em là con của mục sư nên tôi kỳ vọng nơi em nhiều hơn thế nữa."

Bạn tôi là một Cơ Đốc nhân trưởng thành và nhân hậu lập tức gặp riêng vị trưởng lão, bằng lời lẽ thẳng thắn và yêu thương tỏ với vị trưởng lão rằng ông không bao giờ muốn tái diễn cách quở trách đó nữa.

Bạn tôi không có ý binh vực hành vi sai quấy của con mình. Trái lại, ông không muốn con trai ông nghĩ rằng nó phải đạt hành vi chuẩn chỉ vì nó là con mục sư.

Ông nói: "Nếu con trai tôi sai quấy, xin cho tôi biết, tôi sẽ sửa phạt nó. Nếu tôi không có mặt để sửa dạy nó ngay thì đừng dùng địa vị của tôi làm một thứ vũ khí chống lại nó."

- **Ông Phao-lô không có ý nói về người có một gia đình toàn hảo.**

Không có một hội thánh nào toàn hảo. Cũng vậy, không có một gia đình nào toàn hảo. Không có một người chồng hoặc người cha nào toàn hảo, cũng như không có một người vợ hoặc một người mẹ nào toàn hảo. Tất cả các Cơ Đốc nhân đều có những nan đề trong cuộc sống gia đình của họ. Sa-tan chủ động trong việc này. Bao lâu chúng ta còn sống trên đời này, chúng ta còn là nạn nhân của sự không toàn hảo.

Đương nhiên chúng ta cần nỗ lực để xây dựng một gia đình phản ánh nếp sống của Chúa Giê-su Cơ Đốc. Cũng như mỗi Cơ Đốc nhân

đều ở trong tiến trình càng trở nên giống Chúa Giê-su Cơ Đốc hơn, thì mỗi gia đình cũng phải ở trong tiến trình càng ngày càng giống như Chúa Giê-su Cơ Đốc hơn. Đây cũng là những điều ông Phao-lô nghĩ đến khi ông viết cho các tín hữu tại Ê-phê-sô:

“Cho đến khi tất cả chúng ta đạt đến sự hợp nhất trong đức tin và sự hiểu biết Con của Đức Chúa Trời, tiến đến mức trưởng thành, phát triển đến tầm thước vóc dáng đầy trọn của Đức Cơ Đốc” (Êph 4:13).

• **Ông Phao-lô không nói về chuyện làm một doanh nhân thành công.**

Đáng tiếc là nhiều Cơ Đốc nhân sai lầm khi thẩm định khả năng lãnh đạo thuộc linh của một người dựa trên việc đương sự điều hành, và quản trị công việc làm ăn hiệu quả ra sao, năng lực và tình khôn ra sao và lợi nhuận là bao nhiêu.

Suốt những năm qua tôi nhận thấy một điều rất có nghĩa lý. Thông thường ông nào “khéo quản trị gia đình” cũng sẽ quản trị tốt “chuyện làm ăn”. Nhưng ngược lại thì không phải luôn luôn là như vậy. Trong nhiều trường hợp tôi nhận thấy có ông điều hành tốt công việc kinh doanh nhưng gia đình của ông ta lại tan rã.

Ông Phao-lô muốn nói với chúng ta rằng đường lối một người nam dẫn dắt gia đình cho chúng ta một phương cách kiểm nghiệm chính xác sự tăng trưởng của ông ta. Nhờ tài quản trị và độ nhạy bén cao trong việc kinh doanh một số ông đã xây dựng nên cơ đồ tài chính kết sù. Nhưng trong cuộc sống gia đình những người này, họ không biết ăn nói truyền đạt tư tưởng một cách hiệu quả với vợ con mình. Trong nhiều trường hợp vì quá bận điều hành công việc kinh doanh, nên họ không dành thời gian để làm chồng và làm người cha tốt. Nhưng dù gì đi nữa, chắc chắn những mẫu người này sẽ không được chấm đậu về mặt thử nghiệm “trưởng thành thuộc linh” căn cứ theo bảng kiểm tra mà ông Phao-lô đề ra trong các thư tín mục vụ của mình.

• **Ông Phao-lô không nói về người có khả năng điều hành công việc hội thánh tốt ra làm sao.**

Một số mục sư, giáo sĩ và các vị tín hữu lãnh đạo nổi tiếng vì những thành quả của họ trong chức vụ. Họ xây dựng nhiều nhà thờ đồ sộ, họ đưa dắt vô số người đến với Chúa Giê-su Cơ Đốc và tỏ ra năng động trong mọi công tác thực hiện cho Chúa. Nhìn bề mặt họ là những nhà

lãnh đạo Cơ Đốc thành công. Nhưng buồn thay gia đình của họ tan vỡ.

Xảy ra tình trạng này vì họ thường xuyên bỏ mặt vợ con. Trong một số trường hợp con trai và con gái của họ khi lớn lên bỏ Chúa Giê-su Cơ Đốc và không thích những công việc của hội thánh vì chính những công việc đó khiến cho cha mẹ của chúng không gần gũi chúng.

Tôi cũng thấy có trẻ tỏ ra công phần khi thấy cha mẹ đạo đức giả. Các em biết trong gia đình họ không sống theo lẽ thật mà họ giảng dạy trong hội thánh.

Kinh Nghiệm Giữa Bốn Bức Tường

Tương đối chúng ta dễ phỉnh gạt người khác về mức độ thiêng liêng của mình. Nhưng chúng ta không thể lừa gạt vợ con chúng ta. Họ sống với chúng ta 24 giờ một ngày, 7 ngày trong một tuần. Kinh nghiệm của họ đối với chúng ta là kinh nghiệm giữa “bốn bức tường”. Họ biết chúng ta thật sự như thế nào. Khi lời chúng ta giảng dạy không đi đối với những mối tương quan của chúng ta trong gia đình, thì chúng ta gặp phải những rắc rối nghiêm trọng đối với con cái. Hiểm họa đang đe dọa là chúng ta xua đuổi con cái rời xa Chúa Giê-su Cơ Đốc là Đấng mà chúng ta muốn chúng phụng vụ.

• **Ông Phao-lô không dạy rằng một vị lãnh đạo thuộc linh phải từ nhiệm nếu không thành công 100 phần trăm trong chức vụ.**

Trước hết không một ai trong chúng ta thành công 100 phần trăm. Các gia đình kính sợ Chúa vẫn chịu làn sóng ảnh hưởng từ bên ngoài y như những gia đình khác, vì gia đình chúng ta không phải là những hòn đảo cô lập. Dù chúng ta cố gắng hết sức trong trách nhiệm làm cha mẹ, con cái của chúng ta khi lớn lên đôi khi chọn những chuyện ngoài ý muốn của Đức Chúa Trời.

Sự Thê Này Có Thể Xảy Ra Cho Bất Cứ Ai

Tôi biết một mục sư đồng lao phát hiện một trong các con của ông lặn hụp trong một nếp sống vô đạo đức. Đáng buồn là nhiều người trong hội thánh biết chuyện trước ông nhưng không ai kể lại cho ông cả. Họ chỉ lo chỉ trích sau lưng ông thôi.

Khi tôi gặp ông, ông và vợ rất đau buồn về tình trạng này. Họ tự hỏi có nên từ bỏ chức vụ hay không. Khi trò chuyện với họ tôi thấy lộ rõ một chuyện, đó là tất cả con cái trong gia đình đều sống tốt, và cũng đau buồn về chuyện ngộ nghịch của người chị em ruột thịt. Chuyện

càng rối rắm hơn, vì ông này cư trú tại địa phương khá lâu nên hành động của con gái làm ông bị tai tiếng.

Tôi khuyên ông và gia đình nên dời đi sống tại một nơi khác, là nơi mà không một ai biết gì về người con lầm lạc của ông để bắt đầu một chức vụ mới. Ông làm theo lời khuyên của tôi, và cùng lúc đó nhờ một nhóm các Cơ Đốc nhân trưởng thành thân cận cầu nguyện thay cho con gái ông.

Không những ông này thành công trong chức vụ mới, mà cô con gái cũng trở lại sống cho Chúa Giê-su Cơ Đốc. Tôi nhớ một ngày nọ, khi đã trưởng thành cô đứng lên trong nhà thờ công khai tạ ơn Đức Chúa Trời vì cha mẹ cô—dù không chấp nhận tội lỗi của cô—không bao giờ từ bỏ cô.

HÀNH ĐỘNG

Những đề nghị dưới đây được biên soạn nhằm giúp bạn trở nên người chồng và người cha tốt để tạo được một "gia đình nề nếp".

Sự Tôn Trọng Chiếm Đoạt Được

- **Chúng ta không thể yêu cầu hoặc bắt buộc người khác tôn trọng hoặc yêu thương chúng ta.**

Những người cha có con cái biết tôn kính cha mẹ là những người xây dựng được mẫu gia đình này. Không phải là họ không dạy con cái điều đúng điều sai nhưng việc giáo dục của họ đặt cơ sở trên chính nếp sống theo Chúa trung thành nhất quán của họ. Họ không "chọc tức con cái mình" (Êph 6:4). Họ không cáu gắt với con cái, khiến chúng nản lòng (xem Cô 3:21). Họ phục vụ theo mẫu mực mà ông Phao-lô đã viết cho các tín hữu tại Ê-xa-lô-ni-ca:

"Có anh chị em và Đức Chúa Trời làm chứng, chúng tôi đã sống giữa anh chị em, là những tín hữu một cách thanh sạch, công chính và không có gì đáng trách. Anh chị em cũng biết rằng chúng tôi đã đối xử với mỗi người trong anh chị em **như cha với con**. Chúng tôi đã khuyến khích, an ủi và nài xin anh chị em sống xứng đáng với Đức Chúa Trời, Đấng kêu gọi anh chị em vào Vương Quốc Ngài và hưởng vinh quang với Ngài" (I Tê 2:10-12).

Xin Tha Thứ

- **Nếu bạn có lỗi với con cái hãy xin chúng tha thứ cho bạn.**

Tôi nhớ lại một lần kia sau giờ thờ phượng ở nhà thờ, con trai tôi mời bạn nó về nhà. Lúc đó cả hai đứa vào khoảng tám tuổi. Cơm trưa sắp dọn lên vẫn còn đủ thì giờ cho chúng ra sân chơi. Tôi dặn dò Kenton kỹ càng rằng không được đi xa để có thể nghe tiếng tôi gọi vào dùng bữa.

Ít phút sau, tôi ra cửa gọi nhưng không có tiếng trả lời. Tôi đi vòng quanh nhà và gọi đi gọi lại nhưng vẫn không có tiếng trả lời. Thành thật mà nói tôi bắt đầu nổi giận. Có vẻ như là chúng không vâng lời một cách trắng trợn. Rõ ràng là tôi đã mấy lần căn dặn: "Con đừng đi quá xa để khi ba gọi con có thể nghe thấy."

Nhận Định Làm Lẫn

Ngay lúc đó tôi quyết định việc phải làm. Chúng tôi bắt đầu dùng bữa. Khoảng 10 phút sau Kenton và bạn nó vào nhà. Tôi rời khỏi bàn bảo con tôi về phòng của nó, đóng cửa lại và cho nó một trận đòn đích đáng mà không cần giải thích nhiều, vì xét cho cùng tôi đã căn dặn nó rõ ràng. Ngoài ra, tôi không thêm nghe những điều nó cố giải bày trong khi bị đòn.

Khi tôi rời khỏi phòng của Kenton, vợ tôi bối rối kéo tôi ra riêng và cho tôi biết rằng tôi nhận định sai rồi. Lúc này Kenton cố giải thích cho tôi rằng mẹ có dạy nó một điều cần thiết. Đó là Kenton phải quan tâm đến bạn và hết lòng làm vui lòng bạn trong thời gian bạn chơi ở nhà mình.

Sự việc diễn tiến sau đó là bạn nó muốn men theo con đường nhỏ đưa xuống một khe suối nhỏ. Kenton muốn thực hiện lời mẹ dạy nên đã làm theo ý bạn nó. Theo cách của nó, nó cố gắng thể hiện lòng hiếu khách và đặt ước muốn của bạn lên trên hết. Sau này tôi vỡ lẽ ra là nó cố gắng giải thích với tôi lúc đó nhưng tôi đã không chịu nghe.

Tôi Biết Mình Phải Làm Gì

Lòng tôi thật ân hận và hổ thẹn. Mấy lần tôi xin Kenton tha lỗi cho tôi. *Thứ nhất*, tôi hiểu lầm nó vì không chịu nghe nó nói. *Thứ hai*, tôi làm mất mặt nó trước mặt bạn của nó và có lẽ điều này làm cho nó đau đớn nhiều hơn là bị đòn. *Thứ ba*, tôi đã để cho cơn giận ngăn cản tôi nhận định chính xác. Nếu sáng suốt thì lẽ ra tôi nên thảo luận với vợ tôi trước khi hành động.

Chắc bạn cũng đoán rằng, Kenton tha thứ cho tôi. Sự thật là sau đó, cha con chúng tôi bàn bạc với nhau về chuyện này nhiều lần. Trong khi chuyện trò với nhau tôi nhận thấy rõ là Kenton có ý định và động cơ tốt. Nó bị kẹt giữa hai quyền lực và vào lúc đó theo ý nó điều mẹ chỉ dạy chiếm phần quan trọng hơn.

Một Bài Học Đáng Giá

Trải qua nhiều năm tôi học biết rằng cần phải cố gắng mới hiểu được con cái. Về chuyện này vợ tôi chỉ dẫn cho tôi nhiều hơn hết. Chúng ta phải lắng nghe con cái nói. Không nên quá bận tâm với thế giới và nhu cầu riêng của mình đến nỗi không biết tới những điều đang diễn ra trong tâm trí của con cái. Nếu chúng ta không biết và không hiểu chúng, chúng ta sẽ không thể quyết định thỏa đáng, ngay cả trong vấn đề sửa phạt chúng.

Đáng buồn là chúng ta ai nấy đều mắc phải những sai lầm. Nếu bạn sai lầm hãy xin con cái của bạn tha thứ cho bạn. Bạn sẽ kinh ngạc đối với phản ứng của chúng. Trong một số trường hợp chúng bị tổn thương quá nghiêm trọng nên có thể sẽ không đáp ứng như bạn mong mỏi. Trong những tình huống đó bạn đã làm hết nhiệm vụ của bạn. Bạn hãy tiếp tục yêu thương chúng và hy vọng một ngày nào đó chúng sẽ đáp lại nỗ lực làm hòa của bạn.

Hỏi Ý Kiến Vợ

- Nhờ vợ của bạn giúp bạn nhận định tư cách làm chồng và làm cha của bạn.

Những câu hỏi sau đây giúp bạn trong việc này:

1. Làm thế nào để tôi có thể làm chồng tốt hơn? Tôi có những điểm mạnh nào? Tôi có thể trau dồi thêm những lãnh vực nào?
2. Làm thế nào tôi có thể làm cha tốt hơn? Tôi có những điểm mạnh nào? Tôi cần phải cải thiện những lãnh vực nào?

Tham Khảo Kinh Thánh

- Nghiên cứu kỹ phân đoạn Kinh Thánh dạy cách làm chồng, làm cha tốt.

Riêng tôi đã tìm thấy hai phân đoạn Kinh Thánh đặc biệt hữu ích. Phân đoạn thứ nhất giúp tôi làm chồng tốt; phân đoạn thứ hai giúp tôi làm cha tốt.

Yêu Vợ Tôi Như Đấng Cơ Đốc Yêu Tôi

“Hãy có cùng một tâm tình như Đức Cơ Đốc Giê-su đã có. Vì Ngài vốn có bản thể Đức Chúa Trời là điều phải nắm giữ. Nhưng chính Ngài tự bỏ mình, mang lấy bản thể của một tôi tớ, trở nên giống như loài người, có hình dạng như một người. Ngài tự hạ mình xuống, chịu vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên thập tự giá” (Phi 2:5-8).

Làm Người Cha Tốt

“Người phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. Các lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở lại trong lòng người; khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con-cái người, và phải nói đến, hoặc khi người ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc người nằm, hay là khi chỗi dậy. Khá buộc nó trên tay mình như một dấu, và nó sẽ ở giữa hai con mắt người như ấn chỉ; cũng phải viết các lời đó trên cột nhà, và trên cửa người” (Phục 6:5-9).

Đề Ra Các Mục Tiêu

- Hãy đề ra các mục tiêu cụ thể để phát huy nếp sống tốt cho gia đình.

Trước hết hãy đặt các mục tiêu này trên cơ sở nguyên tắc Thánh Kinh, và rồi trên các nhu cầu thực tế đã lộ rõ trong bài học này. Nhớ cùng với vợ của bạn trù liệu và đề ra các mục tiêu. Hãy cùng nhau cầu nguyện cho các nhu cầu trong gia đình của bạn. Trong một số lãnh vực, có thể bạn cũng muốn các con tham gia giúp bạn xây dựng các mục tiêu này. Được vậy, bạn có thể thu hút toàn gia đình quây quần bên nhau. Để cảm thấy mình thuộc về một kế hoạch một khi bạn có cơ hội tham gia lập kế hoạch.

SUY NGÃM VÀ CÙNG NHAU TẶNG TRƯỞNG

Các câu hỏi sau đây được biên soạn để thảo luận nhóm sau khi học chương này:

1. Theo bạn những lãnh vực nào là quan trọng nhất mà nam giới cần ra soát lại để trở thành những người chồng và người cha tốt hơn?
2. Bạn có thể chia sẻ một số bước mà bạn đã thực hiện để làm chồng và cha tốt hơn hay không?
3. Có trường hợp nào bạn đã hành xử không đúng tư cách của một người chồng hoặc một người cha. Rồi sau khi xin lỗi vợ, con, bạn chứng kiến mối quan hệ trong gia đình có những chuyển biến tốt. Bạn có thể kể lại kinh nghiệm đó không?
4. Có vấn đề cụ thể nào bạn muốn nêu ra để xin cầu thay cho gia đình của bạn không?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt tới sau khi học bài này:

YÊU NHỮNG ĐIỀU TỐT LÀNH

Vi được quản lý nhà Đức Chúa Trời, giám mục phải là người không chỗ trách được, chứ không nóng tính, đam mê, ghiền rượu, tàn bạo, tham lợi phi nghĩa, nhưng là người hiếu khách, **thích làm việc thiện.**

—TÍCH 1:7,8

Từ Hy-lạp *philagathos* được dịch là "yêu những điều tốt lành". Khi ông Phao-lô dùng từ này để diễn tả sự trưởng thành, ông muốn mô tả một người nam biết dành ưu tiên việc này trong đời của mình để thông công với "người lành", ao ước "những việc lành" và tham gia vào những sinh hoạt phản ánh ý muốn tốt lành và trọn vẹn của Đức Chúa Trời.

17)

THIỆN KHÁC VỚI ÁC

Mở Thánh Kinh Phù Dẫn và tra xem các từ "thiện" và "ác", bạn sẽ thấy không những hai từ này được dùng nhiều lần trong Kinh Thánh mà còn xuất hiện dưới những hình thức tương phản nhau. Chúng ta thấy sự tương phản này trước khi A-đam và Ê-va bất tuân

Đức Chúa Trời và đưa tội lỗi vào trong thế gian. Đức Chúa Trời đã dựng nên một cây giữa vườn Ê-đen gọi là "cây biết **điều thiện** và **điều ác**" (Sáng 2:9). Ngài bảo A-đam và Ê-va có thể ăn trái của bất cứ cây nào trừ trái của cây này. Đức Chúa Trời phán dặn rất rõ và cảnh cáo rằng một khi họ bất tuân "chắc sẽ chết" (Sáng 2:17).

Đáng buồn là tổ phụ đầu tiên của chúng ta không vâng lời Đức Chúa Trời và từ đó về sau họ nhận biết có sự căng thẳng đặc biệt này trong hoàn vũ. Họ biết sự dị biệt giữa "thiện" và "ác" (Sáng 3:22). Sau khi không vâng lời Đức Chúa Trời, họ cũng "chết thuộc linh" khiến cho xu hướng *làm điều ác* ở trong họ mạnh hơn xu hướng *làm điều thiện*.

Vì có tội của A-đam và Ê-va, Đức Chúa Trời đề ra kế hoạch cứu rỗi vĩ đại của Ngài trong Chúa Giê-su Cơ Đốc. Nếu không có kế hoạch kỳ diệu này, toàn thể nhân loại sẽ bị phân cách đời đời khỏi Đức Chúa Trời. Ông Phao-lô nêu rõ lẽ thật này trong thư gửi cho các tín hữu tại La-mã:

"Vì tiền công của tội lỗi là sự chết, nhưng tặng phẩm của Đức Chúa Trời là sự sống vĩnh phúc trong Đức Giê-su Cơ Đốc, Chúa chúng ta" (La 6:23).

MỘT HUYỀN THOẠI LY KỲ CỦA NGƯỜI DO THÁI

Người ta kể một huyền thoại thật ly kỳ về câu chuyện sáng tạo. Khi Đức Chúa Trời sắp sửa dựng nên người nam, Ngài hỏi ý các thiên sứ đứng quanh ngôi của Ngài:

Thiên sứ công lý đề nghị: "Đừng tạo nên con người, vì nếu Ngài tạo nên con người, con người sẽ phạm đủ thứ tội ác chống lại đồng loại mình, con người sẽ cứng lòng, độc ác, bất khiết và không công chính".

Thiên sứ chân lý tâu: "Đừng tạo nên con người, vì con người sẽ sống giả dối, lừa gạt đồng loại mình và thậm chí lừa dối cả Ngài."

Tiếp theo là thiên sứ thánh khiết trình bày ý kiến: "Đừng tạo nên con người, vì con người sẽ theo đuổi những điều bất khiết đối với quan niệm của Ngài và không tôn trọng Ngài một cách trắng trợn."

Thế rồi thiên sứ nhân từ bước tới và thưa: "Thưa Cha Thiên Thượng, xin tạo nên con người, vì khi con người phạm tội và tẻ tách khỏi đường công chính, lẽ thật và sự thánh khiết tôi sẽ ân cần cầm tay dìu dắt con người, sẽ nói những lời yêu thương với con người để đem họ trở lại với Ngài."¹

SỰ THẬT PHƠI BÀY

Dù là câu chuyện tưởng tượng nhưng gói ghém những sự thật xảy ra khi A-đam và Ê-va không vâng phục Đức Chúa Trời. Mắt họ "mở ra", biết mình "trần truồng" (Sáng 3:7). Họ biết được sự khác biệt giữa điều "thiện" và điều "ác".

A-đam và Ê-va đã đem tội lỗi vào dòng giống con người (xem La 5:12). Do đó con người, cả nam lẫn người nữ *đã* phạm đủ thứ tội ác đối với đồng loại đúng như "thiên sứ công lý" tiên đoán trong huyền thoại. Loài người chúng ta *đã* trở nên cứng lòng, độc ác, gian trá và bất trung. Chúng ta *đã* lừa dối con người lẫn Đức Chúa Trời và không ai có thể biện hộ cho sự hiện diện bất khiết và vô đạo đức trong suốt lịch sử của nhân loại. Tất cả những điều này là chuyện có *thật* trong nhân loại chớ không phải là chuyện giả tưởng.

LẤY THIỆN THẮNG ÁC

Nhưng lịch sử cũng cho chúng ta biết có một "thiên sứ nhân từ" thật sự chứ không phải như trong huyền thoại. Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài (trong Cựu Ước thường gọi là "thiên sứ của Chúa") cứu chuộc chúng ta khỏi tội lỗi, khiến chúng ta xây bỏ sự không công chính và làm những điều công chính chân thật cùng thánh khiết.

Dấu Hiệu Trưởng Thành của Cơ Đốc Nhân

Ông Phao-lô cho chúng ta biết "yêu những điều tốt lành" là một dấu hiệu trưởng thành của Cơ Đốc nhân. Nhờ mối liên hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời, qua đức tin của chúng ta nơi Chúa Giê-su Cơ Đốc, mỗi Cơ Đốc nhân "đừng để điều ác thắng mình nhưng hãy lấy điều thiện thắng điều ác" (12:21).

Đúng là "do một người [A-đam] mà tội lỗi đã vào trong thế gian, và bởi tội lỗi mà có sự chết; như thế, sự chết thâm nhập trong mọi người, vì mọi người đều đã mắc tội" (5:12). Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời cũng đúng là "bởi sự vâng phục của một Người [Chúa Giê-su Cơ Đốc] mà nhiều người được thành ra công chính" (12:19).

Nhưng Những Ai Tiếp Nhận Ngài

Đừng làm lần, sự cứu rỗi không đơn thuần và đương nhiên là một món

qua vì cơ Chúa Giê-su Cơ Đốc đã chết vì tội lỗi của thế gian. Chúng ta phải tiếp nhận món quà đó bởi đức tin. Ông Giảng viết:

“Chúa đã đến trong nước Ngài mà dân Ngài không nghênh tiếp, **nhưng những ai tiếp nhận Ngài**, nghĩa là tin danh Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con Đức Chúa Trời. Đây là những người không sinh ra theo huyết thống, ý phàm hay ý người, nhưng do chính Đức Chúa Trời sinh thành” (Gi 1:11-13).

Khi chúng ta tiếp nhận Chúa Giê-su Cơ Đốc là Cứu Chúa, chúng ta được "tái sinh", "được xưng công chính" và chúng ta "được hòa thuận với Đức Chúa Trời qua Đức Giê-su Cơ Đốc, Chúa chúng ta" (La 5:1). Ngay khi chúng ta bước đến giai đoạn đức tin này, Phao-lô nói: "Vây bây giờ không còn sự đoán phạt đối với kẻ ở trong Đức Cơ Đốc Giê-su. Vì trong Đức Cơ Đốc Giê-su luật của Thánh Linh sự sống đã giải thoát tôi khỏi luật của tội lỗi và của sự chết" (8:1,2).

ĐẮC THẮNG QUYỀN LỰC CỦA TỘI LỖI

Hãy tưởng tượng chuyện gì xảy ra khi chiếc Boeing 747 khổng lồ chạy đến cuối đường băng và sẵn sàng cất cánh. Chiếc phản lực cơ khổng lồ này chứa đầy *hành khách, hàng hóa và nhiên liệu*, trọng lượng tổng cộng của nó đạt đến 500 tấn.

Định Luật Hấp Dẫn Chống Lại Định Luật Khí Động Học

Nếu có cái nhìn hạn hẹp về định luật thiên nhiên, chúng ta sẽ kết luận rằng định luật hấp lực xác định rằng cỗ máy khổng lồ đó sẽ chẳng bao giờ rời khỏi mặt đất được. Nhưng một định luật khác có thể thắng định luật hấp dẫn, đó là định luật khí động học. Khi phi công khởi động bốn động cơ phản lực to lớn của chiếc phi cơ khổng lồ này, nó liền phóng tới trước, chạy vút trên đường băng và cất cánh bay cao lên bầu trời. Chỉ trong vài phút, cỗ máy coi như chẳng bao giờ rời khỏi đường băng cho nổi đã lượn trên cao độ 40.000 bộ. Sức mạnh tạo ra từ bốn động cơ đó thật khó mà tưởng tượng nổi.

Định Luật Tội Lỗi Chống Lại Định Luật Thuộc Linh

Vấn đề là thế này, A-đam và Ê-va đã đưa chúng ta đến "luật của tội lỗi và sự chết". Định luật này xác định rằng chúng ta vĩnh viễn bị phân rẽ

khỏi Đức Chúa Trời. Nhưng khi Đức Chúa Trời sai Chúa Giê-su Cơ Đốc và Đức Thánh Linh vào trong thế gian, Ngài khởi động một định luật khác, định luật này mạnh hơn định luật ghim chặt chúng ta lại trên thế gian này. Đó là "luật của Thánh Linh sự sống trong Đức Cơ Đốc Giê-su". Luật này giải phóng chúng ta khỏi "luật của tội lỗi và của sự chết" (câu 2). Khi chúng ta chân thành đặt niềm tin nơi Chúa Giê-su Cơ Đốc và tiếp nhận món quà sự sống đời đời của Ngài tặng, năng lực của Đức Chúa Trời sẽ vận hành trong đời sống của chúng ta, đó chính là năng lực đã khiến Chúa Giê-su Cơ Đốc sống lại từ kẻ chết và đặt Ngài "ngự trị bên phải Đức Chúa Trời trên các tầng trời" (Êph 1:20). Khi điều này xảy ra dù "chúng ta đang chết trong các vi phạm mình", Đức Chúa Trời làm cho chúng ta lại được sống với Chúa Giê-su Cơ Đốc, và cho chúng ta "đồng ngồi trên trời trong Đức Cơ Đốc Giê-su" (2:5,6). Quyền năng đã giải cứu chúng ta, cũng chính là quyền năng chúng ta sống cuộc đời tin kính đang khi còn ở trên đất (xem 3:14-21). Bởi kế hoạch kỳ diệu này, chúng ta có thể "yêu những điều tốt lành".

MỘT SỐ TƯƠNG PHẢN CỤ THỂ

Chúng ta thử tìm hiểu cụ thể hơn ý của ông Phao-lô khi ông viết: "yêu những điều tốt lành" bằng cách xem xét một phân đoạn ông viết trong thư thứ hai gửi cho Ti-mô-thê:

"Con nên biết trong thời kỳ cuối cùng sẽ có những giai đoạn khó khăn. Vì sẽ có những người vị kỷ, tham tiền, khoe khoang, ngạo mạn, phạm thượng, không vâng lời cha mẹ, vong ân bội nghĩa, uế tục, vô tình, bất nhân, vu khống, không tiết độ, tàn bạo, thù ghét người lành, phân phúc, liêu lĩnh, vô ý thức, tự phụ, thích vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa Trời" (Ti 3:1-4).

Trong phân đoạn này ông Phao-lô bàn về phẩm chất tích cực "yêu những điều tốt lành" bằng cách mô tả một lối sống trái ngược với phẩm chất trên. Khi việc trở lại lần thứ hai của Chúa Giê-su Cơ Đốc càng ngày càng gần chúng ta hơn, ông Phao-lô cảnh báo rằng "có những người vị kỷ, tham tiền, ... thù ghét người lành," và "thích vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa Trời"

Ông Phao-lô đã linh hoạt sử dụng bốn từ trong tiếng Hy-lạp để mô tả một người không yêu những điều tốt lành:

- *Philautos* "tự kỷ"
- *Philarguros* "tham tiền"
- *Philedonos* "ưa lạc thú"
- *Philagathos* "ghét điều lành"

Chúng ta hãy đặc biệt xem xét từng đặc tính xác thật và trần tục này:

TỰ KỶ

Chắc hẳn ông Phao-lô không dạy rằng chúng ta không nên nghĩ rằng chúng ta tốt lành. Không thể nào làm một người trưởng thành nếu không có lòng tự trọng và không có cảm nghĩ tốt về chính mình. Không có cái nhìn thỏa đáng về bản thân, chúng ta sẽ không thể nào yêu mến Đức Chúa Trời và tha nhân đúng mức.

Đây là một nhận xét quan trọng. Một số Cơ Đốc nhân có mặc cảm tội lỗi khi họ cảm thấy mình tốt. Rõ ràng mặc cảm như vậy là sai, chúng ta là con của Đức Chúa Trời, nên trên hết mọi người, mỗi Cơ Đốc nhân phải thấy bản thân mình tốt. Chúng ta là những người đồng thừa kế với Đấng Cơ Đốc. Chúng ta được cứu chuộc và được tha thứ mọi tội lỗi. Ban đầu chúng ta được tạo dựng theo hình ảnh của Đức Chúa Trời, và dù hình ảnh đó đã lu mờ vì tội lỗi nhưng còn có thể được phục hồi trở lại. Chúng ta có khả năng ngày càng trở nên giống như hình ảnh của Chúa Giê-su Cơ Đốc.

Chớ Có Hành Động Nào Vì Lòng Ích Kỷ hoặc Tự Cao Rểng Tuếch

Ông Phao-lô dạy chúng ta điều gì? Một Cơ Đốc nhân yêu mình là nạn nhân của hội chứng "tôi" và "của tôi". Đương sự thích những điều liên quan đến mình, và thích hưởng về mình. Những nhu cầu của đương sự là động lực chính của mọi việc đương sự làm. Đương sự bị tự lợi thúc đẩy. Nói tóm lại, đây là một người ích kỷ.

Ông Phao-lô đã cảnh báo chống lại thái độ này trong thư của ông gửi cho tín hữu tại Phi-líp:

"Đừng làm điều gì vì tham vọng ích kỷ hoặc hư vinh nhưng hãy khiêm tốn, coi người khác hơn mình. Mỗi người trong anh chị em chớ tìm lợi riêng cho mình nhưng hãy chú trọng đến lợi ích của người khác nữa" (Phi 2:3,4).

Thơ Ấn Dụ

Nếu như có lúc bạn cảm thấy mình quan trọng,
 Nếu như có lúc cái "tôi" của bạn nở hoa
 Nếu như có lúc bạn tự nghĩ
 Mình xứng đáng nhất trong căn phòng đầy người;
 Nếu như có lúc bạn ngỡ rằng khi vắng bạn
 Thì không một ai thay thế bạn trong khoảng trống lớn lao,
 Cứ làm theo những chỉ dẫn dưới đây
 Rồi bạn sẽ khiêm tốn hơn.
 Đổ nước đầy vào một thùng chứa,
 Đưa toàn bộ cánh tay vào nước,
 Rồi rút tay lên và tìm xem khoảng trống
 Mà cánh tay bạn bỏ lại sau.
 Đó là mức độ người ta còn nhớ đến bạn
 Khi đang ở trong đó bạn vùng vẫy thoả thích
 Bạn có thể quậy tối đa.
 Nhưng đừng lại nghĩ ngợi một chút
 Bạn sẽ thấy rằng chẳng bao lâu
 Mọi sự sẽ trở lại bình thường sau khi bạn ra đi.
 Bài học gói ghém nơi đây là:
 Hãy làm tốt tối đa với lòng tự hào dâng cao
 Nhưng luôn nhớ rằng
 Chẳng có ai là cần yếu.²

Dầu rằng tôi không đồng ý với tất cả các "khía cạnh thần học" trong bài thơ này, nhưng tôi nhất trí với nguyên tắc gói ghém trong đó. Dù đối với Đức Chúa Trời và đối với thân thể của Chúa Giê-su Cơ Đốc tôi được xem là quan trọng, tôi không nên nghĩ về mình cao quá (La 12:3). Có người nói rằng:

"Linh kiện nhỏ nhất trên đời là con người chỉ biết nghĩ đến mình."

THAM TIỀN

Khi chúng ta xem chương 16, bất cứ ai có cái nhìn đúng đắn về những điều Kinh Thánh dạy đều biết rằng ông Phao-lô không lên án bản chất

của tiền bạc. Ông cũng không lên án những người có tiền. Trái lại, ông cảnh cáo những người *tham tiền*, vì "mê tham tiền bạc là cội rễ mọi điều gian ác" (I Ti 6:10).

Một Hòn Đá Vấp Chân đối với Những Người Không Tin

Thật dễ tham tiền khi chúng ta có tiền. Đối với việc này, Chúa Giê-su cảnh cáo rằng thường thường khó (nhưng không phải là không thể) cho người giàu vào Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Họ khó giảm lòng ham thích đối với của cải vật chất để công nhận rằng họ cần Đức Chúa Trời.

Cám Dỗ đối với Các Tín Hữu

Tích lũy của cải có thể cũng tạo nên những nan đề cho tín hữu. Khi viết cho Ti-mô-thê, ông Phao-lô đã nghiêm nghị cảnh cáo:

"Còn những kẻ ham làm giàu bị rơi vào vòng cám dỗ, mắc vào cạm bẫy và nhiều tham dục điên dại và tổn hại, là những điều làm người ta nhảy vào chỗ hư hoại diệt vong" (I Ti 6:9).

Robert Horton có nhận định sáng suốt như sau:

"Bài học lớn nhất mà ông học được từ trong cuộc sống đó là những ai hướng tâm trí vào tiền bạc đều thất vọng như nhau dù họ có tiền hoặc không."³

ƯA LẠC THÚ

Ở đây cũng vậy, chúng ta phải hiểu những khía cạnh tích cực của vấn đề này. Đức Chúa Trời dựng nên trong chúng ta những khả năng để vui hưởng những điều thú vị của cuộc sống chúng ta. Bằng không cuộc sống sẽ khôn khổ.

Vườn Ê Đen

Đức Chúa Trời muốn A-đam sống hạnh phúc. Đó là một lý do Chúa đã tạo dựng Ê-va cho A-đam và người này cho người kia. Ngài cũng tạo nên một vườn Ê-đen xinh đẹp để A-đam và Ê-va có thể vui hưởng các loại trái cây ngon lành. Không phải chỉ thú vị khi ăn trong miệng mà còn thú vị khi *nhìn ngắm*, cây cỏ xanh tươi, bụi hoa rực rỡ và đủ loại

muông thú tô điểm cho những cảnh trí xinh đẹp. Đức Chúa Trời đã tạo nên tất cả những điều đó cho họ, cho chúng ta tận hưởng dư dật.

Đất Hứa

Khi dân Y-sơ-ra-ên sắp vượt sông Giô-đanh, qua ông Môi-se Đức Chúa Trời phán với họ rằng họ sắp sửa tiến vào "xứ đọt sữa và mật" (Phục 6:3). Đất hứa là nơi mà nhân dân Y-sơ-ra-ên có thể kinh nghiệm được niềm vui và lạc thú.

Nhưng những lạc thú mà Đức Chúa Trời tạo nên vốn là "tốt lành" đã trở thành "tội lỗi". Sự thế này bắt đầu xảy ra khi tội lỗi vào trong thế gian. Những điều Đức Chúa Trời đã tạo nên là *thiện hảo* vì sự vinh hiển của Ngài, chúng ta lại biến chúng thành những chuyện sai lầm và tội lỗi. Chúng ta đã sử dụng những điều Đức Chúa Trời dành cho hôn nhân một cách không chính đáng. Chúng ta lạm dụng lương thực Đức Chúa Trời đã dựng nên cho chúng ta. Rốt cuộc, chúng ta xem tự thân lạc thú là cứu cánh, chúng ta hưởng lạc thú một cách hoàn toàn ích kỷ và tội lỗi, chống nghịch lại ý chỉ của Đức Chúa Trời. Hàng triệu triệu người đã vỡ lẽ rằng tự thân lạc thú là ngõ cụt, không bao giờ đem lại thoả mãn.

PHILOTHEOS—BÍ QUYẾT GIỮ QUÂN BÌNH

Ở phần đoạn mà chúng ta đang xem trong thư thứ hai của sứ đồ Phao-lô gửi cho Ti-mô-thê, ông cho chúng ta bí quyết để giữ quân bình. Ông so sánh những người *yêu chính mình, tham tiền và ưa lạc thú* với những người "yêu mến Đức Chúa Trời" (*philotheos*). Chính tình yêu chúng ta dành cho Đức Chúa Trời giữ chúng ta trong cái nhìn thoả đáng về mọi việc.

Điều Răn Nào Lớn Nhất?

Một ngày kia, một chuyên gia kinh luật đến gặp Chúa Giê-su để thử Ngài. Ông này hỏi Chúa câu sau đây: "Thưa Thầy, trong Kinh Luật điều răn nào lớn nhất?" (Ma 22:36). Câu trả lời của Chúa Giê-su giải nghĩa ý tưởng của ông Phao-lô khi ông so sánh việc "yêu mến Đức Chúa Trời" với việc chúng ta yêu chính mình, yêu tiền bạc và yêu lạc thú:

"Đức Giê-su đáp: "Hãy hết lòng, hết linh hồn, hết lý trí yêu kính Chúa là Đức Chúa Trời người. Đó là điều răn thứ

nhất." Còn điều răn thứ hai cũng như thế: "Hãy yêu thương người khác như chính mình." Tất cả Kinh Luật và Kinh Tiên Tri đều dựa vào hai điều răn này" (Ma 22:37-40).

ĐỂ NIỀM VUI CỦA CÁC CON ĐƯỢC ĐẦY TRỌN

Nếu tôi yêu Đức Chúa Trời đúng mức tôi sẽ sống trong ý muốn của Ngài như Ngài đã bày tỏ trong lời Kinh Thánh. Chúa Giê-su cũng có ý niệm này khi Ngài dạy các sứ đồ rằng:

"Như Cha đã yêu Ta thế nào thì chính Ta cũng yêu các con thế ấy. Hãy cứ ở trong tình yêu của Ta. Nếu các con vâng giữ điều răn của Ta thì các con sẽ còn ở trong tình yêu của Ta cũng như Ta đã giữ các điều răn của Cha Ta và còn ở mãi trong tình yêu Ngài. Ta bảo cho các con những điều này để niềm vui của Ta ở cùng các con và niềm vui của các con được đầy trọn" (Gi 15:9-11).

Cách duy nhất để đạt được hạnh phúc thật với niềm vui và lạc thú lâu bền là sống trong ý muốn của Đức Chúa Trời. Khi đó và chỉ khi đó tất cả những điều Đức Chúa Trời tạo ra để chúng ta vui hưởng mới thật sự trường tồn.

TRONG THỜI KỲ CUỐI CÙNG

Ông Phao-lô đã mô tả tình trạng vô thần trong thư thứ hai của ông gửi cho Ti-mô-thê. Về cơ bản ông nói "trong thời kỳ cuối cùng" người ta bỏ Đức Chúa Trời. Họ không yêu những gì tốt lành. Họ sẽ công khai thù nghịch với Cơ Đốc giáo và những giá trị của Cơ Đốc giáo. Họ sẽ "thù ghét người lành" (II Ti 3:3).

Chúng ta không thể đọc đoạn Kinh Thánh này mà không suy nghĩ đến những phạm trù liên quan đến xã hội của chúng ta. Ngày nay, chúng ta sống trong một nền văn hóa mau chóng trở thành tôn giáo hậu Cơ Đốc. Không nghi ngờ gì nữa, người ta "yêu chính mình", "yêu tiền bạc" và "ưa lạc thú" thay vì "yêu mến Đức Chúa Trời". Đây là sự thật, và là Cơ Đốc nhân chúng ta phải đối diện với sự thật này. Chúng ta đang sống trong một cuộc chiến văn hóa. Từ Tòa Bạch Ốc cho đến những ngôi nhà của người Mỹ trung lưu, người ta không còn coi các giá trị theo Kinh Thánh là thiêng liêng nữa.

Bạn cho phép cuộc sống của mình hòa hoãn theo thái độ và hành động của thế gian đến mức nào? Bạn chú trọng đến bản thân, đến của cải vật chất của mình và đến những lạc thú trong đời này đến mức độ nào? Đây là những câu hỏi mà mỗi Cơ Đốc nhân phải tự vấn.

YÊU NHỮNG ĐIỀU TỐT LÀNH LÀ YÊU ĐỨC CHÚA TRỜI

Mức độ tôi yêu Đức Chúa Trời và phản ánh tình yêu đó bằng cách làm theo ý muốn của Ngài được bày tỏ trong lời Kinh Thánh cũng là mức độ mà tôi "yêu những điều tốt lành". Do đó, tôi phải thật sự đối diện với những câu hỏi này: Tôi có thật sự yêu mến Đức Chúa Trời không? Tôi thật sự yêu Đức Chúa Trời đến mức độ nào?

HÀNH ĐỘNG

Những đề nghị dưới đây được biên soạn để giúp bạn xác định mức độ bạn "yêu những điều tốt lành".

Suy Ngẫm

- Hãy đọc các phân đoạn Kinh Thánh dưới đây và suy ngẫm lẽ thật của Đức Chúa Trời, đặc biệt là ý niệm "yêu những điều tốt lành".

Tự Tay Mình Làm Ăn Lương Thiện

"Kẻ quen trộm cắp đừng trộm cắp nữa, nhưng hãy siêng năng tự tay mình làm ăn lương thiện để có thể giúp người túng thiếu" (Êph 4:28).

Hãy Nói Lời Lành Xây Dựng

"Môi miệng anh chị em đừng thốt ra một lời ác độc nào, nhưng nếu cần hãy nói lời lành xây dựng để đem lại ân phúc cho người nghe" (Êph 4:29).

Được Trang Bị Để Làm Mọi Việc Lành

"Cả Thánh Kinh đều được Đức Chúa Trời thần cảm, có ích cho việc dạy dỗ, khiển trách, sửa dạy, huấn luyện con

người sống trong công chính, hầu cho người của Đức Chúa Trời có khả năng và được **trang bị để làm mọi việc lành**" (II Ti 3:16,17).

Kết Quả Trong Mọi Việc Lành

Vì lý do đó, từ ngày được tin về anh chị em, chúng tôi không ngừng cầu nguyện cho anh chị em, xin Đức Chúa Trời cho anh chị em hiểu thấu ý chỉ Ngài bằng tất cả sự khôn ngoan và hiểu biết của tâm linh, để anh chị em sống xứng đáng với Chúa, làm hài lòng Ngài mọi điều, **kết quả trong mọi việc lành** và càng ngày càng hiểu biết Đức Chúa Trời sâu rộng hơn (Cô 1:9,10).

Đầy Dẫy Lòng Thương Xót và Quả Tốt lành

Nhưng sự khôn ngoan thiên thượng trước hết là trong sạch, rồi hòa hiếu, kiên nhẫn, thuận phục, **đầy dẫy lòng thương xót và quả tốt lành**, không thiên vị cũng chẳng đạo đức giả (Gia 3:17).

Tự Xét

• Đọc các câu hỏi và các câu Kinh Thánh dưới đây và tự xét bản thân để xác định bạn "yêu những điều tốt lành" đến mức độ nào?

1. Tôi có tận dụng mọi cơ hội để làm điều lành cho *mọi người*—người tin Chúa lẫn người chưa tin Chúa không?

"Vây, đang khi có dịp tiện, chúng ta hãy làm việc thiện cho mọi người, nhất là cho những anh chị em trong cùng gia đình đức tin" (Ga 6:10).

"Hãy nhắc nhở các tín hữu phải vâng phục các nhà lãnh đạo và chính quyền, vâng lời họ, **sẵn sàng làm mọi việc thiện**. Không được nói xấu ai, nhưng phải tỏ sự hòa nhã, khoan dung, hết sức dịu hiền đối với mọi người" (Tích 3:1,2).

2. Tôi có sử dụng những điều kiện vật chất của mình để giúp đỡ cho những người có nhu cầu không?

"Anh chị em nên nhớ điều này, hễ ai gieo ít thì gặt ít, ai gieo nhiều thì gặt nhiều. Mỗi người nên quyên giúp tùy lòng đã định, không phải vì miễn cưỡng hay bị ép buộc.

Vì Đức Chúa Trời yêu người hiến tặng một cách vui lòng. Đức Chúa Trời có thể ban cho anh chị em mọi ân phúc dồi dào để anh chị em luôn luôn được đầy đủ trong mọi sự lại còn dư dả để làm mọi việc lành" (II Cô 9:6-8).

3. Tôi có lương tâm trong sạch trong hành vi của mình hay không?

"Ti-mô-thê con, ta truyền lời răn bảo này cho con, theo các lời tiên tri về con trước đây. Nhờ đó, con anh đừng chiến đấu, **giữ vững đức tin và lương tâm tốt**. Có người vứt bỏ điều đó, nên đức tin bị chìm đắm" (I Ti 1:18,19).

4. Tôi có thật sự quan tâm đến sự hiệp nhất trong thân thể Đấng Cơ Đốc không?

"Trong anh chị em có ai là người khôn ngoan, hiểu biết không? **Hãy thể hiện hành động của mình trong cách cư xử tốt đẹp** bởi tính khiêm nhu do sự khôn ngoan. Nhưng nếu anh chị em ganh ghét, tranh cạnh trong lòng thì đừng khoe khoang và phủ nhận sự thật. Sự khôn ngoan này không phải từ thiên thượng xuống, nhưng từ trần gian, từ bản tính tự nhiên và ác quỷ. Nơi nào có ganh ghét, tranh cạnh, thì chỉ có rối loạn và **đủ mọi hành động bất lương**. Nhưng sự khôn ngoan thiên thượng trước hết là trong sạch, rồi hòa hiếu, kiên nhẫn, thuận phục, đầy dẫy lòng thương xót và quả tốt lành, không thiên vị cũng chẳng đạo đức giả" (Gia 3:13-17).

"Cuối cùng, hết thầy anh chị em nên có tinh thần hiệp nhất, cảm thông, yêu anh chị em, lòng thương người và khiêm nhường. Đừng lấy ác trả ác hoặc rửa sả trả rửa sả, nhưng ngược lại hãy chúc phước, vì việc này mà anh chị em được kêu gọi, nhân đó anh chị em có thể được hưởng phước. **Phải tránh điều dữ và làm điều lành**, hãy tìm kiếm hòa bình và đeo đuổi nó" (I Phê 3:8,9,11).

Hiến Dâng

- **Hãy dâng thân thể bạn cho Chúa Giê-su Cơ Đốc làm của lễ sống.** Bạn có thật hiến dâng trọn đời của mình cho Chúa Giê-su Cơ Đốc

mà không ngần ngại không? Chỉ khi nào làm như vậy bạn mới dần dà khám phá ra được "ý định tốt lành, trọn vẹn và đẹp lòng Đức Chúa Trời" (La 12:2). Khi đọc những câu Kinh Thánh dưới đây, bạn hãy vâng theo và dâng đời sống của mình cho Chúa Giê-su Cơ Đốc. Lưu ý rằng *dâng thân thể của bạn* là một hành động một lần là đủ cả. Còn *đổi mới tâm trí của bạn* là một tiến trình khiến bạn càng ngày càng trở nên giống Chúa Giê-su Cơ Đốc hơn.

"Thưa anh chị em, vì thế tôi nài xin anh chị em—do lòng thương xót của Đức Chúa Trời, hãy dâng hiến chính mình như những sinh tể sống động, thánh khiết, đẹp lòng Đức Chúa Trời—đó là sự thờ phượng hợp lẽ của anh chị em. Đừng rập khuôn theo đời này, nhưng hãy được biến hóa bởi sự đổi mới tâm trí, để thử nghiệm cho biết ý định tốt lành, trọn vẹn và đẹp lòng Đức Chúa Trời" (La 12:1, 2).

Hãy Tin cậy Đức Chúa Trời

- Giờ đây bạn đã thực hiện xong phần của bạn, nên hãy tin cậy Đức Chúa Trời thực hiện phần của Ngài.

Khi ông Phao-lô viết cho các tín hữu ở Phi-líp, ông nói:

"Tôi tin chắc điều này, Đấng đã bắt đầu làm một việc tốt lành trong anh chị em cũng sẽ hoàn thành việc đó cho đến ngày của Đức Cơ Đốc Giê-su" (Phi 1:6).

Khi viết thư Hê-bơ-rơ, tác giả đã cầu nguyện như sau:

"Nguyện xin Đức Chúa Trời bình an, là Đấng vì giao ước đời đời bằng huyết mà đem Chúa chúng ta, Đức Giê-su, Đấng chăn vĩ đại, ra khỏi cõi chết, trang bị cho anh chị em làm mọi việc lành đúng theo ý muốn Ngài và thực hiện trong chúng tôi điều đẹp lòng Ngài qua Đức Giê-su Cơ Đốc. Nguyện vinh quang quy về Ngài đời đời! A-men!" (Hê 13:20,21).

SUY NGÃM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Các câu hỏi sau đây được biên soạn để nhóm dùng thảo luận sau khi học chương này:

1. Vì sao "yêu mến những điều tốt lành" vẫn thường là điều khó khăn cho nam giới Cơ Đốc?
2. Những câu và những phân đoạn Kinh Thánh nào trong chương này có ý nghĩa nhất đối với bạn? Vì sao?
3. Bạn muốn sửa đổi khía cạnh nào trong cuộc sống của mình để bạn có thể yêu mến Đức Chúa Trời hơn?
4. Vì sao đôi lúc chúng ta không nhận biết rằng mức độ chúng ta yêu mến Đức Chúa Trời là mức độ chúng ta yêu mến "những điều tốt lành"?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài học này:

Chú thích:

1. *Encyclopedia of 7.700 Illustrations* (Bách Khoa Tự Điển với 7.700 minh họa), của Paul Lee Tan (Rockville, MD: Assurance Publishers, n.d.), tr. 493.
2. Như trên, tr. 261-262, 771.
3. Như trên, tr. 830.

SÔNG CÔNG CHÍNH

Vì được quản lý nhà Đức Chúa Trời, giám mục phải là người không chỗ trách được, chứ không nóng tính, đam mê, ghiền rượu, tàn bạo, tham lợi phi nghĩa, nhưng là người hiếu khách, thích làm việc thiện, tiết độ, ngay thẳng.

—TÍCH 1:7,8

Vào tháng mười một năm 1515, một tu sĩ dòng Augustine tên là Martin Luther, bắt đầu dạy sách La-mã cho các sinh viên Trường Đại Học Wittenberg. Là một giáo sư thần học thiêng liêng, ông đã cần mẫn làm việc nhiều thời gian để soạn bài dạy. Những điều ông Phao-lô viết về sự công chính bởi đức tin thu hút và thách thức ông. Sau này ông viết: "Niềm khao khát mãnh liệt của tôi là hiểu được thư La-mã của ông Phao-lô, và không có gì trở ngại trừ câu 'sự công chính của Đức Chúa Trời' chỉ vì tôi hiểu rằng đó là chuyện Đức Chúa Trời là Đấng công chính và Ngài đoán phạt những kẻ không công chính một cách công chính."

18)

"TÔI CẢM BIẾT TÔI ĐƯỢC TÁI SINH"

Ông vật lộn với ý tưởng này trong một thời gian dài. Cuối cùng Đức Thánh Linh chiếm hữu tâm lòng của

ông. Thành linh, ông "nắm bắt được chân lý đó: sự công chính của Đức Chúa Trời là sự công chính mà nhờ đó, bởi ân sủng và hoàn toàn bởi lòng nhân từ Ngài kể chúng ta là công chính bởi đức tin của chúng ta." Do đó, Luther làm chứng: "Tôi cảm thấy mình được tái sinh và đi qua các cánh cửa rộng mở để vào thiên đàng. Cả Kinh Thánh mang một ý nghĩa mới. Trước đây, tôi không thích những chỗ có câu 'sự công chính của Đức Chúa Trời', bây giờ đối với tôi những câu đó ngọt ngào và chan hòa tình yêu thương không bút nào tả được. Đối với tôi đoạn văn này trở thành cái cổng vào thiên đàng."¹

HAI NGHĨA CĂN BẢN

Các trước giả Tân Ước dùng từ "công chính" (*dikaios*) theo hai cách chính. *Thứ nhất*, "trở nên công chính" mô tả những diễn biến khi chúng ta được cứu. Đây là khám phá thuộc linh lớn nhất của ông Martin Luther. *Thứ hai*, "tỏ ra công chính" mô tả cách chúng ta sống sau khi được cứu, rõ ràng là ông Phao-lô nhắm vào nghĩa thứ hai khi ông dùng từ *dikaios* để mô tả phẩm chất trưởng thành của Cơ Đốc nhân.

Đặc biệt hơn, dường như ông Phao-lô dùng từ "công chính" [ngay thẳng] trong thư gửi cho Tít để mô tả một người làm điều công bình, chánh trực. Theo nghĩa này, một "người công bình" là người không thiên vị. Thí dụ, khi người đó quyết định, đó là những quyết định "công minh". Nói cách khác, "người công bình" là người "công minh" và "chính trực" trong mọi mối quan hệ.

NGƯỜI CÔNG CHÍNH SỐNG BỞI ĐỨC TIN

Kinh nghiệm của ông Luther nói lên ý nghĩa cơ bản nhất của từ *dikaios* và những từ liên hệ được các trước giả Tân Ước sử dụng, để mô tả những điều xảy ra cho một người khi tiếp nhận Chúa Giê-su Cơ Đốc làm Cứu Chúa. Ông Phao-lô xác định điều này trong thư ông gửi cho các tín hữu tại La-mã, mặc dù ông Luther mất nhiều thời gian mới hiểu lẽ thật này:

"Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Phúc Âm vì đây là quyền năng của Đức Chúa Trời để cứu mọi người tin, trước là người Do Thái và cả người Hy-lạp nữa. Vì trong Phúc Âm ấy sự công chính [*dikaioisune*] của Đức Chúa Trời

được tỏ ra từ đức tin đến đức tin như Thánh Kinh chép: "Này, người công chính [*dikaios*] sẽ sống bởi đức tin" (La 1:16,17; xem thêm Ga 3:11 và Hê 10:38).

Địa Vị Công Chính

Trong La-mã 1:16,17 và nhiều câu khác, ông Phao-lô đề cập đến điều mà các nhà thần học gọi là "địa vị công chính". Khi chúng ta đặt đức tin nơi Chúa Giê-su Cơ Đốc để được cứu rỗi, Đức Chúa Trời kể chúng ta là công chính như chính Đấng Cơ Đốc. Đây là con đường duy nhất cho bất cứ người nào muốn được cứu rỗi. Chính Chúa Giê-su Cơ Đốc là sự công chính của chúng ta (xem I Cô 1:30). Đây là lẽ thật quan trọng đã biến đổi cuộc đời của Martin Luther. Theo lời của Chúa Giê-su, ông được "sinh lại" (Gi 3:3). Không những lẽ thật trọng đại trong thư của ông Phao-lô gửi cho các tín hữu tại La-mã đã thay đổi cuộc đời của ông Luther, mà Đức Chúa Trời còn sử dụng ông để thay đổi thế giới. "Người công chính sẽ sống bởi đức tin" trở thành tiếng chuông kêu gọi giục giã của ông.

Điều này không làm cho chúng ta ngạc nhiên, bởi vì ông Phao-lô đã sử dụng một số dạng của từ *dikaios* hơn 20 lần trong năm chương đầu của thư La-mã để đề cập đến sự kiện chúng ta được kể là "công chính" trong nhãn quan của Đức Chúa Trời bởi đức tin nơi Chúa Giê-su Cơ Đốc.

NHỮNG NGƯỜI ĐƯỢC KỂ LÀ CÔNG CHÍNH SẼ TRỞ NÊN NHỮNG NGƯỜI CÔNG CHÍNH

Một khi chúng ta thật sự hiểu và kinh nghiệm ân sủng của Đức Chúa Trời đã kể chúng ta là công chính và làm cho chúng ta được nên "công chính" trong nhãn quan của Ngài, điều này trở nên một từng trải cơ bản thách thức và cho chúng ta khả năng trở nên "công chính" trong đời sống chúng ta với Đức Chúa Trời và trong mối quan hệ của chúng ta với người khác. Điều đó phải trở thành một dấu hiệu của sự trưởng thành nơi Cơ Đốc nhân, là điều ông Phao-lô đề cập trong thư ông gửi cho Tít. Trên hết mọi người, "người được kể là công chính" phải trở thành "người công chính" [ngay thẳng].

Đức Chúa Trời đối xử với chúng ta "một cách công chính" không phải vì chúng ta xứng đáng nhưng vì tình yêu, ân sủng và lòng nhân từ

của Ngài. Sự kiện này, thúc đẩy mỗi Cơ Đốc nhân trước hết sống công chính ngay thẳng trước mặt Đức Chúa Trời, kể đến là đối xử công chính với người khác.

Hơn nữa trong thư gửi cho Tích, ông Phao-lô khuyến khích mỗi Cơ Đốc nhân bày tỏ sự hòa nhã, lòng khoan dung, hết sức dịu hiền đối với mọi người—tin Chúa lẫn người chưa tin Chúa (xem Tích 3:2). Ông Phao-lô đưa ra lời khuyến khích này dựa trên cơ sở của những việc Chúa Giê-su Cơ Đốc đã làm cho chúng ta. Sau khi dạy rằng chúng ta phải "**dịu hiền với mọi người**" (Tích 3:2), ông Phao-lô dạy tiếp:

"Vì đã có một thời chúng ta cũng ngu muội, bất phục, bị lừa dối, làm nô lệ cho đủ thứ đam mê và truy hoan dâm dục, với nếp sống gian ác, ganh tị, đáng ghét và ganh ghét lẫn nhau. Nhưng khi Đức Chúa Trời là Đấng cứu rỗi chúng ta bày tỏ lòng nhân từ bác ái đối với mọi người, thì Ngài cứu chúng ta không phải vì những việc công chính chúng ta làm, nhưng căn cứ theo lòng thương xót của Ngài. Chúa cứu chúng ta bằng nước rửa sạch của sự tái sinh và đổi mới của Đức Thánh Linh, Ngài đổ Thánh Linh trên chúng ta cách dồi dào qua Đức Giê-su Cơ Đốc, là Chúa Cứu Thế chúng ta, để sau khi được xưng là công chính do ân sủng Ngài chúng ta có thể trở thành con kế tự trong niềm hy vọng được sống vĩnh cửu" (câu 3-7).

MỘT VỤ ÁN BẤT CÔNG KINH KHỦNG

Vào tháng 10 năm 1982, một thanh niên da đen tên là Lenell Geter bị kết án tù chung thân vì bị cáo là đã ăn cắp số tiền 615 Mỹ kim của một cửa hàng gà rán ở Greenville, Texas. Geter là kỹ sư rất được người khác tôn trọng và không hề có tiền án. May thay sau 477 ngày ngồi tù, anh được thả ra và cuối cùng được bãi miễn mọi trách nhiệm.

Geter bị cáo gian. Chính thành kiến về chủng tộc và việc làm tắc trách của cảnh sát đã gây ra sự bất công khủng khiếp này. Những ai trong các bạn có cơ hội xem chuyện này trên truyền hình trong mục "60 phút" sẽ nhớ lại cách mà người ta xử lý vụ án này từ đầu.

Bất công loại này có hai mặt. Mặt thứ hai dính dáng đến những người phạm tội nhưng không bao giờ chịu đền tội. Một thẩm phán của tòa án tối cao có lần nói với một phạm nhân đứng trước mặt ông trong

một phiên tòa sơ thẩm nhưng được trắng án nhờ vấn đề kỹ thuật rằng: "Tôi biết ông can tội và chính ông cũng nhận biết điều đó. Tôi mong là ông luôn nhớ rằng một ngày nào đó ông sẽ phải đứng trước một vị thẩm phán giỏi hơn và khôn ngoan hơn rồi sẽ bị xét xử theo công lý chứ không theo luật pháp."

NGAY THẲNG VÀ CÔNG BÌNH

Đáng buồn là có vô số *chuyện bất công* xảy ra trên thế giới này, chúng ta chẳng làm được gì mấy để thay đổi tình trạng này. Trong một số trường hợp, chúng ta phải chờ đợi Đức Chúa Trời sửa lại cho đúng, kể cả những trường hợp mà chúng ta tin rằng chính chúng ta đã bị xử bất công. Chúng ta phải giao phó vấn đề này cho vị thẩm phán vĩ đại của vũ trụ. Đó là lý do mà ông Phao-lô dạy các Cơ Đốc nhân tại La-mã "đừng tự báo thù ai, nhưng hãy nhường chỗ cho cơn thịnh nộ của Chúa" (12:19).

Một mặt khác, hàng ngày Đức Chúa Trời cho chúng ta cơ hội để thể hiện sự công bình và ngay thẳng trong mối tương quan với những người chung quanh, đặc biệt là với người thân trong gia đình, với Cơ Đốc nhân và với những người chưa tin Chúa thường quan hệ với chúng ta.

Khi ông Phao-lô viết cho các tín hữu tại Cô-lô-se và khuyên: "Hỡi các chủ nhân, hãy đối xử với tôi tớ mình cách ngay thẳng và công bình, vì biết rằng anh chị em cũng có Chủ trên trời" (Cô 4:1), là ông minh họa ý tưởng trong lúc ông viết cho Tích rằng người trưởng thành thuộc linh là "người công chính" [ngay thẳng]. Các dịch giả của quyển *Amplified New Testament* (Tân Ước Diễn Nghĩa) đã diễn ý nghĩa này là "ngay thẳng và không thiên vị" (Tích 1:8).

Không Thể Tha Thứ Được, Nhưng Việc Đó Đã Xảy Ra

Trải qua nhiều năm, tôi thấy nhiều người bị tổn thương, cực kỳ tổn thương bởi những Cơ Đốc nhân cứng lòng, vô tình và ích kỷ. Một trong những lời bình phẩm đáng buồn nhất mà tôi nghe từ miệng Cơ Đốc nhân là thà họ làm ăn với những người chưa tin Chúa hơn làm việc với Cơ Đốc nhân, vì theo lời họ nói Cơ Đốc nhân bất công, tắc trách và trong một số trường hợp họ còn tàn nhẫn hơn những người chưa tin Chúa.

Cũng như hầu hết mọi người, tôi hiểu rằng khi một kinh nghiệm tồi tệ xảy ra với một Cơ Đốc nhân có thể khiến cho một ai đó kết luận vơ đũa cả nắm. Tôi đã gặp một số tín hữu gạt bỏ Cơ Đốc giáo hoặc bỏ không đi nhà thờ chỉ vì một kinh nghiệm tồi tệ với những người được gọi là lãnh đạo Cơ Đốc. Thật là đáng tiếc.

Đường Hai Chiều

Tất cả chúng ta đều có xu hướng "vơ đũa cả nắm", "lên án cả nhóm" dựa vào một sự cố đơn độc. Tôi từng gặp những Cơ Đốc nhân gạt bỏ nguyên một chủng viện chỉ vì họ có một kinh nghiệm không đẹp với một sinh viên trong chủng viện. Tự thân cách xử sự này phản ánh tinh thần thiếu công bình, đầy thành kiến và phán đoán sai lầm. Chuyện này chỉ qua chỉ là chuyện nời đất chề ám đất đen. Chuyện này cho chúng ta biết rằng phần lớn chúng ta không trưởng thành khi phải thể hiện phẩm chất sống "công chính". Đây là con đường hai chiều.

Sự việc xảy ra là như vậy và đó là lý do để tất cả chúng ta sống công chính và kính sợ Đức Chúa Trời hơn. Chúng ta cũng nên biết rằng người ta rất kỳ vọng nơi những con người tự nhận là môn đệ của Chúa Giê-su Cơ Đốc.

MỘT GƯƠNG SÁNG

Nói về lối sống "công chính" [ngay thẳng] như ý của ông Phao-lô khi dùng từ này trong thư gửi cho Tít, tôi không thể không nghĩ đến Giô-sép là chồng Ma-ri. Bạn lâu thông câu chuyện này rồi, Ma-ri được hứa gả cho Giô-sép, nhưng trước khi họ trở thành chồng vợ, Ma-ri thụ thai do quyền phép của Thánh Linh (xem Ma 1:18). Không cần phải nói, Giô-sép lâm vào tình thế bối rối khó xử. Ông đã đính hôn nhưng chưa cưới và vợ hứa của ông đã mang thai. Miệng lưỡi thiên hạ đã khua ầm ĩ.

Mường Tượng Cảnh Trong Kinh Thánh

Thứ tưởng tượng câu chuyện diễn ra hồi đó:

- Một người bạn: "Nè Giô-sép, Ma-ri và anh làm sao vậy? Rắc rối to rồi nè bạn, thiên hạ đồn rầm cả lên."
Thầy tế lễ: "Giô-sép, anh thật vô đạo đức! Sáng sớm ngày mai anh đến văn phòng gặp tôi. Đáng ra anh phải xử

sự biết điều hơn chớ sao lại lợi dụng Ma-ri như thế. Ngoài ra, anh còn gây sỉ nhục cho dân Y-sơ-ra-ên chúng ta."

Cha mẹ: "Hai con đáng phải hổ thẹn về chính mình! Cha mẹ đã dạy các con những điều gì suốt bao năm qua hả? Thiên hạ sẽ nghĩ như thế nào về chúng ta?"

Giô-sép và Ma-ri: "Tụi con đoán là cha mẹ sẽ không tin chuyện này, nhưng...."

Phản ứng của thiên hạ: "Thật khó lòng tin nổi. Lâu nay thiên hạ cũng từng đưa ra những lý lẽ biện bạch nghe khá hợp lý, nhưng trong vụ này lý lẽ quả là trơ tráo và ngông cuồng nhất chưa từng nghe thấy! Một thiên sứ hiện ra ư? Thiên sứ không có giới tính mà! Thánh Linh à? Thánh Linh chỉ đến trên những người vĩ đại như vua Đa-vít và các vị tiên tri lừng danh. Cả hai người thật điên rồ. Bộ tưởng gạt được thiên hạ với những chuyện đó sao?"

Giô-Sép Là Người "Công Chính"

Hãy lưu ý cách Giô-sép xử trí: "Giô-sép, chồng hứa của nàng là người có tình nghĩa [công chính] và không muốn nàng bị bêu xấu, nên định âm thầm từ hôn" (câu 19).

Nếu chúng ta hồi hợt xem cách xử trí của Giô-sép, chúng ta có thể kết luận rằng ông cảm thấy ngượng và lo tìm cách cứu vãn thanh danh của mình. Không phải như vậy đâu, ông nặng lòng lo cho Ma-ri chỉ vì ông là *người công chính*. Ông hiểu được cảnh ngộ của Ma-ri, và giá mà nàng phải trả để làm mẹ của Con của Đức Chúa Trời. Ông không nỡ để nàng bị sỉ nhục công khai.

Đức Chúa Trời Tôn Vinh Sự Công Chính

Đức Chúa Trời can thiệp vào việc này một cách đầy lòng thương xót. Ngài tái xác nhận với Giô-sép rằng tình thế khó xử và nhục nhã của họ chỉ là tạm thời (xem câu 20,21). Nỗi đau mà họ phải gánh chịu do những người chỉ trích họ gây ra vì không biết, vì vô tình và không tin sẽ qua đi khi các thiên sứ ca vang trên trời rằng: "Vinh danh Đức Chúa Trời trên các tầng trời. Bình an dưới đất cho người Ngài thương" (Lu 2:14). Sau đó khi các nhà thông thái từ phương đông đem lễ vật đến đặt

nơi chân Chúa Giê-su và xưng nhận Ngài là Vua, thì mọi chuyện đó xem ra chẳng là gì cả.

SỰ BẤT CÔNG THỜI NAY

Bạn có biết bao nhiêu người nam làm cho những người nữ có thai ngoài hôn nhân rồi bỏ rơi họ, mặc cho họ gánh hậu quả của một phút thèm khát nhục dục và buông tuồng. Hoặc tồi tệ hơn nữa, họ trốn tránh nhiệm vụ bằng cách "thanh toán tiền bạc" sòng phẳng giúp nạn nhân của họ phá thai.

Xin đừng hiểu lầm. Tôi không hoàn toàn đổ lỗi cho đàn ông. Tội lỗi trong địa hạt này là con đường hai chiều. Quả là dễ lạm dụng một người nào đó, và rồi bỏ mặc cho đường sự đơn độc vật lộn với nan đề. Đó là một lối cư xử **bất công** nhất.

Cầu xin Đức Chúa Trời ban cho chúng ta thêm những người ngay thẳng và công chính giống như Giô-sép biết gạt cái "tôi" ra sau và quan tâm lo giúp người khác.

CƠ ĐỐC NHÂN SA NGÃ VÀ TAN NÁT

Một lần nọ, một cựu sinh viên ghé qua văn phòng của tôi mà không báo trước. Hôm đó là một trong những ngày tôi bận rộn kinh khủng. Tôi dậy từ 3.30 giờ sáng để viết bài. Khi người này đến, tôi cũng vừa kết thúc một phiên họp khá căng thẳng vào giữa buổi chiều và tôi tưởng chừng mình "ngất" đến nơi, nên tính ngày làm việc đến đó chán dứt là đủ rồi. Thành thật mà nói lúc đó tôi không muốn *gặp* ai cả, nên càng không muốn *tiếp chuyện* với ai cả.

Dù nhiều năm qua tôi không gặp ông này, tôi nhớ tên ông và mời ông vào văn phòng với hy vọng là cuộc gặp gỡ chỉ kéo dài vài phút. Nhưng Đức Chúa Trời có một kế hoạch khác.

Sau khi chuyện vãn đôi điều, ông bắt đầu thổ lộ câu chuyện buồn thảm là chuyện ông không tính sẽ bộc lộ cho tôi. Sau khi tốt nghiệp ở trường mà tôi tham gia giảng huấn ông cưới vợ cũng là sinh viên của tôi. Rồi ông làm mục sư.

Hôn Nhân Tan Vỡ

Ngay từ đầu cuộc hôn nhân của ông đã gặp rắc rối. Mỗi câu chuyện luôn luôn có hai mặt, nhưng tôi tin rằng tôi đã nghe đủ và hiểu đủ để

kết luận rằng ông kể lại khá chính xác. Người vợ trở thành một cái dầm dìm xóc vào hông, một cổ cối đá đeo nơi cổ ông. Bà ta luôn luôn xúc phạm các tín hữu trong hội thánh, gây chia rẽ, ngồi lê đôi mách và gây ra lăm rối reng trong gia đình. Là một mục sư, nhưng cuộc sống của ông đầy dẫy bối rối lo âu và khổ tâm. Sau nhiều năm như vậy ông nản lòng đến độ phải bỏ cuộc, ông đã ly dị vợ và bỏ chức vụ với lòng bực tức, giận hờn.

Rẽ Đàng

Vào ngày hôm đó khi ông đến văn phòng của tôi, ông đã lang thang trong đồng vắng gần ba năm. Ông thừa nhận là trong thời gian đó ông đã phạm tội, có quan hệ tình dục với một bà khác. Mấy tháng gần đây ông đã cắt đứt quan hệ với bà này vì biết làm như vậy là sai trái. Ông cảm thấy mình bất lực, chán nản và bị cả những người bạn thân nhất từ bỏ. Các tín hữu trong hội thánh trước đây của ông, những người ông từng dành trọn thời gian để phục vụ trong nhiều năm đã ném ông đi như một củ khoai tây nóng, dù rằng họ biết cuộc sống của ông là cuộc sống địa ngục. Không có một người nào đưa tay ra giúp ông cả.

Một ngày nọ, ông ta ghé thăm một vị mục sư khác trong chỗ quen biết. Mục sư này vừa kết thúc một buổi khải đạo, cô thư ký báo qua máy nội đàm danh tánh của khách đang chờ. Vị mục sư này trả lời là ông quá bận, bận đến nỗi không thể bước ra khỏi văn phòng để chào người mà ông biết rất rõ là đang tan nát cõi lòng.

Suýt Nữa Tôi Cũng Từ Chối

Đang kể chuyện ông thỉnh linh bật khóc. Ông không tự biện hộ nhưng thừa nhận sự buồn giận và cay đắng trong lòng mình. Ông nhận là có lỗi khi cuối cùng đã bỏ cuộc, ly dị vợ và bỏ chức vụ, mặc dù bốn mục sư nổi tiếng đã khuyên nhưng có lẽ ông không còn cách giải quyết nào khác. Ông nói qua nước mắt: "Ông Gene à, thậm chí các ông đó cũng không thêm chào tôi!"

Tim tôi thót lại. Lúc này suýt chút nữa tôi cũng làm y như vậy. Tạ ơn Đức Chúa Trời, Thánh Linh đã không bỏ mặc cho tôi hành động kiểu đó. Dù rằng tôi rất mệt mỏi, tôi ngồi nghe câu chuyện của ông hơn hai tiếng đồng hồ. Tôi hoàn toàn cảm nhận được nỗi đau của ông.

Sau khi lắng nghe ông nói, tôi đề nghị ông làm theo một số bước theo sự dạy bảo của Kinh Thánh để sắp xếp lại cuộc đời và sống phù

hợp với ý muốn của Đức Chúa Trời. Ông ta đã lắng nghe. Tôi nói: "Tôi muốn giúp ông thoát khỏi tình trạng này, dù thì giờ có eo hẹp, nhưng tôi muốn giúp ông."

Chúng Ta Tất Cả Đều Cần Biết Lắng Nghe.

Tôi không bao giờ quên được sự hưởng ứng của ông. Ông nhìn xuống đất rắng kèm nước mắt và nói: "Ông Gene à, những lời ông vừa nói thấm thía hơn mọi điều tôi nghe trong ba năm qua. Dù tôi có thể không bao giờ quấy rầy ông nữa, và dù tôi có thể không làm theo tất cả những lời khuyên của ông, nhưng tôi biết ông quan tâm đến tôi và hiện giờ tôi chỉ cần một người bạn sẵn sàng lắng nghe tôi."

Thành thật mà nói, vào lúc đó khó lòng xử sự công minh, chính trực và ân cần. Tôi không thể tiếp chuyện với tất cả những ai muốn chia sẻ gánh nặng của họ. Nếu rắng sức, thì thành thật mà nói rồi cuộc tôi lâm vào tình trạng kẹt lằm. Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, tôi không từ chối tiếp ông này. Về sau có tin mừng là ông này làm theo lời khuyên của tôi và một lần nữa bước đi với Chúa.

HÀNH ĐỘNG

Phương án dưới đây nhằm giúp bạn triển khai phát huy đức tánh "công chính" [ngay thẳng] trong mỗi quan hệ với người khác.

Quà Tặng của Đức Chúa Trời

- **Biết chắc là bạn hiểu rõ câu xác định của ông Phao-lô là "người công chính sống bởi đức tin".**

Nhớ rằng Kinh Thánh dùng từ "công chính" theo hai ý. Ý thứ nhất liên quan đến kinh nghiệm cứu rỗi của bạn. Ý thứ hai liên quan đến nếp sống làm Cơ Đốc nhân của bạn.

Ông Phao-lô diễn tả hai ý này qua hai câu tuyệt diệu trong thư gửi cho các tín hữu tại Ê-phê-sô:

Kinh Nghiệm Cứu Rỗi của Bạn

"Thật nhờ ân sủng bởi đức tin mà anh chị em được cứu, chẳng phải tự anh chị em, mà là ơn cứu độ Đức Chúa Trời ban, cũng không căn cứ vào công đức để không ai có thể khoe mình" (Êph 2:8,9).

Bước Đi với Đấng Cơ Đốc

"Vì chúng ta là tác phẩm của Đức Chúa Trời, được tạo nên trong Đức Giê-su Cơ Đốc để làm những việc lành, là việc Đức Chúa Trời đã định trước cho chúng ta để theo đó mà tiến hành" (câu 10).

Những điều ông Phao-lô mô tả trong phân đoạn này chứa đựng một trong những vấn đề độc đáo quan trọng lớn lao trong thần học Cơ Đốc. Như cuộc đời của ông Martin Luther đã chứng minh, có lẽ Sa-tan thường xuyên làm cho vô số người nhầm lẫn trong lãnh vực này nhiều hơn hết suốt qua nhiều thế kỷ, mặc dù Kinh Thánh giải bày vấn đề này rõ ràng nhất.

Sự sai lạc trong giáo lý này đã loán vào "các tôn giáo" lớn trên thế giới, kể cả "các giáo phái" bắt nguồn từ Cơ Đốc giáo.

Dưới đây là một vài dạng của sự sai lầm này. Bạn hãy tự kiểm tra mình. Bạn hiểu kinh nghiệm cứu rỗi rõ đến mức nào? Tất cả những niềm tin dưới đây là không đúng

- ___ Được cứu bởi việc làm.
- ___ Được cứu bởi sự kết hợp giữa đức tin với việc làm.
- ___ Được cứu bởi đức tin và giữ lấy sự cứu rỗi bởi việc làm.
- ___ Được cứu dù không biểu thị bất kỳ việc lành nào.

Đáng tiếc là nhiều người tin rằng chỉ cần "tuyên xưng niềm tin" là được cứu rỗi. Kinh Thánh dạy rõ ràng chúng ta *được* cứu bởi đức tin, nhưng sau đó *đức tin thật* sẽ sinh ra việc làm. Ông Gia-cơ viết rõ về vấn đề này: "Đức tin cũng thế, nếu đức tin không có hành động thì tự nó chết đi" (2:17).

Tất nhiên, đức tin cứu rỗi sẽ sinh ra việc làm công chính mà Đức Chúa Trời trù liệu cho cuộc đời chúng ta. Tuy nhiên, mức độ chúng ta thực hiện những việc công chính tùy thuộc vào mức độ chúng ta dần thân theo Chúa Giê-su Cơ Đốc và mức độ sẵn sàng làm theo ý của Ngài trong mỗi chúng ta.

Nhìn Xem Ê-Li

- **Xác định mức độ "công bình" hoặc "công chính" của bạn trong tư cách là một Cơ Đốc nhân.**

Khi ông Gia-cơ dùng gương của Ê-li để minh họa quyền năng của sự cầu nguyện, ông dùng từ dikaios để nói về một Cơ Đốc nhân có một đời sống tin kính Chúa.

“Vây hãy xung tội với nhau và cầu thay cho nhau, để anh chị em được lành bệnh. Lời cầu xin của người công chính rất mạnh mẽ và hiệu nghiệm” (5:16).

Khi các trước giả Tân Ước sử dụng từ "công chính" theo nghĩa này, họ muốn nói là Cơ Đốc nhân chúng ta phải sống cuộc đời ngay thẳng, công chính và thánh khiết. Chúng ta phải vâng lời Đức Chúa Trời và tuân thủ các điều răn của Ngài. Một khi chúng ta được kể là nên công chính bởi đức tin nơi Đấng Cơ Đốc, sau đó phải thể hiện cuộc sống công chính của Chúa Giê-su qua cách sống của chúng ta. Đây cũng là điều Phao-lô nói đến khi ông viết cho các tín hữu tại Ê-phê-sô:

“Vì trước kia anh chị em tối tăm, nhưng hiện nay anh chị em là ánh sáng trong Chúa, hãy xử thể như con cái ánh sáng, vì ánh sáng nảy sinh ra tất cả những điều tốt đẹp, công chính [dikaiosune] và chân thật. Hãy thử nghiệm cho rõ điều gì đẹp lòng Chúa” (Êph 5:8-10).

Tham Khảo Ý Kiến của Một Người Bạn

• Nhờ một người mà bạn tin cậy nhận xét về mức độ ngay thẳng, hợp lý và không thiên vị trong các mối quan hệ của bạn với những người khác.

- ___ Mối quan hệ của bạn với vợ của mình.
- ___ Mối quan hệ của bạn với con cái của mình.
- ___ Mối quan hệ của bạn với láng giềng.
- ___ Mối quan hệ của bạn với những người cùng sở.
- ___ Mối quan hệ của bạn với những người khác.

SUY NGẪM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây được biên soạn để nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. "Được xưng công chính bởi đức tin" có nghĩa gì? Bạn thấu hiểu

vấn đề này từ khi nào? Xin vui lòng kể lại kinh nghiệm được cứu của bạn.

2. Vì sao khó nắm bắt vấn đề làm thế nào để được cứu?
3. Bạn suy nghĩ gì khi thấy người khác bị đối xử "bất công"? Lẽ ra có thể xử trí những việc đó theo cách nào khác?
4. Bạn muốn được đối xử "công bình" và "bình đẳng" trong những mối quan hệ nào? Bạn có muốn nêu những vấn đề đó ra để xin cầu thay không?
5. Bạn muốn cư xử "ngay thẳng", hợp lý trong những mối quan hệ nào? Bạn có muốn nêu những vấn đề đó để xin cầu thay không?

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài học này:

Chú thích:

1. *Luther's Works* (Công Trình của Luther), Nhà Xuất Bản Weimer, Tập 54, tr. 179.

Đưa TAY THÁNH SẠCH Lên Trời

Vì được quản lý nhà Đức Chúa Trời, giám mục phải là người không chỗ trách được, chứ không nóng tính, đam mê, nghiện rượu, tàn bạo, tham lợi phi nghĩa, nhưng là người hiếu khách, thích làm việc thiện, tiết độ, ngay thẳng, **thánh khiết**.

—TÍCH 1:7,8

Mấy năm trước trước đây, vợ chồng tôi đến thăm Guatemala. Một việc tôi chứng kiến tại đây đã lưu lại một ấn tượng khó quên trong đời tôi.

NHỮNG ĐÀU GỐI CHẢY MÁU

19

Trong ngôi làng nhỏ nọ, một trong các giáo sĩ chỉ cho chúng tôi thấy ngôi nhà thờ với những nấc thang dài dẫn lên một cái sân rộng. Chúng tôi thấy nhiều người bò bằng tay và đầu gối lên các nấc thang bằng bê tông, băng qua sân và sau đó bò vào nhà thờ. Cứ đến kỳ là người ta đi kiệu này mặc dù đầu gối của họ bị rướm máu vì đã bò hàng trăm mét trên mặt bê tông thô nhám.

Điều gì khiến cho người ta tham gia thực hiện một

nghi thức tôn giáo như vậy? Họ tin rằng nhờ cách này họ có thể trở nên thánh và được tha thứ tội lỗi. Dù rằng rõ ràng là những người này rất chân thành nhưng họ đã lầm lẫn một cách tội nghiệp. Ông Phao-lô nói rằng ông muốn "người nam khắp nơi đều đưa tay thánh sạch lên trời cầu nguyện". Nhưng không nơi nào Đức Chúa Trời phán bảo các Cơ Đốc nhân phải có "những đầu gối rướm máu" để đạt được và giữ được sự thánh khiết (I Ti 2:8).

NHỮNG TỪ ĐỒNG NGHĨA TRONG TÂN ƯỚC

Ít nhất là có ba từ trong tiếng Hy-lạp thường được dịch là "thánh". Tân Ước dùng những từ này dưới nhiều dạng khoảng 300 lần. Sự kiện này chứng minh tầm quan trọng của vấn đề trong kế hoạch Đức Chúa Trời dành cho con cái Ngài.

Từ được sử dụng thường nhất là *hagios*. Từ thứ hai là *hosios* và thứ ba là *hagnos*. Dù từ thứ ba được xem là đồng nghĩa, người ta vẫn thường dịch trong Anh ngữ là "pure" (trong sạch) hoặc "chaste" (trong trắng).

Ông Phao-lô dùng từ *hosios* khi viết cho Tít để mô tả một phương diện trưởng thành của Cơ Đốc nhân. Như vừa nói, ông cũng dùng từ này khi viết cho Ti-mô-thê: "Vì thế, ta muốn người nam khắp nơi đưa tay thánh sạch lên trời cầu nguyện, không giận dữ, cãi cộ" (I Ti 2:8). Ông cũng dùng từ căn bản này khi viết cho các tín hữu tại Ê-sa-lô-ni-ca, nhắc nhở họ về cách sống của ông và của các cộng sự viên giữa vòng những người này:

"Có anh chị em và Đức Chúa Trời làm chứng, chúng tôi đã sống giữa anh chị em, là những tín hữu, một cách thanh sạch, công chính và không có gì đáng trách" (I Ê 2:10).

NHẬN THỨC SAI

Tôi vừa minh họa ở trên một nhận thức sai lầm nghiêm trọng về sự "thánh khiết" qua cảnh chúng tôi chứng kiến ở Guatemala. Chúng ta không thể giành được sự thánh khiết qua việc thực hiện các nghi thức tôn giáo. Chúng ta cũng không thể giành được sự thánh khiết bằng cách tự hành xác. Chúng ta thử tìm hiểu kỹ hơn một số hiểu lầm nghiêm trọng khác đối với lẽ thật lạ lùng này của Kinh Thánh.

Chủ Nghĩa Cầu Toàn

• Ông Phao-lô không dạy rằng Cơ Đốc nhân có thể trở nên toàn hảo trong đời này.

Nếu thành thật với chính mình, hầu hết Cơ Đốc nhân đều thừa nhận rằng họ không sống như Chúa-Giê-su Cơ Đốc trong mọi khía cạnh. Ngài là con người toàn hảo duy nhất từng sống trên đất này. Với tư cách "Đức Chúa Trời thành người" Ngài đã đến trong thế gian này, và vì Ngài là Đức Chúa Trời giáng thế làm người nên Ngài chẳng bao giờ phạm tội. Sự đồ Giảng đã giải nghĩa rất hay về điều này trong sách Phúc Âm mang tên ông:

"Trước khi sáng tạo vũ trụ đã có Ngôi Lời. Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. Ngôi Lời đã giáng thế làm người, ngự giữa chúng ta, tràn đầy ân sủng và chân lý. Chúng tôi đã tận mắt chiêm ngưỡng vinh quang Ngài, là vinh quang của Con Một đến từ Cha" (Gi 1:1,14).

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta sẽ không có thân thể vinh hiển như thân thể của Chúa Giê-su Cơ Đốc, cho đến khi chúng ta được biến hóa trở nên giống như Ngài lúc Ngài tái lâm (xem I Cô 15:51-53). Tôi tin rằng, đây là điều ông Phao-lô có ý nói đến khi ông viết cho các tín hữu tại Cô-rinh-tô:

"Vì hiện nay chúng ta chỉ thấy mặt mờ qua gương, đến bảy giờ chúng ta sẽ thấy tận mặt. Bây giờ chúng ta chỉ hiểu biết một phần, đến bảy giờ chúng ta sẽ biết hoàn toàn như Chúa biết chúng ta vậy" (I Cô 13:12).

Mặc Cảm Tội Lỗi, Tự Lừa Dối Mình và Tình Trạng Tuyệt Vọng

Cơ Đốc nhân nào được giáo huấn rằng họ có thể trở nên toàn hảo khi còn sống trên trần gian này thì những người đó thường bị mặc cảm tội lỗi dày vò kinh khủng mỗi khi họ sống không đạt. Trong khi đó, thực tế Cơ Đốc nhân là những người vẫn phạm tội. Đây là lý do các thư trong Tân Ước thường xuyên khuyên Cơ Đốc nhân làm mới lại tâm trí họ và "biến hóa" thành hình ảnh của Đấng Cơ Đốc (La 12:2). Đây cũng là mục tiêu của ông Phao-lô. Ông biết ông chưa đạt đến sự toàn hảo (Phi 3:12).

Quan điểm này có thể khiến cho Cơ Đốc nhân biện hộ cho tình thần

và thái độ tội lỗi của họ là vô tội. Đây là một hình thức tự dối mình và tự thân việc làm này là tội lỗi. Còn những người nào chủ trương cầu toàn trong đời sống Cơ Đốc nhân thì lại bỏ ngang, buông xuôi tất cả khi họ phạm tội. Họ cho rằng họ đã không trọn lòng với Đức Chúa Trời, đã phản bội Ngài nên họ không còn có hy vọng gì nữa. Một số người còn tin rằng họ đã phạm tội không thể tha thứ được, quả là một chủ trương khôn khéo.

Một Câu Chuyện Buồn

Thời học trung học, tôi có một người bạn thân. Người này tiếp nhận Chúa và là một Cơ Đốc nhân đồng thời với tôi. Cả hai chúng tôi đều là những Cơ Đốc nhân chân thành nhưng lâm lẩn trong một vài khía cạnh của thần học. Tôi nghĩ rằng tôi phải đeo đuổi một nếp sống nào đó để "giữ vững sự cứu rỗi". Còn bạn tôi tin rằng mỗi một Cơ Đốc nhân có thể kinh nghiệm về Đức Chúa Trời và kinh nghiệm đó cho phép họ đạt đến một trình độ thánh khiết, và trình độ thánh khiết sẽ gìn giữ họ khỏi bất trung với Đức Chúa Trời.

Sau này, tôi học biết rằng địa vị của mình trước mặt Đức Chúa Trời—tức là sự cứu rỗi đời đời của tôi—không tùy thuộc vào mơ ước lành của tôi. Thật là một niềm vui lớn cho tôi. Nhưng buồn thay, bạn tôi rơi vào những thất bại về mặt đạo đức. Nhớ lại một ngày nọ nhờ nói chuyện với cô mà tôi phát hiện ra cô tin Đức Chúa Trời đã từ bỏ cô vì cô đã phạm tội. Cô mất hết hy vọng. Dù đã nói hết lời hết cách tôi vẫn không thể giúp cô hiểu rằng Đức Chúa Trời chưa loại bỏ cô. Trái lại, cô đã loại bỏ Ngài và không tin là Ngài sẵn sàng tha thứ cho cô. Ngay cả câu chuyện người con trai đi hoang cũng không thể cảm động cô. Tiếc thay, chuyện tương tự cũng xảy ra cho một số người đã được giáo huấn rằng họ có thể trở nên toàn hảo trong đời này.

Khổ Tu

- Ông Phao-lô không dạy rằng phải sống khổ hạnh.

Đặc biệt là trong suốt thế kỷ thứ tư, hàng trăm người tìm cách thoát khỏi sự cám dỗ bằng cách hình phạt thân xác của họ và bằng một đời sống khổ tu. Họ đi đến chỗ cực kỳ thái quá để đắc thắng sự "cám dỗ" và "nhục dục". Thánh Esemius mang vào thân rất nhiều xiềng xích đến nỗi ông phải bò bằng tay và đầu gối. Tu sĩ Beserian không cho phép thể xác của mình ngủ hoặc thư giãn, trong bốn mươi năm, ông không hề ngủ nằm.

Cơ Đốc Giáo và Triết Lý Hy-lạp

Sở dĩ xảy ra làn sóng này là vì các triết gia Hy-lạp dạy rằng thân xác là ác còn tâm linh là thiện. Vì thân xác chúng ta làm cho chúng ta gặp phải nhiều nan đề và dẫn đến những hành động tội lỗi nên Cơ Đốc nhân sống vào thời đó tương đối dễ đồng hóa tư tưởng này với thần học Cơ Đốc.

Phân Rẽ Không Có Nghĩa Là Cô Lập

Khổ tu khiến cho Cơ Đốc nhân tự tách mình khỏi thế giới và chú tâm vào chính mình. Điều này trái ngược với những điều Chúa Giê-su dạy. Chúng ta phải là "ánh sáng của thế giới" (Ma 5:14). Chúng ta phải "soi sáng mọi người" để họ thấy các công việc tốt đẹp của chúng ta mà tôn vinh Cha chúng ta ở trên trời (xem câu 16). Ông Phao-lô cũng dạy rằng phải ở trong thế gian, nhưng không thuộc về thế gian (I Cô 5:9,10). Nói cách khác, chúng ta có thể sống trong thế gian này và vẫn sống cuộc đời thánh khiết. Đó là một trong những lý do khiến Đức Chúa Trời còn để chúng ta sống trên đất: để truyền đạt sự thánh khiết của Ngài cho những người chưa nhận biết Ngài.

Tự Phủ Nhận

- Ông Phao-lô không dạy rằng Cơ Đốc nhân có thể nên thánh bằng cách tự phủ nhận những điều bình thường và tự nhiên mà Đức Chúa Trời đã tạo nên.

Ngày nay, nhiều người vẫn thề nguyện sống đồng trinh và từ bỏ quyền lập gia đình. Họ tin rằng cuộc sống này sẽ khiến họ nên thánh theo ý của Đức Chúa Trời, Kinh Thánh dạy rõ rằng kiêng cử khỏi những quan hệ tình dục chính đáng không phải là dấu hiệu hoặc không phải là phương tiện đạt đến sự nên thánh. Lời thề sống đồng trinh đã dẫn đến một số dạng tình dục đồi trụy tệ hại nhất. Ngày nay, chủ trương này nảy sinh thành làn sóng ngược đãi trẻ em. Đáng buồn là, những người vô tội đặc biệt là trẻ em trở thành nạn nhân của chủ trương sai lầm này.

Điều đáng lưu ý là ông Phao-lô xác định một lý do duy nhất cho phép những người đã lập gia đình kiêng cử quan hệ tình dục. Trong thư gửi cho các tín hữu tại Cô-rinh-tô, ông viết:

"Vợ chồng không nên từ chối ăn nằm với nhau, trừ khi hai người đồng ý kiêng một thời gian để chuyên tâm cầu nguyện, sau đó hãy trở lại với nhau như cũ để khỏi bị quỷ Sa-tan cám dỗ khi anh chị em thiếu tự chế" (I Cô 7:5).

Chủ Nghĩa Luật Pháp

- Ông Phao-lô không dạy về một niềm tin Cơ Đốc lụy luật pháp. Một số Cơ Đốc nhân tin rằng họ có thể nên thánh bằng cách tuân giữ một số luật lệ.

Chú Trọng Đền Bê Ngoài

Tôi được trưởng dưỡng trong một cộng đồng tôn giáo tuân thủ một số lễ luật. Dầu vậy, khi còn là một Cơ Đốc nhân trẻ tuổi tôi để ý thấy rằng những người này vẫn thường ghen ghét và kiêu ngạo. Họ thường bình phẩm và có thành kiến đối với những người ngoài "cộng đồng tôn giáo" đặc thù của chúng tôi. Họ nói hành nhau và thường cay đắng nhau. Điều chính yếu là họ đã bỏ qua *những phẩm chất bên trong*, những phẩm chất rất quan trọng đối với sự thánh khiết thật.

Đây đúng là những việc người Pha-ri-si thường làm. Họ đặt ra các luật lệ và rồi lại tìm cách tránh né. Chúa Giê-su lên án lễ thói đó (xem Mác 7:9-13).

Các Nghi Thức Tôn Giáo

Một số Cơ Đốc nhân tin rằng mức độ thánh khiết họ đạt được liên quan đến thời gian họ cầu nguyện, học Kinh Thánh và tham gia các sinh hoạt tôn giáo khác. Đây cũng là một hình thức của chủ nghĩa luật pháp. Những người này cũng chân thành, thật tâm như những người tìm cách nên thánh bằng những cách riêng của mình. Một số người dành nhiều thì giờ cầu nguyện và suy ngẫm. Họ tin rằng đây là cách để đạt đến sự thánh khiết và họ cho rằng đây là phương cách duy nhất đạt đến loại thánh khiết này.

Nghĩ như vậy là sai lầm nghiêm trọng. Nếu có thể đạt được và duy trì sự thánh khiết bằng cách dành nhiều giờ ở trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời thì những Cơ Đốc nhân bình thường là những người hàng ngày phải làm việc, phải dành thời gian chăm sóc gia đình và đối phó với những nhu cầu khác của cuộc sống không thể nào thánh bằng những người dành nhiều thì giờ cầu nguyện và suy ngẫm sao.

Mối Nguy Cơ của Quả Lắc

Như vẫn thường xảy ra, chúng ta cũng đi đến một thái cực khác và xao lãng khía cạnh quan trọng này trong đời sống của Cơ Đốc nhân. Cầu nguyện và học Kinh Thánh là thiết yếu cho sự tăng trưởng và trưởng thành của Cơ Đốc nhân. Cứ mỗi lần tôi hoàn tất một công trình nghiên cứu dài tốn nhiều thời gian, tôi cảm thấy có lỗi vì không để dành nhiều thời gian thông công với Đức Chúa Trời hơn. Vì sự thể vẫn là những cuộc nghiên cứu đó có thể trở thành những sinh hoạt nặng mùi luật pháp không đưa đến sự thánh khiết thật.

Một số Cơ Đốc nhân cũng phản ứng dữ dội đã chuyển từ "chủ nghĩa luật pháp" sang "phóng túng". Qua lối sống phóng túng của họ, rõ ràng là họ khinh lờn và vi phạm ý chỉ của Đức Chúa Trời. Chúng ta phải đề phòng "hiềm họa của con lắc".

QUAN ĐIỂM CỦA KINH THÁNH

Địa Vị Thánh Khiết

- Trong nhãn quan của Đức Chúa Trời mọi Cơ Đốc nhân có địa vị "nên thánh" trong Đấng Cơ Đốc.

Trong Tân Ước tất cả các tín hữu được gọi là "các thánh đồ". Từ *hagios* được dịch là "các thánh đồ" khoảng sáu mươi lần. Các tín hữu tại Cô-rinh-tô là những người xác thịt và tội lỗi, cũng được gọi là "các thánh" hoặc những người "đã được thánh hóa trong Đức Cơ Đốc Giê-su" (I Cô 1:2). Theo nguyên văn, ông Phao-lô gọi những người này là "những người thánh" dù họ sống một cuộc đời trần tục bao gồm ganh tỵ, xung đột và chia rẽ (xem 3:3); khoe khoang (xem câu 21); dâm ô và say sưa (xem 5:1-6; 11:20, 21); và không tha thứ cho các Cơ Đốc nhân khác (xem 6:1,6,8).

Ông Phao-lô cũng nhấn mạnh lẽ thật này trong thư gửi cho các tín hữu tại Cô-lô-se khi ông nói với họ "đã là dân được Đức Chúa Trời chọn lựa, thánh hóa và yêu thương" (3:12). Vì thế, Đức Chúa Trời coi như chúng ta đã toàn hảo nhờ Chúa Giê-su Cơ Đốc là Con toàn hảo của Ngài. Giả sử sự kiện này không đúng thì nào có ai có thể được cứu đây. Các nhà thần học thường gọi chân lý trọng đại này là "địa vị thánh khiết". Theo ý Đức Chúa Trời chúng ta đã được biệt riêng ra làm người thánh của Chúa. Trong nhãn quan của Ngài chúng ta "đã được tôn

vinh" (La 8:30). Điều này xảy ra ngay lúc chúng ta tin nơi Đấng Cơ Đốc và được cứu.

Sự Thánh Khiết Tiệm Tiến

- Nên thánh và trở nên giống như Đấng Cơ Đốc khi còn sống trên đất này là một tiến trình tiệm tiến cho đến khi chúng ta ở với Chúa Giê-su Cơ Đốc trong thiên đàng.

Các thư tín trong Tân Ước nhấn mạnh đến vấn đề này. Nhiều lần Tân Ước dạy chúng ta phải trở nên giống như Đấng Cơ Đốc trong sự thánh khiết Ngài. Khi viết cho các tín hữu tại Cô-rinh-tô là những người sống theo xác thịt và tội lỗi, ông Phao-lô vạch tội lỗi của họ ra và thúc giục họ đeo đuổi nếp sống thánh khiết phản chiếu tình yêu thương của Đấng Cơ Đốc và trái của Thánh Linh (xem I Cô 13:1-13).

Lời ông cầu nguyện cho các tín hữu tại Tê-sa-lô-ni-ca tóm tắt kế hoạch của Đức Chúa Trời cho tín hữu của mọi thời đại.

"Nguyện xin chính Đức Chúa Trời bình an thánh hóa anh chị em hoàn toàn. Nguyện tâm linh, tâm hồn và thân thể anh chị em được gìn giữ trọn vẹn, không có gì đáng trách trong ngày Đức Giê-su Cơ Đốc, Chúa chúng ta quang lâm" (I Tê 5:23).

Các nhà thần học thường gọi tiến trình này là "thêm lên trong sự thánh khiết tiệm tiến".

Dấn Thân

- Nên thánh theo như Đức Chúa Trời muốn đòi hỏi chúng ta phải có chủ ý hành động sau khi trở lại tin Chúa Giê-su Cơ Đốc.

Một lần nữa, nhiều thư tín trong Tân Ước nhấn mạnh vấn đề này, nhất là sau khi Thánh Linh cảm thúc các trước giả viết về địa vị của chúng ta trong Đấng Cơ Đốc. Hai thư của ông Phao-lô gửi cho các tín hữu tại Ê-phê-sô và tại La-mã cho thấy rõ ràng hơn hết vấn đề được nhấn mạnh đến thế nào. Thí dụ, trong ba chương đầu thư Ê-phê-sô, ông Phao-lô sơ lược về địa vị của chúng ta trong Đấng Cơ Đốc. Trong ba chương cuối, ông dạy rằng chúng ta phải trở nên giống Đấng Cơ Đốc "hãy sống xứng đáng với ơn kêu gọi của Ngài" (4:1).

Chúng ta thấy một trật tự tương tự trong thư La-mã. Mười một

chương đầu trình bày chi tiết về lòng nhân từ của Đức Chúa Trời trong việc cứu rỗi chúng ta. Các chương còn lại dạy chúng ta cách sống thánh khiết trong nhân quan nhân từ của Đức Chúa Trời (xem 12:1,2).

Bước Đi Trong Thánh Linh

- Mức độ sống thánh khiết của chúng ta tùy thuộc vào mức độ chúng ta bước đi với Đức Thánh Linh, và tùy thuộc vào kế hoạch của Ngài dành cho cuộc đời chúng ta.

Không phải tình cờ mà từ *hagios* được sử dụng khoảng 90 lần để xác định rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời là "thánh". Ông Phao-lô viết rất cụ thể về vấn đề này trong thư gửi cho các tín hữu tại Ga-la-ti như sau:

"Tôi muốn nói rằng: Nếu anh chị em sống theo Thánh Linh thì sẽ không thi hành theo dục vọng xác thịt. Vì bản tính xác thịt ham muốn những điều trái với Thánh Linh và Thánh Linh ước muốn những điều trái với bản tính xác thịt; hai bên chống nghịch nhau như vậy, nên anh chị em không làm được những điều mình muốn" (Ga 5:16,17).

Mỗi Cơ Đốc nhân được phép lựa chọn, hoặc chúng ta "bước theo Thánh Linh" (câu 25) và làm những điều Ngài muốn, hoặc chúng ta hành động theo bản chất tội lỗi và làm những điều chúng ta muốn.

Còn đây cũng là một vấn đề được phép lựa chọn, hoặc chúng ta hiến thân thể của chúng ta "làm đồ dùng bất chính cho tội lỗi" hoặc chúng ta hiến thân thể của chúng ta cho Đức Chúa Trời như "một người từ chết sống lại" "làm đồ dùng công chính cho Đức Chúa Trời" (La 6:13). Khi chúng ta chọn qui phục Đức Chúa Trời, tức là chúng ta chọn "bước theo Thánh Linh" và nhận được năng lực và sức mạnh của Ngài để sống thánh khiết và công chính (xem Êph 3:16-19).

Bông Trái Thánh Linh

- Một Cơ Đốc nhân bước theo Thánh Linh sẽ có "trái của Thánh Linh" thay vì "các hành động theo tính xác thịt".

Trong Ga-la-ti chương 5, ông Phao-lô liệt kê "trái của Thánh Linh" là phản ánh của sự thánh khiết và sau đó so sánh "trái" này với "các hành động theo tính xác thịt".

"Các Hành Động Theo Tính Xác Thịt"

"Các hành động theo tính xác thịt thật rõ ràng, ấy là: Gian dâm, ô uế, phóng dăng, thờ thần tượng, phù thủy, thù hận, tranh chấp, ganh ghét, giận dữ, tham vọng ích kỷ, chia rẽ, bè phái, ganh tị, say sưa, chè chén và những điều khác tương tự. Tôi xin cảnh cáo anh chị em như tôi đã từng cảnh cáo rằng: Những người làm các điều ấy sẽ không được thừa hưởng Nước Đức Chúa Trời" (câu 19-21).

"Trái của Thánh Linh"

"Nhưng trái của Thánh Linh là: Yêu thương, vui mừng, bình an, nhẫn nại, nhân từ, lương thiện, trung tín, hòa nhã, tiết độ, không có luật nào ngăn cấm các điều đó" (câu 22-23).

Khi chúng ta "sống xứng đáng với ơn kêu gọi của Ngài" chúng ta sẽ phản ánh "trái của Đức Thánh Linh" trong mọi mối quan hệ của chúng ta (Êph 4:1).

Thánh Linh và Ngôi Lời

- Nguồn lực quan trọng nhất giúp chúng ta bước đi trong Thánh Linh là Thánh Linh tự Ngài làm việc qua Lời của Đức Chúa Trời.

Đức Thánh Linh là tác giả của Tân Ước. Những người như Phao-lô, Phê-rô và Giăng được "Đức Thánh Linh tác động" trong khi họ "nói ra từ Đức Chúa Trời" (II Phê 1:21).

Chúa Giê-su bảo các sứ đồ rằng việc này sẽ xảy ra. Khi chỉ còn một mình Ngài và 11 người trên phòng cao (Giu-đa đã bỏ đi ra), Chúa Giê-su phán:

"Ta còn nhiều chuyện muốn tỏ cho các con hay nhưng bây giờ e quá sức các con. Nhưng khi Thánh Linh là Thần Chân Lý đến, Ngài sẽ dẫn đưa các con vào mọi chân lý, vì Ngài không tự mình nói ra nhưng chỉ nói những gì Ngài nghe và báo cho các con những việc sẽ xảy đến" (Gi 16:12,13).

Khi Đức Thánh Linh ngự đến sự việc xảy ra đúng như vậy. Thoạt tiên họ nói lời trực tiếp được mạc khải. Về sau, Đức Thánh Linh dẫn dắt cho họ viết ra, từ đó hình thành bộ sách mà chúng ta gọi là Tân Ước.

Trong thư gửi cho các tín hữu tại Cô-lô-se, ông Phao-lô viết:

"Hãy để lời Đức Cơ Đốc sống phong phú trong lòng anh chị em với tất cả sự khôn ngoan. Hãy dạy dỗ, khuyến răn lẫn nhau, hết lòng hát thánh thi, thánh ca, linh khúc để ca ngợi Đức Chúa Trời" (3:16).

Vì Đức Thánh Linh là tác giả thần hựu của Thánh Kinh, và vì Ngài ngự trong mỗi tín hữu, Ngài sẽ khiến chúng ta sống thể hiện các lẽ thật này nếu chúng ta dâng cuộc đời chúng ta cho Ngài (xem Êph 3:20,21).

Đổi Mới Tâm Trí

- Tiến trình nên thánh được kết hợp một cách độc đáo với cách chúng ta sử dụng tâm trí của chúng ta.

Tiếp theo lời của ông Phao-lô nài khuyên trong La-mã 12:1, ông kêu gọi chúng ta hãy dâng hiến thân thể chúng ta cho Đức Chúa Trời:

"Đừng rập khuôn theo đời này, nhưng hãy được biến hóa bởi sự đổi mới tâm trí, để thử nghiệm cho biết ý định tốt lành, trọn vẹn và đẹp lòng Đức Chúa Trời" (câu 2).

Cách thức chúng ta sử dụng tâm trí mình có liên quan trực tiếp đến nếp sống của chúng ta dù thánh khiết hoặc không thánh khiết. Chính vì vậy mà ông Phao-lô kết luận trong thư ông gửi cho các tín hữu tại Phi-líp rằng:

"Sau hết, thưa anh chị em, bất cứ điều gì chân thật, điều gì đáng kính, điều gì công chính, điều gì thanh sạch, điều gì đáng yêu chuộng, điều gì cao quý; nếu có đức hạnh nào, nếu có điều gì đáng khen, anh chị em hãy suy nghĩ đến" (4:8).

Sự Thánh Khiết của Tập Thể

- Dầu rằng nên thánh là kinh nghiệm của từng cá nhân, nhiều chỗ trong Tân Ước viết về việc nên thánh là kinh nghiệm của tập thể.

Trong tổng số lần Tân Ước dùng từ *hagios*, có đến 78 lần từ *hagios* được dùng để nói về sự nên thánh của tập thể, nên từ này được dùng chỉ có 6 lần để chỉ về sự nên thánh của cá nhân từng tín hữu. Ông Phao-lô trình bày rất hay về lẽ thật này trong thư gửi cho các tín hữu tại Ê-phê-sô:

“Trong Ngài, cả tòa nhà được xây dựng chặt chẽ và phát triển thành **điện thờ thánh** trong Chúa. Cũng trong Ngài, anh chị em được xây dựng cùng nhau thành ngôi nhà của Đức Chúa Trời trong Thánh Linh” (2:21,22).

Đúng là mỗi một chúng ta có một thân xác được mô tả là “đền thờ của Đức Thánh Linh” (I Cô 6:19). Nhưng tất cả chúng ta *chung với nhau* cũng là đền thờ của Thánh Linh (xem câu 19) Đức Chúa Trời ngự trong thân thể của Đấng Cơ Đốc một cách độc đáo và Ngài muốn là chúng ta *cùng nhau* phản ánh bông trái của Thánh Linh và sự thánh khiết của Đức Chúa Trời. Chúng ta cần đến nhau. Chính vì vậy mà ông Phao-lô viết cho các tín hữu tại Ê-phê-sô:

“Từ Ngài toàn thân được kết cấu và hợp lại với nhau do **gân cốt hổ trợ**; khi mỗi bộ phận hoạt động thích nghi thì thân thể tăng trưởng và tự gây dựng trong tình yêu thương” (Êph 4:16).

MỘT GƯƠNG SÁNG TRONG CỤ ƯỚC

Xét cho cùng, nên thánh vẫn là một vấn đề của từng cá nhân. Không người nào có thể thay chúng ta để quyết định cho chúng ta sống trưởng thành trong Đấng Cơ Đốc và sống cuộc đời thánh khiết.

Chỗ Đứng của Giô-sép vì Sự Công Chính

Giô-sép là một ví dụ cổ điển trong Cựu Ước về sự thánh khiết. Đức Chúa Trời đã chúc phước cho ông, sau khi ông bị các anh nhân bán làm nô lệ ông trở thành nô lệ trong nhà Phô-ti-pha là quan thị vệ của vua Pha-ra-ôn. Vợ Phô-ti-pha mê Giô-sép và tìm cách quyến rũ ông. Ngày này qua ngày kia bà cứ cám dỗ Giô-sép, nhưng Giô-sép cự tuyệt không chịu phạm tội với Chúa và với chủ mình.

Tuy nhiên, một ngày kia nhân lúc các nô lệ vắng mặt, thấy cơ hội thuận tiện đã đến “thì người bèn nắm áo chàng mà rằng: Hãy nằm

cùng ta! Nhưng chàng liền tuột áo để lại trong tay người mà chạy trốn ra ngoài” (Sáng 39:12).

Giô-sép Phản Ánh Sự Thánh Khiết của Đức Chúa Trời

Trong quyển sách *Synonyms of the New Testament* (Những Từ Đồng Nghĩa Trong Tân Ước), ông Richard C. Trench truy nguyên nguồn gốc của ba từ Hy-lạp: *hagios*, *hosios* và *hagnos*. Rồi ông dùng Giô-sép làm thí dụ điển hình. Ông viết rằng khi Giô-sép “bị bà chủ Ai-cập cám dỗ”, ông “tự bày tỏ mình *hosios* bằng cách tôn trọng mối quan hệ vĩnh viễn trong hôn nhân mà Đức Chúa Trời đã thiết lập, và ông không thể nào vi phạm mà không phạm tội với Ngài”. Ngoài ra ông Trench lưu ý rằng Giô-sép “tự bày tỏ mình *hagios* trong việc ông tránh xa khỏi mối quan hệ bất khiết với bà chủ.” Cuối cùng “ông đã tự bày tỏ mình *hagnos* trong việc giữ thân thể trong sạch và không bị ô ướ”¹.

Gương của Giô-sép cho Nam Giới Cơ Đốc Ngày Nay

Nếu Giô-sép có thể sống cuộc đời thánh khiết trong ba phương diện trước khi luật pháp được ban hành trên núi Si-nai, trước khi Đức Thánh Linh đến ngự trong con người và giúp con người sống cuộc đời thánh khiết, và trước khi Lời của Đức Chúa Trời được khai thị đầy đủ, thì ngày nay lẽ ra Cơ Đốc nhân chúng ta càng có thể sống cuộc đời thánh khiết biết bao nhiêu. Vì *tất cả* những nguồn lực này sẵn dành cho chúng ta.

HÀNH ĐỘNG

Đề nghị dưới đây được biên soạn để giúp cá nhân bạn phát huy một nếp sống thánh khiết hơn.

Tham Khảo Các Thư Tín

- Mời bạn đọc các thư tín viết cho các Cơ Đốc nhân trong thời Tân Ước để xác định quan điểm của Đức Chúa Trời đối với phương cách sống cuộc đời thánh khiết.

Để hiểu sự thánh khiết và để biết cách sống cuộc đời thánh khiết, chúng ta cần xem xét cẩn thận các thư tín được viết cho các hội thánh trong thời Tân Ước và cho những người có trách nhiệm hướng dẫn các tập thể tín hữu mới và đang tăng trưởng, như Tích và Ti-mô-thê chẳng hạn. Nói như vậy, không có nghĩa là chúng ta bỏ qua những điều các

sách Phúc Âm và Công Vụ của Các Sứ Đồ dạy về sự thánh khiết. Tuy nhiên, chúng ta không nên chỉ căn cứ trên các sách đầu của Tân Ước mà xây dựng quan điểm của mình vì phương cách sống một cuộc đời thánh khiết. Nếu chúng ta cứ làm như thế, chúng ta có thể rơi vào những quan niệm sai lầm về sự thánh khiết.

Chúng ta nên nhớ rằng các sách Phúc Âm ghi lại công vụ của Chúa Giê-su Cơ Đốc trong việc đặt nền tảng cho hội thánh. Với sách Công Vụ, ông Lu-ca ghi lại công vụ của các sứ đồ và các nhà lãnh đạo then chốt khác trong thời Tân Ước trong công tác thành lập các hội thánh địa phương. *Nhưng các thư tín trong Tân Ước ghi lại cho chúng ta những chỉ dẫn cụ thể về cách sống cuộc đời Cơ Đốc nhân.*

Bạn Hãy Tự Kiểm

- Trong khi đọc các thư tín, bạn hãy lập một bản tự kiểm căn cứ trên những lời khuyên bảo ghi trong mỗi thư tín của Tân Ước.

Dưới đây là một bản liệt kê làm thí dụ căn cứ vào thư của ông Phao-lô gửi cho các tín hữu tại Ê-phê-sô. Ông Phao-lô viết những lời khuyên cụ thể này nhằm giúp chúng ta sống cuộc đời tin kính và thánh khiết. Trong khi bạn đọc "bản tự kiểm" này, hãy tự xét xem bạn có đạt được "tâm thước" mà Đức Chúa Trời mong đợi không. Xin đánh dấu (+) vào những chi tiết bạn xét thấy rằng mình thực hiện khá tốt và dấu (✓) vào những chi tiết bạn cảm thấy cần trau dồi thêm.

- "Anh chị em phải lột bỏ mọi điều dối trá, hãy nói thật với người lân cận vì chúng ta đều là chi thể của nhau" (4:25).
- "Khi giận thì đừng phạm tội, đừng cư mang giận hờn cho đến khi mặt trời lặn" (câu 26).
- "Kẻ quen trộm cắp đừng trộm cắp nữa, nhưng hãy siêng năng tự tay mình làm ăn lương thiện" (câu 28).
- "Môi miệng anh chị em đừng thốt ra một lời ác độc nào, nhưng nếu cần hãy nói lời lành xây dựng" (câu 29).
- "Anh chị em đừng làm buồn Thánh Linh Đức Chúa Trời" (câu 30).
- "Hãy lột bỏ khỏi anh chị em tất cả những cay đắng, giận hờn, thịnh nộ, kêu rêu, xúc phạm cùng mọi điều gian ác" (câu 31).
- "Anh chị em hãy đối xử với nhau cách nhân từ, thương xót, tha thứ nhau" (câu 32).

- "Hãy thể hiện tình yêu thương như Đức Cơ Đốc đã yêu anh chị em" (5:2).
- "Anh chị em đừng đề cập đến sự gian dâm, mọi hình thức đồi bại và tham lam" (câu 3).
- "Đừng bao giờ nói lời tục tĩu, rồ dại hay giễu cợt bản thủ là những điều không xứng đáng; nên dâng lời cảm tạ Chúa thì hơn" (câu 4).
- "Hãy xử thế như con cái ánh sáng, vì ánh sáng nảy sinh ra tất cả những điều tốt đẹp, công chính và chân thật" (câu 8,9).
- "Đừng tham dự vào những việc vô ích của sự tối tăm, nhưng hãy quở trách chúng thì hơn" (câu 11).
- "Anh chị em hãy hết sức thận trọng về nếp sống của mình, đừng xử sự như người đại dột nhưng như người khôn ngoan. Hãy tận dụng thì giờ, vì nay là thời xấu xa" (câu 15,16).
- "Đừng xử sự như kẻ ngu dại, nhưng phải hiểu biết ý muốn của Đức Chúa Trời" (câu 17).
- "Đừng say rượu, vì rượu đưa đến trụy lạc, nhưng phải đầy dẫy Thánh Linh" (câu 18).
- "Hãy thuận phục nhau vì kính sợ Đức Cơ Đốc" (câu 21).
- "Hỡi các người vợ, hãy tùng phục chồng như tùng phục Chúa" (câu 22).
- "Hỡi các người chồng, hãy yêu vợ như Đức Cơ Đốc yêu hội thánh" (câu 25).
- "Hỡi các con cái, hãy vâng lời cha mẹ trong Chúa" (6:1).
- "Hỡi những người làm cha, đừng chọc tức con cái mình nhưng hãy dưỡng dục chúng theo kỷ luật và giáo huấn của Chúa" (câu 4).
- "Hỡi những người tôi tớ, hãy vâng lời chủ mình ở thế gian" (câu 5).
- "Hỡi các người chủ, anh chị em cũng hãy đối xử với tôi tớ như thể" (câu 9).
- "Hãy mạnh mẽ trong Chúa và trong sức mạnh dũng mãnh của Ngài" (câu 10).
- "Hãy trang bị toàn bộ vũ khí của Đức Chúa Trời để anh chị em có thể đứng vững mà chống lại mưu kế của quỷ vương" (câu 11).

- "Hãy đứng lên; thất lưng bằng chân lý" (câu 14).
- "Mặc áo giáp công chính" (câu 14).
- "Mang vào chân giày sẵn sàng của Phúc Âm bình an" (câu 15).
- "Lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh chị em có thể dập tắt các tên lửa của kẻ ác" (câu 16).
- "Đội mào cứu rỗi, cầm gươm Thánh Linh là Lời Đức Chúa Trời" (câu 17).
- "Hãy hết lòng cầu nguyện, nài xin; trong mọi trường hợp, hãy nhờ Thánh Linh mà cầu nguyện. Để đạt mục đích ấy, hãy tỉnh thức và kiên trì trọn vẹn, cũng hãy cầu thay cho tất cả các thánh đồ" (câu 18).

Cá Nhân Hóa Những Lời Cầu Nguyện của Ông Phao-lô

- Mời bạn đọc và cá nhân hóa những lời ông Phao-lô cầu nguyện cho các Cơ Đốc nhân trong thời Tân Ước, ghi chép trong các thư ông viết trong chốn lao tù.

Hầu hết những lời cầu nguyện của ông Phao-lô tập trung vào việc sống làm Cơ Đốc nhân "thánh khiết" hơn và "tận hiến" hơn. Thí dụ dưới đây ông cầu nguyện cho các Cơ Đốc nhân tại Ê-phê-sô. Để cá nhân hóa lời cầu nguyện này, bạn chỉ cần thay thế các đại từ chỉ ngôi thứ, như là "tôi", "của tôi" vào những chỗ thích hợp. Bạn có thể cá nhân hóa những lời cầu nguyện này cho một nhóm bằng cách thay thế các đại từ số nhiều như "chúng tôi" và "của chúng tôi" vào những chỗ thích hợp.

"Vì thế, khi nghe nói về đức tin của anh chị em trong Chúa Giê-su và tình thương của anh chị em đối với tất cả các thánh đồ, tôi không ngớt cảm tạ Chúa vì anh chị em, hằng nhắc đến anh chị em mỗi khi cầu nguyện. Tôi cầu xin Đức Chúa Trời của Đức Giê-su Cơ Đốc chúng ta, chính Cha vinh quang ban cho anh chị em **tâm linh khôn ngoan và được khai thị để nhận biết Ngài**, lại soi sáng con mắt trong lòng anh chị em để hiểu thấu: Thế nào là **niềm hy vọng khi Ngài kêu gọi**, thế nào là cơ nghiệp giàu có vinh quang của Ngài giữa vòng các thánh và thế nào là **quyền năng vĩ đại siêu việt Ngài** dành cho anh chị

em là những người tin, theo như năng lực mạnh mẽ của Ngài hành động. Vì lý do này, tôi quỳ gối trước Cha nhờ Ngài mà mọi gia tộc trên trời và dưới đất được đặt tên. Tôi cầu xin Ngài, theo nguồn phong phú của vinh quang Ngài, do **quyền năng bởi Thánh Linh Ngài**, tăng cường con người bề trong anh chị em, để bởi đức tin, **Đức Cơ Đốc ngự trong lòng anh chị em** khi đã đâm rễ và kiên lập nền móng trong tình yêu thương, để anh chị em đủ sức cùng tất cả thánh đồ hiểu thấu chiều rộng, chiều dài, chiều cao và chiều sâu của tình yêu ấy, và **biết được tình yêu của Đức Cơ Đốc** siêu việt hơn tri thức, để anh chị em **đầy dẫy mọi sự sung mãn của Đức Chúa Trời**" (Êph 1:15-19; 3:14-19).

Bạn có thể tìm những lời cầu nguyện khác trong Phi-líp 1:9-11 và Cô-lô-se 1:9-12.

SUY NGÃM VÀ CÙNG NHAU TĂNG TRƯỞNG

Các câu hỏi dưới đây được biên soạn nhằm giúp nhóm thảo luận sau khi học chương này:

1. Vì sao nhiều người muốn "lập công" để được Đức Chúa Trời chấp nhận?
2. Vì sao người ta lẫn lộn "sự cứu rỗi bởi ân sủng qua đức tin" với "việc làm" để được cứu rỗi?
3. Bạn thấy Cơ Đốc nhân tìm cách trở nên thánh trong nhãn quan của Đức Chúa Trời bằng những phương pháp sai lầm nào? Những cách thức đó đưa đến những kết quả tiêu cực nào?
4. Nhằm nêu vấn đề cầu thay, bạn có vui lòng chia sẻ một số lãnh vực mà bạn phải đấu tranh nhiều hơn hết để phản chiếu sự thánh khiết của Đức Chúa Trời không? (Nếu các anh chị em trong nhóm của bạn đã hoàn tất bài tập trong thư Ê-phê-sô trong mục Tự Kiểm và nếu không có gì trở ngại thì yêu cầu họ chia sẻ một số lãnh vực mà họ đã tự kiểm và thấy cần phải trau dồi. Là người lãnh đạo bạn phải chia sẻ trước tiên.)

ĐỀ RA MỤC TIÊU

Viết xuống một mục tiêu mà bạn muốn đạt đến sau khi học bài học này:

Chú thích:

1. *Synonyms of the New Testament* (Những Từ Đồng Nghĩa Trong Tân Ước), của Richard C. Trench (Grand Rapids: Nhà Xuất Bản William B. Eermans, 1948), tr. 333-334.

Trở Thành MỘT NGƯỜI TỰ CHỦ

Vi được quản lý nhà Đức Chúa Trời, giám mục phải là người không chỗ trách được, chứ không nóng tính, đam mê, nghiện rượu, tàn bạo, tham lợi phi nghĩa, nhưng là người hiếu khách, thích làm việc thiện, tiết độ, ngay thẳng, thánh khiết, **tự chủ**.

—TÍCH 1:7,8

Tôi nhớ lại khi dự bữa tiệc liên hoan sau khi Tom Landry dẫn dắt đội Dallas Cowboys đoạt siêu cúp lần thứ hai. Tối hôm đó, huấn luyện viên Landry tỏ lời khen ngợi Roger Staubach, người mà ông xem là hậu vệ xuất sắc nhất của đội tuyển.

Landry phát biểu: "Lý do khiến cho Roger thành công như vậy là vì anh ta là một lực sĩ có kỷ luật!" Sau đó, Landry làm sáng tỏ nhận định của ông bằng một thí dụ cụ thể, khi đội tuyển kết thúc buổi tập luyện bằng cách chạy từng chặng quanh sân, Roger luôn luôn chạy thêm một chặng nữa so với những người khác.

Bob St. John, tác giả quyển *The Landry Legend* (Huyền Thoại Về Landry), nói thêm: "Staubach là một

đầu thủ cừ khôi và cũng là một nhân tố xúc tác, một người có thể xoay chuyển trận đấu bằng những nỗ lực cá nhân."¹

TIẾT ĐỘ, TỰ CHỦ

Khi ông Phao-lô kết thúc phần mô tả về mẫu người trưởng thành trong thư gửi cho Tích, ông dùng từ *egkrate*, bản *King James Version* dịch là "tiết độ" (temperate). Bản *New American Standard Bible* dịch là "tự chủ" (self-controlled), bản *New International Version* dịch là "tự chủ" (disciplined).² Riêng tôi, tôi thích dùng từ tự chủ (disciplined) vì nhiều lý do. *Thứ nhất*, trong văn học Hy-lạp cổ, ý nghĩa cơ bản của từ này được dùng để mô tả một người "khoẻ mạnh" và "lực lưỡng". *Thứ hai*, từ cội nguồn này có nghĩa là "có quyền trên". *Thứ ba*, ông Phao-lô sử dụng từ này trong nhiều trường hợp điển hình về các vận động viên để diễn tả tầm quan trọng của việc "tự chủ" khi sống cuộc đời Cơ Đốc.

NHỮNG CUỘC TRANH TÀI THỂ THAO CỦA NGƯỜI HY-LẠP VÀ LA-MÃ

Các vận động trường Hy-lạp tọa lạc ở nhiều thành phố chính trong khắp đế quốc La-mã. Do đó, các trước giả Tân Ước thường dùng các thuật ngữ thể thao và các ẩn dụ để minh họa và mô tả các cách Cơ Đốc nhân sống cho Chúa Giê-su Cơ Đốc.

Ông Phao-lô đặc biệt tỏ vẻ thú vị đối với sắc thái này. Để hiểu thôi, ông sinh trưởng tại Tạt-sơ, cũng học đại học ở đó—vào thời đó là một đại học danh tiếng trên thế giới, thậm chí vượt xa đại học A-then trong việc cung cấp cho sinh viên nền học vấn tốt nhất.

Tạt-sơ cũng là trung tâm quan trọng cho các cuộc tranh tài thể thao. Dầu là người Do Thái, ông Phao-lô đã trưởng thành trong nền văn hóa Hy La nên ông rất am hiểu nền văn hóa này, đặc biệt là sự quyết tâm rèn luyện thể lực và tập trung trí tuệ để tham dự vào cuộc tranh tài gay go trong các cuộc thi đấu Olympic và Isthmian.

Chạy Đua

Các cuộc thi đấu Isthmian chỉ đứng thứ hai sau các cuộc thi đấu Olympic, được tổ chức ba năm một lần tại Cô-rinh-tô. Có lẽ đây là lý do khiến ông Phao-lô dùng các ẩn dụ thể thao làm luận điểm thuộc linh trong thư thứ nhất gửi các tín hữu tại Cô-rinh-tô. Trong thư này, ông

dùng một dạng từ ngữ diễn tả sự tương đương giữa việc sống "cuộc sống Cơ Đốc nhân tự chủ" với "người chạy đua tự chủ".

"Anh chị em không biết rằng trên vận động trường, tất cả đều tranh đua, nhưng chỉ có một người thắng giải sao? Vậy, hãy chạy sao cho thắng cuộc. Mỗi lực sĩ đều theo kỷ luật khắc khe [tự chủ] về đủ mọi thứ" (I Cô 9:24,25).

CHUẨN BỊ LÀ BÍ QUYẾT

Khi còn là sinh viên ở Đại Học Baylor, con gái tôi là Robyn quyết định tham dự cuộc thi chạy việt dã đầu tiên trong đời. Nó lao vào một chương trình huấn luyện nghiêm khắc, trung bình chạy 6 dặm mỗi ngày và 20 dặm mỗi thứ bảy.

Trong thời gian luyện tập của Robyn, tôi nhớ rõ tôi đã dành ra một ngày cùng leo núi với Robyn ở Montana. Tôi nghĩ rằng tôi có thể lực khá tốt cho đến khi tôi phải cố gắng leo theo tốc độ của Robyn. Đến giữa buổi chiều tôi đuối lắm, nhưng may thay tôi còn leo xuống núi được chớ chưa cần đến cáng. Con tôi có chuẩn bị còn tôi thì không.

Robyn duy trì chế độ luyện tập này trong mấy tháng. Thành thật mà nói, tôi khâm phục sự quyết tâm và kỷ luật của Robyn. Và Robyn đã gặt hái kết quả tốt vì trong cuộc đua đầu tiên Robyn đạt vận tốc trung bình 8,5 phút một dặm.

Điều làm tôi thán phục hơn hết là tình trạng thể lực của Robyn sau khi chạy suốt 26 dặm, trong vòng 5 phút sau khi chạy xong là Robyn thở bình thường và ít cảm thấy mệt. Robyn có thể lực tuyệt vời nhờ luyện tập nghiêm chỉnh. Robyn giữ kỷ luật trong việc ăn uống, nghỉ ngơi đầy đủ, ...

VỀ ĐỦ MỌI THỨ

Về cơ bản câu chuyện của Robyn là một thí dụ cụ thể thời nay cho ẩn dụ mà ông Phao-lô dùng trong thư gửi cho các tín hữu tại Cô-rinh-tô để minh họa cho những yêu cầu liên quan đến đời sống đắc thắng của Cơ Đốc nhân. Luận điểm chính của ông Phao-lô là "mỗi lực sĩ đều theo kỷ luật khắc khe về đủ mọi thứ" (I Cô 9:25).

Cuộc sống của Cơ Đốc nhân cũng vậy, chúng ta không thể nào đạt

đến mục tiêu nên thánh mà không "theo kỹ luật khắc khe về đủ mọi thứ". Đó là lý do ông Phao-lô khuyên Ti-mô-thê:

"Phải luyện tập nếp sống thánh thiện" (I Ti 4:7).

Ở đây Phao-lô dùng từ *gumnazo* có nghĩa là "luyện tập một cách mạnh mẽ cả thân thể lẫn trí tuệ". Trong thể dục thể thao cần cả hai mặt này.

LUYỆN TẬP THÂN THỂ LÀ QUAN TRỌNG

Dứt khoát là ông Phao-lô chủ trương cần luyện tập thân thể. Tôi cũng vậy, ai ai cũng hiểu rằng vấn đề này quan trọng đến thế nào, nhất là trong xã hội sôi động, căng thẳng của chúng ta. Tôi luôn luôn thích tham gia thi đấu các môn thể thao từ khi tôi còn ở trung học. Tuy nhiên, khi lớn tuổi tôi chơi quần vợt để duy trì thể lực tương đối tốt.

Quần vợt là môn thể thao lý tưởng cho "người già". Nó tiêu thụ rất nhiều ca-lo, và nếu bạn muốn duy trì một thể hình tương đối tốt, hãy lưu tâm đến thức ăn và phát huy các kỹ năng của bạn, bạn có thể tiếp tục tranh tài khá tốt.

Mục tiêu cho riêng tôi là chơi ba lần trong tuần, và khi tôi không duy trì được mức độ luyện tập này, tôi bị suy nhược về mặt thể xác lẫn tinh thần. Tôi cảm thấy dễ bực bội, sinh nhiều cản trở cho các mục tiêu thuộc linh của tôi. Khi căng thẳng chồng chất, tôi càng dễ bị dao động trong những hoàn cảnh gây cản. Đó là lý do mà mỗi một người nam còn sức vận động nên theo một chương trình luyện tập thân thể.

NHƯNG PHẢI ĐẶT LÊN HÀNG ĐẦU VIỆC LUYỆN TẬP NẾP SỐNG THÁNH THIỆN

Khi luyện tập thân thể một cách phải lẽ thì dứt khoát là có hiệu quả (xem câu 8), chúng ta có thể lực dẻo dai hơn, trí óc minh mẫn lanh lợi hơn và tinh thần vững vàng hăng hái hơn. Có bằng chứng là việc luyện tập thân thể có thể tăng tuổi thọ cho chúng ta từ vài tháng đến vài năm. Nhưng việc luyện tập thân thể *chỉ* có lợi cho chúng ta trên đời này như ngụ ý của ông Phao-lô. Một mặt khác, duy trì một đời sống thuộc linh mạnh mẽ có "ích lợi hoàn toàn, vì có lời hứa cho cả đời này lẫn đời sau" (câu 8).

LINH HỒN VÀ THÂN THỂ

Chúng ta là những bản thể toàn diện. Đó là lý do khiến ông Phao-lô cầu nguyện cho các tín hữu tại Ê-sa-lô-ni-ca để họ có thể được nên thánh hoàn toàn hầu cho "*tâm linh, tâm hồn và thân thể* anh chị em được gìn giữ trọn vẹn, không có gì đáng trách trong ngày Đức Giê-su Cơ Đốc, Chúa chúng ta quang lâm" (I Tê 5:23).

Ai đã từng làm công tác khải đạo đều nhận biết mối tương quan của ba phương diện này.³ Khi **thể chất** của chúng ta không tốt thì **tâm lý** và **tinh thần** của chúng ta bị ảnh hưởng. Khi **tâm trí** và **tình cảm** chúng ta không ổn, thì **thể xác** và **tâm hồn** của chúng ta bị ảnh hưởng. Về phương diện **thuộc linh**, khi chúng ta không làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời thì **thể xác** và **tâm lý** của chúng ta bị ảnh hưởng.

DUY TRÌ SỨC KHỎE THÂN THỂ

Khi bạn cảm thấy buồn chán (một vấn đề tâm lý bình thường) và Đức Chúa Trời "dường như" ở xa quá (vấn đề tâm lý) thì việc cần làm là rà soát tình trạng sức khỏe của bạn. Bạn có tập thể dục đều đặn không? Bạn có nghỉ ngơi đầy đủ không? Trong cơ thể của bạn các chất có cân bằng không? Tình trạng nội tiết trong thân thể bạn ra sao? Đó là lý do quan trọng để bạn đi khám sức khỏe mỗi năm một lần.

"Tôi Không Tin Chắc Đức Chúa Trời Hiện Hữu"

Tôi nhớ một ngày kia một sinh viên thần học đến gặp tôi với những ngờ vực nghiêm trọng về sự hiện hữu của Đức Chúa Trời. Anh này đang chuẩn bị để phục vụ hội thánh mà lại gặp trục trặc trong niềm tin về một lẽ thật quan trọng nhất của Cơ Đốc giáo.

Sau khi lắng nghe anh tâm sự tôi hỏi anh mỗi đêm ngủ được bao lâu. Anh bảo rằng ngày đêm anh thức suốt để khảo sát tương tạn một số những lẽ màu nhiệm trong Kinh Thánh. Lúc đó, tôi khuyên anh làm ơn ăn một bữa thật ngon, rồi về phòng và đi ngủ.

Nghi Ngờ Tiêu Tan

Vài ngày sau, anh này trở lại gặp tôi. Ban hãy thử đoán xem điều gì xảy ra? Mọi nghi ngờ trong phần thuộc linh của anh ta đã tiêu tan, đơn giản là vì anh đã trút bỏ hết sự mệt mỏi tột độ về thể xác và tâm lý.

Trong nhiều khía cạnh, anh này giống như tiên tri Ê-li. Sau khi đại

thắng các tiên tri Ba-anh ông lại cầu chết. Suy nghĩ của ông bị méo mó kinh khủng. Ông nản lòng thất vọng. Đơn thuốc của Đức Chúa Trời đem đến sự chữa lành cho Ê-li, cơ bản cũng là điều tôi yêu cầu anh sinh viên này làm. Đức Chúa Trời đãi Ê-li thức ăn ngon, và giấc ngủ ngon. Vài ngày sau Ê-li là một người khác hẳn (I Vua 19:1-8).⁴

DUY TRÌ TÂM HỒN LÀNH MẠNH

Nhưng sao vẫn có trường hợp đương sự lúc nào cũng mệt mỏi dù là ăn ngon, ngủ kỹ và vận động thường xuyên? Nếu bạn rơi vào tình trạng này thì cần tìm xem vấn đề nào đang đè nặng tâm hồn của bạn. Bạn đang chịu áp lực của chuyện gì? Phải chăng bạn đang ức chế sự tức giận thay vì bộc lộ một cách thỏa đáng?

Các Triệu Chứng của Tâm Hồn Bệnh Hoạn

Trẻ con cũng có thể rơi vào tình trạng này. Tôi đã gặp những trường hợp người muốn chết chính là trẻ con. Các cháu thu mình lại và thậm chí sinh bệnh. Trong một số trường hợp cháu bị ung nhọt. Thường thì căn nguyên của vấn đề là ức chế sự tức giận. Trong một số trường hợp cháu không được phép khóc hoặc biểu lộ sự bất bình. Và vấn đề càng rối rắm hơn khi người ta bảo rằng Đức Chúa Trời không hài lòng khi cháu tức giận. Như vậy là làm tăng mặc cảm tội lỗi đối với cơn giận mà cháu đã đè nén. Hậu quả tận cùng là chán nản và bệnh tâm thần dưới nhiều dạng và quan điểm méo mó về Đức Chúa Trời.

DUY TRÌ TÂM LINH MẠNH MẼ

Cơ Đốc nhân cũng có thể mắc phải *tất cả* các triệu chứng vừa đề cập vì họ không vâng theo ý chỉ của Đức Chúa Trời. Họ ăn không ngon, ngủ không yên và buồn chán. Họ dễ bị kích động và thiếu nhẫn nại. Vấn đề có thể là vì họ đang mặc cảm về tội lỗi khiến cho cả thể xác lẫn tâm hồn của họ không còn an ổn nữa.

Cái Giá Phải Trả Khi Có Tình Không Vâng Phục

Tôi biết một người nam Cơ Đốc phạm tội tà dâm với một thiếu phụ ly dị. Chắc chắn ông ta có lương tâm cắn cảm. Thâm tâm ông muốn làm một Cơ Đốc nhân mạnh mẽ có kỷ luật, nhưng ông biết ông đã không vâng phục Đức Chúa Trời. Tội trạng của ông càng nghiêm trọng hơn vì ông không bao giờ muốn cưới bà này.

Tội lỗi của ông dẫn đến hậu quả tận cùng là ông mất tinh thần trầm trọng đến nỗi không thể làm việc hiệu quả. Bình thường ông rất hăng say, nay ông không còn tha thiết gì nữa. Dù ông đã trải qua vài biến động căng thẳng khác trong đời, nguyên nhân chính gây ra tình trạng xuống tinh thần trầm trọng là tội lỗi của ông—tội sống ngoài ý chỉ của Đức Chúa Trời. Khi ông chính đốn lại cuộc sống tâm linh, đám mây đen bao phủ tâm hồn ông cũng tan biến.

ĐÂU LÀ VẤN ĐỀ?

Cần hết sức khôn ngoan để nhận biết chính xác nguyên nhân gây ra trục trặc nơi một đối tượng. Đúng thế, vì giữa ba lãnh vực này chỉ có lẫn ranh rất mảnh. Hơn nữa, ba lãnh vực này trùng lấp lên nhau. Thí dụ, một người có thể gặp trục trặc *tâm lý* hoặc *tâm linh*. Nhưng "chùm rễ" có thể ăn sâu vào cả hai và cả ba lãnh vực. Tuy nhiên, trục trặc thường thường bắt nguồn từ ít nhất là một trong các lãnh vực trên.

Dù căn nguyên là gì chẳng nữa, Đức Chúa Trời muốn chúng ta đặt sự thông công với Ngài lên hàng ưu tiên. Trong một số khía cạnh, đây là ý Chúa Giê-su muốn nói đến khi Ngài bảo chúng ta: "Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài, rồi Ngài sẽ ban thêm cho các con mọi điều ấy nữa" (Ma 6:33). Trước tiên và trên hết Chúa Giê-su nói về những nhu cầu vật chất của chúng ta. Tuy nhiên, chắc chắn có thể ứng dụng những điều đó cho hạnh phúc về mặt tinh thần và sức khỏe thể xác. Khi chúng ta duy trì được sự hòa hợp ổn định thuộc linh là chúng ta đã đạt được một bước khá dài trong việc duy trì một tâm hồn lành mạnh và một thân thể khỏe mạnh.

ĐỜI SAU

Phản thưởng lớn nhất dành cho đời sống Cơ Đốc nhân có kỷ luật nhằm đạt đến sự nên thánh sẽ đến trong cõi vĩnh hằng. Ông Phao-lô vận dụng trở lại cùng một ẩn dụ trong lãnh vực thể thao (chạy đua) khi viết cho các tín hữu tại Phi-líp, là một tập thể Cơ Đốc nhân khác trong thời Tân Ước có thể hiểu rõ sự so sánh này. Ông Phao-lô coi như họ hiểu biết ẩn ý của ông khi ông viết:

"Nói thế, không phải là tôi đã đoạt giải hay được hoàn hảo rồi, nhưng tôi cứ theo đuổi để đoạt cho được giải, vì chính tôi đã được Đức Cơ Đốc Giê-su chiếm đoạt. Thừa

anh chị em, tôi không nghĩ rằng tôi đã chiêm được rồi. Nhưng chỉ chú tâm vào một điều: *“Quên đi những điều đã qua, phóng mình đuổi theo những điều phía trước, nhắm mục đích đoạt được giải thưởng, là sự kêu gọi thiên thưởng của Đức Chúa Trời trong Đức Cơ Đốc Giê-su”* (3:12-14).

CUỘC ĐUA CHƯA KẾT THÚC

Với phân đoạn này trong thư Phi-líp, ông Phao-lô mô tả cuộc hành trình Cơ Đốc của chính mình ví sánh với một cuộc chạy đua. Trong ẩn dụ này, ông Phao-lô đặt mình vào cuộc đua (từng trải làm Cơ Đốc nhân của ông), ông vẫn "đuổi theo những điều phía trước". Ông chưa đạt tới "mục đích" (sự vinh hiển) và ông chưa nhận được "giải thưởng" (phần thưởng đời đời).

Cũng như các ẩn dụ khác, ẩn dụ này có nhiều ứng dụng nhưng còn có một khía cạnh khác tương đồng với đời sống Cơ Đốc nhân. Càng cần mẫn chạy đua chừng nào, đức tin Cơ Đốc của ông Phao-lô càng tăng trưởng và mạnh mẽ chừng đó.

TRỞ THÀNH MỘT LỰC SĨ NHÀ NGHỀ

Bạn hãy hỏi bất cứ hậu vệ dày dạn kinh nghiệm và thành công trong đội tuyển NFL về kinh nghiệm trong môn bóng đá, người này sẽ nói tương tự như ý của ông Phao-lô trong ẩn dụ. Chỉ có một cách duy nhất để thật sự "vươn lên" và trở thành "thiện nghệ" là bạn phải thi đấu. Một hậu vệ phải rời sân tập vào sân đấu và thường xuyên tranh tài trong các mùa bóng. Càng từng trải thi đấu với các lực sĩ thiện nghệ chừng nào thì người đó càng học được cách phòng thủ, phản công tốt chừng đó. Dù người này đã chơi trong vị trí đó trong thời gian dài đến đâu, nếu thật lòng anh ta sẽ nói với bạn rằng lúc nào cũng có những điều cần học hỏi, trau dồi thêm.

Đời sống Cơ Đốc nhân cũng tương tự như vậy. Ông Phao-lô minh họa bằng chính cuộc đời của ông trong thư gửi cho các tín hữu tại Phi-líp rằng dù chúng ta đã "chạy lâu đến đâu", chúng ta vẫn chưa đạt đến đích. Dù chúng ta được huấn luyện thế nào, vẫn còn có chỗ phải cải thiện. Chúng ta sẽ hoàn tất "cuộc đua" và nhận "mã triều thiên vinh hiển" khi Chúa Giê-su Cơ Đốc đem chúng ta về nhà vinh hiển.

ĐIỀU KIỆN VÀ SỰ TẬP TRUNG

Chúng ta thật sự không biết trước giả thư Hê-bơ-rơ là ai. Dù là ai đi nữa, tương tự như ông Phao-lô, trước giả hiểu rõ những điều liên quan đến chuyện thi đấu. Ông cũng dùng các môn thể thao Hy-lạp và La-mã để minh họa và mô tả các kỷ luật trong nếp sống Cơ Đốc. Vì vậy, chúng ta đọc:

“Vậy nên, vì chúng ta có cả một đám mây nhân chứng rất lớn bao quanh, hãy **vứt bỏ gánh nặng** và tội lỗi dễ vác vương, **kiên nhẫn chạy trong cuộc đua** đã tổ chức sẵn cho mình. Ta **hãy chăm chú hướng về Đức Giê-su** là Đấng tiên phong và hoàn thành của đức tin. Vì niềm vui mừng đặt trước mặt, Ngài chịu đựng thập tự giá, khinh sự sỉ nhục, nên hiện nay được ngồi bên phải Ngài Đức Chúa Trời” (Hê 12:1,2).

Trước giả thư Hê-bơ-rơ mở rộng tầm nhìn của ẩn dụ này bằng cách sử dụng từ *agona*, một thuật ngữ thể thao Hy-lạp chỉ về "một cuộc tranh tài". Do đó, tác giả có thể ám chỉ đến "cuộc chạy đua", hoặc những môn thể thao Hy-lạp khác có tính tranh đua gay gắt và đòi hỏi sự tự chủ, như là đấu với thú dữ, quyền anh, đấu vật và ném đĩa.

VỨT BỎ GÁNH NẶNG

Để tranh tài một cách hiệu quả trong các cuộc thi đấu này, một lực sĩ phải "vứt bỏ gánh nặng", phải "cắt bỏ các chương ngại" (NIV). Từ Hy-lạp là *ogkon* chỉ về "trọng lượng" và "khối lượng", có thể chỉ về một trọng lượng quá mức, kể cả trọng lượng của thân thể của chúng ta.

Một Bài Học Đáng Chú Ý

Hầu hết những người to béo khó tranh tài một cách hiệu quả trong các hoạt động thể thao cần đến sự nhanh nhẹn, tốc độ và dẻo dai. Thí dụ, tôi thích trượt tuyết xuống đồi. Nhưng mấy năm trước tôi đã học một bài học bất ngờ. Tôi mập lên 5 ký so với trọng lượng bình thường. Khi trượt tuyết, tôi thấy khó thở, một cái gì đó làm tôi khó chịu mà trước đây tôi chưa hề kinh nghiệm. Thật vậy, ở những độ cao mà tôi đã trượt tuyết không một chút khó khăn, nay tôi thật sự sợ là mình sẽ hụt hơi. Trước đây, tôi thích dẫn một tốp người trượt xuống núi, bây giờ tôi khó

mà đuổi kịp họ. Hơn nữa, tôi mất hết khéo léo và tôi không còn tin vào khả năng của mình nữa.

Thành linh, tôi nhận ra lý do của mọi chuyện rắc rối này. Đó là vì tôi quá mập. Để xác minh cho giả thuyết này, tôi bắt đầu kế hoạch giảm trọng lượng, rồi sau đó trượt tuyết trở lại. Sự thay đổi thật là lạ lùng. Tôi có thể thở dễ dàng, có sức chịu đựng trở lại. Tôi có thể tập trung và nắm quyền kiểm soát.

CHÚNG TA HÃY KIÊN NHẪN CHẠY

Trước giả thư Hê-bơ-rơ lập tức minh định rằng trọng lượng quá mức ví như "tội lỗi dễ vấp vương" (câu 1).

Tội Lỗi Tỏ Tướng

Một số tội lỗi hoàn toàn chặn đứng chúng ta về mặt thuộc linh. Ông Phao-lô gọi những tội lỗi này là "các hành động theo tính xác thịt", hành vi "gian dân, ô uế, phóng đảng, thờ thần tượng, phù thủy, thù hận, tranh chấp, ganh ghét, giận dữ, tham vọng ích kỷ, chia rẽ, bè phái, ganh tỵ, say sưa, chèn ép và những điều khác tương tự" (Ga 5:19-21). Liệt kê này rõ ràng bao gồm các tội hiển nhiên, là "chướng ngại" khiến chúng ta "không kiên nhẫn chạy trong cuộc đua".

Những Thói Quen Xấu

Còn những "gánh nặng" không đáng chú ý lắm thì sao, thí dụ như các thói quen mà có thể chúng ta không xem đó là tội. Tôi xin hỏi thẳng bạn rằng bạn có mập thêm "5 ký" trong đời sống Cơ Đốc của bạn không? Phải chăng bạn có những thói quen "bóp nghẹt" đời sống thuộc linh của bạn. Thí dụ dành ra quá nhiều thời gian xem truyền hình, xem phim và đọc truyện vô bổ? Song song phải chăng bạn sao lãng cầu nguyện, không đi nhà thờ và không học Kinh Thánh? Cụ thể hơn nữa, phải chăng bạn biếng nhác quen rồi? Phải chăng bạn thiếu kỷ luật?

Có lẽ bạn thắc mắc: "Bộ đó là những hành động tội lỗi sao?", Hiển nhiên chính bạn phải tự xét. Đối với tôi, bất cứ điều gì làm giảm sự khao khát thuộc linh của tôi và khiến tôi không còn chú tâm nhìn Chúa Giê-su Cơ Đốc đều cần rà xét lại cẩn thận. Biết đâu đời sống thuộc linh của tôi mới phát ù thêm "5 ký". Việc tăng trọng lượng này ảnh hưởng đến lòng "kiên nhẫn" chạy trong cuộc đua đã tổ chức sẵn cho mình.

CHĂM CHÚ HƯỚNG VỀ ĐỨC GIÊ-SU

"Chăm chú hướng về Đức Giê-su" có lẽ là bài học quan trọng nhất trong ấn dụ thể thao này. Bất cứ người chạy đua nào trong vận động trường Hy-lạp rời mắt khỏi mục tiêu để nhìn đám đông hoặc đối thủ sẽ mất đi thời gian quý báu và sự tập trung. Đời sống của Cơ Đốc nhân cũng vậy. Khi chúng ta không nhìn Chúa mà nhìn người khác chúng ta sẽ mắc phải nguy cơ đi chệch hướng thuộc linh.

Chỉ Có Một Người Toàn Thiện

Khi còn là một Cơ Đốc nhân non trẻ tôi đã trải qua một giai đoạn khó khăn. Một vài nhà lãnh đạo thuộc linh quan trọng mà tôi kính trọng làm tôi thất vọng. Họ không đạt được những điều mà tôi kỳ vọng. Tiếc là chuyện này làm tôi quá thất vọng đến nỗi tôi bị cám dỗ từ bỏ mục tiêu hầu việc Chúa Giê-su Cơ Đốc trọn thời gian. Do đó, tôi đã "làm việc cho qua ngày" trong nhiều tháng, tệ hơn nữa là đã "lãng phí thời gian".

Hồi tưởng lại, tôi học được một bài học quý giá. Tôi đã không nhìn Chúa Giê-su Cơ Đốc mà nhìn người khác. Tiếc là những người này không phải là những gương tốt nhất trên thế giới. Dầu vậy, rốt cuộc tôi học được rằng chỉ có một người toàn thiện là Chúa Giê-su Cơ Đốc. Ngài không bao giờ làm tôi thất vọng.

Bắt Chước Cuộc Đời Chúa Giê-su Cơ Đốc

Xin đừng hiểu lầm. Tất cả chúng ta cần các Cơ Đốc nhân đáng khâm phục để làm gương cho chúng ta. Đó là lý do ông Phao-lô bảo các tín hữu tại Cô-rinh-tô hãy bắt chước ông như ông đã bắt chước Đấng Cơ Đốc (xem I Cô 11:1). Nhưng chúng ta phải hiểu rằng ngay cả những Cơ Đốc nhân trưởng thành nhất cũng sai sót. Đó là lý do chúng ta phải chăm chú hướng về Chúa Giê-su.

Ở đây có một bài học khác. Đám lực sĩ trẻ tuổi cần những mẫu người để họ noi theo, cần những người để họ học đòi. Theo như lời ông Phao-lô vừa xác định đây là một phần trong chương trình của Đức Chúa Trời về vấn đề chúng ta học tập theo Chúa Giê-su. Như vậy, nếu tôi là một Cơ Đốc nhân từng trải, tôi phải thận trọng trong cách sống vì biết rằng các Cơ Đốc nhân khác đang nhìn xem tôi để học đòi cách thức tranh tài có hiệu quả. Một trong những cách hay nhất để thực hiện điều này là nhìn xem Chúa Giê-su, và đừng bao giờ chệch bước chỉ vì những Cơ Đốc nhân sống không phù hợp với kỳ vọng của chúng ta.

CHẶNG CUỐI CÙNG

Ông Phao-lô viết thư cuối cùng trong thời gian ông bị xiềng trong khám tù của người La-mã. Tại đây ông lại dùng một ẩn dụ trong lãnh vực thể thao khi tâm sự với Ti-mô-thê là một cộng sự trung thành của ông. Ông Phao-lô biết mình sắp sửa bước vào chặng cuối cùng trong cuộc đua Cơ Đốc. Vì thế ông viết: "Vì mạng sống ta đang bị đổ ra làm tế lễ, ngày giờ qua đời của ta gần rồi" (II Ti-mô-thê 4:6).

Không xa nơi ông Phao-lô bị giam sừng sững một đấu trường đồ sộ của người La-mã. Đáng buồn là các trò thi đấu thể thao của người La-mã đã thoái hóa đến mức chỉ còn môn biểu diễn được khán giả hâm mộ đó là những trận đấu giữa người và thú dữ. Đám đông háng máu như những con thú vậy.

Ta Đã Chiến Đấu Anh Dũng

Trong khi viết bức thư cuối cùng cho Ti-mô-thê, chắc chắn ông đã hình dung trong trí những cảnh xảy ra trong đấu trường không lồ nằm cách đó mấy khu phố. Sử dụng ngôn từ thể thao, ông viết:

"Ta đã chiến đấu anh dũng trong trận mạc, đã hoàn tất cuộc chạy đua và giữ vững đức tin. Hiện nay, mào hoa công chính đã dành sẵn cho ta. Đến ngày ấy, Chúa là vị Thẩm Phán công minh sẽ trao mào hoa cho ta; chẳng những cho ta thôi đâu, nhưng cũng cho mọi người yêu mến sự quang lâm của Ngài" (4:7,8).

Khi Ti-mô-thê đọc những lời này, hẳn ông thấu hiểu ý của ông Phao-lô. Từ "chiến đấu" (*agonizomai*) gợi lên hình ảnh của những võ sĩ Hy-lạp đấu với nhau tay mang găng da bò bện với chì và sắt. Tự thân trận đấu đã rất man rợ, thể mà người thua trận lại càng thảm thương hơn vì thường thì bị múc mắt một con mắt.

Đối Thủ Thật Sự của Chúng Ta Là Sa-Tan

Ẩn dụ cuối cùng của ông Phao-lô nhấn mạnh tính cách nghiêm trọng của nếp sống Cơ Đốc. Chúng ta ở trong một trận chiến chống lại quyền lực của tội lỗi. Nhưng ông Phao-lô đã thắng trận. Ông đã chiến đấu cho đến cuối cùng và sắp sửa nhận mào dành cho người chiến thắng. Đức tin của ông đã không phụ ông.

CHIẾN ĐẤU ĐỂ ĐOẠT GIẢI

Ông Phao-lô sử dụng một ẩn dụ khác trong thư Cô-rinh-tô. Trong phân đoạn chúng ta tham khảo ở trên, ông không chỉ nói đến "chạy đua" mà còn nói đến "đấu võ". Ông Phao-lô thường sử dụng ngôn ngữ thể thao:

"Mỗi lực sĩ đều theo kỷ luật khắc khe [tự chủ] về đủ mọi thứ, họ chịu như vậy để đoạt mào hoa chiến thắng sẽ tàn héo, nhưng chúng ta chịu như thế để nhận được mào hoa chiến thắng không phai tàn. Về phần tôi, tôi chạy đua không phải là chạy vu vơ, tôi đánh, không phải là đánh gió. Nhưng tôi phải áp dụng kỷ luật và khắc phục thân thể tôi, e rằng sau khi giảng dạy người khác, chính tôi lại bị loại chăng" (I Cô-rinh-tô 9:25-27).

Dầu rằng phải đối đầu với những kẻ thù mạnh mẽ và những trở ngại khủng khiếp, ông Phao-lô đã sống cuộc đời Cơ-đốc nhân đắc thắng vì nhiều nguyên do. Thứ nhất, ông chăm chú vào mục tiêu—được gặp Chúa Giê-su mặt đối mặt và được nhận phần thưởng đời đời. Ông biết những điều ông muốn đạt tới. Ông không như người đấu võ múa may loạn xạ và đánh trật mục tiêu.

Thứ hai, trong mọi giây phút trong từng ngày một, ông luôn luôn chuẩn bị sẵn sàng cho cuộc chiến. Ông kiên trì luyện tập để năng lực không bị cạn kiệt vì "ú mập" về mặt thuộc linh. Ông luyện tập để đạt đến sự thánh khiết.

Thứ ba, ông tranh tài "đứng thể lệ" (II Ti 2:5). Ông không để cho mình bị loại khỏi cuộc thi đấu vì bị phạt.

Thứ tư, khi ông bước vào trận đấu, ông nương cậy nơi sức mạnh của Đức Chúa Trời. Ông "đã giữ vững đức tin". Và nói dưới dạng một ẩn dụ khác thì ông đã "trang bị toàn bộ vũ khí của Đức Chúa Trời để có thể đứng vững mà chống lại mưu kế của quỷ vương" (Êph 6:11).

KỶ LUẬT THUỘC LINH

Đáng tiếc là một số người thông giải ý của ông Phao-lô khi ông tâm sự với các tín hữu tại Cô-rinh-tô là ông "đánh thân thể ông" để biện minh cho một cuộc sống khổ hạnh, cụ thể là hành hạ thể xác. Như đã nói

trong chương trước, đây không phải là cách để phát huy lòng nhẫn nhục. Theo nguyên văn ông Phao-lô không thật sự tự đánh đập thân thể nhằm chế ngự dục vọng và sự căm dỗ. Minh họa này nhằm nói lên ý chính là một lực sĩ năng nổ vận động và trau dồi thể lực như thế nào thì một Cơ-đốc nhân phải tham gia vận động tập tành về mặt thuộc linh. Nhất là khi chúng ta là Cơ-đốc nhân, chúng ta sẽ chẳng thể nào trở thành những con người mà Đức Chúa Trời muốn nếu chúng ta không phát huy tính tự chủ trong đời sống Cơ-đốc của chúng ta.

Sẵn Sàng

Trong thời gian đôi ba năm, Kenton, con trai tôi là thành viên của đội trượt tuyết ở Colorado, chuyên trượt đua xuống sườn đồi. Trước khi đội của nó lên núi, đúng ra là trước khi mùa đông đến, mỗi đội viên tham gia chương trình luyện tập nghiêm chỉnh trên mặt đất—chạy xe đạp, cử tạ, chạy đua.... Điều cực kỳ quan trọng là tất cả các tay đua phải có điều kiện thể lực tuyệt hảo trước khi lao vào thử thách—phát huy khả năng tự chủ về mặt thể chất và tinh thần, phát huy kỹ năng đặc biệt khi trượt trên sườn dốc và lướt qua các công chấn với tốc độ 85 dặm một giờ.

Bộ Sách Huấn Luyện của Chúng Ta

Đời sống của Cơ-đốc nhân cũng tương tự như vậy, chúng ta phải chuẩn bị cho những giờ phút đòi hỏi nhẫn nhục, tập trung cao độ và các kỹ năng có hiệu quả. May thay, Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta một bộ sách huấn luyện tuyệt vời phác họa cách thức chuẩn bị để đối diện với mọi thử thách. Bộ sách này—là Lời của Đức Chúa Trời—cũng phác họa một "kế hoạch thi đấu" không hề thất bại. Hơn thế nữa, Ngài bảo đảm chiến thắng liên tục nếu chúng ta vâng theo lời Ngài phán dạy và đi theo đường lối mà Ngài vạch ra cho chúng ta.

HÀNH ĐỘNG

Quyển sách này được biên soạn cốt để giúp nam giới Cơ-đốc chúng ta "luyện tập nếp sống thánh thiện" (I Ti 4:7). Hai bảng mô tả trong thư Ti-mô-thê và Tít mà ông Phao-lô phác họa cho chúng ta 20 đức tính hoặc phẩm chất xác định sự thánh khiết thật sự.

Cuối mỗi chương tôi đã đề ra những bước "Hành Động" để chúng ta có thể phát huy các phẩm chất đặc biệt này trong đời sống chúng ta.

Giờ đây chúng ta đến phần cuối của chương trình học tập, đây là lúc nên ôn lại xem chúng ta tiến bộ ra sao.

Một Cơ Hội Để Nhận Điểm

Dưới đây là hai mươi đức tính mà chúng ta đã học cùng với thang điểm bảy, tiến từ không đạt đến đạt.

Điền Vào Câu Hỏi

- Cần thận đọc từng câu rồi khoanh tròn con số thích hợp nhất tiêu biểu cho vị trí bạn đang đứng trên linh trình. Hãy thành thật nhưng đừng quá nghiêm khắc. Nếu xứng đáng thì hãy cứ nhận điểm xứng đáng.

Xin Ý Kiến Người Khác

- Nếu bạn đã lập gia đình, hãy nhờ vợ của bạn điền vào bảng câu hỏi này trước khi vợ chồng cùng nhau thảo luận các câu hỏi. Rồi hãy so sánh điểm của bạn với vợ bạn. Nếu có những điểm khác biệt, hãy tìm hiểu lý do.

Ghi chú: Nếu bạn còn độc thân, thì nhờ một người bạn thân (cùng phái) điền vào bảng câu hỏi và so sánh với nhau như trên.

Phân Tích Các Kết Quả

- Trước hết cách này làm nổi bật những điểm mạnh của bạn. Sau đó làm nổi bật những điểm bạn cần tăng trưởng và có kỷ luật hơn.

Đọc và Xem Xét Lại

- Lưu ý những lãnh vực mà bạn muốn cải thiện. Sau đó xem lại những chương có liên quan đến các phẩm chất này. Đọc lại từng chương và xem lại phần "Hành Động". Một lần nữa, đề ra những mục tiêu cụ thể mà bạn muốn đạt đến trong nếp sống Cơ Đốc của mình.

Hãy Xác Định Thương Số Trưởng Thành của Bạn**Trưởng Thành Thuộc Linh về Mọi Mặt**

1. Bạn nhận định như thế nào về sự trưởng thành tổng quát của bạn trong nếp sống Cơ-đốc?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Không Chỗ Trách Được

2. Bạn nhận định như thế nào về tiếng tăm của bạn trong tư cách là một Cơ-đốc nhân giữa vòng các tín hữu cũng như giữa những người chưa tin Chúa?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Một Vợ Một Chồng

3. Bạn nhận định như thế nào về mối quan hệ của bạn với vợ bạn?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Điều Độ

4. Bạn nhận định như thế nào về mức quân bình mà bạn có thể duy trì trong đời sống Cơ Đốc nhân của bạn?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Thận Trọng

5. Bạn nhận định như thế nào về khả năng sống khôn ngoan và sáng suốt của bạn?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Đáng Tôn Trọng

6. Bạn nhận định như thế nào về mức độ nếp sống Cơ Đốc của bạn phản chiếu Chúa Giê-su Cơ Đốc?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Hiếu Khách

7. Bạn nhận định như thế nào về lòng rộng rãi của bạn?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Có Tài Dạy Dỗ

8. Bạn nhận định như thế nào về khả năng trao đổi truyền đạt ý nghĩ với những người bất đồng ý kiến với bạn?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Không Ghiền Rượu

9. Bạn nhận định như thế nào về khả năng của bạn trong việc chế ngự các lực thúc ép và những ý tưởng ám ảnh?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Không Ích Kỷ

10. Bạn nhận định như thế nào về khả năng quan hệ với người khác mà không tỏ ra ích kỷ và không chế họ?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Nhẫn Nhục

11. Bạn nhận định như thế nào về cách bạn chế ngự cơn giận?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Không Gây Gổ

12. Bạn nhận định như thế nào về khả năng kiểm soát mọi hình thức bạo ngược bằng lời nói hoặc bằng hành động?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Hòa Nhã

13. Trong mối quan hệ của bạn với người khác bạn khách quan và công bình đến mức độ nào?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Không Tranh Cãi

14. Bạn nhận định như thế nào về khả năng tránh tranh cãi của bạn?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Không Tham Tiên

15. Bạn nhận định như thế nào về khả năng không chuộng vật chất của bạn?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Người Quản Trị Gia Đình Tốt

16. Nếu bạn là người cha trong gia đình, bạn nhận định như thế nào về khả năng thi hành nhiệm vụ của bạn trong vai trò này của Đức Chúa Trời?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Yêu Điều Tốt Lành

17. Bạn nhận định như thế nào về những nỗ lực của bạn để "lấy điều thiện thắng điều ác"?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Công Chính

18. Bạn nhận định như thế nào về khả năng sống công bình chính trực trong mối quan hệ của bạn với người khác.

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Tin Kính

19. Bạn nhận định như thế nào về mức độ bạn phản chiếu sự thánh khiết của Đức Chúa Trời trong đời sống của mình.

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Kỷ Luật

20. Bạn nhận định như thế nào về khả năng sống một nếp sống Cơ Đốc kỷ luật?

Không đạt 1 2 3 4 5 6 7 Đạt

Chú thích

1. *The Landry Legend* (Huyền Thoại Về Landry), của Bob St. John, (Dallas: WORD Inc., 1989), tr 230.
2. Ông Phao-lô kết thúc phần mô tả này bằng cách nói rằng người lãnh đạo phải "giữ vững giáo huấn của đạo đáng tin cậy, hầu có thể nhờ đạo lý chân chính mà khuyên bảo hay bài bác những kẻ chống báng" (Tích 1:9). Chắc chắn có thể liệt lời xác định chót này vào loại dấu chứng về sự trưởng thành. Tuy nhiên thật ra đó là kết quả của những phẩm chất mà ông Phao-lô đã đề cập ở phần trước. Trong một vài phương diện đây là kết quả của một người "có kỷ luật đối với chính mình" trong nếp sống Cơ Đốc.
3. Có nhiều ý kiến khác nhau về ý nghĩa của những từ này khi chúng ta dùng những từ này để mô tả bản chất của con người. Một số người tin rằng Kinh Thánh dạy rằng con người là một nhị tố thể—là một cá thể gồm hai phần "vật chất" và "phi vật chất". Họ không phân biệt giữa "hồn" và "linh". Những người khác tin rằng con người là một tam tố thể—gồm ba phần phân biệt, "thân, hồn và linh". Còn những người khác nữa tin là đa tố thể—rằng những từ được sử dụng để mô tả bản chất của con người, như là "tâm" và "trí". Trong khi nỗ lực tìm hiểu qui cách con người sống động sinh hoạt, tôi thấy rất hữu ích nếu mô tả con người có ba phần—thể chất, tâm lý và thuộc linh. Trong ý nghĩa đó, các ý này có thể liên quan đến thân (thể chất), hồn (tâm lý) và linh (thuộc linh).
4. *Elijah: Remaining Steadfast Through Uncertainty* (Ê-li: Trung Kiên Giữa Những Bất Định), của Gene A. Getz (Nashville: Broadman & Holman, 1995).